

INLEIDING

Het onderwerp Zelfprojectie omvat een groot aantal facetten van de mens en van zijn mogelijkheden. Een zelfprojectie kennen wij reeds als iemand met volle overtuiging spreekt tegen een ander. Daardoor brengt hij iets over waarbij de argumenten niet zo overtuigend zijn als de persoonlijkheid die erachter staat. Ook dat is een vorm van zelfprojectie.

Daarnaast kunnen wij natuurlijk ook onze gedachten projecteren. En als wij daar erg sterk in zijn, dan kunnen wij z.g. dubbel projecteren. Wij zijn dan in feite op een andere plaats aanwezig dan ons lichaam wij kunnen daar waarnemen en als we erg bekwaam, zijn onszelf daar ook kenbaar maken.

Een van de bekende voorbeelden is een experiment dat voor The World society for Psychical Research in Londen is gedaan met een man in Bangkok. Een soort heilige die beweerde dat hij kon uittreden en op een andere plaats aanwezig zijn. Men heeft hem toen een brief gegeven en verzocht die aan het hoofdkantoor in Londen af te geven aan een bepaalde persoon. En nu het wonderbaarlijke: Men heeft gezien dat deze man de brief in zijn vouden stak. Hij bracht toen zichzelf in een trance-toestand, bleef ongeveer 6 uur in die trance, daarna ontwaakte hij. Hij gaf toen het antwoord uit Londen maar de brief was verdwenen. Later bleek (de tijd was precies vastgelegd) dat de brief, gezien door een 20-tal personen op dat kantoor, was overgebracht inclusief de hem gegeven boodschap aan deze bepaalde persoon.

De afstand was afgelegd in minder dan een uur. En dat in een tijd, dat de vervoermiddelen nog niet zo snel waren als tegenwoordig. Nu doet men er nog een paar dagen over. Ook dit is dus een vorm van zelfprojectie. Maar we hebben meer:

Elke mens heeft een aantal geestelijke voertuigen. Onder deze geestelijk voertuigen is er altijd wel een waarmee men zich bewust of onbewust identificeert. Dit voertuig kan worden uitgezonden (geprojecteerd naar geestelijke werelden). Maar het kan ook worden gebruikt voor bepaalde taken in het stoffelijke heelal. Indien er een mogelijkheid is om dat bewustzijn terug te brengen kun je daarvan dus heel veel leren.

De doorsneemens kan misschien projecteren maar is niet in staat om ervaringen over te brengen. Wil je echter tot een bewuste zelfprojectie komen in elk van de genoemde gebieden dan is het heel belangrijk dat de geest en de voertuigen van de geest, inclusief dan ook nog een astraal en een levenslichaam, zodanig zijn ingesteld op de stoffelijke persoonlijkheid dat er een uitwisselingsmogelijkheid is tussen deze voertuigen en de stof zonder limiet: d.w.z. zonder begrenzings anders dan die welke door begripsvermogen en bewustzijn van het lichaam worden bepaald.

In deze cursus zal het niet zo gemakkelijk zijn denk ik, om u alles eens twee, drie te leren. Daar gaat over het algemeen een studie van vele jaren aan vooraf voordat u daarmee iets bereikt. Maar wat we wel kunnen doen is gebruik maken van bestaande mogelijkheden.

Wij zullen proberen u duidelijk te maken hoe u kunt uittreden, maar ook hoe u de uittreding kunt maken tot een bewuste projectie. Wij zullen proberen u duidelijk te maken hoe u uit een schijnbare fantasie kunt komen tot een zekere eenheid met geestelijke werelden en hoe de signalen die u daarvan ontvangt toch wel vertaald kunnen worden op een manier waardoor u enig begrip heeft van hetgeen u geestelijk heeft doorgemaakt.

Wat ook heel erg belangrijk is en daar zullen wij ongetwijfeld een paar lessen aan besteden dat is ook de manier waarop wij een eenheid tot stand kunnen brengen tussen het denken en de geestelijke voertuigen of de dubbelprojecties die we hebben weggestuurd. In alle gevallen zullen we trachten de terminologie zo eenvoudig mogelijk te houden.

Het ligt in de bedoeling dat de lessen zeer concreet zijn. Wij zullen daarom het theoretische gedeelte tot het werkelijk noodzakelijke moeten bepalen. Dan zullen we verder ook praktische richtlijnen verstrekken.

Er moet in deze inleiding reeds worden opgemerkt dat u niet een willekeurige aanwijzing uit b.v. Les 6 kunt opvolgen indien u niet de voorgaande aanwijzingen heeft gevolgd. Er is hier

sprake van een progressie waardoor alle oefeningen noodzakelijk zijn om steeds tot een verdergaand resultaat te komen:

Nu wij dit hebben vastgelegd kunnen wij overgaan tot

LES 1 - HET PROJECTEREN VAN HET BEWUSTZIJN

Normalerwijs bent u zich bewust van uw directe omgeving. Menselijk bewustzijn hangt voor een groot gedeelte samen met zintuiglijk waarnemingen en mogelijkheden. Toch neemt u meer waar dan zintuiglijke kan worden geconstateerd. Een deel daarvan noemt u interpretatie. Maar interpretatie kan in sommige gevallen gewoon berusten op onbewuste waarnemingen die u echter niet redelijk kunt verklaren.

Wat zijn uw werkelijke mogelijkheden?

U bent min of meer sensitief. U leest stemmingen, invloeden e.d. in uw omgeving af. Dat loopt van het huis met een prettige of onaangename sfeer tot een persoon die u licht of duister voorkomt.

U bent gewoonlijk in staat, althans enigszins telepathische signalen te ontvangen. Vergis u niet, dit betekent niet dat u plotseling een stem in uw hoofd hoort klinken, al kan dat voorkomen.

Onder telepathische contacten verstaan wij dat b.v. de vrouw de aardappelen gaat opzetten op het ogenblik, dat de man op weg naar huis gaat zodat ze gaar zijn als hij een parkeerplaats voor zijn auto heeft gevonden.

Telepathie is het als je sterk aan iemand denkt die je een tijd niet hebt gezien. Opeens komt zo iemand op visite of je, loopt hem de volgende dag tegen het lijf. Ook dat is telepathie. Deze vermogens hebben de meeste. Zij beschikken er dus wel over, maar ze gebruiken ze niet of niet bewust.

Als wij nu proberen ons bewustzijn te projecteren, dan moeten wij in de eerste plaats beseffen dat de zintuiglijke begrenzing die wij normaal aan onze waarnemingsvermogens opleggen niet een feitelijke begrenzing inhouden, maar alleen een formele die door ons denken wordt bepaald. Zodra u heeft geleerd dat er meer kan worden waargenomen dan zintuiglijk verklaarbaar is, bent u klaar voor de eerste stap.

De eerste stap van de bewustzijnsprojectie is: uit de niet redelijke elementen die u treffen er een element uit te kiezen, dit in uw persoonlijkheid geheel laten doorklinken en opnemen en vervolgens u daarop te richten: Zodra u dit heeft gedaan, laat u gewoon weer de indrukken op u afkomen. Dat kunnen indrukken uit de omgeving zijn, het kunnen persoonlijkheidsindrukken zijn hoe dan ook u krijgt een beeld van de oorzaak van een van die schijnbaar a-normale impulsen die u naast de normale waarneming gaat ontvangen. Dus oefening.

In de eerste plaats: Ga na in hoeveel gevallen u komt tot conclusies of dat u dingen doet die niet berusten op feitelijke kennis of feitelijke waarneming. Probeer u bewust te worden van deze elementen. Vraag u af welke aard van waarneming hierbij een hoofdrol speelt. Dat kunt u zien aan de toch meestal eenzijdig blijvende afwijkingen van de visuele norm in uw interpretatie van de feiten.

In de tweede plaats: Zodra u gewend bent aan het erkennen van deze extra waarnemingswaarden dient u een daarvan uit te kiezen. Probeer het eens. Het is niet gemakkelijk. Door u steeds daarop te richten leert u een impuls te isoleren van het geheel van uw waarneming. Ga dan rustig zitten. Herbeleef die gewaarwording zo sterk mogelijk en probeer al het andere te vergeten. Dat zal niet helemaal gaan. U heeft altijd associaties. Maar als u dat ene beeld of dat ene gevoel centraal houdt is het meestal voldoende.

Wanneer u in die toestand bent, zult u op een gegeven ogenblik droombeelden of fantasiebeelden krijgen. Deze zijn niet helemaal feitelijk, maar ze geven een aanuiding van het feitelijke. Betreffen ze personen, dan is de bron van de invloed of van de storing een persoonlijkheid. Is het een omgeving, dan heeft het over het algemeen te maken met een relatie die bestaat tussen uw omgeving en een plaats elders: die kunt u dan later vaak terugvinden. Op deze manier bereidt u zich voor op het projecteren van een deel van uw bewustzijn buiten uw lichamelijke aanwezigheid.

U kunt op den duur de droom en de fantasiebeelden voor een groot gedeelte elimineren. Wat er overblijft is een waarneming op afstand en mede een bronconstatering voor invloeden. Van daaruit kunt u dan langzamerhand overgaan tot het projecteren van uw waarnemingsvermogen buiten het eigen lichaam naar door uzelf gekozen doelen.

Dit is natuurlijk een heel gedoe en u zult er wel enige tijd voor nodig hebben. Om het wat begrijpelijker te maken zal ik trachten hier toch een beetje theorie tussen te voegen zij het heel kort.

Het totaalbeeld van de kosmos is harmonisch. Men drukt deze harmonie, die steeds wisselend is wel uit in de wet van gelijkblijvende velden. Dit betekent dat, als er een verandering te ener zijde optreedt een compenserende verandering elders moet plaatsvinden. Er is dus een relatie. Dat deze relatie niet altijd in de tijd geheel gelijk is, hangt niet samen met een volledige tijdsynchroniteit. Dit moet u maar van mij aannemen.

Als u nu behoort bij een van de veranderingen, dan zult u de inwerking van de compenserende verandering mede ondergaan. Want uw wezen is niet alleen harmonisch met één plaatselijke factor of met een bewustzijnsfactor, maar met de "totaliteit" waartoe uw wezen behoort. Dit omvat een groot aantal verschillende voertuigen met eigen mogelijkheden, gevoeligheden en wereldvoorstelling plus nog eens uw eigen stoffelijke wereld, uw aandeel hebben in een astraal bestaan en uw verbintenis met verschillende krachtvelden waaronder de levenskracht:

Wat wij dus in deze eerste reeks oefeningen in feite doen is vooral in het begin het opsporen van compenserende werkingen. Maar wanneer wij ons daarvan bewust worden, dan worden wij ons langzaam maar zeker ook bewust van een spel dat buiten ons bestaat: het is een deel van ons wezen. Wij kunnen gaan waarnemen. Op het ogenblik dat wij waarnemers worden, kan ons bewustzijn zich dus losmaken van onvermijdelijkheden die stoffelijk bestaan.

Wij gaan nu maar eens kijken of het wat eenvoudiger en praktischer kan.

Als u gewoon droomt, dan zal een droom over het algemeen een relatie hebben met bepaalde feiten. Uw angstdromen hebben niet te maken met een gebeuren dat op aarde zo bestaat, maar ze geven wel degelijk een situatie aan die in uzelf bestaat. Ze kunnen daarnaast bepaalde waarschuwingen bevatten voor iets wat u in de tijd beseft, maar niet bewust kunt beleven of beseffen, terwijl u wakker bent. Een droom bevat dus een groot aantal elementen.

Wat is nu de toestand tijdens die droom? Wanneer we dromen, dan slapen wij. Dat wil zeggen, de bewustzijnsdrempel is naar buiten toe redelijk verhoogd. Uw innerlijke wereld komt tot volle werking, tot volle kracht. Daarbij zijn alle problemen en spanningen betrokken, maar zelfs ook alle invloeden die u van buitenaf nog bereiken en deze worden tot een totaalbeeld verwerkt.

Dit beeld wordt nimmer zo teruggebracht als het is. Als u zich een droom herinnert, dan zit daar heel vaak een synchroniteit in of een ontwikkelingsloop die in de droom zelf niet bestond. Dat moet u goed onthouden: Elke droomherinnering is een rationalisatie van een droombeleving.

Nu zult u beseffen, dat het voor een mens heel moeilijk is om zijn bewustzijnsdrempel te verhogen. U kunt dat wel doen met meditatie of contemplatie. U kunt ook nog in een volledig licht en geluidsarme ruimte een tijd gaan liggen, maar dat is allemaal nogal gevaarlijk. Daarom moeten we niet proberen om de bewustzijnsdrempel bewust omhoog te brengen. Dat kan misschien later. Laten wij gewoon beginnen met ons te concentreren.

Je concentreren op een punt of op een beeld betekent namelijk dat je t.a.v. alle andere zaken je bewustzijnsdrempel inderdaad wat verhoogt. Naarmate je concentratie groter wordt, ben je meer afgesloten van storende invloeden van buiten die niet met het onderwerp van de concentratie in verband staan.

Wilt u dus uw bewustzijnsdrempel verhogen, dan moet u zich gewoon maar ergens op concentreren. Luister naar muziek waarin u opgaat. Lees een mooi boek. Misschien bent u van de werkelijkheid afgesloten totdat zij hem heeft gekregen of hij haar na vele moeïlijkheden en 25 mislukkingen. Dat is natuurlijk nodig anders krijg je nooit zoveel bladzijden vol.

Realiseer u dat het gaat niet om het hoogdravende van iets waar u in opgaat. U behoeft het niet alleen in de hooggeestelijke waarde te zoeken. Het gaat doodgewoon om het feit dat u zich zozeer inleeft in een begrip of in een andere werkelijkheids- of mogelijkheidsaspect dat u daardoor het andere a.h.w. vergeet. Als u de concentratie eenmaal heeft geleerd, dan kunt u haar steeds gemakkelijker toepassen op steeds meerpunten.

In het begin heeft u een heel complex nodig. Misschien dat romannetje of dat muziekstuk of misschien een toch wel wat complex schilderstuk. Op den duur is het voldoende om gewoon naar een zandkorrel te kijken. U heeft die complexiteit niet meer nodig. Wie heeft geleerd om een punt te beschouwen, heeft als vanzelf geleerd om een toestand te bereiken die vergelijkbaar is met de slaaptoestand. Er is echter één verschil: het bewustzijn blijft wakker.

Wat zien we nu in de droom? In de droom kunnen wij ons a.h.w. met een sprong verplaatsen. Als wij b.v. op het Vrijheidsbeeld staan, dan kunnen wij bij wijze van spreken met één vlooiensprongetje opeens op de Eiffeltoren terecht komen. Dit is iets wat geestelijk mogelijk is: iets wat voor het bewustzijn doenlijk is, maar niet behoort tot de reële mogelijkheden van een stoffelijk lichaam. Ons bewustzijn kan het dus wel, ons lichaam en onze zintuigen niet.

Ons bewustzijn is echter opgebouwd, als we mens zijn, op basis van zintuiglijke gewaarwordingen. Indien wij instaat zijn om de uitstraling van een andere plaats waar te nemen, dan zal deze door ons worden vertaald in beeldende analogieën: wij maken er ons een voorstelling van. Een sfeertje wordt vertaald in b.v. een straatje in Montmartre of een terrasje op de Dam. Dit is geen wonder, dit is geen zuivere fantasie.

Als er een gebeuren is waarin u zeer geïnteresseerd bent en u kunt zich daarop volledig concentreren, dan zult u al datgene wat met uw leven direct of indirect te maken heeft daaruit kunnen aflezen. Niet in letterlijke termen. U kunt niet naar een geheime vergadering gaan en precies horen wat daar wordt gezegd. Maar u kunt wel aanvoelen welke beslissingen er worden genomen. U kunt die beslissingen niet letterlijk weergeven, maar in uw eigen woorden en begrippen goed vertalen.

Het is duidelijk, u heeft uw bewustzijn geprojecteerd naar een plaats waar u lichamenlijk nooit aanwezig zou kunnen zijn. U heeft daar indrukken op gedaan en u heeft die indrukken vervolgens omgezet in een soort gelijkenis die echter, mits ze letterlijk wordt genomen (dat moet u wel doen), een aardig beeld geeft van hetgeen u feitelijk heeft meegemaakt. Ik weet niet of daarmee het beeld van bewustzijnsprojectie al een beetje duidelijker wordt.

Natuurlijk, wij kunnen de persoonlijkheid projecteren. En als wij ervan overtuigd zijn dat alles in ons op dit moment volkomen juist en waar is ongeacht verder doel of inhoud dan zullen wij in elk contact (zelfs in een geprojecteerd gedachtecontact als we zover zijn gekomen) de ander overtuigen. Met andere woorden: wij voegen aan de werkelijkheid het element van ons persoonlijk werkelijkheidsbegrip van dit moment toe. Voor de ander echter is het zelden mogelijk om daartussen een scheiding te maken.

Een dergelijke persoonlijkheidsprojectie is iets wat u nooit moet proberen door hoog van de toren te blazen. Het lukt heel zelden daarmee een ander te overtuigen. En als het al lukt, dan moet u een zekere meerwaardigheid bezitten in de ogen van de ander. Als u zich echter normaal gedraagt, maar wel met een absolute innerlijke overtuiging dan zult u met verbazing zien dat de ander niet meer reageert volgens zijn normaal patroon, maar zich sterk door uw denk- en leefpatroon laat beïnvloeden.

Dan heeft u daarmee iets geleerd wat tamelijk eenvoudig kan worden gedaan. Misschien zou het goed zijn ook daarvoor enkele praktische aanwijzingen te geven. Dit hoeft u overigens niet afzonderlijke te oefenen, tenzij u het wilt gebruiken. Ik doe dit in voorbeelden omdat het dan het duidelijkst is.

1e voorbeeld:

U solliciteert. U moet er innerlijk van overtuigd zijn dat u de taak volledig en gemakkelijk aankunt. Dit hoeft geen verstandelijke overtuiging te zijn: het moet een gevoel zijn. Gedraagt u verder zo normaal mogelijk en zo hoffelijk als u kunt, maar houdt die overtuiging vast. U beïnvloedt hierdoor de ander die van uw geschiktheid door uw uitstraling meer overtuigd zal worden dan door een paar diploma's. Dat is heel vreemd, maar het is waar.

2e voorbeeld:

U bevindt zich in een menigte. In die omgeving zijn er nogal wat mensen voor wie u bang bent dat ze agressief zijn of het niet met u eens zijn. Op het ogenblik, dat u uitgaat van de zekerheid dat u iedereen de baas bent, vormt u een uitdaging. Dat kunt u dus niet doen. Maar u kunt wel een gevoel van onaantastbaarheid en een zekere onverschilligheid uitstralen. Door dit te doen belet u a.h.w. de ander om agressief te worden en voorkomt u gelijktijdig dat u als medestander van de een of andere partij zult worden beschouwd. Dat kan u ten goede komen.

3e voorbeeld:

U komt in een zeer chique gelegenheid waar men de wijnen in jaargangen en talloze edities serveert. U bent niet heel zeker van het menu. Het staat allemaal in het Frans en u bent er nog helemaal niet achter wat dat potjeslatijn (dat is het in feite) betekent. Op het moment, dat u zich laat overdonderen, zult u niet alleen slechter worden bediend en waarschijnlijk meer betalen dan nodig is, maar bovendien krijgt u niet wat u wilt hebben.

Het eerste punt is. Ik wil hier werkelijk het beste genieten. Voel u openstaan voor de omgeving. Laat u niet imponeren. Zeg tegen uzelf: Dit is iets om eens rustig te ondergaan. Vraag dan kalm de vertaling van het menu. Vraag de raad van een ober en geef desnoods uw eigen voorkeur enigszins aan. Als het om wijnen gaat en u heeft daar geen verstand van, dan zegt u gewoon: Ik wil een wat lichte of wat fruitige wijn hebben, niet te duur. Ik laat het aan uw keuze over. De sommelier zal u ongetwijfeld goed bedienen. Maar wat meer is, men respecteert u als gast. Er ontstaat een gevoel van samenwerking. U heeft daardoor een prettige avond. Het personeel vindt u een prettige gast, alleen door uw uitstraling.

U heeft een persoonlijkheid geprojecteerd die past in het geheel. Niet iemand, die de baas wil spelen of zich wil laten gelden, maar ook niet iemand die onder de indruk is. Doodgewoon iemands die apprecieert wat er is en voor de rest wel eens wil weten hoe je er nog meer van kunt genieten. Op deze manier bereikt u dus het beste.

Dit zijn drie verschillende voorbeelden. In elk voorbeeld blijkt telkens weer dat het eigenlijk gaat om het beeld, dat u op dat moment maakt van uzelf en van uw relatie met de omgeving. Leer dit bewust te doen.

Stel u nimmer boven uw omgeving. Probeer ook nooit die omgeving te zien als iets wat sterker is dan u. Beweeg u innerlijk met uw gevoel altijd in een gelijkwaardigheid of u nu op een universiteit zit, op de een of andere bijeenkomst van adellijke lieden danwel in een inbrekerskroeg. Voel u één en gelijkwaardig. Vindt het normaal dat men u helpt datgene te bereiken of eventueel te vinden wat voor u belangrijk is.

Wees zelf ook bereid om een ander te helpen, als dat toevallig in uw vermogen ligt. Het is een harmonische instelling. Heeft u dit, dan wordt de rest van uw persoonlijkheid geaccepteerd.

Probeer u zich te zeer te laten gelden of misschien anderen te overdonderen, dan wijst dit in wezen op een innerlijke onzekerheid. Men zal niet op uw uiterlijk gedrag, maar op uw onzekerheid reageren en heel vaak tot een verwerping komen van uw persoonlijkheid die u in feite helemaal niet verdient.

Dit zijn heel eenvoudige aanwijzingen. Ik denk dat iedereen ze kan gebruiken.

Den heb ik nog een aanwijzing voor een andere vorm van bewustzijnsprojectie die vooral geschikt is voor degenen die aan het gemotoriseerde verkeer deelnemen.

Probeer niet alleen maar te letten op wat er vóór u gebeurt. U beweegt zich met een belangenkoepel door de ruimte. Alles wat er binnen die koepel (een bol met een doorsnee van ongeveer 500 m tot 1 km) gebeurt, is voor u van belang (dat moet u zich even indenken, dit is allemaal voor mij van belang) helpt u om alle impulsen die uit die omgeving komen en op u en uw taak betrekking hebben tot u te laten doordringen. Het resultaat is, dat u de auto voelt aankomen, terwijl u die niet kunt zien bij de kruising.

Het betekent, dat u dat spelende kind dat zo dadelijk de bal schopt en plotseling de rijweg zal oplopen a.h.w. van tevoren heeft opgemerkt en het gevaar heeft beseft. Uw eigen reactievermogen neemt dus toe. De gevarenfactor wordt aanmerkelijk minder. Als u dat een tijdlang heeft gedaan, bent u bovendien nog in staat om te kijken of er een snelheidscontrole is, terwijl u te hard rijdt. Dan kunt u zelfs daarmee rekening houden.

Het zijn allemaal tamelijk praktische raadgevingen. Het lijkt ongelooflijk dat men met zo weinig moeite zoveel kunt bereiken. Probeert u het maar eens.

De projectie van je bewustzijn is eenvoudig het verwijden van je totale cirkel van gevoeligheid ofwel het geheel van alle bewustzijnswaarden projecteren in je persoonlijkheid op een punt dat verwijderd is van je lichamelijke waarnemingsmogelijkheid. Het is betrekkelijk eenvoudig. De moeilijkheid zit in het vinden van de instelling.

Ieder zal dit voor zichzelf moeten doen. De een kan het misschien het gemakkelijkst vanuit een onverschilligheid. Een ander vindt het gemakkelijker te werken met een schietgebedjes een magische formule een mantram of iets dergelijks. Er zijn zelfs mensen die hun gevoeligheid gaan hechten aan een uiterlijk tekenen een bepaald symbooltje, al is het maar een konijnenpootje, met zich meenemen. Die dingen op zichzelf werken niet, maar hun aanwezigheid is een sleutel tot een bepaalde mentaliteit.

Deze mentaliteit bepaalt dan weer de mogelijkheid het bewustzijn te projecteren of althans in bewustzijn open te staan voor meer dan normale signalen uit de omgeving. Probeer het dus. Het is niet zo heel erg moeilijk. Het betekent alleen even doorbijten. Want dat het de eerste keer nu direct honderd procent goed gaat, dat komt zo zelden voor, dat durf ik u heus niet beloven. Maar dat u met een tiental pogingen tenminste één keer resultaat boekt dat is een fifty-fifty kans. Zou u honderd pogingen doen, dan is uw kans op resultaat waarschijnlijk 9 tegen 1 : op 1 dus kennelijk resultaat.

Hoeveel moeite u wilt doen dat moet u zelf weten: Maar als u niet probeert om tenminste de verhoging van de bewustzijnsdrempel, die ik u zo-even heb genoemd door concentratie te vinden, dan zult u in de volgende lessen moeilijkheden ervaren. Want dit is de eerste sleutel tot elke verdere projectie van de persoonlijkheid, ook voor het bewuster deelnemen aan geestelijke projectie en wat dies meer zij.

Ik hoop, dat u deze eerste les informatief genoeg heeft gevonden. Ik geloof niet, dat er op dit ogenblik veel aan toe te voegen is, tenzij u nu t.a.v. het gesprokene nog vragen heeft. Die zal ik dan nog beantwoorden.

❖ *Wat zijn geestelijke voertuigen?*

Onder geestelijke voertuigen verstaan wij elke ik-voorstelling die niet behoort tot de zuiver stoffelijke voorstelling en waarin het geheel van het bewustzijn zich kan bewegen in een wereld die eigen normen en waarden kent. Ook is een projectie vanuit deze wereld naar andere werelden denkbaar, maar dit is niet noodzakelijk. Als wij dus zeggen: Een mens heeft vele geestelijke voertuigen, dan zeggen wij: In zijn persoonlijkheid zijn een aantal toestanden of delen van het werkelijke ik, die zich in verschillende wereldvoorstellingen kunnen bewegen compleet met de daarin heersende wetten, krachten e.d. en zelfs met de mogelijkheid vanuit die werelden anderen werelden te bezoeken.

❖ *Is het voor uittreding noodzakelijk dat het lichaam gezond is?*

Bij uittreding is niet de gezondheid van het lichaam bepalend maar wel de gezondheid van de geest. Indien de geest bij uittreding een harmonische en evenwichtige toestand kent, zal zelfs een ziek lichaam zich gemakkelijker herstellen dan anders het geval zou zijn, zodat de uittredingen dan alleen een voordeel en geen nadeel zijn. Uittredingen naar duistere sferen, projectie van het bewustzijn naar probleemtoestanden dient men echter bij lichamelijke zwakte etc. zoveel mogelijk te vermijden.

Deze vraag behoeft u dus twee lessen verder niet meer te stellen. Dan is hiermee deze eerste les plus inleiding besloten. Indien u over deze les vragen heeft, kunt u die de volgende maal maar ook alleen de volgende maal, stellen na afloop van de eerste lezing. U zult dan een antwoord krijgen. Gaat u daar niet op in, dan is het tot onze spijt niet meer mogelijk op al deze punten later terug te komen. Wilt u daarmee rekening houden.

EEN WERELDBEELD

E

en mens maakt zich een voorstelling van de wereld. Hij denkt dat iedereen de wereld precies zo ziet als hij zelf die ziet. En toch, hoe groot is het verschil niet.

Terwijl de toerist jubelt over dagen stralende zon, weent de boer over de regen die uitblijft. Zij zien de dingen dus anders.

Mensen denken aan de wereld als aan een geheel. Anderen zien het als een kleine groep die tot taak heeft om de rest te sturen. Weer anderen denken dat alles wat bestaat niet goed is en alleen dat wat nog niet bestaat goed zal zijn. Denk niet, dat het iets nieuws is.

Toen de eerste stadspriesters in Atlantis begonnen hun wonderen te doen (voor een groot gedeelte suggestie en hypnose) waren vele mensen aan het hof werkelijk enthousiast. Eindelijk hadden ze nu vlak in de buurt iemand die onbegrijpelijke dingen kon doen. De koning stond niet meer alleen. Toen had je meteen al die eigenaardige wijze mensen die van geen goederen hielden niet nodig. Een priester in de stad kon je bestoken: daar kon je nog wat geld aan kwijt en kreeg je er ook iets voor terug. Zo'n wijsgeer haalde alleen zijn schouders op en zei de waarheid precies zoals je die niet wilde horen.

Een wereldbeeld wordt dus voor een groot gedeelte bepaald door je eigen voorstelling van jezelf plus je voorstelling van wat de wereld zou moeten zijn. En hoe vreemd het ook moge klinken, dat heeft allerlei repercussies, dat heeft allerlei verbindingen met wat je beleeft, maar ook met je mogelijkheden.

Een mens, die een wereldvoorstelling heeft, kiest altijd mogelijkheden welke bij die voorstelling aansluiten. Dat houdt in, dat hij een hoop mogelijkheden laat liggen eenvoudig omdat ze niet passen bij zijn visie. Al die mensen leven wel in dezelfde wereld, maar hun wereldbeeld is dermate verschillend dat het misschien beter zou zijn als ieder een wereldje voor zichzelf had.

Misschien vraagt u zich af, wat dat nu te maken heeft met een cursus als de z.g. zelfprojectie. Maar neem mij niet kwalijk mensen. Steeds meer projecteren de mensen een beeld van zichzelf, of het echt is of niet, en een beeld van een wereld, of die kan bestaan of niet. Daarop baseren zo dan hun relatie niet alleen met de wereld, maar zelfs met de geest.

Ik ben helemaal geen cynicus. Mijn historische belangstelling heeft mij daarvan wel genezen. Ik ben eraan gewend dat de mens precies datgene doet wat volgens zijn stellingen onredelijk is. Maar als ik kijk naar b.v. een anti-abortuscampagne en ik zie in de voorste rijen geestelijken marcheren ondersteund door een legioen van nonnen en een aantal dames die door hun leeftijd althans het gevaar voor zwangerschap te boven zijn, dan vraag ik mij af: Lieve mensen, waar maken jullie je nu druk over?

De pastoors mogen niet, de nonnen mogen niet, de anderen kunnen niet en de enkelen die er over blijven die weten niet wat ze doen. Ik wil daarmee geen oordeel uitspreken. Maar het is toch typerend, vind ik, voor de wijze waarop de mensen een beeld maken van wat de wereld zou moeten zijn.

Er zijn mensen die uitgaan van orde en regelmaat. Zij zeggen: Alles moet precies volgens de regels verlopen. Die mensen zouden misschien gelukkig zijn in het leger als sergeant-majoor, administrateur of zo iets. Enkelen dromen er misschien van generaal te worden, omdat je dan zelf niet meer zoveel hoeft te gehoorzamen. Maar is de wereld eigenlijk niet opgebouwd uit alle dingen die juist buiten de regels vallen?

Wij projecteren in onze eigen werelden een aantal waarden die niet echt zijn. Voor ons zijn ze reëel: daar gaat het niet om. Als wij nagaan wat ze precies betekenen, dan moeten wij op een gegeven moment zeggen: Wij weten het eigenlijk niet. Wij hebben een overtuiging. Wij hebben een geloof. Wij hebben een geweten en dat zegt ons: Dat is goed. Maar wij weten niet, of het voor de wereld goed is. Wij doen maar alsof. Kijk, met dat doen maar alsof, krijg je natuurlijk de gekste situaties.

Heeft u we eens het Boek Openbaringen gelezen? Dat moet u eens goed lezen. U ziet dan dat de schrijver zich voelde als een profeet. Hij zag het einde van de wereld zeer nabij. Dat is het al 1500 jaar sindsdien gebeven. Het einde is nog steeds nabij maar het komt niet.

Waarom? Omdat vanuit zijn geloof en zijn denken de wereld zoals ze was niet aanvaardbaar bleef, dus moest er een einde aan komen. Dat einde kon alleen komen uit de verlossing waarin hij geloofde. Dientengevolge: Armagedon, het Duizendjarige Rijk en dan het einde der tijden met een Halleluja voor alle zaligen.

Ik neem het hem niet kwalijk. Maar waarom kijkt men er dan aan voorbij? Waarom realiseert men zich niet dat deze schrijver het helemaal niet heeft gehad over het jaar 2000, maar dat hij waarschijnlijk dacht aan het jaar 700 of 1300? Eenvoudig omdat men het zich niet kan voorstellen.

Je kunt heel veel dingen ontluisteren. Een collega van mij heeft kortgeleden een soort bijbelkritiek geleverd. Ik heb dat nooit willen doen. Wie erin gelooft, moet dat volgens mij maar blijven doen. Want de mens, die nergens in gelooft, gelooft of alleen in zichzelf (dat is ernstig) of hij gelooft nergens in, ook niet aan zichzelf en dat is vernietigend.

Wij kunnen aantonen dat een groot gedeelte van de bijbel bestaat uit kopieën van andere culturen. Er zitten Griekse elementen in en ook Egyptische, Babylonische, Assyrische, Filistijnse, Hittitische. Als je nu zegt: De openbaringen die jullie hebben is een mengeling, dan vallen de mensen achterover. Waarom? Omdat zij nu eenmaal zijn vastgekleefd aan dit is de enige waarheid. Voor hen is het daarom waar. Met andere woorden: een waarheid bestaat niet omdat ze onveranderlijk zo is, maar omdat men er als onveranderlijk aan gelooft. En dan geldt de waarheid dus niet algemeen in dit opzicht. Ze geldt alleen voor degene die deze versie van waarheid boven alles heeft uitverkoren.

Dan kom je als vanzelf weer bij de ik projectie terecht. Hoeveel mensen zouden datgene wat ze zelf zouden willen zijn niet projecteren in het geloof dat zij zeggen te belijden? Het is de moeite waard om ons dat eens af te vragen. Want als we allemaal eerlijk zijn, dan zijn de verschillen van wereldbeeld bij alle grote godsdiensten nu niet zo overweldigend. Waarom zijn ze dan toch elkanders vijand? Dat geven ze natuurlijk niet toe.

Eenvoudig omdat een waarheid die niet bewijsbaar is voor degene die daarin wil opgaan juist daardoor, onaantastbaar wordt. Het hele wereldbeeld van een mens wordt bepaald door de zekerheden die hij poneert in een wereld vol onzekerheden. Dan zeg ik maar zo:

Het beeld van de wereld dat je hebt is dus eigenlijk voor een deel een projectie van jezelf. Je kijkt, je beleeft selectief. Je ervaringen, maar ook de manier waarop je daarmee werkt, daarop reageert, worden niet bepaald door iets buiten je, maar ze worden bepaald door iets in je. Mijn wereldbeeld is de projectie van mijn wezen. De onvervuldheden die in mij bestaan projecteer ik naar buiten toe als onaantastbare waarheden en zekerheden. Mijn eigen onvermogen tover ik om tot een buiten mij bestaande almacht waarop ik mij kan beroepen. Dat is heus niet zo religieus.

Ik heb helemaal geen bezwaar tegen staatslieden of degenen die zichzelf daarvoor houden. Die mensen reageren precies als een gelovige. Maar kunt u nu werkelijk denken dat één mens, die goed bij zijn verstand is, die zijn oren en ogen open heeft, gelooft in de onaantastbare

goedheid van b.v. Reagan, van Thatcher, van Kohl of wat dat betreft van onze heilige Josef Luns? Als je eerlijk bent, dan zeg je: neen. Dat zijn ergens wel goede mensen, maar ze denken toch wel erg eenzijdig. Hun wereldbeeld past niet helemaal bij de feiten. Maar dat zeg je niet.

U zult het dadelijk in Amerika zien dat veel mensen Ronald Reagan zien, als de president, de man die de Ver. Staten uit de modder kan halen. Nu ja, als je het mij vraagt, kan hij niet eens over een plas heen springen.

De politiek wordt ook bepaald door een soort geloof. En wat blijkt nu? Als iemand in staat is zozeer in zichzelf te geloven dat anderen in hem geloven, dan krijgt hij mogelijkheden die hij redelijk gezien nooit zou mogen bezitten. Hij oefent daardoor een macht uit die hij in feite niet kan hanteren en komt zo tot een invloed op het gebeuren in het leven van anderen die eigenlijk niet verantwoord is.

Nu denkt u dat ik toch cynisch zit te worden, maar het is gewoon een historische waarheid.

Neem nu maar Alexander de Grote. Alex was een grote jongen, dat is waar. Hij hield van vele dingen, vooral van knapen. Toen hij merkte dat daarover moeilijkheden konden komen, besloot hij maar een oorlog te beginnen. Dat is hetzelfde wat anders grote heersers ook hebben gedaan. Zij denken: als ik zo blijf als ik nu ben, dan word ik minder. En dan beginnen ze een oorlog in de hoop dat ze meer worden. Misschien worden ze in hun eigen ogen dan ook meer, maar hun onderdanen worden meestal minder.

Kijk eens, vrienden, als wij dat nu over anderen zeggen, dan grinniken jullie en denken voor een deel: nou, dat is wel waar. Maar hoe staat het met u? Wat voor uitgangspunt of geloof hanteert u? Wat voor wereldbeeld maakt u zelf. Want daar zit nu juist de moeilijkheid in. In de wereld die u maakt, moet u leven. Maar de wereld die u maakt, kan niet beantwoorden aan de regels en wetten die u veronderstelt. Ze heeft wel degelijk reële wetten en die kunt u niet veranderen: Daarom gaat het altijd ook zo slecht in de wereld.

Iemand, die dat begint te beseffen, zegt: Ik moet het anders doen. Ik moet niet oordelen over de wereld. Ik moet mij geen beeld van de wereld opbouwen. Ik moet elke dag weer een beeld van de wereld voor mij laten ontstaan: dan mag elke dag anders zijn: Er hoeft geen rijm of reden in te zitten. Het enige dat ik nodig heb, is een beeld van mijzelf.

Niet van de dingen waarin ik geloof of van de dingen die ik noodzakelijk acht, maar een beeld van mijzelf. Wat ben ik? Wat kan ik? Wat doe ik? Dan reageer je op de werkelijke wetten. En dan ben je toch wel bezig om jezelf te projecteren niet alleen in het wereldbeeld van anderen, maar in het werkelijke beeld dat erachter schuilt. Hoe dichter wij bij de werkelijkheid staan, des te vollediger wij gebruik kunnen maken van onze mogelijkheden.

Ik heb nog altijd medelijden met de arme Anthonius. Hij werd door duivels achtervolgd in de woestijn. Ja, ja. Die duivels woonden in hemzelf. Maar daar gaat het niet om. Als hij nu maar eens een nachtje als een zeeman aan de zwier was gegaan, dan was hij waarschijnlijk van die duivels voor jaren af geweest, want zoveel kon hij ook niet meer.

Dat klinkt natuurlijk vervelend, maar hoe vaak is dat bij u ook niet het geval? Hoe vaak zijn de demonen die u bedreigen in feite niet de frustraties die ontstaan omdat u zich niet naar de werkelijkheid voegt, maar probeert de werkelijkheid te beheersen. Wat dat betreft, denk ik altijd, de mensen zijn rare wezens,

Ik vind het b.v. zo mooi dat Nero al viool: speelde toen Rome brandde voordat de viool was uitgevonden. Dat vind ik een schitterend voorbeeld van menselijk denken. Maar Nero was gewoon een voorloper van de moderne bouwondernemer. Gooi neer die rotzooi, dan kunnen wij er wat moois van maken. Hij kon het misschien wat rationeler doen. Nero liet het in brand steken. Tegenwoordig moet je eerst een sloopvergunning hebben. Wat er dan heel vaak wordt gesloopt is meer herinnering en illusie dan werkelijkheid. Laten wij dat er ook bij zeggen. Als ik zo naar al die dingen kijk, dan zeg ik: Mensen, als jullie gaan begrijpen dat je elke dag opnieuw leeft, dat er geen onveranderlijke werkelijkheid bestaat die je kunt bevatten, dan leer je misschien ook om datgene wat je bent in de wereld volledig te gebruiken.

Als je dat doet, zullen waarschijnlijk degenen die de cursus houden (ik ben maar de alternatieve kletskaus) zeggen: Dan projecteer je jezelf in de werkelijkheid. En als je nu geen verschil maakt tussen geestelijke en stoffelijke waarden, zou het dan niet mogelijk zijn dat je geest en je stof een eenheid gaan vormen? Dat wat voor jou geestelijk beleefbaar is stoffelijk kenbaar is en wat stoffelijk mogelijk is ook geestelijk mede beoordeeld wordt: dat je een eenheid wordt. Waarom zou je dan niet dat wat je stoffelijk niet kunt geestelijk kunnen opknappen of omgekeerd. Dan heb je geen apart wereldbeeld nodig:

Als er iets is wat de mens op deze wereld niet nodig heeft (excuses aan een ieder die ik daarmee op de tenen zou kunnen trappen), dan is het dat hij geen leiders nodig heeft. Een mens, die een leider (met een korte ei) heeft, wordt er zelf een met een lange ij. Want de leider is degene die ons dwingt ons wereldbeeld te vervreemden van de werkelijkheid. Hij is het die ons dwingt ons leven, onze uitingen maar ook ons innerlijk besef en ons werken te doen afwijken van onze werkelijke mogelijkheden, van onze krachten, van onze werkelijke persoonlijkheid. Daarom zeg ik: Het wereldbeeld dat u ziet, komt voor een groot gedeelte uit uzelf voort.

Leer om niet te beoordelen op lange termijn. Leer elke dag opnieuw de feiten en de mogelijkheden te registreren en daarop te reageren.

Wees niet bang u te beroepen op uw geestelijke waarden, als u die erkent. Wees niet bang om stoffelijk de zaken aan te pakken, ook als anderen misschien menen dat dit volgens plan en op lange termijn moet gebeuren. Dan zult u volgens mij het einddoel kunnen bereiken van het mens-zijn, harmonisch zijn van stof en geest en een zijn met een werkelijkheid die niet alleen in, maar ook achter de verschijnselen voortdurend aanwezig is.

HEMELPOORT

O hemel, heeft de hemel nog een hemelpoort? Of is de poort der hemelen alleen een poort die wij gebruiken om het onbekende en de grenzen tussen wat wij nog aanvaarden, wat wij geloven en niet wensen te onderlijnen?

Spreeken van een hemelpoort. Het is een sprookje, een gelijkenis. Maar denk je: dit is Werkelijkheid, dan is er een gemis aan werkelijkheidszin. Dan maak je het jezelf onmogelijk te begrijpen dat de fabel nimmer gaat over dieren die werkelijk spreken en over een mens, die dieren woordelijk verstaat.

De hemelpoort is een illusie. Het is een verhaal en het is een dwang, want menigeen gelooft eraan. Hij is maar al te bang dat hij dadelijk voor de poort te horen krijgt: Gaat u maar 9 trappen naar beneden, daar vindt u dan een betere en duisterder heer die past bij wat gij zijt geweest.

Ik zeg u: mens, weest onbevreesd. Zolang gij slechts uzelve zijt, zijt gij deel van eeuwigheid. Een poort kun je zelf wel scheppen, maar zonder jou kan ze toch niet bestaan.

Leer deel te zijn van al, al het zijnde te aanvaarden en in al het zijnde op te gaan. Dan vindt u, dit is mijn laatste woord, iets wat u werkelijk toegang geeft tot eeuwigheid en eeuwig zijn, meer dan een hemelpoort.

Hiermee ben ik dan tot mijn leedwezen aan het einde gekomen van mijn eerste bijdrage aan de cursus. Ik hoop nog een keer alternatief aanwezig te mogen zijn al zou ik in het eerste gedeelte waarschijnlijk niet aan het woord komen, want daar hebben we mensen met een wereldbeeld dat u zegt dat zij het weten en u niet. Wat voor mij nog altijd een vraag is omdat ik niet weet waar ze het over zullen hebben.

Ik wens u in ieder geval veel succes met de aanwijzingen die u in het eerste deel heeft gekregen. Ik vraag uw begrip voor hetgeen ik in het tweede gedeelte heb betoogd. Ik wens u verder een maand van vruchtbare geestelijke ontwikkelingen.

LES 2 - REIZEN

Ik zou met u willen spreken over de verschillende werelden die wij kunnen betreden, omdat de voertuigen die we hebben tot die werelden behoren.

Of een mens dat nu bewust weet of niet hij treedt regelmatig uit. Een uittreding vindt over het algemeen plaats naar bepaalde werelden. Die werelden kunnen van astrale aard zijn. Ze kunnen van geestelijke aard zijn. Ze kunnen hoog of laag zijn.

Om u een beeld te geven van wat die werelden ongeveer zijn en daarmee wat ongeveer uw voertuigen zijn wil ik proberen hier een kleine opsomming te geven van al datgene wat u kunt ontmoeten en daarbij enkele van de droomsymbolen te noemen die met bepaalde werelden gewoonlijk verknoopt zijn.

Wanneer wij uittreden in de astrale sfeer, dan is het over het algemeen een verwarde droom. Kenmerkend voor deze dromen is: het voorkomen van allerlei eigenaardige gestalten, een voortdurende afwisseling van lichte en duistere facetten, daarnaast de onvolkomenheid der dingen.

In een astrale wereld ga je door een deur en je komt nergens. In een astrale wereld ga je een trap op en als je omkijkt, dan is die trap er niet meer en sta je op een vlakke,

Astrale werelden hebben vaak nachtmerrieachtige aspecten. Het voertuig dat we daarvoor bezitten is bovendien tamelijk kwetsbaar. Wij worden met het vreeswekkende geconfronteerd en als we daar bang voor zijn, dan kan het ons inderdaad schaden. Het gaat zover dat sommige van die dromen zelfs lichamelijk letsel ten gevolge kunnen hebben.

Een astrale beleving zal doorgaans een wat nachtmerrieachtig karakter hebben. Als ze betrekkelijk vrolijk is, is ze onsamenhangend en laat ze als herinnering vaak allerlei eenvoudige voorwerpen of misschien enkele gezichten zien, verder gaat het nooit.

Komen wij daarentegen in schaduwland, dan worden wij geconfronteerd met steden, met dorpen, met vlakten, met tuinen, maar het is allemaal een beetje vervallen. Loop je door een tuin heen dan blijkt opeens de plant, die je mooi vond een vleesetende plant te zijn. Loop je door een winkels dan zien alle producten er wel tamelijk goed uit, maar als je ze wat nader bekijkt, dan zitten de maden in het vlees, dan vreten de rupsen de groenten op. Kortom, het is meestal een zeer onsmakelijke geschiedenis. Als je een kostuum wilt kopen dan zijn het meestal flarden. Wanneer het regent, dan is het meestal asregen dan een werkelijke regen. Alles is vaal, vervallen. De mensen maken een wat onpersoonlijke indruk. Ze zijn heel druk met zichzelf bezig en zijn over het algemeen zeer on hoffelijk.

De symbolen van een dergelijke droom zijn doorgaans grauwheid (dat is een van de eerste facetten die je onthoudt) daarnaast soms een enkele scène van verval en in heel veel gevallen het gevoel van gevangen zitten en eindelijk te ontsnappen. Dat kan symbolisch zijn uitgedrukte b.v. je vindt een trap en je gaat naar buiten in de zon. Het kan ook zijn dat je op een gegeven ogenblik een licht ziet. Je loopt daarnaar toe en ineens is je wereld weg en daarvoor in de plaats is een toestand gekomen van vrede en rust, waarna je weer overgaat naar je normale slaap en je eigen dromen.

Kom je in een zomerlandwereld, dan is het heel moeilijk om precies te zeggen wat er wel en niet echt is. Je kunt in de duinen, in bosgebieden komen. Je kunt lotusvijvers zien waar soms nog zielen op lotusbladen ontwaken met alle symboliek die ermee is verbonden. Er zijn grazige weiden. Er zijn ook wel dorpachtige nederzettingen. Je hebt soms het idee dat er een groot koor aan het zingen is. Een enkele keer zie je daar ook nog een soort wervelende lichtende zuil te midden van de mensen die schijnen mee te zingen, in al deze gevallen zijn het dus scènes die uit een bepaalde zomerlandwereld komen.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

Zomerland bestaat uit ontelbare voorstellingswerelden. Kenmerkend is over het algemeen in de droom: bloemen, een groene weide of een gevoel van op een heuveltop te staan en een wijds uitzicht hebben. Deze herinneringen geven aan dat u in laag zomerland bent geweest al dan niet vermengd met ontmoetingen met persoonlijkheden. Dat laatste is nooit zeker waar. Maar als u de genoemde symbolen heeft beleefd, dan bent u uitgetreden naar laag zomerland.

Hoog zomerland is weer een beetje anders. Het heeft ook nog steeds het karakter van een landschap maar je treft er vaak bergen aan, meestal bebost. De gebouwen die je daar ziet zijn kioskachtig, soms tempelachtig. Je kunt daar uitrusten, je kunt daar mediteren. In de verte zie je iets wat op vogels lijkt.

Het is een wereld waarin de verschillen van de lagere zomerlandwerelden voor een groot gedeelte zijn weggefallen. Natuurlijk blijven er wel wat afzonderlijke symbolen voorkomen, maar het merendeel van de belevingen in die wereld zal toch altijd weer teruggaan naar het idee van hoogtes bergtoppen b.v. tempels, kiosken, meditatieplaatsen. Daarnaast vaak het gevoel dat je een lichtende gestalte ontmoet.

In de droom wordt dit over het algemeen beschreven als een berg beklimmen, soms met een lichtende gids. Dat is dan een ontmoeting met een geest die nog wat hoger staat. Hier komen vaak bepaalde woorden of spreuken naar voren die dan een lange tijd in uw herinnering blijven doorklinken. U weet soms niet wat ze betekenen, maar het zijn van die zinsneden waarvan je zegt: Het heeft mij te pakken. Ik weet niet waar ik het vandaan heb, maar ik raak het niet kwijt.

Ga je nog hoger, dan kom je in werelden terecht die eigenlijk geen vaste vormen meer kennen. Alles is veranderlijk. Men zegt wel eens: Het is eigenlijk een caleidoscopische wereld omdat er een sterke wisseling van kleuren is vaak begeleid door allerlei klanken. Als u terugkomt uit de droom en u heeft het idee dat u heel mooie muziek heeft gehoord, dan bent u zeer waarschijnlijk in een van deze toestanden terecht gekomen. Anderen kennen weer in een droom een wereld waarin ze gebrandschilderde glazen ramen hebben gezien, dus kerkramen.

Kom je nog hoger, dan is dat een wereld waarin eigenlijk stilte heerst, maar een stilte die spreekt. Men heeft het gevoel dat ergens een stem alle problemen die je hebt heeft opgelost. Probeer je het toe te passen, dan blijkt het niet te kloppen. Maar je hebt het gevoel: er is een oplossing voor mij,

Deze wereld met haar vele kleuren en wervelingen kenmerkt zich voor de geest die haar voor het eerst betreedt vooral in een gevoel van onbestemdheid, je wordt meegevoerd. Je hebt dus niet de mogelijkheid om zelf precies je weg te bestemmen.

Ga je nog weer hoger, dan kom je terecht in een wereld waarin een bepaalde kleur heerst. Dat kan een blauwachtig licht zijn als je wat lager bent. Het kan ook een gouden licht zijn of een wit licht.

Van deze lichtsferen blijft eigenlijk geen herinnering over behalve misschien een kleur en daarnaast een enorm stil gevoel van blijdschap. Je wordt zo blij wakker alsof de hele wereld zou zijn veranderd vandaag. Dan lees je de krant en dan is dat niet zo, maar je hebt toch dat gevoel.

Dit zijn dan de werelden die je betreedt. Maar als je die werelden betreedt, dan kun je dat alleen doen met je eigen voertuig, dat wil zeggen het voertuig dat tot die wereld behoort.

Ik heb u de vorige maal al uitgelegd dat u velerlei voertuigen bezit. Daarbij zult u het volgende moeten onthouden:

In schaduwland bent u niet kwetsbaar. Evenmin in een duistere wereld zolang u rond uzelf licht ziet. Is dat niet het geval, zeg dan tot uzelf: Ik droom, ik moet wakker worden. Dan kunt u daardoor de situatie veranderen. Lukt dat ook niet, denk dan zo sterk u kunt aan zo fel mogelijk wit licht. Dat is de beste oplossing. In deze sferen kunt u namelijk psychische schade oplopen.

Een voertuig dat in zomerland terecht komt is astraal. Het is dus fijnstoffelijk en sterk verbonden met het lichaam. Het heeft grote invloed op o.m. de zenuwstromingen, de levensstromingen die in het lichaam circuleren. In die wereld kan een letsel definitief worden overgedragen aan het lichaam.

Als u in een astrale wereld sterft, dan kunt u zeker zijn dat u niet meer wakker wordt. De oorzaak zal dan waarschijnlijk een hartverlamming zijn en niet de verwonding die u meende te hebben opgelopen. Altijd weer, als u bang bent in deze wereld, dan bent u kwetsbaar. Dat komt, omdat angst een vorm van harmonie is. Angst en begeert zijn twee vormen die eigenlijk de kwetsbaarheid bepalen in de astrale wereld. Laat u dus niet verleiden in een astrale wereld en realiseer u dat uw voertuig juist omdat het fijnstoffelijk is en geladen met uw eigen levensenergieën bijzonder kwetsbaar is.

Gaat u naar andere werelden toe dan moet u zich daar maar niet al te druk over maken. Wat er gebeurt in een lichte wereld, dat gebeurt er. Er overkomt u niets kwaads. Er zijn echter bepaalde facetten in die werelden die u op het eerste gezicht een beetje zullen verbazen. Een persoon kan b.v. in drie of vier vormen gelijktijdig optreden. Een persoon kan zich gelijktijdig aan u manifesteren als een kind, een jonge mens, een rijpe mens en een oude mens. Realiseer u dat het allemaal alleen maar voorstellingsvormen zijn. Alles wat u daarvan meeneemt is altijd datgene wat tot die sfeer behoort. Elke sfeer die hoger is dan uw wereld is geneigd u een zekere mate van energie toe te staan. U wordt dus gesterkt daaruit wakker.

De hoogste werelden kunnen, vooral in het eerste beleven, uitpuittend zijn. Als u voor de eerste maal in een zuivere lichtwereld terecht komt, dan zult u waarschijnlijk wakker worden met het gevoel dat u helemaal niet heeft geslapen. Dat komt, omdat de aanpassing tussen het voertuig dat daar kan beleven en de stof te groot is. Dat veroorzaakt nu o.m. vermoeidheid: die overigens na ongeveer een uur á anderhalf uur wegebt. Dan voelt u zich meestal weer helemaal prettig.

Elk voertuig op zich is niet vormbehoudend behalve het stoffelijke. Elk ander voertuig is amorf. Daarom is het uw persoonlijkheidsvorstelling op een bepaald niveau die bepaalt hoe u zich manifesteert. Als uw denken angstig en klein is, dan bent u een muis tegenover een kat. Maar als u vertoornd denkt, ik laat mij niet aantasten, dan bent u een draak. Dan moet u ook wel vechten, maar uw wereld is dan voor u een wereld die u zelf manipuleert.

Het kan zijn dat u zich in een zomerlandwereld veel jonger of veel ouder ziet dan u werkelijk bent. Trek u daar niets van aan. Het is gewoon uw eigen ik dat zich op dit niveau in die vorm toont aan de hand van de beleving en de ervaring die het heeft. Realiseer u dat hogere voertuigen jonger worden in hun manifestatie naarmate de innerlijke harmonie van de mens groter is.

Reizen gebeurt dus voor de meeste mensen op deze manier eigenlijk onopzettelijk en niet bewust.

Ik heb u een aantal symbolen van werelden gegeven, opdat u enig houvast kunt hebben aan sommige dromen. Als u echter aandacht gaat geven aan die dromen, dan zullen aanvullende details u steeds bij blijven in de herinnering. Er ontstaat een betere overdracht. Maar elke overdracht naar de hersenen is een vertaling die gelijktijdig een vorm van vereenvoudiging en van vervalsing inhoudt. Om u een voorbeeld te geven:

In de wereld van kleuren en klanken is het aantal tinten dat wordt waargenomen ongeveer 20 maal zo groot als voor een mens denkbaar en mogelijk is. Het resultaat is, dat uw wereld dan veel kleuriger is dan u zich ooit zult kunnen herinneren. U probeert de analogieën dan soms te vertalen in vormen, lijnen of landschappen om op die manier iets van de ervaringen toch gestalte te geven.

Uw ik dat zich bewust wordt van deze werelden zal ontdekken dat er vooral in die details enkele zeer persoonlijke symbolen zitten. Deze persoonlijke symbolen kunnen worden gebruikt om meer naar die sfeer te reizen. U bent dan nog niet vrij in de beweging in die sfeer, maar het bereiken van die wereld wordt u langzaam maar zeker gemakkelijker zodat u op den duur naar verkiezing een aantal werelden kunt betreden.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

Dit is nog niet de werkelijke projectie van het ik, dat zult u begrijpen. Het is maar een klein deeltje van het ik dat u projecteert. Een groot gedeelte van het ik blijft achter of kan zelfs gelijktijdig op een ander niveau beleven. Realiseer u dat elke keuze voor een lichtende wereld een versterking betekent van het lichtelement in uzelf. Elke keuze voor een duistere wereld is zeker in het begin voor u schadelijk.

Wie zich een lange tijd heeft beziggehouden met het zich herinneren van dergelijke uittredingssymbolen en misschien pogingen heeft gedaan om een sfeer te bereiken, zal bovendien worden geconfronteerd met een ander verschijnsel de z.g. geleider of gids. Dit is niet, zoals u misschien denkt, een bepaalde persoon. Het is in uw denken, in uw herinnering een bepaalde vorm. Dat is waar, maar dat is uw vertaling voor een functie. Die functie kan door velen worden bekleed en toch zult u altijd denken aan diezelfde vorm, diezelfde persoon en eventueel ook dezelfde naam ervoor gebruiken.

Realiseer u, dat een dergelijke geleider of gids als hij zegt: Ik heet Jan u daarmee een sleutelwoord geeft voor geleiding en niet een kenmerk van zijn persoonlijkheid. De geleider zal u dan in het begin vaak opvangen. Hij brengt u naar verschillende plaatsen waar u meestal enige werkzaamheden verricht ofwel enige mededelingen of boodschappen aanhoort. In enkele gevallen is het gewoon een contact met andere persoonlijkheden. In vele gevallen is het ook het horen van enige leringen of zelfs een soort kleine hellevaart maakt waarbij u overigens omgeven door licht bepaalde duistere werelden bezoekt.

Heeft u dat eenmaal gedaan, dan zal - vaak niet altijd maar heel vaak - de geleider u een taak stellen. De vorm van de geleider is dan niet meer kenbaar. Zijn aanwezigheid echter wel, want er is nog altijd licht dat u omringt. Realiseer u dat u op deze wijze kunt leren in duistere werelden te werken, b.v. om iemand te helpen vrij te komen:

Een dergelijke arbeid brengt geen vergoeding met zich mee. U kunt dus niet zeggen: Ik heb duizend zieltjes gered, mag ik even inleggen voor een weekje eeuwige zaligheid. Het is geen bonsysteem. Maar door de ander te helpen verwerft u gelijktijdig een zeker besef t.a.v. onder meer stoffelijke omstandigheden: datgene wat stoffelijk aanvaardbaar en niet aanvaardbaar is. U doet dus ervaring op die u kan helpen om in uw stoffelijk leven, na de dood u beter te oriënteren en juist te reageren.

Heeft u eenmaal veel van die taken verricht, dan kunt u ook nog taken op aarde krijgen. Een taak op aarde wordt u meestal gegeven in de vorm van een oproep.

De oproep brengt dan het bewustzijn naar een bepaalde plaats op aarde en maakt het a.h.w. deel van een zekere gebeurtenis. Dat kan van alles zijn: Het kan zijn het sterfbed van een mens. Het kan een vliegtuigongeluk zijn dat op dat moment net plaatsheeft. Bent u daar, dan heeft u de taak om zo goed mogelijk contact op te nemen met de anderen. Als u denkt dat u dat kunt doen als een mens, slaagt u niet. U moet niet met die mensen spreken: zij verstaan u niet. U moet ook niet proberen hun aanwijzingen te geven: ze zien u niet, fiat en go. Wat u kunt doen is alle paniek wegnemen. Die kunt u dan tijdelijk absorberen.

Het is een kunstje. Het is zoiets als voorlopig wat vuil in je zak steken om het later in de asbak te gooien. Dat kunstje wordt u heus wel geleerd voordat u aan dat werk begint.

Wanneer u op aarde uittreedt voor dergelijke taken, dan zult u dit nooit doen in astrale vorm en ook het levenslichaam en het dubbel zijn er niet bij betrokken. Datgene wat een rol speelt, is in feite het voertuig dat behoort tot zomerland op zijn minst, soms een hoger voertuig. Het ik dat op deze manier wordt ingeschakeld, wordt natuurlijk steeds zelfstandiger. Dat is te begrijpen. U heeft ervaringen opgedaan, er zijn dus minder aanwijzingen nodig. Op den duur ga je dan behoren tot een groep die je kent. Het zijn een aantal persoonlijkheden waarvan de voorstelling die je je maakt waarschijnlijk onjuist of ten dele, onjuist is, maar je zult ze steeds weer ontmoeten, je kunt ze steeds weer herkennen.

In dromen betekent dit, dat altijd weer dezelfde gedaante een hoofdrol speelt en dat je je juist die hoofdrolspeler veel meer dan het gebeuren zelf herinnert. Een dergelijke groep kan verschillende taken uitvoeren. Die taak is meestal door de groep gekozen. Er zijn groepen die

zich bezighouden met het helpen van mensen om uit lagere sferen vrij te komen. Er zijn groepen die zich in het bijzonder op aarde bezighouden met begeleiding van stervenden. Er zijn er die zich bezighouden met degenen die in de nevel, die voor schaduwland ligt, ronddolen hen langzamerhand naar een vormwereld te brengen, zelfs al is 't een duistere, als ze maar uit de verwarring loskomen. En zo kunnen we verdergaan.

U zult dus voordat u eigenlijk in staat bent bewust alle sferen te betreden in de meeste gevallen reeds vele werkzaamheden hebben volbracht. De kans, dat u tot een dergelijke groep behoort, is ongeveer 7 op 10. Het heeft voordelen, het heeft nadelen.

Het behoren tot de groep geeft echter één zekerheid op het ogenblik dat u begint met projectie van uzelf op welke wijze dan ook, ook als het een bewustzijns- of gedachteprojectie is, dan zult u automatisch de steun krijgen van de groep waartoe u behoort. Dat kan voor u heel belangrijk zijn, zeker als u op afstand mensen wilt beïnvloeden of wilt genezen. Dan is niet het genezen of het beïnvloeden deel van de taak van de groep, maar omdat u de taken van de groep mede uitvoert, kunt u een beroep doen op de krachten van de groep om uw specifieke opdrachten of taken te volbrengen vanuit uzelf.

Daarmee hebben we eigenlijk al een groot deel gezegd van datgene wat voor die sferen en de daarbij behorende voertuigen zo belangrijk kan zijn. Maar we moeten toch langzamerhand toe naar de projectie van het ik, iets waar we de volgende les uitvoerig aan zullen wijden.

Het projecteren van het ik berust op een voorstelling van het ik plus een voorstelling van de wereld of van de taak waarop dat ik zich richt. Beide voorstellingen moeten in u berusten. Ze moeten eerst bewust worden opgesteld en dan a.h.w. geabsorbeerd. Ze vervloeien in je. Ze zijn niet meer als afzonderlijke beelden kenbaar, maar er ontstaat een toestand die in een zekere mate a-normaal is. Het is een toestand waarin je alles wat je doet automatisch doet t.a.v. het doel dat je hebt gesteld.

Er zijn mensen die denken: je kunt je ik ook wel even projecteren en b.v. met een astraal dubbel of desnoods met een levenslichaam even naar Disney-land gaan of even iemand gaan vertellen dat hij een grote tiran is. Theoretisch is dat mogelijk. In de praktijk gaat het over het algemeen mis. U moet zich realiseren: je kunt alleen projecteren naar die werelden, die personen of die krachten waarvan je een exacte voorstelling hebt. Dat wil zeggen, dat de voorstelling zeker voor vier van de vijf delen analoog moet zijn aan de werkelijkheid.

Ga je verder naar de perfectie toe, dan krijg je de absolute zekerheid van volbrenging, maar die bezitten over het algemeen alleen ingewijden. Ga je echter uit van het standpunt: ik wil proberen, dan heb je een voorstelling van jezelf nodig ook als je normaal denkt ik kan iemand genezen en moet je op dat ogenblik jezelf zien als een werkelijk grote genezende kracht. Kun je dat automatisch doen, zoveel te beter. Kun je dat niet, dan moet je eerst die voorstelling opbouwen. Dan bouw je de voorstelling op van de patiënt waar je naartoe wilt.

Ook die voorstelling moet redelijk juist zijn. Ze kan betrekking hebben op de kwaal, ze kan betrekking hebben op de gestalte en zelfs op de omgeving. Maar ze moet nauwkeurig genoeg zijn. Vanaf dat ogenblik kan vanuit een versmelting worden ingegrepen op afstand en kan het ik ook waarnemen op afstand. Want op het ogenblik dat je wezen zich projecteert op afstand, ontstaat, er een wisselwerking.

Bij een werkelijke ik projectie zal er altijd een aflezing zijn van het punt van projectie naar het punt van werkelijkheidsbestaan dat je stoffelijk op dat moment bezit. De herinneringen zijn over het algemeen voor niet meer dan de helft nauwkeurig, maar de saillante punten zijn doorgaans controleerbaar. Dat helpt je dus heel goed om de waarde van je projecties langzamerhand te gaan bezien.

Een volgende keer zullen wij moeten ingaan op de hierbij noodzakelijke procedures, de verschillende methoden die gevolgd kunnen worden en ook de verschillende taakstellingen die denkbaar zijn. Ik zal u dan zeker ook willen inlichten over de verschillende voertuigen die gezien taakstelling plus instelling worden gebruikt.

Ik hoop u in dit korte onderwerp begrip te hebben gegeven voor de mogelijkheden en ook een begrip van het functioneren van de verschillende voertuigen. Dat ik daarbij reizen door de

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

sferen als voorbeeld nam is begrijpelijk, omdat deze reizen en de droomsymbolen daarvan voor de meeste van u een goede aanloop zijn naar een bewustere projectie van delen van het ik.

❖ *Met het astrale lichaam is het wat gevaarlijk om daarmee te reizen. Kun je niet beter een ander voertuig nemen?*

Soms is het onvermijdelijk dat je het astrale voertuig gebruikt. Het astraal is dus altijd kwetsbaar. Dat betekent, dat het gevaarlijker is dan te werken met hogere voertuigen. Daar heeft u volkomen gelijk in.

❖ *Is de concentratie op licht als vanzelf..... verder onverstaanbaar.*

Het licht heel sterk aan uw eigen bewustzijn. Er zijn mensen die kunnen niet anders dan astraal uittreden. Dat is een riskante geschiedenis. Maar op het ogenblik, dat je je bewust wordt van hogere werelden, stem je je af op een voertuig dat bij die wereld past. Als je dan een taakstelling op je neemt in verband met deze voorstelling: dan is het bijna zeker dat juist dat voertuig de werkelijke kracht wordt die uitgaat. Het is dat gedeelte van het ik dat actief naar buiten optreedt, maar dat met alle andere delen van het ik desalniettemin verbonden blijft. Het is dan als geestelijk voertuig niet kwetsbaar voor astrale of stoffelijke aanvallen. Wel weer voor aanvallen op het eigen niveau. Maar behoor je tot een lichtende wereld: dan zijn dergelijke aanvallen niet denkbaar: dan is dat zonder risico.

VRAGENGEDEELTE

Vragen over de voorgaande les

❖ *Bedoelt u met afwijkingen dat je dit soort beelden helderder of doorzichtiger ziet dan normaal of eerder dat je geneigd bent deze impulsen b.v. in landschapsbeelden en landschapsgezichten om te zetten?*

U begint natuurlijk met een voorstelling die voor u bijzonder werkt en daar blijft u voorlopig bij. Maar u zult zien dat dat op den duur toch niet bevredigend is en u gaat als vanzelf andere voorstellingen vormen of u gaat andere voorstellingen beschouwen. Als u b.v. denkt aan een mantram dan kunt u die voorstelling bekijken of u kunt de klank horen, maar het is niet een sleutel zonder meer. Op een gegeven ogenblik, als u verder wilt gaan, dan zult u een andere mantram moeten gebruiken. U zult een andere voorstelling moeten gebruiken. Typisch is b.v. dat heel vaak iemand, die begint met rechthoeken en driehoeken in de beschouwing overgaat op cirkelvormen, ovaalvormen en slang vormen. Dat is een normale ontwikkeling. Dat kan ook bij deze voorstellingen gemiddeld het geval zijn. De afwijking blijft wel gelijk. De afwijking van de norm blijft dus vergelijkbaar.

❖ *Bij de eerste oefening die u heeft gegeven zegt u dat je je moet richten op eenzijdig blijvende afwijkingen van de norm in de waarneming. Zijn deze voor een persoon gedurende het hele leven altijd dezelfde soort afwijkingen?*

De eenzijdigheid bestaat in de absolute concentratie op datgene wat men ziet of visualiseert waardoor al het andere wordt uitgesloten en de geestelijke belichting van hetgeen men waarneemt of zich voorstelt steeds intenser, dus steeds stralender wordt. Dat is de afwijking.

DE TOVENAAR

Een tovenaar werkt met allerlei rituelen, dat is u wel bekend. Een tovenaar werkt met allerlei projecties. Hij zendt b.v. op afstand een geest uit e.d. Als je dat allemaal zo hoort, dan klinkt dat alsof je bezig bent een heel leger van goden en demonen te besturen. Dat is natuurlijk niet waar. Laten we dan eens zien wat een tovenaar zo ongeveer doet.

De tovenaar begint met de opbouw. Dat kan zijn het uitzetten van rituele cirkels en figuren, het aansteken van lampen, reukbekkens enz.. Dan begint hij met aanroepingen.

De eerste aanroep is er altijd een waarmee hij de hulp vraagt van bepaalde krachten om andere krachten te laten komen. Maar hij verandert. De tweede keer wanneer hij dat doet, dan zegt hij niet: help mij! Dan zegt hij: Als vertegenwoordiger van die en die verzoek ik u te komen. De derde keer verplaatst hij zich helemaal in de figuur van waaruit hij werkt en zegt:

Ik (hij noemt dan de naam: dat kan zelfs zijn Ik, Jahwe) beveel u (dan volgt de naam) kom hier en gehoorzaam mij.

Dat proces is voor ons erg interessant, omdat het ook wat zegt over de manier waarop je je ik eigenlijk kunt veranderen. In het eerste geval wordt er een voorstelling opgebouwd van een kracht die sterker is dan de machten die je oproept. En daarnaast natuurlijk een relatie tussen het ik en die sterke kracht.

In het tweede geval echter wordt die relatie als bestaand aangenomen, ze wordt niet afzonderlijk genoemd. Men is a.h.w. dichterbij die kracht gekomen en kan dus nu al met gezag spreken.

De derde maal vergeet men wie men zelf is. Men is een met de kracht en op grond van die kracht kan men bevelen. Dat is een transformatie die plaatsvindt.

U zult zeggen: Een transformatie is toch weer iets anders dan een projectie. Dat is niet helemaal waar. Want op het ogenblik, dat je jezelf in een andere gedaante en kwaliteit gaat manifesteren, heb je jezelf geprojecteerd in het beeld van die kwaliteit. De tovenaars is niet veranderd, maar zijn afstemming is veranderd. Daardoor krijgt hij het gezag.

Een ander voorbeeld is een gebruik dat in Tibet nogal eens veel voorkomt:

De tovenaars zit in een kleine hut. Hij maakt daar de nodige koekjes van saffraanrijst en nog zo wat. Hij heeft een pijl en boog bij zich. Hij bezweert de pijl en de boog. Op een gegeven moment schiet hij door de wand van de hut die heel dun is, soms zelfs bestaande uit papier, een pijl naar buiten. Die pijl treft dan een vijand die zich misschien 500 km verder bevindt. De pijl treft hem natuurlijk niet. Maar wat is er gebeurd?

Door de bezwering heeft de magiër zich vereenzelvigd met de pijl. In de bezwering noemt hij nadrukkelijk degene die de pijl moet treffen. Hij heeft zijn doel vastgesteld. Op het ogenblik, dat hij de pijl afschiet met de sterke concentratie op die persoon, doet hij een deel van zijn eigen kracht uitgaan naar de ander. Is die ander dan kwetsbaar, dan overlijdt hij, dan krijgt hij een ongeluk. Is hij niet kwetsbaar, dan ligt de tovenaars op apegapen. Dat komt ook voor. Want een kracht, die je eenmaal hebt opgewekt en gericht is een deel geworden van je eigen persoonlijkheid: Als er nu een kracht is waar je eigen persoonlijkheid niet goed tegen op kan en ze slaat op jou terug, dan moet je toch die kracht verwerken. En als dat een dodelijke kracht is die naar jou terugkaatst en je ook het besef hebt dat je ook nog menselijk bent, dan succumbeer je, je gaat er onder door.

❖ *Hij had die kracht toch naar een andere persoon kunnen sturen.*

Dat kun je niet overzien, want dat is een kwestie van microseconden. Met een menselijk besef kun je dat niet tijdig realiseren. Je kunt het dus niet afweren, omdat het deel is van jezelf. Pas wanneer het is teruggekeerd naar je lichaam, dan realiseer je je dat. Maar dan is het te laat. Want dan is de totale afstemming die je hebt uitgezonden teruggekeerd in je eigen lichaam en werkt het daar.

Zo, dat was dan een klein onderricht voor degenen die dachten dat dat gemakkelijk was. Als wij proberen tovenaars te zien zoals ze werken, dan zien we dat ze ook heel vaak bezig zijn met natuurkrachten. Ze roepen de regen, de zon, een rivier aan. Zo roepen bomen toe dat ze moeten groeien en wat die meer zij. Ook hier staan we voor eigenaardige raadsels. Een van de aardigste verhalen is: Iemand was naar de Eskimo's geweest en had daar een bepaalde dans gezien. Een regendans, zoals die in het noorden van Canada wel wordt uitgevoerd. Hij wilde dat demonstreren en begon te dansen. Het begon werkelijk te regenen. Wat natuurlijk erg onaangenaam was, want hij demonstreerde dat op een garden-party van de Geographical Society. Dan is de vraag natuurlijk: is het nu het patroon van de dans die het doet of is het iets anders?

Hier zien we een heel eigenaardig iets gebeuren. Als een mens zich volledig overgeeft aan een bepaald ritme (of dat nu bewegingsritme is of een klankritme), dan zal hij zich daardoor, inclusief het grootste gedeelte van zijn zintuigen en een groot gedeelte van zijn geestelijke mogelijkheden, beperken tot een speciaal gebied.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

Deze, overigens hoogachtenswaardige ethologische onderzoeker, had zich volkomen verdiept in die dans. Om haar te demonstreren moest hij dat weer doen. Hij herhaalde dus niet alleen de passen, maar hij moest het hele ritme, het hele gebeuren herbeleven. In het begin was dat een beetje gekunsteld, maar toen het goed ging, kwam hij er echt in. Vanaf dat ogenblik was hij ingesteld op de regen. Het commentaar van vooral de vrouwelijke bezoekers van de garden-party was dus ook donderen. Daaruit blijkt weer dat we door externe omstandigheden onze persoonlijkheid soms kunnen richten en dat we daarmee iets gek doen. Wat doe je eigenlijk als je een regendans uitvoert? Je schept gewoon een veld, verder niet. Dat veld heeft voornamelijk uitwerking op statisch elektrische verhoudingen. Dat zijn de verhoudingen die liggen tussen ongeveer 500 en 1000 meter bovengronds. Dat wil zeggen dat op dat ogenblik, indien er stof en vocht aanwezig is, het neerslagverschijnsel aanmerkelijk wordt versneld en de kans op regen steeds groter wordt. Die kracht komt in het begin voor een deel uit jezelf. Maar er is nog iets anders, op dat ogenblik ben je door die beweging ook in harmonie met bepaalde krachten van de aarde. Die krachten worden door jou dan tijdelijk gericht op en getransformeerd tot datgene wat je zelf uitstraalt. De kracht die je ontwikkelt is veel groter dan je zelf oorspronkelijk tot stand zou kunnen brengen. Het resultaat is dus tamelijk vochtig in dit geval.

Als je bezig bent om een boom te bezweren, dan kun je dat doen door gewoon bezweringen uit te spreken, dat gaat. Maar je kunt het ook doen door daar te staan en proberen je een te voelen met het groeiproces. U zult zeggen: Wat is dat gek. Dat is helemaal niet zo gek, want wanneer u dat doet, gaat u een harmonie aan met de plant. Of dat nu vanuit een bezwering gebeurt of uit een soort liefdesgevoel dat maakt verder niet veel uit. Op dit ogenblik is er een brug geslagen tussen u en de plant. De plant heeft wel een instinctieve wil, maar geen sterke geestelijke wil. U heeft echter wel een sterke geestelijke wil en u legt dus a.h.w. groei op, bloei, vruchtbaarheid enz..

De plant reageert daarop alsof er externe omstandigheden zouden zijn in de natuur die datzelfde resultaat hebben en begint dus met haar wortelstelsel, het capillaire stelsel, die stoffen aan te voeren die het mogelijk maken. U versnelt daardoor in feite het levensritme van de plant. Het resultaat is, dat de plant groter en mooier wordt. Bovendien bent u zelf als mens toch meer bewust deel van de krachten van de natuur dan de plant. De plant ondergaat ze passief. De mens kan die krachten actief beschouwen en onder omstandigheden hanteren. Als hij zich één voelt met de plant, wordt het actief vermogen van de mens tijdelijk aan de plant overgedragen. Dat is een aardige verklaring voor verschillende verschijnselen als b.v. in Findhorn. Ook hier weer, je projecteert toch een deel van jezelf mee.

Hoever dat kan gaan, hebben ze in India een keer onderzocht. Het betreft hier de opbrengst (oogst) van rijst en maïs. Om dat het best te kunnen overzien zijn een aantal proeven genomen o.m. met bestraling met een radioactief element. Toen bleek, dat 50 m. rond het element dat was opgesteld alle gewas was verbrand. Daar omheen was een groepje (ongeveer 10 m) dat veel minder zaad zette dan normaal. Maar daar weer achter was een heel groot gebied van misschien een 100 tot 150 m waarvan de opbrengst het dubbele van het normale was. Daarna werd het weer gewoon.

Toen waren er mensen die zeiden: Kunnen wij dat niet anders doen. Zij hebben er toen een fluitspeler op afgestuurd. Met die eerste fluitspeler hadden ze geluk. Het was een zeer religieuze jongeman. Hij associeerde zich onder zijn fluitspel met een bepaalde godheid. Toen hij al fluitspelende rond die gewassen liep (elke dag een uur of wat, dat heeft hij ongeveer een maand volgehouden) groeide het gewas inderdaad veel beter en het was qua vrucht veel beter bezet.

Toen dachten ze het gevonden te hebben. Intussen trommelden ze een stel fluitspelers op en zei hun: Ga maar spelen. Maar die anderen liepen te spelen voor de centen. De halmen bleven leeg. Hier heeft u dus weer het eigenaardige, het geloof, de associatie in gedachten met een bepaalde godheid was hier de oorzaak van een vergroting van levenskracht op een betrekkelijk groot terrein. Hier is alweer een projectie van het ik op een andere persoon bij betrokken. Zo

iemand mag je toch wel een tovenaarsnoemingen: Zo kunnen we doorgaan. Overal zijn mogelijkheden aanwezig. Neem nu een heel simpel voorbeeld.

Wat is de basis van materie? Energie. In de energie komen bepaalde wervelingen voor die zo ontzettend snel en dicht zijn. Die noemen we de kleinste deeltjes. We kunnen die nog splijten in andere kleinste deeltjes welke onderling heel sterk verbonden zijn.

Stel nu, dat iemand de kracht heeft alleen de kracht verder niet, om zich voor te stellen dat die deeltjes hun samenhangen verbreken en dat hij zich daarvoor in de plaats een andere binding van die deeltjes voorstelt. Wat gebeurt er dan? Nu, die man kan goud maken, diamanten maken. Hij neemt gewoon een brokje aarde en zegt: Wat wil je hebben? Een tompouce of een moorkop? En hij maakt er een.

Hier is het dus gewoon een opnieuw arrangeren a.h.w. van atomen en het doen ontstaan van andere moleculaire bindingen. Daar komt het op neer. Hoe zou zo iemand dat nu kunnen doen, als hij niet in zich het besef zou hebben van de oerenergie? Ik zie dat in alchemie ook. Op het moment, dat het grote werk wordt volbracht, moet het eigen ik de oerenergie beseffen en beleven en uit die beleving ontstaat dan het wonder in de smeltkroes.

Het is een projectie van een deel van jezelf, van de kracht van jezelf. Elke werkelijke tovenarij is daarmee wel voor een deel verbonden. Er zijn ook andere dingen hij. Neem nu het meest eenvoudige voorbeeld hypnose.

Hypnose is een combinatie van suggestie en optische vermoeidheid. Maar een goed hypnotiseur heeft zelfs de optische vermoeidheid niet nodig. Het enige dat hij nodig heeft is zijn volledige concentratie. Waarom? Op het ogenblik dat ik mij volledig op een andere persoonlijkheid concentreer, kan ik de trillingen van die mens aanvoelen en daar iets aan veranderen. Die verandering verandert dan ook het bewustzijn.

Het bewustzijn is nu geheel ingesteld op het trillingsgetal van de magnetiseur. Wanneer hij nu zijn bevelen uitspreekt (wat hij niet zou behoeven te doen, hij zou ze ook heel sterk kunnen denken), dan stelt hij a.h.w. zijn eigen wil en eigen waarde in de plaats van de normale waarden die voor de proefpersoon bestaan. Maakt hij daar goed gebruik van dan vervangt hij een groot gedeelte van de eigen persoonlijkheid van zijn sujet. Daardoor kan hij het sujet alles laten doen wat binnen de aard van het sujet ligt en wat niet strijdig is met zijn eigen aard: Alweer, persoonlijkheidsprojectie.

U zult zeggen: Is dat nu zo gebruikelijk. U doet dat toch zelf ook. Wanneer u met medemensen contact heeft dan schat u onwillekeurig, (u doet het niet eens bewust) de uitstraling van de ander in. U reageert daarop. Nu heeft u gelukkig een rem. U heeft namelijk een scheiding gemaakt tussen gedachtebeelden en werkelijkheidsbeelden. U kunt dus wel een wensgedachte overdragen, maar niet de verwerkelijking. Dat is maar gelukkig ook, want anders zou het een hele janboel worden. Niet dat het dat niet is op het ogenblik maar dat is nog menselijk normaal.

Wat je overdraagt is in feite niets anders dan een band die je met de ander voelt. Op het ogenblik, dat die overdracht op welke wijze dan ook in overeenstemming is met de praxis die je kent, zal de wederkerigheid ervan zo sterk zijn dat je op zeer grote afstand precies de dingen van elkaar aanvoelt, maar ook boodschappen of mededelingen van de ander automatisch overneemt. Dan zeggen ze niet: Als ik had geweten dat je zou komen, dan had ik de loper uitgelegd. Ze weten wel dat je komt, maar ze weten niet waarom ze weten dat je zou komen. Dat is nu het typerende.

Er is hier ook sprake van een zekere overdracht, maar die kan eerder geschieden als het ik zich voor een deel heeft geassocieerd met de ander. Je hebt dus iets overgenomen van diens uitstraling en iets van je eigen uitstraling in de ander achtergelaten. Daardoor ontstaan deze wisselwerking en die brug.

In de gewone menselijke contacten waar sympathieën e.d. meespelen is meestal sprake van uitstralingsgelijkheid of uitstralingsvergelijkbaarheid. Op het ogenblik, dat een contact verder gaat dan dit (dat er dus werkelijk wisselwerkingen optreden), is er over het algemeen sprake

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

van een uitwisseling van een deel van de eigen trilling tegen een deel van de trilling van de ander. Heeft u daar wel eens over nagedacht? Dan is het helemaal niet zo gek.

Dan kun je zeggen Een telepaat kan een spierlezer zijn. Kunt u zo goed spierlezen? Ik denk dat er maar weinig mensen zijn die dat kunnen. Een werkelijk goed telepaat is iemand, die niet alleen maar spierlezer is. Hij is volkomen in staat zich in te stellen op het sujet van de geleider. Nu hanteert hij wel voor zijn eigen gevoel in de eerste plaats het spierlezen om b.v. een verborgen voorwerp op te sporen. Maar degene die zich werkelijk één kan gevoelen met de ander, neemt ook de kennis van de ander over. En dan zou het eerste contact eigenlijk al genoeg zijn om te kunnen zeggen: Dan ga ik daar en daar naartoe, want daar is het. Zo sterk is dat.

Elke mens doet dat in meer of mindere mate in zijn leven. Er zijn altijd wel personen bij en soms zelfs omgevingen waarmee je zo sterk vervlochten bent dat je altijd iets daarvan blijft waarnemen.

Het kan zijn dat je gevoelig bent voor b.v. strijd. Als je daar heel gevoelig voor bent en ergens op de wereld is een omvangrijke strijd gaande, dan voel je dat. Ben je een beetje bewust van jezelf, dan ben je bovendien nog in staat ongeveer te zeggen waar die strijd plaatsvindt. Gevoeligheid is niet alleen een kwestie van projecteren van een deel van het ik, maar het is ook receptiviteit.

Wij leven in de aardsfeer. Alles wat in de aardsfeer gebeurt, dat projecteert zich naar alle kanten op aarde. Op het ogenblik, dat je bent afgestemd op een bepaald deel van die belevingen, ga je ze aanvoelen, ga je ze aflezen. Dan kunt u zeggen: Dat is waarzeggerij, telepathie of wat anders. Het is maar een naam die wij eraan geven.

Je bent eigenlijk altijd bezig met delen van je persoonlijkheid ergens naartoe te sturen (je weet zelf misschien niet eens waarheen) en delen van het andere te ontvangen in je persoonlijkheid en daarmee veranderingen en bewustwording te ondergaan. Het gehele proces van de bewustwording zelf is een proces van voortdurende uitwisseling. U hoeft allemaal wel gehoord over tweelingzielen.

Tweelingzielen zijn twee zielen die een zodanige eenheid vormen dat ze te samen meer betekenen dan elk der delen afzonderlijk zou kunnen zijn. Maar vraag u nu eens af: Wat gebeurt er dan? Dan ontstaat er een zo perfecte harmonie dat beide persoonlijkheden zich zozeer op elkaar afstemmen dat ze elkanders inhoud kunnen overnemen. Daar komt het op neer.

Wat is bewustwording eigenlijk anders dan een steeds weer in je opnemen van andere waarden zodat je in een andere wereld denkt, te leven. De wereld is altijd dezelfde. De kosmos is altijd hetzelfde, ook de stoffelijke wereld. Die is ook weer een deelverschijnsel van de werkelijkheid waarin wij geestelijk bestaan.

Op het ogenblik dat je bewuster wordt, aanvaard je bepaalde delen van het Al in jezelf. Dat kun je niet doen zonder delen van jezelf in het Al te projecteren. Het is een wisselwerking. En door deze wisselwerking gaan we dan andere dingen zien, we krijgen andere gaven en mogelijkheden enz. Ook hier speelt het projecteren van een deel van je persoonlijkheid een rol.

Elke tovenaer, elke magiër werkt daarmee in meer of mindere mate. Zelfs de goochelaar die volgens zijn begrip niets anders doet dan anderen vertonen dat de hand sneller is dan het oog. Als u denkt dat hij iets doet, dan doet hij in feite iets heel anders. Hij stemt zich zozeer af op zijn gehoor, dat hij in staat is om de aandacht voortdurend af te leiden van de dingen die hij doet. Er zijn ook mensen die dat alleen doen met hun daden en hun woorden: politici e.d.

Je moet begrip hebben voor je auditorium, anders kun je dat namelijk niet doen. Het betekent weer, dat je je eigen beeld van wat gezien moet worden uitzendt naar de mensen en dat je gelijktijdig als correctiefactor hun reactie terugleest. Is dat perfect, dan ben je in staat om op een perfecte manier de goocheltruc te vertonen, of die nu een verbale is of een toneel magische.

U werkt - of u het weet of niet - in uw leven steeds weer met meestal kleine en ten dele onbewuste projecties vanuit uw wezen naar de omgeving, naar het andere. Wilt u nu werkelijk leren wat magie is, dan moet u gewoon leren om dat bewust te doen. Dan moet u ook leren dat u uw persoonlijkheid niet aan een ik-voorstelling kunt binden, maar alleen aan een krachtvoorstelling. En hoe intenser en vollediger de krachtvoorstelling is, des te intenser en vollediger uw mogelijkheid tot projectie wordt van datgene wet u als doel heeft gesteld, wat u dus wilt bewerkstellingen.

Het is iets wat veel magiërs voor een deel moeten onderschrijven, ze kunnen niet anders, en - voor een deel ook - zouden willen ontkennen omdat ze de uiterlijkheden van hun werkwijze over het algemeen veel hoger inschatten dan het in feite verdient. Ik heb het u voorgelegd. Misschien dat u zich daardoor bewust wordt van het feit dat u of u het wilt of niet, of u het weet of niet altijd al bezig bent met zelfprojectie en dat u in vele opzichten, ook al denkt u dat u gewoon heel normaal werkt, een beetje magiër een beetje paranormale krachten toch ook hanteert.

Als u dat eruit heeft begrepen, dan is het doel van de oefening weer bereikt en mag ik u danken voor uw aandacht.

ARBEID

O, hoe arm is de mens: Zo arm, dat Eva eens de appel toch aan Adam heeft gegeven, want nu het is zo jammerlijk moet je werken om te leven.

En toch, de arbeid is voorwaar een wijze van beschouwen. Want zonder arbeid, kan geen mens bestaan, geen leven bouwen, niet zien, niet voelen en niet denken, kan aan niets zijn aandacht schenken, kan niets volbrengen.

Arbeid is al wat we doen. Maar de wijze waarop wij het beschouwen is bepalend voor de wijze waarop wij beleven. Vandaar dat wij soms arbeid noemen wat snel zou kunnen zijn. En aan de zwaarste arbeid die we ooit verrichten, denk aan de vakantietijd, de naam van spel gaan geven. U spreekt van arbeid. Maar ik zeg u: geen mens kan werkelijk bestaan als hij slechts zichzelf kent en slechts zichzelf ziet.

De waan van het ik moet nog verbroken worden. Je leeft jezelf van wat je doet. Dat is iets wat je ondanks jezelf volbrengt omdat je moet omdat het in jezelf staat neergeschreven. Op die manier geef ik inhoud en betekenis aan mijn leven. Op die manier wordt arbeid mij in feite spel en zelfbevestiging. Op deze wijze vind ik voor mijzelf een deelgenootschap in het leven. Op deze wijze en slechts zo kan ik mijzelf inhoud geven, mijzelf begrijpen en ook mijzelf beschouwen.

Arbeid is niet het werk waardoor ik anderen dien. Arbeid is datgene wat ik verricht. Omdat het wezen van hetgeen ik doe in mij als een grote waarde ligt. Omdat ik uit wat in mij leeft.

Daarom zeg ik u: Arbeid is in feite al wat aan u leven inhoud geeft.

Dit is voor degenen die denken aan de werklozen misschien een steuntje in de rug (maar een werkloze werkt ook aan een nietsdoen en dat is vaak een heel zware arbeid). Het zou hem misschien heel wat lichter vallen, als hij meer zou kunnen doen. Dan zou hij wel denken dat hij meer werkte maar eigenlijk verricht hij minder arbeid, omdat hij minder moeite heeft met hetgeen hij doet dan met hetgeen hij niet kan doemen zou willen doen.

Onthoudt u dat maar.

ZELFBEZINNING

Als ik mij bezin op mijzelf, bezin ik mij dan? Want als ik mij op mijzelf bezin, dan keer ik mij tot de dromen die in mijn wezen leven. Dan ben ik bezig mijzelf en mijn streven los van alle dingen zelf te overzien. Waarop ik dan een wereld schep of een God die ik dien en zeg: Ik ben nu juist bewust en op de goede weg.

Als je je bezint, bezin je dan op wat de anderen zijn, op wat je voor die anderen bent.

Bezin je op de pijn en op de vreugde die je met anderen deelt of die je anderen geeft.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 2 - Reizen

Bezin je op het feit dat niemand, eenzaam leeft, maar dat hij steeds verbonden blijft, afhankelijk al zijn van vele anderen. Probeer dan die verhouding te veranderen totdat je zelf erkent: Dit is deel van mijn bestaan. Ik kan met dit geheel te samen leven. Ik behoef niet steeds naar anders zijn te streven, opdat het heden kan vergaan.

Bezin je zo op jezelf, dan leer je niet alleen jezelf kennen, maar je leert de banden kennen tussen ik en Al.

De waarheid van het bestaan is niet je eigen waan, maar je verbondenheden waardoor je door de tijd (verleden, heden toekomst) saam gebonden bent met de ene Kracht, met de onbekende Naam met God en al wat uit Hem leeft.

Als het ik dit deel zijn dan voor zich begrepen heeft, begint het zich wel op het geheel, maar daardoor ook op zichzelf. Dan leert het waarheid kennen die in ik en buiten ik, in tijd en buiten tijd een band scheidt met het onbekende zijn dat voor de mens nog altijd heet.

Die vreemde eeuwigheid.

LES 3 - PROJECTIE VAN HET GEESTELIJKE IK

(Door een technische storing is het eerste gedeelte van de les niet op de band gekomen.)

Er zijn zaken waaraan u zich niet kunt onttrekken. Karma zeggen de gelovigen dan. Maar karma is ook datgene wat u door uw eigen bewustzijn veroorzaakt. Ziet u dus karmische werkingen in de toekomst waarvan u zegt: Ik vind ze niet aanvaardbaar, dan is het heel erg belangrijk om eens even na te denken of de beslissingen die u op dat ogenblik krachtens uw geaardheid en de omstandigheden misschien zou willen nemen, wel de meest juiste zijn. Heroverweeg ze.

Een bekend denker (aan onze kant overigens) heeft eens gezegd: "Het heden is het punt van werkelijkheid dat ligt tussen de ervaringsdroom van het verleden en de ervaringsdroom van de toekomst." Hij had volkomen gelijk.

Het heden is voor u altijd echt, het is het enige dat reëel bestaat. Morgen bestaat nog niet. Gisteren bestaat niet meer. Als een mens zich dat kan realiseren dan gaat hij ook begrijpen dat het belangrijk is om niet een totale ontwikkeling te overzien, maar hoe hij in het heden op de nu bestaande mogelijkheden en problemen zo goed mogelijk reageert.

Onze uittredingsdromen zijn in feite waarschuwingen. Maar die waarschuwingen zeggen niet welke richting we moeten uitgaan. Ze zeggen alleen wat er zal gebeuren als we de huidige richting verder volgen. Dit zijn een paar punten die toch het overwegen wel waard zijn.

In het volgende deel van mijn: betoog kom ik tot een heel belangrijke vraag: Is het mogelijk om bewust het verleden of de toekomst te zoeken? Tot nu toe hebben wij het gehad over uittredingen e.d. maar die zijn allemaal betrekkelijk willekeurig. Kun je naar je eigen verleden teruggaan?

Als u vandaag met problemen zit die voor uzelf (het hoeft niet voor de wereld te zijn) van grote betekenis, zijn, dan is het misschien de moeite waard om in geconcentreerd denken zo'n probleem terug te brengen tot een werkelijke essentie.

Wat is wezenlijk fout? Denk aan die fout in verband met uzelf en probeer langzaam maar zeker a.h.w. beschouwend op te gaan in de betekenis die uw probleem zal hebben voor uw gehele wezen. Op dat ogenblik scheidt u een zekere relatie met alle soortgelijke ervaringen die u ooit ergens op de spiraal van de tijd in stoffelijke vorm heeft doorgemaakt. Er zullen dan bepaalde beelden zich even aan u opdwingen. Ze zijn niet opdringerig maar ze ontstaan gewoon: u kunt ze even niet afschudden. Vaak zijn het enkele woorden of begrippen. Deze woorden of begrippen kunt u gebruiken om terug te gaan naar die ogenblikken waarin dit probleem u op een andere of mogelijk verkeerde wijze werd opgelegd. Bij de ervaring zult u altijd getrokken worden naar die incarnatie en die situatie waarin het gelijke of vergelijkbare probleem voor uw verdere ontwikkeling van het grootste belang is. Wanneer u tien keer de ervaring heeft gehad, is er toch maar één die er op dit moment uitspringt omdat er een groot aantal overeenkomsten zijn.

Droom dan maar rustig weg. Probeer u te realiseren dat u de droom zo goed mogelijk moet onthouden. Door enkele aantekeningen te maken na het ontwaken kunt u dat over het algemeen aardig terugvinden. U heeft dan de voor u op dit moment belangrijkste aanwijzing.

Heeft u angsten t.a.v. het lot van de wereld, dan moet u niet denken dat u kunt zien of er b.v. ergens op de wereld atoombommen vallen en hoe ze zullen vallen. Alleen als u er zelf direct bij betrokken bent, zult u het wel kunnen zien. Maar u kunt wel kennis nemen van een aantal van die feiten.

Het is in de moderne tijd aannemelijk dat, wanneer er ergens al is het maar strategisch een atoomwapen wordt gebruikt, er kort daarna in radio, televisie, krant of op een andere manier

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 3 – Projectie van het geestelijk ik

daaraan ruchtbaarheid wordt gegeven. Deze dingen kunt u wel vernemen. Maar als u het in de krant leest, vergeet nooit even naar de datum te kijken. Als u dat bewust wilt doen, kunt u die datum constateren. U kunt dus nooit het gehele lot van de wereld overzien, maar wel datgene wat u zelf in verband met dit gebeuren beleeft direct of indirect.

U kunt misschien een verhaal dromen dat u door een ander later over een dergelijke ramp wordt verteld. Maar dan zult u ook dromen dat iemand het u vertelt. Denk dan niet, dat het de geest is die u komt waarschuwen. U bent in uw eigen toekomst verzeild geraakt en u ziet beelden van personen met wie u dan te maken zult hebben.

Denk ook niet dat u zo gemakkelijk even kunt doordringen tot deze of gene persoonlijkheid in de sferen, deze of gene persoonlijkheid elders op aarde. Dat is natuurlijk mogelijk. Wij hebben het daar al over gehad om het ik zo te programmeren dat de projectie bijna automatisch plaatsvindt. Maar vergeet niet, dat de projectie niet wordt bepaald door de werkelijkheid. Dat het (dat heb de vorige les verteld) een overeenkomst moet zijn van 80 % of meer met de werkelijkheid om contact te kunnen maken.

Dat betekent, dat wanneer u uittreedt naar een kennis die b.v. in Australië, Canada of in Vuurland woont, u de voorstelling van de persoon moet ontwerpen: de omgeving kent u immers niet. En dan moet u, zodra u de persoon duidelijk ziet, om u heen kijken en dan zult u de omgeving zien.

U kunt ook niet zeggen: Ik ga een patiënt behandelen. Ik kijk even naar zijn foto en het is gebeurd. Ik weet, dat er geestelijke genezers zijn die zo werken. Zij leggen een foto voor zich neer, ze kijken er niet eens naar en dan zeggen ze: Ik genees: Dat is natuurlijk erg leuk. Het kan erg renumeratief zijn, maar het haalt meestal weinig uit, tenzij zo iemand getraind is om het beeld volledig in zich op te nemen. Dat wil zeggen, dat hij op dit punt een soort fotografische waarneming heeft en dit beeld van de werkelijkheid dan volledig in zich verwerkt. Pas dan kan de kracht goed gericht worden. Dat zijn allemaal dingen waar u even aan moet denken.

Als u bezig bent met een patiënt dan heeft u vaak het idee: ik zend nu uit. Laten we zeggen om 10 uur, dan is de bijeenkomst afgelopen en kunt u beginnen. Maar dan moet die patiënt het ook om 10 uur ervaren. Wacht even: Hier is het besef van noodzaak zelfs onbewust zoals dit in de patiënt bestaat mede bepalend voor het tijdstip waarop uw kracht bij die patiënt merkbaar wordt. Het kan dus gebeuren dat u nu kracht uitzendt, die twee dagen geleden is ontvangen en dat u nu kracht uitzendt die pas over twee dagen wordt ontvangen. Het is maar een kwestie van nadenken. U bent niet zo tijdgebonden als u denkt.

Als je werkt met krachten van een andere sfeer of probeert te werken met de krachten van de geest, dan bevindt je je in een wereld die niet gebonden is aan de zuiver stoffelijke tijdslijnen en tijdsverhoudingen. Het resultaat is dat andere waarden bepalend gaan worden voor het moment waarop op aarde de overdracht wordt geconstateerd. Misschien is ook dat interessant om eens na te gaan.

Als u probeert een patiënt met geestelijke genezing te bereiken, dan kan het wel zijn dat u een beetje vroeger of een beetje later met hem bezig bent en dat de patiënt de warmte, waarover ik de vorige keer sprak, niet op de goede tijd heeft ervaren. Hij zegt b.v.: Die warmte heb ik toen niet ervaren, maar de dag daarvoor heb ik toch een eigenaardige ervaring gehad: Of hij zegt: Heb je nu aan mij gedacht, want..... Terwijl u toen niet aan hem heeft gedacht.

In dat geval namelijk is er een tijdsverschuiving geweest. Die tijdsverschuiving werd bepaald door het optimale moment van behoefte bij de patiënt plus de wil waarmee de kracht werd uitgestraald en de juistheid van het beeld waarmee ze door u werd gericht. Dit zijn punten waarover de mensen meestal niet nadenken.

Zij denken: als ik het vandaag doe, dan moet het ook vandaag gebeuren. Ja, als u het door de telefoon doet. Natuurlijk, omdat er dan een andere schakel is gelegd en in beiden het gelijke tijdsbewustzijn aanwezig is.

Maakt u een afspraak, dan wordt het al wat moeilijker. Want als u zegt: 9 uur, dan kan het zijn dat u pas om 10 uur begint en dat de ander het toch om 9 uur merkt, want dan is hij erop ingesteld. Of omgekeerd, dat de ander visite heeft en hij merkt het dan om 11 uur, terwijl u om 9 uur al heeft zitten zwoegen en zweten om de kracht eruit te krijgen. Dus realiseer u: de tijd staat niet zo vast.

Het ik is in zeer grote delen van zijn samenstelling niet gebonden aan de stoffelijke tijdssequentie. Er is op aarde een overspringen van tijd mogelijk in beide richtingen. Hierdoor kunnen resultaten worden verkregen die niet te maken hebben met uw eigen ingrijpen of waarbij u zich afvraagt wat de relatie is. Kennis van het voorgaande kan u dan helpen om dit op welke wijze dan ook te constateren. Er is regelmatig sprake van een tijdsverschuiving. Is deze willekeurig vanuit uw standpunt, dan wordt ze bepaald door behoeftemomenten. Blijkt ze een vaste regelmaat te hebben, dan kan ze ook nog te maken hebben met bepaalde psychische verschillen tussen u en een patiënt of de persoon die u probeert waar te nemen.

Er zijn een paar punten die misschien een beetje eigenaardig aan doen in dit betoog. Ik wil toch niet afsluiten zonder nog op een ander punt gewezen te hebben.

Ook als wij proeven doen van een z.g. helderziende waarneming waarbij iemand zich concentrerend al of niet met behulp van een inductievoorwerp richt op een persoon een wezen of een omgeving op grote afstand. Als u die beschrijft, is het niet zeker dat u het huidige beeld beschrijft. Er zijn mogelijkheden bekend waarbij verschuivingen in de toekomst plaatsvinden van 3 of 4 maanden, terwijl ons ook bekend is. dat men soms achterloopt.

De helderziende kan zeggen: De persoon is nog in leven bevindt zich hier of daar. In een bekend geval werd gezegd: Hij is nog in leven en bevindt zich in de Hoge Tetra. Later bleek dat op die dag de persoon in kwestie in een kalksteenspleet was gevallen en daarbij was omgekomen. Nu zegt mens: Dan is de waarneming onjuist. Neen, die waarneming was niet onjuist, maar de tijd was niet synchroon.

Zo is het anderszins ook voorgekomen dat een zeer bekwaam helderziende zei: Die persoon is dood. Hij bleek later nog te leven. Toch was precies beschreven dat deze persoon door een motorongeluk was omgekomen. Het eigenaardige was, dat die persoon inderdaad door een motorongeluk was omgekomen in de beschreven omgeving, maar wel anderhalf jaar na de waarneming. Ook hier zitten we met een moeilijkheid. Ik wil maar zeggen: Je moet nooit aannemen, dat iets wat wordt voorspeld voor een bepaalde tijd altijd op die tijd zal uitkomen. Dat iets wat je voorspellend droomt voor een bepaalde tijd de eerstvolgende periode zal uitkomen.

U kunt dromen: er komt lente en dan gebeurt dit of dat. Dan zeggen de mensen: Wij wachten maar op de lente, dan gebeurt het. Maar er gebeurt niets. Er gebeurt een jaar niets, het zevende jaar in de lente gebeurt het wel. U bent niet in staat, zeker niet bij helderziende waarneming en bij de meeste vormen van uittreding, om, tenzij u een specifieke houvast heeft aan datum, tijd en omgeving, te bepalen wanneer iets gebeurt. Wat ons voert tot de samenvatting van deze les.

Realiseer u: het ik beleeft vaak naast elkaar verschillende fasen van tijd. Dit wordt stoffelijk niet beseft. Het uit zich voornamelijk in droomleven, in visioenen en kan eventueel bij uittreding etc. eveneens tot uiting komen:

Deze veelzijdigheid van het tijdsbeleven houdt niet in dat u losstaat van het heden. Ook niet dat er iets is voorbeschikt. Het houdt alleen in dat bij een verdergaan volgens een nu bestaande tendens of lijn een bepaalde gebeurtenis in de toekomst voor u persoonlijk onvermijdelijk wordt, meer niet.

Het besef van deze vaagheid in de tijd kan u misschien ook helpen om tot een betere waardering te komen van uw dromen, uw uittredingen en zelfs uw contacten met geestelijke meesters en de rest. Als een geestelijke meester zegt: Snuit je neus dan bedoelt hij niet dat het nu moet gebeuren. Die geestelijke meester is misschien met u bezig in een tijd dat u net een zware griep heeft opgelopen en dat het werkelijk nodig is om nog een contact te kunnen

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 3 – Projectie van het geestelijk ik

opnemen dat u de neus snuit. U zit nu te snuiten en later doet u het niet, omdat de meester het niet zegt. Dan veroorzaakt u een soort waanzin bij uzelf.

Beste vrienden, het ik en de tijd zijn op een wonderlijke manier met elkaar vervlochten en niemand kan het ontrafelen, tenzij op basis van persoonlijke vaststelling en ervaring en bovendien daarbij nog een voortdurend herzien van de tijdsrelatie aan de hand van zoveel mogelijk bewijsbare althans aanvaardbare feiten.

Als u dit beseft, dan zullen onze verdere verhandelingen over ik-projectie u ongetwijfeld aanvaardbaarder voorkomen. Want als u niet beseft welke verschuivingen op velerlei gebieden kunnen plaatsvinden, dan zult u alles weer op het heden willen toepassen. En dat is nu juist iets wat niet mogelijk is.

❖ *U vertelde dat in een uittreding een probleem een parallelsituatie in een vorig leven tevoorschijn kan brengen. U geeft dan het advies om dan niet dezelfde oplossing te gebruiken. Dan zegt u: De wilt bewust uittreden. Ik neem een probleem, ik concentreer mij daarop, dan heb ik kans dat ik weer zo'n parallelsituatie in mijn uittreding schep. Moet ik dan gebruikmaken van de oplossing die ik bewust.*

Neen. U moet daar geen gebruik van maken. Dat was ook al gezegd. Het enige dat u weet, is welke oplossing u dan dient te vermijden.

❖ *Kan een intense emotie ook dienen als ingang in het verleden?*

Dat is inderdaad mogelijk. Ook uittredingen kunnen door intense belevingen, door emoties worden bepaald. Bijvoorbeeld: Iemand sterft. Hij denkt aan huis en wordt thuis dan waargenomen. Echter niet op hetzelfde ogenblik maar soms dagen later, soms dagen eerder omdat de verschuiving in tijdselement, waarover ik heb gesproken, juist in deze gevallen heel vaak optreedt. Het is dus mogelijk.

Ik heb u enkele punten ter overweging gegeven. Ik hoop dat, wanneer u eventueel deze ervaringen opdoet of ermee experimenteert, u rekening zult willen houden met de verschillende tips die in deze les hebben gestaan.

SINTERKLAAS

U zult mij toestaan om in dit 2^e gedeelte meer actueel te zijn dan toepasselijk bij het eerste onderwerp.

Wij bevinden ons in de tijd op de vooravond van Sinterklaas. Ik vind deze man een zeer eigenaardige figuur. Als hij in het land komt, is de boot aan.

Zelf moet ik ook zeggen dat hij op mij een wat vreemde indruk maakt. Als een afgekeurde heilige die mijns inziens toch een soort sex-symbool is. Want per slot van rekening wie loopt de hele stad door en zit zelfs te paard met zijn staf in de hand: Om dan maar niet te spreken van de zwarte volgeling die voortdurend in de weer is met roe en zak. Het welk naar ik meen op te merken sommigen van u enigszins schuin voorkomt, maar desondanks volledig wordt gerechtvaardigd door de feiten.

Als je het mij vraagt, zie je Sinterklaas ook wel eens in een schuine situatie verkeren vooral als hij 25 bezoeken heeft gebracht en bij elk een neutje naar binnen heeft geslagen. Dan zien we Piet en Sint met slagzij en scheve mijter al zingend het kapoentje uithangen. Dat kapoen op zichzelf zou een toespeling kunnen zijn op de geestelijkheid waartoe hij naar men zegt eens heeft behoord. Een kapoen namelijk is een mannelijk hoen dat een bepaalde functionele mogelijkheid ontbeert door een kleine ingreep.

Ik neem dus aan, dat u dit alles niet al te ongerijmd zult vinden. Trouwens, alles met Sinterklaas moet rijmen en zonder u hier een korte handleiding te verschaffen tot het alsnog vervaardigen van enige verzen voor Sinterklaas (lichtelijk overdreven). Bovendien zijn de beledigingen, die de Nederlandse taal in deze dagen worden aangedaan dermate groot dat je een jaar nodig hebt om daarover heen te komen.

Als ik dus kijk naar de Sint en al wat daarmee samenhangt, dan valt mij ook nog op dat zeer veel mensen zich plotseling zeer sinterklazig voelen. Ik wil nu niet zeggen, dat ze zijn als uw

voorzitter: die heeft een eigen baard. Maar toch hangen veel mensen zich in deze dagen de weldoende baard om, vullen zich op met banket en spijs om met een ietwat bijna cynische goedwillendheid kleine geschenken en grote verwijten aan anderen uit te delen. En dit alles, vergeet dat niet, terwijl het kerstfeest al in zicht is en de Advent allang is begonnen. Eigenlijk is Sinterklaas een soort Johannes de Doper van het Kerkelijke Kerstfeest. Hij loopt rond roepende in de woestijn (de woestijn van de middenstand) om u middels allerhande elektronica en de modernste zenuwspelletjes te bewegen tot het verschaffen van een publiekelijk vermaak waaronder men de naastenliefde, die kerstmis schijnt te vereisen, kan vergeten wanneer men de kerstgans etc. al heeft verorberd. Nu moet ik toegeven dat er tegenwoordig niet meer zoveel kerstganzen worden verorberd. Daarvoor lopen er met kerstmis teveel ganzen rond.

Van ganser harte wens ik Sinterklaas toe dat hij ooit nog wordt bevorderd tot Kerstman. Want de plechtstatigheid van zijn gestalte en de druipende waardigheid van zijn meestal donker getoonde stem lijkt mij toch ook in de moderne tijd in Nederland niet geheel meer gepast. Als je een heilige tegenkomt die ongeveer galmt als een verkouden dominee terwijl hij paard rijdt, dan weet je het, dat daar is de Sint.

De Kerstman daarentegen geeft ons eigenlijk de leuzen aan waarmee de moderne mens het ingrijpen van de veelweters en alleskunnens (volgens eigen inzicht althans), die aan het hoofd van de verschillende naties staan, moet worden bejegend. Want is zijn kreet niet: Ha, ha, ha, hi, hi, hi, ho, ho, ho: Kijk, dat vind ik nu eigenlijk voor kerstmis het best. Als je met kerstmis kunt lachen om alle problemen die anderen je als mogelijk voorstellen, dan kun je misschien de tijd ervoor vinden om me diezelfde hartelijke lach een ander een klein beetje meer te geven van datgene wat hij werkelijk nodig heeft.

Mag ik verder gaan zoals ik bezig ben? Of vindt u het absoluut onverantwoord om dit in een cursus te doen. Ik heb nu even vrije tijd. Ik denk, nu ga ik mij eens, amuseren, misschien dat een ander er ook wat aanheeft. Zo is dat nu eenmaal. Wat mij betreft, geldt voor mij - t.a.v. mijn taak - uit goed voor u.

Als ik u zie, sommigen nog steeds in de spanning van de reeds ingepakte presentjes en het ene dat u nog net heeft vergeten, dan vind ik dat een werkelijk ernstige les over de projectie van de persoonlijkheid eigenlijk niet noodzakelijk is. Toch projecteert de moderne mens zichzelf niet in een Sinterklaas om te vergeten wat een ellendeling hij de rest van de tijd is. Dat mag ik natuurlijk niet zeggen, want hier zitten geen ellendelingen. Maar in de ogen van anderen zou, dat misschien toch kunnen zijn. Ik vind trouwens, er zijn zoveel van die gekke dingen.

Als iemand een kerstkindje is, dan kijkt iedereen vertederd, en dan nog liefst met een Limburgs accent. Maar als hij maar een sinterklaaskindje is, dan kijken ze allemaal bedenkelijk. Nou ja, met kapoentje kun je je dat voorstellen, maar toch.

Ik zou willen zeggen: Alle sinterklaas en kerstkinderen, ik heb geen kans om jullie allen te bereiken. Bovendien ziet het ernaar uit dat ik binnenkort weer elders werkzaamheden krijg. Ik zou jullie toch een paar dingen willen toewensen:

In de eerste plaats dat je de onbedachtzame welwillendheid van Sinterklaas weet te verruimen voor de doorvoelde gevoeligheid van het kerstkind.

In de tweede plaats dat je leert beseffen dat de grootste kunst van het menselijke leven nog steeds bestaat uit het medemens zijn

In de derde plaats hoop ik, dat je ongetwijfeld mijn sexistische opmerkingen (per slot van rekening, er zijn zelfs bewegingen die een Sinterklaas door een St. Katrien willen vervangen) in deze omstandigheden alsjeblieft voor een keer wilt vergeten hoeveel dingen er verkeerd worden genoemd.

Laten we niet onze zonden bestrijden, want dat zou zelfs zonde van de zonde zijn in vele gevallen maar laten we eerder eens proberen onze goede kanten beter te gebruiken. En dan bedoel ik heus niet uw beste profiel.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 3 – Projectie van het geestelijk ik

Het is wel gek. Heeft u wel eens gekeken naar Sinterklaas? Hij heeft een gek profiel. Heeft u daar wel eens op gelet? Het begint al, als hij moet uitrijden. Dan zegt Piet: zo de mieter op: En als dat ding dan eenmaal staat op de witwolkende pruik, dan zie je een paar tintelogen plus een meestal forse en roodgekleurde neus, omlijst door witte harigheid waaruit zo nu en dan bovendien nog zalvende uitspraken klinken ook. Dat geheel is omhangen met een tabberd zodat de vormloosheid van Sint door die van zijn gewaad wordt gecompenseerd. Daar onder zit dan schimmel welke door daarvoor bestemde Pieten over het algemeen wordt voorgeleid op het ogenblik, dat het paard de zenuwen heeft gekregen van de drumband.

Een Sinterklaas die zichzelf verveelvoudigt. Als er een multiple personality is, dan is het Sinterklaas. En deze multiple personality is toch de representant van ons eigen begeren, want wij allen hebben graag iemand die voor ons Sinterklaas speelt. Wij allen willen graag worden erkend met dezelfde gretigheid en misschien ook angstige gehoorzaamheid die aan Sinterklaas nog door onwetenden wordt gegeven.

Wij voelen niet veel voor de dikbuikige Kerstman, al is het alleen maar omdat de gasrekening aan de noordpool waarschijnlijk veel te hoog wordt voor onze beurs. Wij voelen ook niet al te veel voor de knielplaats in de kerststal waar je het eelt op je knieën krijgt bij het beschouwen van de stralende glimlach die nooit verandert, omdat ze allemaal van steen zijn. En dan zou ik het persoonlijk ook nog erg onaangenaam vinden om ergens geknield te liggen waar een engel boven mijn hoofd hangt die elk ogenblik kan landen. Zelfs als hij zegt: Gloria in excelsis Deo.

Neen, vrienden, met kerstmis vereenzelvigen wij ons niet. Bij kerstmis denken wij: Lekker, er is een ander die het voor ons opknapt. Met Sinterklaas, proberen wij zelf te doen. En dat noem ik nu: persoonlijkheidsprojectie: Om de kleine dingen te doen zijn wij geen van allen te beroerd voor. Integendeel, als wij die op een bepaalde manier kunnen doen, vervullen ze ons met vreugde. Maar als het op de grote dingen aankomt, dan wachten we liever of er een ander is die het opknapt. Het Lam Gods dat de zonden der wereld draagt: En omdat die er dan toch is, stapelen de mensen ze op. Het is toch voor de transportonderneming.

Mijne vrienden, laten we dan maar dicht bij de grond en wat platvloers blijven. Laten wij het over de Sint hebben als een sex-symbool. Waarom niet? Laten we het over Zwarte Piet hebben als een integratie in plaats van een denigrerende voorstelling van de moor. Maar laten we begrijpen, dat blijde kindergezichten die de groten zo aantrekkelijk vinden bij het sinterklaasfeest, waarschijnlijk de enige weerspiegeling zijn van de werkelijkheid die achter de schaduwfiguren zit waar achter ze schuilgaat.

Ik heb gezegd dat ik het niet lang zal maken. Ik heb het hierbij niet over mijn leven dat in de eeuwigheid ongetwijfeld nog vele Sinterklazen voorbij zal zien gaan voordat het zelfs maar verdergaat naar andere daken. Ik vind het trouwens jammer, dat in de landen waar ik op het ogenblik werk geen sinterklazen zijn. Dat komt waarschijnlijk omdat er zoveel hoge heren zijn die altijd aan Zwarte Piet geven.

Ik ga mijn betoog langzaam aan beëindigen. U heeft het waarschijnlijk meer ervaren als een leuke conference. Ik heb echter een paar dingen gezegd die ook met persoonlijkheidsprojectie te maken hebben. Uw verleden herleeft voor u met Sinterklaas. U probeert in het heden door uw sinterklazigheden de toekomst een wat aangename gestalte te geven. Wat kan iemand meer van u verlangen. Wees uzelf, maar dan zo dat het voor een ander geen onaangename surprise wordt.

Mag ik u een prettige sinterklaas toewensen? En wat dat betreft een heel prettig kerstfeest. Windt u niet teveel op, als er een paar gekke berichten komen vooral de 26^e en de 27^e. Het gaat wel weer voorbij. Dan wens ik u een heel prettig Oudejaar met heel veel goede voornemens en een Nieuwjaar waarin u ze slechts langzaam zult vergeten.

Daarmee zijn we gekomen aan het einde van de les. Nu ik mijn conference heb gehouden, wordt het natuurlijk ook nog de meditatie plegen.

NIEUWSGIERIGHEID

Gierigheid op zichzelf is een vervelend ding. Het is het willen hebben, het willen houden en bezatten. Nieuwsgierigheid is het voortdurend willen hebben, en bezitten van de nieuwste informatie. al is ze maar op een bepaald terrein.

Laat ons niet al te nieuwsgierig zijns want het meeste nieuws gaat ons niet aan. Maar laat ons bewust zijn van datgene wat we zelf zijn, van datgene wat rond ons noodzakelijk is.

Laten we niet het leven van anderen leven, maar van ons eigen leven maken wat we kunnen. Ik denk, dat we dan veel dichterbij een werkelijkheid staan.

God weet alle dingen, maar hij is niet nieuwsgierig. Wij weten niets en daardoor zijn we nieuwsgierig. Ik denk dat nieuwsgierigheid en weten samenhangen. Maar wanneer ons innerlijk weten groeit, zal onze begeerte naar het andere, naar het nieuwe, naar het verborgene steeds kleiner worden, omdat we beseffen in ware wijsheid dat wat we nu zijn, dat wat we kunnen nu wel het beste is wat we nu kunnen bereiken en kunnen zijn.

Het heeft geen zin om ons bezig te houden met het andere zolang we dit nog niet eerst volledig hebben waargemaakt: Dan zullen we groeien naar die geheimen die we nu, al zouden ze ons worden onthuld toch niet kunnen begrijpen.

Dit is volgens mij een redelijke les waarmee menigeen wat kan doen. En als u nieuwsgierig bent hoe ik daartoe ben gekomen. Ik weet wat nieuwsgierigheid kan uithalen. Ik heb het zelf meegemaakt. Ik geef u alleen maar de raad om haar te bedwingen, want ik heb mijn vingers eraan gebrand. Ik ben bang dat, als u te nieuwsgierig bent, u hetzelfde zou kunnen overkomen.

Wees liever nieuwsgierig ten aanzien van uzelf. Dat is het enige nieuws dat u - zij het zeer bevooroordeeld - volledig kunt waarnemen.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 4 – Geest en stof als een eenheid

LES 4 - GEEST EN STOF ALS EEN EENHEID

Als je op aarde leeft, zijn geest en stof een eenheid. Dat hebben we trouwens al verteld in de vorige les. Toch heeft de geest veel meer mogelijkheden en veel meer krachten dan je je eigenlijk kunt voorstellen als mens. Er zijn dan een aantal typerende dingen die je kunt noemen, b.v. de paranormale kwaliteiten van de mens. Als mensen door telekinese b.v. elektrische stromen kunnen beïnvloeden, iets wat in laboratoria redelijk aanvaardbaar is bewezen, dan betekent dat dat de wil (de geest van de mens) invloed kan hebben op de flux van elektronen. En dat betekent weer dat je dus in het rijk van de kleinste deeltjes invloed kunt uitoefenen. Zelfs een regulerende en bepalende invloed tegen andere factoren en andere invloeden in. Dat houdt in dat de mens dus kan reiken tot binnen het bereik van het atoom van de moleculaire structuur en wat dies meer zij. Toch weet de doorsnee mens daar weinig van. De meeste mensen geven zich niet eens de moeite om te kijken of het wel kan.

Nu zijn er allerlei toevalsfactoren die je helemaal kunt uitschakelen. Er zijn altijd vele verhalen waarmee de mensen zeggen. Ja, het lijkt wel zo, maar óf het is bedrog of het is toeval. Laten we nu ons zelf eerst eens innerlijk bekijken.

Wat zijn wij? Wij zijn een deel van een totale kracht die we overigens niet kennen. Wij noemen die kracht God, maar we weten er weinig van. Deze kracht werkt in alle dingen. Door het concentreren van onze wil verschuiven we a.h.w. onze wereld in de richting van het punt waarop wij zijn geconcentreerd. Is dat: de kleinste delen van de materie, dan zijn we daarin een werkzame factor. Zouden we dat doen ten aanzien van b.v. het weer of nog meer het zonnestelsel, dan hebben we natuurlijk als persoonlijkheid veel minder invloed dan in de wereld van het kleine. Daar dat deel van de kracht die wij zijn, kan elke andere vorm van kracht benaderen en beïnvloeden in zoverre de eigen energie voldoende is om een evenwichtsverstoring te veroorzaken in het energetisch, geheel waarop wij ons richten. Als wij ons verder realiseren, wij zijn een stoffelijk mens, dan moeten wij ons ook realiseren: een stoffelijke mens heeft een wereldvoorstelling die niet wordt bepaald door de werkelijkheid. Ze wordt bepaald door zintuiglijke waarneming plus een aantal vergelijkingsfactoren en nog een aantal conventies die voor het merendeel emotioneel gebaseerd zijn.

Ons wereldbeeld heeft dus niet met de werkelijkheid te maken. Dan kunnen wij dat wereldbeeld nooit als volledig vaststaand beschouwen. We kunnen alleen maar zien dat het voor ons een werkelijkheid is die, zolang wij daarin voldoende geloven, voor ons blijft functioneren. Op het ogenblik echter dat we anders gaan denken, wordt voor ons die werkelijkheid anders. Niet voor anderen, alleen voor ons.

Dat is erg interessant. Want wanneer de stof één is geworden met de voorstelling die de geest heeft, blijkt dat de waarde van de geest bepalend is voor het gebeuren in de stof. Dan zou je theoretisch door muren heen kunnen lopen. De mensen doen dat meestal niet: ze lopen er meestal tegenaan.

Je zou dus elke materiele structuur a.h.w. kunnen aanpassen aan je behoefte om verder te gaan. Je zou bepaalde verschijnselen gewoon door je geest kunnen uitschakelen en dan zijn ze er voor jou niet, maar dan kunnen ze je ook niet beïnvloeden. Als je niet gelooft dat vuur vernietigend is, dat vuur je iets kan doen, dan loop je door het vuur heen en is er niets aan de hand. Het zijn niet alleen de vuurlopers. Er is een heel bekend verhaal:

Een heilige man zit te mediteren, terwijl rond hem de dessa afbrandt. Theoretisch had die man op zijn minst genomen vol blaren moeten zitten. Hij zat niet vol blaren, hij mankeerde niets. Er zat zelfs geen stofje, geen asvlekje op het gewaad dat hij aanhad. De man had gewoon het vuur ontkend en daardoor had het vuur ook hem ontkend.

Nu neem ik niet aan, dat u in staat bent om dergelijke prestaties te volbrengen. Om dat goed te doen heeft u een nogal lange training nodig. Want het werkelijkheidsbesef van de mens is zozeer gebonden aan de conventies die eromheen bestaan dat het bijna onmogelijk is om zich helemaal daaruit los te maken. Maar we kunnen stoffelijk toch wel een aantal factoren zien die twijfelgevallen zijn, van: is dat nu wel zo? Op het moment dat wij ons die vraag kunnen stellen in de werkelijkheid en in ons iets voelen wat anders is, ontstaat er een z.g. werkelijkheidsverschuiving. Dan hebben we daar een factor gevonden die we kunnen beïnvloeden.

Bij de paranormale genezer is dat b.v. de zuivere aanname: dat zijn kracht de kracht van een ander kan aanvullen of dat er ergens energieën zijn die dat voor hem zullen doen. Als die overtuiging meer dan voldoende is, kun je inderdaad genezen. Het is geen gekheid, want je merkt het aan de resultaten. Maar als je denkt: ach, ik zal het maar proberen, het is eigenlijk toch maar..... dan is de kans dat je slaagt al veel kleiner.

Op het ogenblik dat je iemand of iemands kwaal of ze echt is of niet eenvoudig beschouwt als een waanvoorstelling en je begint dat psychologisch te benaderen, maak je je patiënt in 9 van de 10 gevallen erger dan hij was. Het is het bewijs, dat onze eigen voorstelling erg bepalend is voor datgene wat we kunnen doen. Niet alleen zuiver stoffelijk, maar ook in geestelijke zin.

Nu is onze geest een entiteit, een wezen, dat in zich een weten bezit. Dat weten kan stoffelijk alleen worden uitgedrukt als een aanvoelen en soms als een onredelijke ingeving, een soort intuïtie. Wij kunnen die dingen natuurlijk opzij zetten. Wij zeggen: Wij moeten rationeel zijn. Dan heeft u er niets aan. Maar als u gaat werken met deze krachten en deze kennis van uw geest, dan ontstaat er een werkelijkheidsrelatie waarin de krachten van de geest stoffelijk ter beschikking zijn en omgekeerd uw stoffelijke problemen niet meer materieel logisch worden opgelost, maar in feite geestelijk en met geestelijke energie tot een oplossing worden gebracht. Dan blijkt, dat er een aantal factoren in de stof zijn die een enorme belemmering kunnen zijn. Om een paar voorbeelden te geven:

Begeerte-element. Als u weet dat u geld nodig heeft en u krijgt bij toeval een lot, dan is de kans groot dat u een prijs trekt. Als u zich voortdurend concentreert op het winnende lot omdat u met alle geweld die prijs wilt winnen, dan is 999 op de 1000 het zo dat u de absolute niet trekt. Waarom?

Begeerte en voorstellingen zijn gebonden aan stoffelijke relaties aan de verhoudingen van de gemeenschap. Deze verhoudingen zijn niet reëel. Onthoudt u dat goed! Ze zijn voor u werkelijk, maar ze zijn geen totale werkelijkheid. Dan bent u bezig met iets wat buiten het bereik valt van de geest. U kunt dus de energieën waarover de geest veel vrijer kan beschikken niet inschakelen noch daaruit een voorwetenschap of iets anders gewinnen.

Ik geef een ander voorbeeld dat het tegendeel is: U heeft helemaal geen idee van: ik moet precies weten hoe het met Jansen gaat die in Londen zit. Op een gegeven moment echter ontstaat eenvoudig de relatie. U denkt aan Jansen. Maar dan heeft u ook een aantal gegevens over Jansen. Er kunnen zo emoties, er kunnen zelfs lichamelijke gevoelens worden uitgewisseld, er kunnen denkbeelden worden uitgewisseld. Waarom?

Omdat de relatie op zichzelf zonder meer een erkende is. Ze is niet nader gedefinieerd: zo bestaat eenvoudig. Door het feit, dat u deze als bestaand aanvaardt, zal uw geest eveneens dit als een voor u bestaande waarde beschouwen. En aangezien elk wezen een vorm van energie is, is voor de geest de ander een werkelijkheid, maar een energetische. Het resultaat is dat die geest dus haar indrukken overstuurt. En aangezien er een aantal stoffelijke normen bestaat is de kans heel groot dat de overdracht gebeurt naar rato.

Met andere woorden als je aan iemand denkt met een hatelijk gevoel de ander opeens denkt: die rotvent of die rotmeid. Het is dus absoluut iets waarbij geest en stof samenwerken en dan de stoffelijke normen overschrijden. Dit is interessant, want als we dat nu zeggen t.a.v. verschijnselen, dan zou het sensationeel zijn als ik het ook zou kunnen. Als u het heel ernstig probeert, dan lukt het niet omdat u het te krampachtig doet. Maar als u daarnaast eens stelt: de eenheid stof geest betekent dat een grotere, maar niet meer rationele wereld wordt betreden waarin de mogelijkheden niet meer door logica of menselijke begrenzing worden

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 4 – Geest en stof als een eenheid

bepaald: maar alleen door het vermogen dat de persoonlijkheid heeft tot uitwisseling met andere delen van de totaliteit.

Wij komen dan op het punt dat we zeggen: Die eenheid van stof en geest is toch wel erg belangrijk. Ze is dat voorlopig uit de aard der zaak. Er komt een ogenblik dat u uw stoffelijk lichaam weer achterlaat. Misschien dat u later nog op herhalingsoefening moet gaan omdat u reïncarneert, maar dat is dag van latere zorg. De geest is nu de blijvende factor, de stof is de vergankelijke factor. Dit is eigenlijk een geloofsartikel. Je moet doodgaan om te weten dat het waar is.

Dit betekent, dat de geest en al datgene wat in die geest bestaat veel omvattender is (ook qua bewustzijn, qua vermogen, qua mogelijkheid) dan je stoffelijk ooit kunt bereiken. Door de geestelijke waarden te aanvaarden als deel van je totale persoonlijkheid en daarop te reageren en daarmee te werken, heb je de beschikking gekregen over een enorm reservoir van kennis dat dan weliswaar gevoelsmatig of intuïtief tot uitdrukking komt, maar dat desalniettemin op een totale werkelijkheid slaat. Het heeft dus niet alleen maar betrekking op één enkel punt, gen enkel geval, maar dat in feite het gehele beeld van je leven helpt bepalen.

Dan moeten we nog een stapje verder. Ik heb gesteld: er is een totale energie waarvan we op de een of andere manier deel zijn. Ik stel: ik kan het niet bewijzen. Maar wat blijkt nu? Wanneer ik mij instel op bepaalde vormen van kracht, dan zijn die vormen van kracht werkzaam en gebeuren er de meest vreemde dingen. Dat is een feit dat zelfs aan de hand van onze Steravond bewezen had kunnen worden.

Bij hoge uitzondering werd hier door eliminatie van bepaalde krachten ingegrepen. Er zijn sedertdien al twee staatsbegravenissen geweest en de derde is in de maak. Niet dat wij zeggen: O, wat zijn we blij. Wij hebben daar (Rusland) een stel mensen uit de weg geruimd. Deze mensen zijn - zoals ze functioneren - niet harmonisch in het geheel. Door ze weg te nemen herstel je weliswaar de harmonie niet maar voorkom je een blijvende disharmonie. Geestelijk kan zo iemand zeer waarschijnlijk toch wel weer begrijpen dat hij moet reageren op het geheel, niet alleen op een klein deel en zal zo iemand na de overgang gemakkelijk weer verder kunnen gaan.

Dit is iets wat eigenlijk belachelijk klinkt. Daar zit de Orde van de Verdraagzamen. Even daarna wordt er een urn bijgezet in de muur om het Kremlin. Het is krankzinnig, maar het is wel gebeurd. Het is gebeurd omdat de geestelijke energie, of moet ik zeggen: de totale kracht waarvan de geestelijke energie alleen maar een verschijnsel is, nu eenmaal altijd werkt in de richting van harmonie en evenwicht.

Als wij een eenheid van stof en geest nastreven, dan moeten wij ons dat heel goed realiseren. Er is ook in ons leven een wet van evenwicht. Er is in ons leven een wet van compenserende velden. Wij kunnen ons niet onttrekken aan de voortdurende ingrepen van de totale kracht, omdat wij binnen die kracht nu eenmaal een zuivere functie moeten uitoefenen en dit alleen kunnen doen en ons daarvan bewust kunnen worden, indien én geest én stof dat als eenheid ervaren.

Het is een beetje dwaas te zeggen dat mensen een roeping hebben. U kent dat wel. Sommigen voelen zich tot Jezus geroepen. Zij hebben zich bekeerd en nu behoren zo tot de een of andere sekte. Anderen voelen zich geroepen en zijn priester geworden. Of zij voelen zich geroepen om een volk te leiden. Dat is iets wat zolang je eerlijk blijft goed gaat, maar zodra je een beetje meer aan jezelf gaat denken een volksmisleiding wordt.

Die roeping bestaat niet als zodanig. Er is geen stem die zegt: Ik roep u om priester te worden. Of: Ik roep u om christen te worden. Maar als wij die roep horen, dan betekent dit: Ze hebt een harmonisch vermogen. Probeer de eenheid te bereiken die je nodig hebt. Dan is roeping eigenlijk ook iets wat te maken heeft en met geest en met stof.

De mens die geroepen wordt moet een eenheid proberen te bereiken tussen geest en stof. Hij moet zowel van binnenuit leven als ook in zijn normaal stoffelijk bestaan zo harmonisch en zo juist mogelijk functioneren. Hij mag rustig zichzelf zijn met alle fouten die er eventueel

aankleven, volgens menselijke beschouwing dan. Dat heeft helemaal geen belang. Hij moet echter wel harmonisch zijn.

Als je harmonisch bent, dan reageer je op omstandigheden die je menselijk gezien niet kunt kennen. In dit weer b.v. weet je precies wanneer je moet vertrekken om op een bepaalde tijd nog aan te komen op je bestemming. Je weet precies wanneer je van je gewoonte moet afwijken, een andere weg moet volgen, van andere vervoermiddelen gebruik moet maken zonder dat je kunt zeggen: ik weet precies waarom. Maar het blijkt wel dat, als je dat doet het schema waarin je stoffelijk gebonden bent, zolang het maar harmonisch is met het geheel, wordt vervuld. Dat zijn dingen waar de mensen aan voorbij lopen.

De eenheid die we nodig hebben, geeft ons ook nog iets anders. Als stof en geest een zijn dan zijn we ook een met een van de grote krachten waar men als mens toch tijdelijk bij betrokken en in gevangen is: de kracht van de ruimte zelf.

Nu kunnen wij erover gaan debatteren of de aarde een persoonlijkheid is en vergelijkbaar met de mens of niet. Maar wat doet dat ter zake?

De aarde heeft in ieder geval een fluctuerend krachtveld. Ze heeft in zich een fluctuerende verhouding m.n. ten aanzien van de zon en de planeten. Als ik harmonisch ben met het geheel, dan ben ik harmonisch met de aarde. Dat wil zeggen, dat elke verandering die in het geheel van de aarde plaatsvindt, of dit nu een stoffelijke is b.v. een aardbeving of mijnentwege een te hevige sneeuwbuï danwel een geestelijke, dus een beïnvloeding van stemming, van gebeuren in meer mentale zin. Ik weet het. Ik ben er deel van. Ik reageer erop voordat er een kenbaar verschijnsel is.

Denkt u niet dat dat zo maar een sprookje is. Dieren zijn in vele gevallen als kinderen. Ze leven in harmonie met hun omgeving die eigenlijk niet is uit te drukken in menselijke begrippen. Er zit geen moraal in. Er zit wel genegenheid in, maar toch ook weer met liefde zoals je dat menselijk bekijkt. Er zit ook geen geloof in, maar er zit wel een vertrouwen of een afhankelijkheidsrelatie in.

Da dieren voelen een wisseling van het weer aankomen tegen alle bepalingen van de Bilt in en reageren daarop. Zij weten dagen van tevoren wanneer een bepaald gebied zal worden getroffen door een aardbeving of een vloedgolf en trekken weg behalve, als ze gedomesticeerd zijn. Dan is de mens voor hen een beslissende factor geworden en reageren ze niet meer volgens hun instinct, ze worden alleen onrustig.

Realiseer u dit: een harmonie met de aarde. Maar met veel meer, ook met andere dingen. Want als de aarde een relatie heeft met de zon, dan is de mens, die harmonisch is met de aarde (met haar veld) automatisch ook verbonden met de zon, met haar werking en uitstraling zoals die kenbaar zijn, maar ook, met haar fluidum dat niet kenbaar is, maar dat wel degelijk in het planetenstelsel een rol speelt.

Je bent met alle dingen verbonden. Je gaat intuïtief reageren menselijk gezien vaak onredelijk. Maar met al die onredelijkheid, inclusief haar terughoudendheden, haar schijnbaar doorzettingsvermogen of enthousiasme, is het te herleiden tot het voortdurend scheppen van de meest harmonische situatie die onder bepaalde omstandigheden mogelijk is gezien alle geestelijke en stoffelijke invloeden die van buitenaf zullen optreden.

Nu een typische opmerking. Ik vraag u, of u kunt meekomen. Nu weet ik, dat u door de manier waarop u bent geconcentreerd grotendeels geestelijk wel kunt meekomen. Maar ik bemerk dat er enige moeilijkheden zijn t.a.v. technische termen die ik heb gebruikt, vergelijkingen die u niet helemaal aanspreken. Laat mij dit nu ook eens zien in het verband stof en geest.

Het is niet belangrijk of mijn argumenten voor u goed of overtuigend zijn. Het is belangrijk of u innerlijk aanvoelt: dit is voor mij juist. Niet: dit is voor iedereen juist, want dat kunt u niet weten. het is voor mij juist. Datgene wat u als goed aanvoelt, is een factor in uw geest en niet alleen in de stof. De beelden, die ik daarbij verschaft, zijn alleen maar een uitdrukking, de mogelijkheid tot een redelijke benadering daarvan. U kunt dus alleen door uw aanwezigheid en

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 4 – Geest en stof als een eenheid

een bepaalde mate van geestelijke overeenstemming, zoals we die op het ogenblik hier hebben, vele dingen opnemen zonder dat u deze verstandelijk kunt verwerken.

Nu nog een typisch verschijnsel, Wanneer er een toestand voor u ontstaat waardoor u emotioneel mede het gevoel heeft: ik moet een argument vinden, dan zult u argumenten, die u heeft gehoord en allang heeft vergeten, u plotseling herinneren of zelfs zonder te weten waar ze vandaan komen ze uitspreken en tegen uzelf zeggen: Hoe kom ik er eigenlijk aan, maar het was wel goed dat ik het heb gezegd.

Dan blijkt dat de harmonie - hoe beperkt dan ook - die wij tijdens een lezing als deze tot stand brengen ook inwerkt op het gebied van de geest.

Daarmee is een invloed geschapen die op uw persoonlijke harmonische mogelijkheid is gebaseerd en die een wisselwerking met de stof veroorzaakt. Deze wisselwerking met de stof is niet tijdgebonden. Het kan zijn dat u haar pas na 20 jaar gebruikt. Als u het nodig heeft, komt het naar voren. Het kan zijn dat u dingen heeft vergeten. U komt dan in een situatie en u denkt ineens: hoe was dat ook weer? U stelt zich dan in (u weet niet eens meer waar u het heeft gehoord) en daardoor vindt u een oplossing, een uitweg. Dat is de reden waarom de geest en de stof zo dicht mogelijk vereend moeten zijn, ook in hun wereldbesef en hun wereldwerking.

Zeker, de geest is een kracht. De stof is een vorm van kracht die zichzelf niet als zodanig beschouwt. Maar als ze een eenheid zijn, dan is de kracht dominerend is de bewustzijnsinhoud van het geheel ook voor het stoffelijke deel toegankelijk en is daarmee een mogelijkheid geschapen om een innerlijke weg te vinden zonder daarbij tevens de uiterlijke wereld te verloochenen of van u af te wijzen. Integendeel, u kunt ze tot eenheid brengen. Dit is het belangrijkste punt dat ik vanavond wilde stellen.

Ik zou u willen aanraden om u met deze vraag bezig te houden. Niet dat al wat wij hebben gezegd voor honderd procent juist moet zijn, maar het is een punt van overweging. Denk daarover na.

Vraag u af, of u niet uw intuïtie teveel verwaarloost of misschien teveel de intuïtie gebruikt als basis voor een soort droomwereld zonder iets daarvan in de werkelijkheid om te zetten. U heeft hier misschien toch een leidraad gevonden die het u mogelijk maakt beter uw innerlijke weg te volgen en gelijktijdig een betere uitdrukking te geven aan de werkelijke waarde van uw persoonlijkheid.

MODERNE HEKSEN

De hekserij is gebaseerd op bepaalde natuurharmonieën. Daarbij behoren allerlei astrale gebieden.

Een werkelijke heks is iemand, die toch in feite van een harmonie uitgaat. Zelfs de z.g. boze heksen, die overigens ver in de minderheid zijn, zijn altijd nog aangewezen op datgene waarmee zij harmonisch zijn:

Nu zijn er tegenwoordig mensen die je met enige goede wil moderne heksen zou kunnen noemen. En dan heb ik het heus niet alleen over degenen die ruggelings rond het altaar dansen. Een moderne heks zou je als volgt kunnen omschrijven:

Een vrouw (soms ook een man) die in het eigen denken uitermate eenzijdig is, die harmonieën zoekt op een basis die voor de gemeenschap niet aanvaardbaar is en die bovendien probeert in die gemeenschap werkingen tot stand te brengen die niet in overeenstemming zijn met de wens van de meeste. Vroeger was je in zo'n geval een heks en diende je verbrand te worden. Tegenwoordig ben je een communist en word je van bepaalde functies uitgesloten.

Stel u nu eens voor hoe zo'n moderne heksenbijeenkomst zou kunnen verlopen.

Men komt samen. Die samenkomst wordt altijd gedragen door een denkbeeld, dat dermate overheersend is dat alle gebaren, bewegingen en zelfs gedachten daardoor wordt bepaald. Dat zou dus evengoed een groepje rechtse ijverars kunnen zijn, een groepje feministen. Rood

Front of iets dergelijks. In deze bijeenkomst nu wordt een beeld opgebouwd van datgene wat de wereld moet zijn. Behoren ze tot de goede heksen, dan zullen ze bepaalde dingen in de wereld verbeteren. Niet alleen dat ze zelf iets doen, maar met hun hele denken bevorderen ze in de gemeenschap bepaalde ontwikkelingen.

Hebben we te maken met de slechte heksen, dan zijn ze overal tegen en dan verzetten zij zich alleen. Maar in dit verzet proberen zij gelijktijdig ook geestelijk anderen aan te vallen in hun waarde, hun vrijheid en hun macht.

In de oude tijd waren heksenbijeenkomsten gekenmerkt vaak door het gebruik van bepaalde stimulerende middelen. De beroemde heksenalf b.v. had een aantal contactgiften in zich. Er zat ook belladonna in en nog zo wat van dat goed, zo'n zelf werd dan op de blote huid gewreven en had dan een hallucinatoire inwerking. Met andere woorden men leefde in een soort wereld die niet de zuiver stoffelijke was. Hetzij een fantasie wereld, hetzij een meer reële wereld die echter voor anderen niet kenbaar was. Daar komt het op neer.

In de moderne tijd is men misschien high en gebruikt men een sticky of misschien nog andere middelen. Of men gebruikt eenvoudig slogans en kreten waarmee men zichzelf opwindt tot men in een toestand van onredelijkheid is gekomen en daarmee een wereld aanvaardt die eigenlijk niet bestaat voor andere mensen. Dat is het kenmerkende van een heks.

Een heks leeft in een wereld die voor anderen zo niet bestaat. Daardoor kan ze ook dingen doen die voor anderen niet helemaal aanvaardbaar en in vele gevallen ook niet te begrijpen zijn.

Veel heksen, zelfs in de moderne tijd, houden zich bezig met pendelen, kristalkijken, kaartleggen om een paar van de meer uiterlijke verschijnselen te noemen. Onder hen zijn bekwame astrologen: Er zijn ook nog wel heksen die zich bezighouden met paranormale genezingen of in andere gevallen met het leggen van vloeken op anderen.

Er is niet veel veranderd. Het enige dat is veranderd, is de mentaliteit van de wereld die eens de werking van de heksen als volkomen reëel aanvaardde, terwijl men nu eenvoudig zegt, dat is onzin en eventuele gevolgen daarvan probeert weg te praten. Elke wereld, ook de uwe, heeft een groot aantal factoren die niet logisch en niet berekenbaar zijn. Laten we maar beginnen met het meest onlogische van deze wereld.

Het merendeel van de mensen gelooft in goden of een God, in duivels of demonen. Je kunt natuurlijk altijd wel iets vinden dat daar een beetje hij past. Maar nooit kun je bewijzen dat die God beantwoordt aan hetgeen je van die God zegt. Nooit kun je bewijzen dat de duivel datgene is wat je zegt. In het christendom vind ik dat helemaal en ook in bepaalde andere godsdiensten.

Er is een God. Die God heeft alle dingen voortgebracht. Dan is er de duivel. Dat is nu net zoiets als je zegt: God is een locomotief en heeft een tender en die hebben we maar Satan genoemd. Het is een twee-eenheid. Je kunt het eigenlijk niet scheiden. Ze kunnen zonder elkaar zelfs niet functioneren, zou ik zeggen. Kijk: die onlogische religies, die onlogische benaderingen worden door iedereen aanvaard omdat ze op aarde instellingen zijn geworden. Heksen daarentegen zijn nooit aanvaard, want ze vormden een directe macht. Ze zijn in staat krachten op te roepen waartegen je redelijk gezien geen verweer hebt en waarmee je geen rekening kunt houden. En dat maakt ze tot een bedreiging.

In de huidige tijd proberen ze dat dan weg te lachen. In oude tijden probeerden ze hen uit te roeien. En dan gaat het heus niet alleen om de aantasting van de kerk en het kerkelijk leergezag, al werd dat een lange tijd als een hoofdreden gegeven. Het was wel degelijk vaak dat de z.g. of echte heksen een geestelijke invloed hadden, dat ze bepaalde dingen tot stand wisten te brengen waar de hoge heren (dat waren toen werkelijk oligarchen) het niet mee eens konden zijn. Ze waren een aantasting van de gevestigde orde.

Je kunt zeggen, dat iedereen die de gevestigde orde een beetje intens aantast in deze tijd ook aan een soort heksenvervolging onder hevig zal zijn.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 4 – Geest en stof als een eenheid

Wat is het kenmerk dan van een groep die wij als moderne heksen kunnen aanspreken. Ze heeft altijd een of twee leiders. Zijn het twee leiders, dan is dat altijd een man en een vrouw. Is er één leider, dan is dat in de moderne tijd meestal een vrouw. In de vroegere covens had je de magiër, de man als centrum. Tegenwoordig zie je meestal de vrouw als centrum. In de oude tijd was een dergelijke groep samengesteld uit vrouwen. In de moderne tijd is de samenstelling veelal gemengd.

Elke groep die hieraan beantwoordt, zal dan verder moeten voldoen aan bepaalde eisen. Een ervan is het geloof in het vermogen om dingen te doen die volgens anderen onmogelijk zijn. Je kunt nooit een heksengroep hebben als er niet een enorm zelfvertrouwen is. Een zelfvertrouwen dat een andere werkelijkheid voor zich zo volledig heeft aanvaard dat vanuit die andere werkelijkheid wordt geageerd.

Dan is het verder noodzakelijk dat men zijn eigen vaktermen heeft. Wat dat betreft is er in de moderne tijd een groot aantal groepen die daaraan kan beantwoorden. Men zou het kunnen hebben over rechtsgeleerden, de politici, de medici enz. Elke wetenschap en elke tak van de maatschappij heeft, tegenwoordig wel zo'n beetje haar eigen geheimtaal.

Een heksengroep heeft een aantal termen of uitdrukkingen die buiten de norm valt. Soms zijn dat vreemde woorden. Ze worden ontleend aan oude talen: het Sanskriet, Latijn, Grieks. In andere gevallen worden ze ontleend aan dialecten die niet algemeen gangbaar zijn en dan worden verbasterd. Zo zijn er op het ogenblik groepen, die voornamelijk nog in Italië werken en voor een deel in de Pyreneeën, die een aantal uitdrukkingen gebruiken die in feite verbasteringen van Syrische woorden zijn. Ze zijn van hun betekenis volkomen vervreemd, maar als de leden die woorden onder elkaar gebruiken, dan weten ze precies waar ze het over hebben.

Die vaktaal is nodig, omdat een bezwering nooit helemaal in verstaanbare taal kan worden uitgesproken. Een bezwering namelijk moet losstaan van de werkelijkheid. Dat losstaan kan worden bereikt door namen te noemen die anderen niet kennen of die voor anderen een heel andere betekenis hebben. Het kan ook gedaan worden door bepaalde mantrams te gebruiken. Je hebt du.s a.h.w. klankrijmen.

Als we nu kijken naar sommige groepen, dan blijkt dat zelfs politiek agerende groepen dergelijke termen soms hebben ontwikkeld: Een geheimtaal die alleen voor de ingewijden helemaal duidelijk is. Dat is een kenmerk van de heksengroep.

Het is toch duidelijk dat degenen, die zich bezighouden met dit hanteren van ondergrondse krachten, moeten leven in een werkelijkheid die niet voor iedereen toegankelijk is. Dat houdt in, dat hun eigen wereld voor hen redelijk is, maar dat hetgeen daaruit voortkomt voor anderen niet rationeel is. En dan zitten wij meteen mooi in de boot. Want wat is het eindresultaat?

Moderne heksen komen tot een eigen moraliteit. Ze zijn veel meer gebonden aan hun zeden dan de doorsnee burger aan de publiek geldende moraal. Dat is in die moraliteit sterk verschillen van hetgeen algemeen gangbaar is, dat is duidelijk. Ze leven in een andere wereld. Voor hen gelden andere wetten, andere rechten.

Dan valt op dat sommige groepen de duivel aanbidden niet omdat zij de duivel als hun heer beschouwen, maar omdat zij uitgaan van het standpunt: God is goed dan kun je beter de duivel te vriend houden. Je hebt dan van geen van tweeën last. Een heel typerend iets.

Een ander opvallend punt is, dat bij zeer vele van die groepen bepaalde gebeden worden gezegd. In die gebeden treffen we tot onze verbazing dan allerlei engelen en aartsengelen aan die zeer waarschijnlijk uit het een of ander boekwerk, misschien uit de Kaballa, zijn gehaald, maar die wel degelijk voor anderen goede geestelijke invloeden en krachten zijn.

Er zijn heksen die St. Michael, de aartsengel, aanroepen om hun de kracht te geven waarmee zij o.a. het weer, de groei van planten en dieren en ook andere zaken beïnvloeden. Er is een St. Michaelslegioen dat diezelfde St. Michael aanroept om een ieder te vernietigen die het niet eens is met hun enghartige opvattingen.

In de aanroeping blijkt dus ook weer dat de naam op zichzelf niet identiek is met een vaste eigenschap of met de persoonlijkheid, maar dat ze door verschillende groepen wordt gebruikt voor heel verschillende werkingen. De persoonlijkheid die men zich daarbij voorstelt zal dus uit de aard der zaak ook sterk verschillend zijn.

U heeft in het eerste gedeelte - naar ik aanneem - gehoord dat een geestelijke werkelijkheid altijd dominant is ten aanzien van een stoffelijke. Dat is nu precies datgene wat elke groep, die u onder dat heksenbegrip kunt vangen, in zich draagt. Men heeft niet te maken met de werkelijkheid van anderen, men heeft een specifieke eigen werkelijkheid die niet is gebaseerd op rede maar op gevoelens. Wat dat betreft zou u ook de Paus een heksenmeester kunnen noemen, want ook hij werkt, eigenlijk met denkbeelden die niet rationeel zijn, maar die door hemzelf als volledig rationeel worden beleefd. Die denkbeelden zijn mede bepalend voor de hele wereld, al zal de wereld zich daarvan weinig aantrekken.

Ik heb nog een paar aardige stellingen voor u.

1. Eens waren heksen buitenbeentjes. Nu zijn heksen datgene wat de wereld het meest nodig heeft, omdat alleen heksen een geestelijk tegenwicht kunnen geven tegen een materialistisch mechanistische organisatie en structuur.
2. Datgene wat heksen als ritueel gebruiken is alleen maar een vorm van werkelijkheidsvervreemding. De werkelijke zin van hun werken ligt in het wereldbeeld dat zij daarmee voor zichzelf oproepen. Een dergelijk wereldbeeld is even werkelijk als elke voorstelling die een ieder normalerwijs zou koesteren.
3. Heks zijn is alleen maar een betiteling. Als u op uw eigen manier met geestelijke krachten probeert te werken, als u daarbij al dan niet in samenwerking met anderen probeert bepaalde geestelijke werkingen om te zetten in stoffelijk gebeuren, dan behoort u tot degenen die als heks worden aangeduid.
4. U kunt nooit werken met magie, hekserij, als u gaan vaststaande wetten aanvaardt. In deze gevallen is het zo, dat de wet die wordt aanvaard de wereld bepaalt waarin u zich beweegt met uw geestelijke krachten en uw stoffelijke kwaliteiten:

Als u ook nog een paar wetten en regels wilt hebben, dan zou ik het als volgt willen zeggen:

Uw beeld van de werkelijkheid moet beantwoorden aan datgene wat u in uzelf voelt. Daarom kunt u alleen op grond van uw innerlijke gevoelens en uw innerlijk weten bepalen welke wereld (de z.g. onwerkelijkheid of tweede werkelijkheid) voor u benaderbaar is. U kunt nooit ingaan tegen datgene wat er in u leeft. Als u eenmaal tot die keuze bent gekomen, dan vloeien juist uit dit innerlijk beleven en de poging tot verwezenlijking daarvan een aantal regels voort. Deze regels moet u strikt blijven hanteren. Denk niet, dat u daar onderuit kunt, want dan zullen alle inwerkingen die u heeft opgeroepen ongedaan worden gemaakt.

Een wet die voor een ieder werkt en geldt, is deze:

- Mijn beeld van de werkelijkheid plus mijn geloof daaraan is bepalend voor al wat ik kan bereiken, maar ook voor al datgene wat de wereld voor mij gaat betekenen.

Een volgende regel zal moeten luiden:

- Niets kan bestaan zonder evenwicht. Ik kan geen goed doen zonder kwaad te veroorzaken. Geen kwaad doen zonder ook het goede wakker te roepen. Daarom is mijn keuze niet een keuze tussen goed en kwaad, maar tussen harmonisch met mijn wezen en niet harmonisch met mijn wezen.

De laatste voor u nog vreemdere regel is deze:

- Als je niet gelooft aan een God, kun je nooit een heks zijn. Want het geloof aan een alomvattende oppermacht is noodzakelijk om het spel met evenwichten van macht te spelen dat de basis vormt van alle magie en alle toverij.

Nu denkt u dat ik heel wat moderns heb gezegd, maar een deel van de regels die ik u heb gegeven waren in Griekenland reeds bekend. Een deel van de aanwijzingen die ik gaf hebben

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 4 – Geest en stof als een eenheid

o.a. in Rome een rol gespeeld. In Rome hebben we zelfs eigenaardige samenvoegingen gehad waarbij de magie van de Isis dienst verknoopt raakte met de geloofsdienst die officieel werd beleden. Het gekke was, dat die goden elkaar niet beten. Je zou kunnen zeggen: Goden hebben elkaar nooit gebeten. Het waren alleen de mensen die in hun naam elkaar hebben gebeten. Zo kom je het dichtst bij de werkelijkheid.

U denkt misschien: Ach, al dat gezeur over heksen. Er zijn geen heksen. Denkt u rustig zo. Maar als u dan toch gelooft in bepaalde dingen die niet alleen rationeel zijn en u probeert ze waar te maken, dan bent u tevens iemand die als zodanig kan worden omschreven.

Ten Laatste: Onthoud, dat wanneer u zich in een wereld beweegt, een groot gedeelte van uw techniek eigenlijk is aangeleerd. Als u zich door het verkeer beweegt, dan zult u toch per minuut op z'n minst een beslissing moeten treffen. U zult daarnaast afschattingen moeten doen waarbij u waarschijnlijk onbewust uw eigen snelheid vergelijkt met de snelheid van een ander, verder rekening houdt met diens massa diens meest waarschijnlijke baan en op grond daarvan uw eigen bewegingspatroon uitzet. U weet dat niet eens.

In de magie is het eigenlijk precies hetzelfde. Het is een andere wereld, natuurlijk. Een heks leeft nu eenmaal niet in de wereld die iedereen kent. Het is een andere werkelijkheid. Maar als u krampachtig moet gaan overwegen, b.v. achter het stuur van een auto, of u moet versnellen of afremmen, dan is het niet meer nodig: dan komt u al in het ziekenhuis.

Zo is het ook in de magie. Zolang u krampachtig bezig bent, maakt u meer vergissingen dan dat u nog een juiste beslissing neemt op het laatste moment. U moet eenvoudig het patroon van de wereld aanvaarden.

U moet u in de wereld a.h.w. instinctief normaal bewegen volgens uw ervaring. En dan blijkt, dat u allerlei dingen kunt doen die voor een ander onmogelijk zijn.

Als u een oude Batavier op het Spui neerzet met de opdracht over te steken, dan garandeer ik u een grote chaos om niet te zeggen een verkeersramp. Wanneer u begint met magie, dan bent u net als die Batavier: Kijk uit uw ogen. Leer eerst het patroon zien van de wereld waarmee u bezig bent, voordat u zich gaat bewegen. En als u zich beweegt, probeer dan niet elke beslissing bewust te nemen, maar reageer instinctief op grond van uw ervaring. Dan denk ik, zelfs als u geen zin heeft om te heksen, dat u toch heel gekke dingen tot stand kunt brengen, als u wilt.

Daarmee heb ik eigenlijk het voornaamste wel gezegd. Ik kan natuurlijk ook wel spreken over de zwarte magie van deze tijd. Dat zijn de mensen die aan anderen illusies verkopen om hun eigen inkomen te vermeerderen en hun macht te handhaven. Die heb je in vele soorten. Dat heet tegenwoordig geen zwarte magie meer, dat is de hogere politiek en de hogere economie. Wat wel heel eigenaardige termen zijn voor een dergelijke gedragsnorm.

De gewone goede heksen waren altijd een beetje ondergeschikte figuren. Als u met geestelijke krachten gaat werken, moet u nooit proberen machtig te worden. Kracht perverteert altijd. Absolute macht perverteert absoluut. Maar door gewoon te werken met de wereld en daarin te leven kunt u voor uzelf een voldoening vinden die niet beperkt blijft tot het zuiver stoffelijke. Daarmee doet u ervaring op en vergaart u weten dat zelfs lang na de dood: een heel belangrijke rol blijft spelen voor uw persoonlijkheid.

Daarom, u hoeft niet als u niet wilt, maar als u toch nadenkt over het paranormale, wordt dan maar meteen een goede heks, die in een werkelijkheid leeft waarin de geestelijke krachten even werkelijk zijn als alle andere.

❖ *Kunt u het verschil zeggen tussen een goede heks en wat wij als een fee kennen?*

Een goede heks komt over het algemeen niet voor in kindervoorstellingen die rond kerstmis in Engeland erg populair zijn, dat zijn feeën. Een fee is overigens geen mens. Feeën zijn oorspronkelijk natuurgeesten die onder bepaalde omstandigheden wel eens optreden als helpers of beschermers van mensen. Dat is toch wel een groot verschil.

❖ *Zijn natuurgeesten gebonden aan de natuur?*

Het ligt er maar aan wat u onder natuur verstaat. Weer b.v. is ook een deel van de natuur. Ik meen, dat u daar altijd ruim uw portie van krijgt. U kunt natuurgeesten dus niet beschouwen als wezens die gebonden zijn aan een bepaald natuurpatroon zoals u dat kent. U moet ze wel beschouwen als delen van levende processen: dat zijn ze altijd. In Nederland zijn ook wel natuurgeesten. Alleen de kabouters zijn zo'n beetje uitgestorven, maar dat komt waarschijnlijk omdat het de padvinderij de laatste tijd niet zo heel erg goed gaat.

LICHT EN DUISTER

Licht en duister. Uitersten van het bestaan. Onkenbaarheid en kenbaarheid onverbrekkelijk een en toch met elkaar verweven band.

Het duister kan niet zonder licht en het licht niet zonder het duister leven, omdat zij zonder elkander zinloos zijn. Maar als ze dan slechts uiting zijn en niet een eigen wezen en een eigen werkelijkheid, dan is er iets wat hen vereent: iets wat in de versmoltenheid van licht en duister juist de waarheid is, omdat het niet meer kenbare, het niet meer verborgene samen worden tot een waarheid die wordt beleefd en niet slechts aanschouwd.

Wij vrezen voor de duisternis als hoedster van demonen, als wieg van duistere krachten en geesten die in drommen de mensheid bestoken. Wij vereren het licht als de strijdende macht die lichtende engelen zendt die duisternis van de aarde weren.

Maar eens zullen wij leren dat demonen en engelen een en dezelfde zijn, dat God en duivel een kracht zijn en een wezen, verschillend slechts gezien. Bezien door degenen die hen zo noemen.

Dan zullen wij niet meer het licht roemen en het duister veroordelen. Maar wij beseffen, de kracht waaruit al ontstaat, waarvan wij deel zijn, is het enige dat niet vergaat en niet meer opheft zichzelf.

Geen duister verdreven door licht. Geen licht in de domper van duister gedoopt, maar één werkelijkheid waarin het wezen waarlijk is en niet slechts in een vorm en een kennen, in beelden van zichzelf bestaat.

Ik heb getracht een waarlijk beeld te geven van waarheid zoals zij diep in mij leeft, ook al onderscheid ik nog steeds voor mijzelf licht en duister.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 5 – De totale harmonie

LES 5 - DE TOTALE HARMONIE

Een totale harmonie zal, zoals u kunt begrijpen, alomvattend zijn: d.w.z. alle delen van het ik omvatten een geheel en daarnaast nog de relatie tussen het totale ego en al het erkenbare.

Als wij bezig zijn om ons eigen ik te zien als een waarde die overal kan bestaan, dan is het ook duidelijk dat het maken van splitsingen tussen delen van dat ik op zichzelf verkeerd is. Hier speelt het voorstellingsvermogen van de mens een grote rol. Laat mij proberen een paar voorbeelden te geven:

Als u uittreedt is het een beleving die als een soort droom is terug te vinden, althans bij sommigen. Als u bewust uittreedt, blijft dit effect nog bestaan. Op het ogenblik echter dat u zich als een gehele persoonlijkheid beschouwt en niet een deel van uw ik ergens naar toe zendt, maar uw totale ik met uw gehele besef verplaatst in die andere wereld of die andere toestand, zult u een volledige herinnering hebben aan de uittreding. Dat is punt 1.

Punt 2. Al datgene wat u in uitgetreden toestand doet, zal ook zijn directe terugslag hebben op het lichaam. Komt u in een strijd terecht dan zal het lichaam verwondingen vertonen. Neemt u kracht op, dan zal niet alleen uw gerust rustig en harmonisch zijn, maar zal ook uw lichaam daaraan deel hebben. Het is dus erg belangrijk dat wij onszelf leren beschouwen als een geheel zonder aparte afdelingen.

Het is onmogelijk te zeggen: In de geest ben ik dit, maar stoffelijk ben ik genoopt om dat te zijn. Hierdoor wordt het evenwicht in de persoonlijkheid verstoord en wordt elke relatie met de krachten die buiten u bestaan vervalst. Zoek nu naar die mogelijkheden waarmee u zich a.h.w. projecteert in een andere situatie, wereld of toestand. Noem het mijnentwege dromen.

Als u een fantasiebeeld zo levendig weet te maken dat het voor u werkelijkheid wordt, dan blijkt dat al datgene wat dat fantasiebeeld voor u betekent ook voor u feitelijk wordt. Als u in die fantasie rijk wordt, dan zult u al is het dan niet in de mate waarin u later meende het gedroomd te hebben een verbetering van uw stoffelijke omstandigheden ondergaan. Haalt u een dwaasheid uit: dan krijgt u de rekening ook gepresenteerd, wanneer u wakker bent.

Het ik als geheel moet leren en functioneren in de totaliteit. Daarvoor zijn bekende grondstellingen. U heeft ze al meer gehoord. Ik herhaal ze volledigheidshalve even:

Het heelal is een geheel. Alle kracht in dit heelal heeft eenzelfde basis en kan in haar uiting verschillend zijn, maar in de essentie is ze gelijk. Dit geldt voor onszelf en voor al datgene wat kenbaar is en voor wat nog niet kenbaar is maar beleefbaar kan worden. Doordat deze eenheid bestaat is het mogelijk om deel te hebben aan elk deel van het geheel, mits wij daarbij een onderscheid tussen ons en dit deel van het geheel tijdelijk opheffen. Dit is een betrekkelijk eenvoudige stelling. Voor een deel berust ze op de magie.

In de magie kennen we het simulacrum, het beeld dat men maakt van een mens. Als je dat dan liefelijk bewierookt, voelt de persoon zich gezond. Als je hem met naalden doorsteekt, dan kan hij zelfs een beroerte krijgen. Meestal is dat iemand bij wie men dat ook zonder naalden al wenselijk vindt. Hier wordt dus een eenheid geschapen op grond van identiciteit. De afbeelding en het wezen zijn een en dezelfde. Een primitieve magische regel.

Wij kunnen natuurlijk niet zo primitief zijn. Dat past niet bij deze tijd. Dat past ook niet bij de denkprocessen van de moderne mens. Maar wij zouden misschien wel kunnen zeggen: Op het ogenblik, dat ik mij een gevoel met iets anders, zal dit gevoel voor mij een werkelijkheid doen ontstaan waarin de betekenis van dat andere wordt gewijzigd.

Er staat een boom. U kijkt naar die boom. U neemt hem niet alleen waar, u wordt a.h.w. zelf even die boom. Op dat ogenblik zult u bepaalde processen, die voor de boom belangrijk zijn, in uw herinnering kunnen terugvinden. U zult waarschijnlijk ook weten dat een wortel wat

moeilijkheden heeft met een steen. U zou kunnen weten dat een aantal levende wezens in de takken wonen, maar u zult daarnaast wat de boom ook niet kan niet kunnen onderscheiden welke wezens. Dat kunt u dan later als mens weer gaan bekijken.

De totale harmonie betekent, dat wij één kunnen worden met alle dingen. Het betekent echter niet dat wij één móeten worden met alle dingen, want in het geheel hebben wij een eigen functie, een eigen kwaliteit, een eigen ontwikkeling. Voor zover deze gelden is het erg belangrijk dat ze dan ook bewust worden beleefd en dat al datgene wat noodzakelijk is ook wordt volbracht. Maar wij moeten de grens tussen onszelf en het andere kunnen opheffen. En dat betekent, dat wij afstand zullen moeten doen van vele menselijke kwaliteiten.

Een totale harmonie kan niet bestaan waar er enig voorbehoud is, onverschillig of dit angst, begeerte, schaamte of iets anders is. Je kunt alleen een eenheid hebben, als je komt tot een vanzelfsprekende aanvaarding van jezelf in elke verbinding met de totaliteit of met een deel daarvan, waar dit op een gegeven moment noodzakelijk is of voor jezelf misschien aanvaardbaar wordt geacht. Daar hebben we een heel belangrijk punt.

Een groot gedeelte van de grenzen die aan de persoonlijkheid zijn gesteld, ja, een groot gedeelte ook van de scheidingen, die zelfs tussen de sferen en uw eigen wereld in de stof bestaan, zijn opgebouwd uit denkbeelden, niet uit feiten. Het verschil in wezen tussen een geest en een mens in de stof is duidelijk. Wij kunnen uit de geest tot u spreken. Wij kunnen in uw wereld ingrijpen. Wij kunnen in uw wereld allerlei fenomenen veroorzaken.

Wij zeggen niet dat dat zo buitengewoon is, maar kennelijk aanvaarden wij uw wereld uitgaande van ons ik besef zoals dat in de geest bestaat als iets dat behoort tot onze mogelijkheid van bereiking en uiting.

U daarentegen weet wel dingen omtrent de werelden van de geest, maar u zult ze voor een groot gedeelte terzijde schuiven als iets waarvan u misschien wel iets kunt zien, maar dat eigenlijk verder in uw leven alleen maar een betekenis heeft van later. Dat is natuurlijk niet waar. Zo goed als wij in uw wereld werkzaam zijn, bent u onbewust in onze wereld werkzaam. Maar als u niet bewust bent, dan kunt u ook niet bewust handelen. Met andere woorden: wat u in de sferen tot stand brengt is een automatisme geworden. Het is geen deel meer van een bewust en overlegd reageren.

Als u echter uw voorstelling van de relatie tussen onze wereld en de uwe verandert en onze wereld gaat zien als een verlengstuk van uw wereld, dan zult u steeds bewuster daaraan kunnen deelnemen. Dan zult u gaan beseffen.

- a. wat u in de sferen eventueel bent of doet en wat u zo in dromen ervaart,
- b. u zult merken dat in uw wereld fenomenen van onze wereld veel meer gaan optreden. Dat wil niet zeggen dat dat altijd prettig of aangenaam behoeft te zijn. Het is niet zo. volg dit recept en u krijgt de hemel thuis bezorgt. Het is geen postorderbedrijf. Trouwens, als ze de hemel beloven en ze bezorgen die thuis, dan blijkt ze toch de hel te zijn. Dat hebben ze met de verkondiger van de een of andere leer wel gemeen.

Wanneer de grens tussen onze werelden wegvalt (denk aan wat wij voorgaand reeds hebben besproken), dan vallen de grenzen weg tussen de krachten van onze wereld en van uw wereld. Bij ons is het besef geest te zijn toch iets sterker. Daarom hebben we vaak een stoffelijk aanknopingspunt nodig al is het maar de uitstraling van een mens: misschien de aura, in andere gevallen, een deel van diens levenskracht en dan pas kunnen wij ons manifesteren. In dit opzicht zijn wij dus even gebonden als sommige spookverschijnselen, die niets anders zijn dan een vaste programmering die door gedachtekracht is afgedrukt in het materiaal van een omgeving (een oud huis, een oud kasteel) en die pas ontwaken en weer tot uiting komen, als er iemand is die paranormaal begaafd is die dus een uitstraling heeft waardoor dat gebeuren zich opnieuw kan gaan afspelen.

Wij maken ook die fout. Wij realiseren ons niet dat de geschiedenis in de steen altijd aanwezig is. Wij zouden de steen dus moeten kunnen begrijpen en niet alleen de projectie die daaruit voortkomt.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 5 – De totale harmonie

Zo is het bij ons ook. Wij zouden uw wereld meer moeten zien als iets waar onze kracht zonder meer werkzaam is en niet als iets wat toch een beetje anders is. (Maar ja, niemand is volmaakt, ook de geest niet.)

Hier gaat het dus om het doodgewone feit dat te vaak harmonie voor ons onmogelijk is omdat wij te zeer worden beheerst door onze voorstelling van ons wezen en van wat wij onze wereld gelieven te noemen - ofschoon het alleen maar een deel is van een totaal continuüm waarin deze vormen, die wij wereld noemen, alleen maar een breukdeeltje zijn van de feitelijke werkelijkheid. Daarom moeten wij altijd als wij kunnen ons besef van onszelf behouden, maar het besef van onze grenzen terzijde kunnen zetten. Pas dan zullen wij in staat zijn te reageren op de krachten uit de andere wereld. Pas dan zullen wij in staat zijn zelf onze krachten in andere werelden bewust te sturen en werkzaam te maken.

Als wij zeggen: zelfprojectie, dan is dat niet alleen maar het naar buiten kenbaar maken van de gehele persoonlijkheid. Zelfprojectie is in feite: het ik zodanig weten uit te breiden dat de relatie met de totaliteit, daarin voortdurend kan worden beseft en op een harmonische wijze nog kan worden waargemaakt ook.

De mens, die bezig is om zijn ik te beschouwen heeft vaak de neiging om een bepaalde toestand als noodzakelijk te beschouwen voor een bepaalde prestatie. Voorbeeld: Wij hebben een medium. Dit medium wil in een bepaalde autosuggestieve trance verkeren om datgene door te geven wat wij willen zeggen. Dat wil niet zeggen dat dat de enige mogelijkheid is. Het zou zelfs geheel bewust kunnen gebeuren. Maar dan zou weer het vertrouwen weg zijn. De overgave, de relatie zou niet meer beseft en aanvaard worden zoals ze is, daardoor zouden dan allerlei grote fouten kunnen optreden.

Dat komt bij mensen die genezen ook voor. Zij kloppen zich op de borst. Zij spreken over de geest die hen zal helpen. Dan kunt u nog kiezen wat voor geest ze hebben. Sommigen doen het met indianen, anderen met Egyptenaren. Er zijn er ook nog een paar die doen het met de Here Jezus zelf. Allemaal voorstellingen die op zichzelf niet helemaal zinvol zijn. Ze gaven namelijk alleen contacten aan met werelden of bewustzijnstoestanden en niet reële contacten met persoonlijkheden zonder meer als krachtbron.

Als zo'n mens denkt dat het van elders moet komen, dan zal hij elke keer falen op het moment dat hij zijn afhankelijkheid beseft. Pas op het ogenblik, dat het deel zijn van de totale kracht voor hem vanzelfsprekend is en die kracht niet wordt gezien als iets wat hij overdraagt naar een ander maar als iets wat in die ander bestaat en waarvan hij alleen bewust moet worden, dan kan hij wel resultaten verkrijgen.

Ik heb u al gezegd, ik moet voorbeelden gebruiken om enigszins duidelijk te maken waar het om gaat.

Wanneer wij ons manifesteren, dan spelen wij eigenlijk mee in een soort charade. Als een acteur Julius Caesar speelt, dan neemt dat niet weg dat hij thuis een pantoffelheld kan zijn. Terwijl hij bezig is alle fraaie toespraken, die Shakespear ooit heeft bedacht, te reciteren, is hij in gedachten misschien ook nog bezig met een ruzietje met de intendant en een standje dat hij de kleedster moet geven. Op zoveel niveau's is hij actief, maar de uiting is de toneelfiguur.

U beseft het niet, maar wanneer wij ons uiten - of dat nu in de sferen is of op aarde - zijn wij in zekere zin allemaal toneelfiguren. Wij beelden een deel uit van hetgeen wij zijn en gelijktijdig zijn wij actief op andere vlakken. Zolang wij menen dat ons spel de werkelijkheid is, zullen wij al het andere niet beseffen. Wij zullen het zien als een beïnvloeding die vanuit elders ontstaat. Dat is niet waar: het ligt in jezelf. Jij bent het die de situatie in je waarmaakt.

Als je denkt, dat je verdoemd bent, dan schep je niet alleen een hel waarin je later kunt branden, maar je schept bovendien alle demonen die je kunnen verleiden en aanvallen en alle onmogelijkheden waaraan je meent door kwade krachten onderworpen te zijn geworden.

Er zijn demonen, zeker. Maar een demon wordt voor ons pas demon op het ogenblik, dat wij hem in onze relatie met deze kracht die functie geven. Een engel is geen engel omdat hij

hoogheilig is. Een engel is een engel omdat in onze harmonische aanvaarding van een deel van de totaliteit die functie als een weldoende, een zegenende, een lichtende wordt erkend.

Het is natuurlijk een beetje moeilijk om dat zo te beschouwen. Het is veel gemakkelijker als ze allemaal zelfstandig zijn. Het is veel gemakkelijker te zeggen: De duivel fluistert ons allemaal slechte dingen in. Dat is dan heel prettig als hij dat doet, want dan kunt u hem de schuld geven voor dingen die u anders op uw eigen kap zou moeten nemen, omdat u ze toch te leuk vindt. Die duivel creëert u. Niet de impuls die u bereikt, maar wat u ervan máákt is de demon.

Als u dit gaat begrijpen, dan zegt u: Die totale harmonie is toch eigenlijk heel belangrijk. Ze berust op niets verwerpen. Ze betekent dat alles, ook het meest fantastische waar kan zijn en dat u volgens uw mogelijkheden en middelen reageert in een werkelijkheid waarin u meent te kunnen functioneren zonder daarmee uit te sluiten dat die werkelijkheid andere aspecten heeft waar u op dit ogenblik geen raad mee weet. Pas op het moment, dat de totale harmonie voor u steeds meer deel gaat worden van uw leven, op het ogenblik dat u leert uzelf te aanvaarden als iets wat in alle dingen kan leven en niet alleen maar in een vorm en in een lichaam, komt u op een punt dat de ervaring kan worden uitgebreid.

U heeft bewustwording nodig. Bewustwording opbouwen op alleen een levensvorm is natuurlijk een nogal summier en vaak onevenwichtig proces. Stel, dat u de eenheid weet te vinden met vele levensvormen, dan gaat u begrijpen hoe een geheel functioneert.

Laten we de ecologen nemen. In de ecologie heeft men de samenhang tussen de dingen ontdekt. Daar zijn heel veel eigenaardige dingen bij. Bijvoorbeeld: om de gewassen minder aangetast te krijgen gebruikt men middelen om allerlei parasieten te vernietigen. Deze dringen door in de bodem. Daar wordt een deel van het leven in de aarde zelf aangetast waaronder o.a. wormen, heel kleine aaltjes en wat dies meer, zij die toch allemaal voor het instandhouden van goede, gezonde grond noodzakelijk zijn. Dus moet men kustmest gaan gebruiken en kunstkalk gaan toevoegen. Maar wat is daarvan weer het resultaat?

Ecologen hebben uitgerekend: daardoor ontstaat weer een kwetsbaarheid voor nog meer soorten parasieten. Daardoor moet men weer meer bespuiten. Het lijkt een eindeloos proces tot het moment dat de bodem zo weinig reëel leven heeft dat je er eigenlijk geen natuurlijke groei meer op kunt verwachten en alleen nog maar zeer specifiek gekweekte rassen en soorten kunt handhaven op die grond. En als de mens niet daarvoor zorgt, dan verwildert de zaak en kan er een woestijn ontstaan. De samenhangen zijn dus veel belangrijker dan u denkt.

U moet niet denken aan een proces of aan een product, zoals de boer alleen maar denkt aan een rijke oogst en alsjeblijft een product met zo weinig mogelijk aantasting door parasieten en andere dingen. Je moet aan jezelf niet denken als een wezen dat als mens moet uitblinken en voor de rest zien we het dan wel weer, want dan gooi je de samenhang weg. De totale harmonie is juist nodig omdat er een voortdurende wisselwerking dient te zijn tussen het nu als ik beseft deel van de totaliteit en alle andere delen waarmee het in contact komt.

Het is niet mijn aard om te preken, maar ik mag u hier herinneren aan dat bekende gezegde: Bemin God boven alle dingen en uw naaste gelijk uzelve. God representeert het gehéél. Het geheel ligt boven alle dingen en datgene wat je uit het geheel kent alsof je het zelf bent. Het is een vorm van ik-projectie. Ik ben die naaste. Er is geen onderscheid tussen de naaste en mij, behalve in de beleving van vorm misschien, maar dat is eigenlijk bijkomstig. Het lijden van een ander is mijn lijden geworden, omdat ik het heb erkend. Pas dan kan ik die overdracht, die eenheid krijgen.

Dan zeg je: De naastenliefde geldt alleen voor mensen. Maar waarom zou ze niet gelden voor dieren, voor planten, voor de lucht, voor de wateren, voor de aarde, voor de zon, voor alles wat je in het leven ontmoet? Als je leert om jezelf te zien als gelijk aan en op den duur als deel van het andere, kom je voor het eerst tot de juiste definitie van hetgeen je bent.

Ik heb u in het begin al gezegd: Het is noodzakelijk dat bepaalde grenzen van je voorstellingsvermogen wegvallen, dat je begrippen als angst en begeerte a.h.w. terzijde kunt schuiven omdat ze op zichzelf niet volledig meetellen. Realiseer u dat dergelijke dingen ophouden te bestaan op het ogenblik dat wij onszelf erkennen als deel van een groter geheel.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 5 – De totale harmonie

De mens sterft, maar dat wat de mens is sterft niet. Dat wil niet zeggen, dat u moet denken aan een geest die los van de stof voort wiekt zonder meer. Het betekent alleens leven op zichzelf is vervlochten met alle andere leven. Door het een zijn met al het andere leven kan het van vorm veranderen, maar het kan nooit als bewustzijn verdwijnen. Het kan misschien sluimeren als bewustzijn, maar het kan zich niet aan zijn ingeschapen oerharmonieën onttrekken.

Als u denkt aan zelfprojectie, als u denkt aan meditatieve zaken, realiseer u dan dat het maken van onderscheid, zeker in deze gedachteprocessen, de grootste hinderpaal is voor beleving. En dat een beleving (een beseftsbeleving wel te verstaan, dus geen worstelwedstrijd) het meest belangrijke is voor de uitbreiding van het bewustzijn: de volledige ontplooiing van het menselijk wezen. Het wezen dat zich nu mens noemt met al zijn mogelijkheden en facetten. Om het nog even te zeggen in andere termen:

Wanneer de 144 bladen van het kruin of topchakra volledig zijn ontplooid, dan is de vorm waarin dit orgaan bestaat verbonden met alle kosmische waarden. Het kan zich nooit meer beleven of beschouwen als een mens, afgezonderd van andere werelden, onderscheiden van andere mensen.

Ik hoop, dat u daaraan zult willen denken. Niet dat u al zover bent. Maar als u streeft naar een juistere ontplooiing en het meer waarmaken van uzelf, het vinden van een juist evenwicht ook tussen dat ene wat u bent en doet en datgene wat er in u bestaat, dan heeft u hier de basis om van uit te gaan.

Ik hoop, dat u daarom hetgeen ik heb gezegd eens zult willen overwegen. Misschien dat u dan in sommige gevallen kunt leren om althans in uw gedachteprocessen grenzen terzijde te stellen. Ik ben ervan overtuigd dat dit zal bijdragen tot uw bewustwording en tot een betere ontplooiing van uw persoonlijkheid.

HET ZENDEN VAN JE GEEST

Het zenden van je geest is een zaak die door bepaalde volkeren heel lang is bestudeerd. Er zijn op deze wereld altijd wel scholen in de magie geweest. Tot 1926 bestond er nog een in de Karpaten. Een meer bekende en veel langer bestaande school was er in Tibet waar een aantal kloosters (die moet u dan zien als dorpen of kleine stadjes) onderricht gaven in bepaalde magische procedures. Dat magie nodig is om een geest te zenden, daarover kunnen we twisten. Ik neem aan dat het ook zonder dat zal gaan.

Een mens heeft over het algemeen een bijzondere omgeving nodig en een bijzondere procedure om zichzelf zover te vergeten dat hij meer werkelijk kan worden.

Neem een Lama die zijn geest zendt. Een heel bekend verhaal. Zo iemand zet eerst een soort Kirgiezement op dat heel gemakkelijk kan worden afgesloten. Daar gaat hij in zitten. Hij heeft bij zich: rijst in verschillende kleuren met kruiden erin. Hij maakt daar mooie ronde piramidetjes van. Hij heeft ook nog wat reukwerken een paar boterlampen. Dat wordt allemaal heel netjes gegroepeerd. Als dat alles helemaal klaar is, begint hij zich te concentreren.

Hij zit dan naar de ene rijsttoren en naar een andere rijsttoren te turen. Hij wil op reis en de rijst helpt hem daarbij. Eindelijk zakt hij in elkaar. Hij mag niet gestoord worden. De tent blijft gesloten tot hij die zelf openmaakt. Dus als hij overlijdt, kan hij er eeuwig in blijven.

Op het moment, dat hij in elkaar zakt, gaat zijn geest naar de bestemming, die hij heeft gekozen. Hij kan daar waarnemen en hij kan daar zeker als hij een zeer bekwame monnik is, een magiër, bepaalde verschijnselen opwekken. Nu is dat op zichzelf natuurlijk maar een procedure. Waar gaat het hier eigenlijk om?

De rijsttorentjes. Dat is niet alleen maar een beetje knoeien met eten. Die man kleurt de rijst en vormt de torentjes omdat ze voor hem bepaalde krachten vertegenwoordigen. De krachten van de oude elementen.

Hij groepeerde de torentjes zodanig met de lampen, dat zijn gehele wezen wordt gesteund door de kracht die Aarde heet: dat hij wordt beschermd door Water en Vuur; dat hij wordt gedragen door de Lucht. Hij heeft daar dus een hele voorstelling bij.

Deze voorstelling maakt het hem mogelijk om in het torentje dat Lucht heet (een saffraangeel rijsttorentje) het doel te zien waar hij heen gaat. Zijn ogen staren naar de plechtigheid en ondertussen vraagt hij om steun voor zijn bewegingen aan wat hem als geestelijke paranimfen terzijde moeten staan

Nu is zich nog steeds bewust van de stoffelijke wereld waarop hij zal terugkeren. Zo komt hij in een geestelijke toestand waarin hij langzaam maar zeker alleen nog maar dit doel ziet. De lampen en de benauwdheid (het is tamelijk benauwd in zo'n tentje) dragen daar waarschijnlijk toe bij. Maar het belangrijkste is, dat op het ogenblik dat hij alleen het doel voor ogen heeft (vergeet dat hij er is hij ziet alleen het deel) hij a.h.w. zijn geest projecteert op dat doel. Hij neemt daar dan waar. Hij is daar eigenlijk als een onzichtbare, niet belichaamde levende mens aanwezig.

Hij kan daar zijn krachten gebruiken. Hij kan, omdat hij daaraan gewend is, magische spreuken daar gebruiken tegen mensen. Hij kan inderdaad het een en ander tot stand brengen. Hij kan zelfs vijanden een hartverlamming bezorgen, ofschoon er tegenwoordig mensen zijn die geen vijanden hebben, maar het toch voortdurend doen. Dat komt waarschijnlijk omdat ze een scholing als acteur hebben gehad.

Als ik kijk naar de manier waarop negers het doen, dan zie ik weer heel iets anders, maar het komt toch op hetzelfde neer.

De medicijnman gaat naar een eenzame plaats: meestal naar een boom. Die boom bevat een dryade, een boomgeest, die hij als zijn beschermheer beschouwt. Hij is daar veilig, beschermd tegen andere geestelijke krachten. Hij zet eveneens zijn cirkeltje uit en begint in zijn eentje al mompelende rond te dansen. U moet dat niet zien als een soort ballet. Het is meer een platvoetig gestamp van iemand die last heeft van reumatiek. Hij komt dus in beweging en langzaam maar zeker krijgt zijn gemompel en zijn kreten daartussen door een ritme.

Dat ritme is opzwevend: nog erger dan een szardas. Het wordt opgezweept totdat het zo snel is dat de medicijnman eigenlijk zichzelf niet meer kan vinden. Zijn bewegingen zijn volkomen automatisch geworden. Er is alleen nog datgene waarvan hij zingt. Dat zingen bevat dan naast de dans om kracht te zenden zeker ook weer de bestemming, al is het maar de naam van een persoon of de aanduiding van een plaats.

Hier ontstaat precies hetzelfde verschijnsel. De methode is anders. Maar daar is weer de vervreemding van jezelf. Weer het alles vergeten, tot een soort automaat worden die nog maar één denkbeeld heeft. Van daaruit de woorden: ik zend de kracht of, ik zend mijn geest eigenlijk een bevel dat je aan jezelf geeft en daardoor maak je het waar.

Ik weet niet, of u interesse heeft in die dingen. Denk nu niet dat u tussen de gootsteen en het aanrechtkastje kunt staan schuiven en uw geest even uitzenden. Trouwens u heeft telefoon en het openbaar vervoer, dus het is goedkoper en eenvoudiger om zelf even te gaan.

Dat overal op de wereld deze methoden bestaan is wel zeker. Als wij kijken bij de Maya's en hun voorgangers, dan blijkt dat daar ook mensen zijn die, meestal omringd door dansenden in het begin, een ratel hebben. Met deze ratel (een schelpenratel werd er bij voorkeur gebruikt) zitten ze maar heen en weer te wiebelen. Maar het krijgt ook een ritme dat al het anderen uitsluit. Ondertussen denken zij aan de god: aan de krachten van de plaats of van de persoon waar ze heen willen. Weer hetzelfde effect.

We kunnen zeggen dat hier waarschijnlijk een groot gedeelte van de ik vervreemding het resultaat is van optische vermoeidheid, want ze zitten maar voor die dingen heen en weer te bewegen.

Ik heb u nu drie verschillende gebieden genoemd waar deze praktijken werden toegepast. In landen in Europa is het ook lange tijd gebruikelijk geweest, alleen behoorde het daar tot geheime genootschappen, geheime leren en was het dus niet meer te plaatsen in de kerk. De

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 5 – De totale harmonie

enkeling, die het per ongeluk nog in de kerk heeft gedaan, is dan ook prompt heilig verklaard. Het zou voor de Paus moeilijk zijn om dat te verantwoorden, maar dat doet hij ook niet: hij is onfeilbaar.

De wijze waarop wij onze geest zenden, hangt kennelijk af van de toestand waarin wij ons bewustzijn weten te brengen. Hoe minder wij ons bewust zijn van het lichaam hoe meer ons denken op een punt is geconcentreerd, des te gemakkelijker wij daar terecht komen.

Dan zijn er een hoop verschijnselen die daar een beetje tegenaan hangen. Dat zou men niet het zenden van de geest mogen noemen, denk ik. Maar wat zou u zeggen van iemand die in een somnambuleslaap naar het verleden terugkeert en u dan komt vertellen wat b.v. over Julius Caesar werkelijk gezegd is na de moord. Dat is in strijd met Shakespear. Of hij komt vertellen dat Romeo tenslotte ook maar een mislukte tiener was, want dat hij het zelf heeft gezien. De mensen denken daar niet over na.

Er zijn mensen die terugkeren naar hun vorige levens. Er zijn ook mensen - zieners - die kunnen worden gebruikt om bepaalde fasen uit het verleden na te gaan. Het is vreemd, maar dat is een van de meest verboden takken van wetenschap geweest. Eigenlijk is dat ook wel te begrijpen. Ik denk, dat heel veel mensen denken: Als ze 10.000 jaar in het verleden terug kunnen gaan, dan kunnen ze misschien ook 10 jaar in het verleden teruggaan en weten hoe stom ik toen ben geweest, dan sta ik nu mooi in mijn hemd. Per slot van rekening, een heel Parlement in zijn hemd laten staan, dan lijkt het net of de Romeinse Senaat herboren is. Ernstig genoeg is de zaak ondanks dit alles.

Stel u voor, dat u werkelijk kunt terugreizen in de tijd. Dat u met bepaalde hulp en aansporingen soms zelfs in staat bent om delen van de toekomst waar te nemen. Helaas meestal maar fragmenten die u niet helemaal kunt plaatsen, maar u kunt de toekomst zien. Dat maakt toch wel duidelijk dat de geest een totaal andere mogelijkheid van reizen en beleven heeft dan een gewoon mens. En zonder u nu onmiddellijk in te wijden in het geheim hoe je een vijand nachtmerries moet bezorgen, zou ik u er toch op willen wijzen dat het kennelijk ook mogelijk is om het gedachteleven van een ander niet alleen al te lezen maar ook om daarin je eigen gedachten te projecteren.

Bij bewuste processen kunnen daarbij zelfs droombelevingen van anderen volledig worden geredigeerd door iemand die zendt. U kunt zeggen: Dat is allemaal heel aardig, maar wat heb je er eigenlijk aan. Het is misschien aardig te weten dat het kan. Wat moeten wij denken van iemand die alleen door concentratie even een uitstapje maakt van Amsterdam naar Florida en terug in een tijd van misschien 5 minuten. Toch is dat mogelijk.

Wat moeten wij denken van iemand die eenvoudig terugkeert naar het verleden om bepaalde problemen, waar hij nu mee zit, op te lossen door hun oorzaken na te gaan. Dat is iets dat gebeurt. Er zijn enkele helderzienden die daarin gespecialiseerd zijn en heel aardige resultaten behalen. Het is een situatie waardoor de beperkingen, die wij ons plegen op te leggen, schijnbaar alleen gelden voor een beperkt deel van datgene wat wij werkelijk zijn. Dat kan ik gemakkelijk zeggen, want de meeste mensen weten wel wie ze zijn, maar ze weten niet hoe of wat ze zijn. Wat ze werkelijk zijn helemaal niet. Als ze het zouden weten, dan vraag ik mij af: of ze nog lang mens zouden zijn.

Realiseer u, dat het zenden van de geest met een magische procedure eigenlijk alleen berust op een verandering van de bewustzijnstoestand waarin je verkeert zodat iets aanvaardbaar wordt wat je voor die tijd niet aanvaardbaar vond. Het is een proces dat geleerd moet worden. Het is dus niet zoiets als een reclamecampagne voor een wasmiddel. Zo'n reclame maakt je ook duidelijk dat de vlekken die blijven zitten alleen blijven zitten omdat het wasmiddel zo goed het weefsel spaart dat het daarbij ook het vuil spaart. Maar dat wordt er niet bij gezegd.

Ze zeggen ook, dat de VVD voor vrijheid en democratie is. Kennelijk voor de leden van de VVD dan. Anderen hebben alleen maar te gehoorzamen. Ik vind dat heel begrijpelijk. Ik heb daar niets op tegen. De mensen zijn nu eenmaal zo, dat moet je accepteren. Maar de werkelijkheid is een geheel andere.

De magische middelen die wij gebruiken, zijn eigenlijk de krukken die wij nodig hebben omdat onze geest niet gewend is om zelfstandig te gaan en zich ook zo te bewegen. Dan kun je natuurlijk zeggen: Wij gaan het een beetje anders doen.

Er zijn heel veel bewegingen. Die mensen kunnen van alles doen. Zelfs in Cadillacs rijden alleen, omdat ze een procédé hebben uitgevonden waardoor de mens tenminste enigszins van zijn beperking wordt bevrijd. Je kunt dat doen door bepaalde spreuken te zingen of door naar bepaalde vlakken of symbolen te kijken. Er zijn zelfs methoden die eigenlijk alleen maar een uitleven van je verborgen innerlijk zijn. Al die dingen bij elkaar werken.

Hoe is het anders denkbaar dat iemand, die schijnbaar de grootste dwaas is omdat hij een leraar aanvaardde en zelf niet meer nadenkt, een innerlijke rust kan vinden die voor een ander en bereikbaar is? Dan kun je zeggen: Dat is onzin, dat is dwaasheid. Ik weet het niet. Als je nu gelukkig kunt zijn. Is dat niet veel belangrijker dan een positie bekleden? Trouwens degenen die een positie bekleden, kleden zichzelf opvallend om daarmee een positie aan te duiden.

Ik denk: gelukkig zijn, vrede vinden in jezelf is belangrijker dan al het andere. Of dat nu gebeurt door bepaalde liedjes te zingen, door bepaalde toespraken te volgen, door bepaalde dingen rond je te bouwen waardoor je in een vreemde wereld terecht komt, ach, dat maakt eigenlijk niets uit. Wij hebben een innerlijke waarde en toestand die toch een beetje anders zijn dan al datgene wat wij als werkelijkheid beschouwen.

Men zegt: Een mens is een logisch denkend onlogisch wezen. Daar ben ik het volledig mee eens, omdat de mens in zichzelf niet logisch is. De mens is universeel. En omdat hij zijn universaliteit probeert samen te persen in zaken die verstandelijk en beredeneerd kunnen worden uitgedrukt is hij logisch. Maar zijn logica gebruikt hij om de onlogische elementen van zijn persoonlijkheid zodanig te verdedigen dat ze voor een ander aanvaardbaar worden. Dus als wij het allemaal goed bekijken, dan kunnen wij wel stellen:

Alle magische procedures waarmee een mens zijn geest leert zenden, andere werelden betreedt of contact opneemt met voorouders zijn eigenlijk alleen belangrijk omdat ze iets vrijmaken dat elke mens in zich heeft.

Je ziet een mooie verzameling van mediums. O, je krijgt er wel geen klank doorheen, dat niet. Maar potentiële mediums bent u allemaal. Er zitten heel goede genezers tussen. Nu ja, het beeld dat zij van zichzelf hebben dat strookt niet altijd met de waarheid, dat ben ik met u eens. Er zijn er echter bij die werkelijk wel wat kunnen. Waarom? Omdat zij op die punten juist niet rationeel en logisch zijn. Dat is heel gek. Daar waar de ratio wordt teruggebracht tot het kleine werktuig dat ze behoort te zijn, ontplooit de persoonlijkheid een aantal mogelijkheden waar ze tevoren niet aan heeft gedacht.

Wij zouden toch eigenlijk dwaas zijn, als wij mensen afkeuren, die daarvoor allerlei rituelen nodig hebben. Of dat nu een ritueel is van de een of andere Loge, het ritueel in de een of andere kerk, die volgens een van uw bekende conferenciers wordt geleid door een volksmisleider. Daar komt het dan ook heel vaak op neer, als je ziet wat daaruit voortkomt.

Al deze rituelen zijn op zichzelf nuttig, als ze ons in staatstellen onze beperkingen te vergeten en ze het ons mogelijk maken het doel, waarop wij ons concentreren voor ons tot een tijdelijk beleefbare werkelijkheid te maken. Dan is het dus heel erg moeilijk om een verschil te maken tussen de een of andere Gregoriaanse zang en I love you jeh, jeh, jeh. Het ligt er maar aan hoe je het beleeft. Het is de beleving die de betekenis bepaalt. Het is de betekenis die een sleutel kan zijn voor de bevrijding van de geest.

Dan komen we als vanzelf tot het volgende punt: U heeft waarschijnlijk wel gehoord van de z.g. snellopers. De Tibetanen noemen ze de ge lum pa. In een andere beschaving heten dergelijke boden weer anders. Nog weer andere beschavingen noemen ze de hinden van de goden. In al deze gevallen blijkt dat er ook weer een bepaalde techniek daarvoor bestaat. Hier gaat het om een zuiver lichamelijke beweging.

Men zegt, dat de bode bij de indianen in de savanne sneller gaat dan het hert en dat zijn spoor niet te volgen is.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 5 – De totale harmonie

De Tibetaan zegt: De ge lum pa gaat zo snel als de wind en hij beroert de grond met zijn voeten ternauwernood zodat het blad niet buigt of wordt geknakt. Een vergelijkbare uitspraak vinden wij overal. Sommigen zeggen: Die mensen weten de zwaartekracht te overwinnen. Dan vind ik het maar stom dat ze nog lopen. Dan hadden ze beter de eerste vorm van luchtvervoer kunnen uitvinden.

Stel nu eens dat je jezelf lichamelijk volledig automatisch kunt programmeren voor de volbrenging van een taak waardoor je met het doel voor ogen deze beweging praktisch eindeloos kunt volhouden. Daar is een toestand van vervreemding voor nodig. Bij de ge lum pa's begon dit met een meditatie voordat ze vertrokken. Bij bepaalde indi's bestond het uit het kauwen van o.a. cocablad, bepaalde stoffen of paddestoelen, die in Noord-Amerika voorkwamen. Bij de negers, was het weer een soort soep die ze aten voordat ze vertrokken.

In al deze gevallen is er een vergelijking te vinden met de heksenalf. Datgene wat gebeurt, vervreemdt de mens van alle voorstellingen die hij heeft omtrent zichzelf. Wat er overblijft is alleen het bevel om te gaan en zo snel mogelijk. Het wonderlijke is, dat het lichaam dat dan doet. Van de ge lum pa werd gezegd dat hij zonder voeding of drank drie dagen achtereen kon gaan. Ik meen, dat het Alexandra David Neel is geweest die dat heeft waargenomen. Zij vertelde, dat snelheden van 20 km per uur gedurende vele uren achtereen werden volgehouden. Probeer dat maar eens als hardloper.

Van de boden in Mexico weten wij dat zij zonder pauzeren afstanden aflegden van 50 of meer kilometers en dat ze daarover vaak volgens onze tijdrekening niet langer deden dan 2 uren met een gemiddelde snelheid van 25 km per uur. Wij zouden er nog meer kunnen noemen.

Hieruit blijkt het lichaam volledig ondergeschikt te worden aan de geest op het ogenblik, dat het zonder ingrijpen of regeling uit het bewuste denken kan functioneren met een voorop gesteld doel. Dat geeft ook te denken.

Ik heb vaak gehoord dat mensen ziek zijn, omdat zij zich ziek voelen, terwijl ze niet ziek zijn. Mensen, die zichzelf gewoon een ziekte aanpraten en die dan dat tot werkelijkheid maken. Aan de andere kant weten wij dat er mensen zijn, die ontstellend snel genezen, een weerstand vertonen en wat nog meer alleen, omdat ze niet willen geloven in hun ziek zijn, in de beperkingen van het genezingsproces die logisch heten te zijn.

Dan komen wij nu tot punt waarop blijkt, dat de mens tot op zeer grote hoogte meester kan zijn over zijn lichaam, mits hij zich daarmee niet zonder meer identificeert, maar het eerder gebruikt als een werktuig.

Ik vraag mij af, of bepaalde magische rituelen die ook weer in diezelfde richting gaan (het optreden van goden, bezweringen e.d.) eigenlijk ook niet te maken hebben met het wegnemen van de directe relatie tussen bewust denken en een bepaalde kwaal, een bepaalde lichamelijke toestand. Dat wijt erop dat de oude magie en waarschijnlijk ook vele moderne methoden gebaseerd zijn op het feit, dat de werkelijke ikheid van de mens in staat is zijn lichaam absoluut te beheersen en te regeren zolang hij zich niet identificeert met dit lichaam en daarbij alle andere waarden of werelden. Uitsluit. En dit brengt mij dan tot het laatste punt.

Het blijkt, dat er heel veel mensen zijn die bewust of onbewust dingen aanvoelen die op afstand gebeuren. Het is b.v. bekend, dat een kaffer in de buurt van het huidige Johannesburg toen de 1^e Wereldoorlog uitbrak niet alleen sprak over deze oorlog, maar daarbij zelfs enkele malen de strategie daarvan aanduidde en o.a. de slag aan de Somme heel aardig heeft beschreven. Toch was de man daar nooit geweest. Haalde die man dat nu zomaar uit de lucht?

Kennelijk bestaat er rond ons een sfeer waaraan we veel meer feiten kunnen ontleen dan we werkelijk doen, ook als we mens zijn. Ook voor de geest geldt dat. Je kunt eigenlijk veel meer opnemen dan je normalerwijs doet.

Deze kaffer geloofde dat het de stemmen van zijn voorvaderen waren, die hem dit alles zeiden en soms zelfs lieten zien. Er was dus een verklaring voor nodig. Wij kunnen geloven dat God ons dit geeft of ons dit laat zien. Maar wij hebben een verklaring nodig. Wij kunnen toegang krijgen tot een gemeenschappelijk weten of bewustzijn waaruit we alles, wat er in de wereld

gebeurt of van belang is, kunnen aflezen. Maar dan moeten we een bron stellen buiten ons: iets wat ons deze dingen vertelt. Waarom? Omdat wij zonder dit zouden opgaan in het geheel en dus niet in staat zouden zijn om daaruit bepaalde gegevens terug te brengen.

Het zou een verwarring worden, een soort stampot. Maar doordat wij nu een andere berichtgeving stellen zijn wij in staat om gegevens die ons treffen, als afzonderlijk te beschouwen. Het is niet de werkelijke boodschapper die belangrijk is, maar het feit dat de mededeling wordt gezien als een boodschap en dus op zichzelf beperkt is. Daardoor is het mogelijk om over die afstanden te zien. Als ik dit weer samenvoeg met alle andere, dan kan ik mijn betoog afsluiten met gewoon een aantal praktische conclusies te trekken.

1. Als u geestelijke waarden intenser wilt beleven of waarmaken, dan zult u moeten leren uzelf niet meer te zien als mens in stoffelijke zin. Op het ogenblik, dat u dit bereikt, kunt u een veel groter aantal signalen ontvangen en belevingen ondergaan.
2. Bent u hiertoe niet in staat, dan kunt u door buiten uzelf een bron te stellen ongeacht of deze werkelijke is of niet in vele gevallen althans delen van de krachten, de feiten of ontwikkelingen buiten u constateren en overbrengen naar het menselijke bewustzijn.
3. Als u in staat bent uw eigen voorstelling van mogelijkheid en lichamelijke te vergeten, dan kunt u uw lichaam tot veel grotere prestaties brengen. U kunt de natuurlijke processen van het lichaam grotendeels beïnvloeden en u kunt een natuurlijk evenwicht doen herontstaan dat niet door verschillende psychische werkingen wordt verstoord en vertekend. Het is dus de moeite waard om dan met de een of andere bron buiten u in, uw voorstelling of op een andere manier ernaar te streven dit gevoel van ontruktheid meermalen te beleven. Mits men deze beleving dan niet alleen ziet als iets wat u overkomt, maar als een nieuwe toestand van waaruit het ik werkzaam is, kan waarnemen, kan erkennen en eventueel ook kan ingrijpen. Op deze manier kan de mens zijn eigen mogelijkheden redelijk ver uitbreiden. Hij kan aan een deel van zijn bekrompenheden ontsnappen en zal daardoor in zijn bewustwording vooruitgang maken en daarnaast daadwerkelijk zijn wezen getrouwer zijn en zo het geheel ook juister dienen.

Dit is mijn betoog. Ik hoop, dat het voldoende aanvulling is. Het is niet alleen als vulling bedoeld, maar werkelijk als aanvulling. Wat het eventueel is, moet u zelf uitmaken. Mijnentwege noemt u het een geestelijke flater, als u maar zorgt dat u zelf niet tekort komt.

LES 6 - VERANDERING VAN DE INNERLIJKE WERKELIJKHEID

Dit hangt samen zowel met de innerlijke eenwording van stof en geest als ook met het vermogen van projectie van het ik en de belevingen van het ik. Als wij namelijk dromen, dan bestaat er in ons een werkelijkheid. Je kunt later zeggen: Het is schijn geweest. Maar op het ogenblik dat je ermee verbonden bent dan is het wel zo, als je bang bent, ben je werkelijk bangs als je vreugde ervaart, ben je werkelijk blij. Kortom, het is gewoon een wereld die in je bestaat.

Nu is die droomwereld gereleerd aan de herseninhoud. Maar er zijn ook dromen bij die verder gaan dan dit en die een deel van een andere wereld omvatten of die een gebeuren omvatten dat men zich eigenlijk heel anders had voorgesteld.

Soms laten dromen ook dingen ervaren die zich niet op aarde afspelen, maar ergens anders in ruimtelijke verhoudingen of zelfs in tijd. Ook deze zijn werkelijk. Daaruit zou je de conclusie kunnen trekken: er bestaat in ons een werkelijkheid. Die werkelijkheid staat echter niet vast, ze is vaak variabel.

Nu wordt in de droomwereld een groot gedeelte van de droom mede bepaald door het lichaam. Maar als wij dat lichaam enigszins tot rust kunnen brengen en beheersen en wij kunnen ook de gedachten een beetje uitschakelen dan krijgen we een situatie waarin de geest eigenlijk de dromer wordt.

Die geest kan dan dingen projecteren in je die niet echt zijn. Maar ze kan ook proberen een beeld te scheppen van wat je zou kunnen doen en zou kunnen zijn zonder daarbij aan de stoffelijke mogelijkheden voorbij te gaan. Op dat ogenblik ervaar je eigenlijk een integratie van stof en geest. De geest is zich bewust van de stoffelijke wereld en haar mogelijkheden. Het lichaam echter neemt boodschappen en signalen op die in feite tot de wereld van de geest behoren.

Hier is dus een innerlijke wereld. Die wereld wordt dans zelfs als de geest aan het woord is, toch mede bepaald door zekere stoffelijke tendensen. Als u schuld bewust bent of innerlijk ontevreden, dan zal uw droom maar heel zelden er een zijn van verrukkelijke werelden of van vrede en rust of een ontmoeting met de een of andere hoge kracht. Omgekeerd; als u rustig en tevreden bent, dan zal uw droom u heel vaak brengen naar werelden die voor u die rust en vrede vertegenwoordigen. Daarin komen dan soms bepaalde boodschappen voor.

Als je je dat realiseert, dan zeg je: In die toestand is er dus een mogelijkheid dat stof en geest in balans zijn. Want het is de stof die de mogelijkheden voor de hersenen bepaalt. De hersenen kunnen alleen die signalen opnemen en verwerken die in overeenstemming zijn met de tendens die daarin geheerst heeft. Aan de andere kant is het de geest, die daarin. Dan haar boodschap, haar vertaling of haar mededeling kwijt kan,

Op het ogenblik, dat een mens dit beseft, kan hij beginnen met een op zichzelf niet zo moeilijke procedure, namelijk een beeld te krijgen van een innerlijke werkelijkheid. Dat zal gewoon een droom zijn. De een droomt dat hij in een donkere circustent aan de trapeze heen en weer slingert, bijna mist en het toch nog net haalt. Een droom, die vaak een betekenis heeft van angst tot falen. Een ander droomt misschien dat hij in een auto rijdt of dat hij andere lichamelijke of geestelijke bezigheden verricht.

Als u zo'n beeld steeds in u voelt opkomen in halfwaaktoestand, dus zo tegen het insluimeren in, dan is het belangrijk om daar eens aantekening van te maken om uzelf duidelijk te maken wat eigenlijk uw ervaring is. Juist in die aanloop periode naar de slaap, wanneer alle levensritmen nog wel op gang zijn maar er toch een toestand van wereldvervreemding een beetje optreedt. Een dergelijk beeld is een basisbeeld, geen symbool. Het geeft iets weer van

onze innerlijke wereld en het representeert voor ons dan ook wel een deel van onze innerlijke werkelijkheid.

Als je in die periode droomt van donkere werelden, van onweer e.d, dan kun je natuurlijk zeggen dat je mistroostig bent of geneigd om pessimistisch te zijn, maar het zegt toch wel iets meer. Het zegt in feite: ik ben niet in staat om de andere kant te zien, maar dan kan ik die ook niet ontvangen. Dan kan ik alleen in die termen mijn geestelijke waarheden, voor zover ze optreden uitdrukken. Bij uittredingen zal ik mede bepaald worden, voor een groot gedeelte althans, door dit sfeertje dat in mijn gedachteleven, in mijn gemoedsleven hangt.

Daarom kun je proberen om die innerlijke werkelijkheid een beetje aan te passen. Wanneer er een onweer is, stel je dan voor dat de wolken erg mooi zijn: dat de wind ze wegjaagt, dat er hier en daar een zonnestraal over het land valt. Het vraagt een beetje fantasie om dat te doen. Het beeld heeft ook niets met werkelijkheid te maken, het is gewoon droom, dagdroom in dit geval. Maar het verandert je eigen ervaring en daarmee je eigen afstemming.

Doe je dit regelmatig, dan zul je ontdekken dat je automatisch toch vervalt in een andere beeldwerking. Als je dan je ogen dicht doet en je droomt zo'n beetje weg en die dagdroom komt nog even op, dan heeft ze een ander karakter, vaak een andere inhoud. Dat is belangrijk.

Op deze manier veranderen wij eigenlijk de afstemming, van ons brein. Voor een mens is dat brein noodzakelijk om zich bewust te kunnen worden van alle gebeurtenissen waarbij geestelijke waarden een rol spelen, zeker in de periode van de slaap.

Dan komt er een moment, dat die wereldvoorstelling een vaste is, ze is gefixeerd. Als je zo'n twintig, dertig maal het vergelijkbare in je voelt opkomen als een halfdroom, dan kun je wel zeggen: Dat is mijn afstemming van dit ogenblik. Je gebruikt dit dan om daarin die elementen aan te brengen die voor jou op dit moment belangrijk zijn.

Wil je iemand ontmoeten, droom die figuur daarin. Zet hem in dat landschap. Breng hem in de actie die misschien bepalend is voor die droombeleving. Zodra je dit doet, stem je af op die persoon. In feite projecteer je een deel van je bewustzijn naar die persoon van wie je de voorstelling hebt gevormd.

Je kunt zeggen: Ik heb behoefte aan kracht. Het komt wel eens voor dat een mens zegt: Ik ben zo slap. Of: Ik heb geestelijke of lichamelijke kracht nodig. Als het een landschapsdroom is waarmee u wordt geconfronteerd, stel u dan gewoon voor dat op de een of andere manier dalzon u koestert. Probeer die afstemming vol te houden. Als dat beeld intens genoeg is en daarachter schuilt de wil: om met het licht of met de kracht geconfronteerd te worden, dan zult u daardoor innerlijk die afstemming veel beter bereiken en is dus de kans, dat zo'n rustperiode een directe overdracht van kracht voor u betekent veel groter geworden.

Als u meer droomt van huizen, van kamers en dergelijke, stel u dan maar voor dat u de blinden opent of dat u een grote lamp aansteekt. Kortom, u moet het beeld licht verwerken in deze halfdroom. Daardoor is de afstemming op het licht veel gemakkelijker te bereiken.

Het proces is niet zo moeilijk. Het is in feite een voortzetting van wat de meest mensen in de halfslaap een beetje fantaseren en tenslotte in die fantasie steeds weer bepaalde beelden op de voorgrond brengen. Je gaat alleen die beelden aanvullen en je gaat ze richten. Dat is een procedure die we suggestief kunnen noemen: Het is een suggestieve afstemming van de persoonlijkheid.

Nu kan er een ogenblik komen dat we bepaalde dingen in deze wereld of in een andere wereld willen weten. Dan kunnen wij precies deze afstemming gebruiken om dat te bereiken. Wij kunnen dus onze persoonlijkheid a.h.w. projecteren naar een andere plaats op aarde en daar gaan waarnemen.

Het is een proces als uittreden, maar hier is het belangrijke het waarnemen. Het is dus perceptievermogen dat wordt geprojecteerd. Het hoeft niet de hele persoonlijkheid te zijn. Dit geeft ons de mogelijkheid om bepaalde personen op afstand te ontmoeten, te weten hoe

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 6 – Verandering van de innerlijke werkelijkheid

het met hen gaat, ook al zullen ze u niet zien of kennen. Voor u komen zoveel dingen naar voren die feitelijk zijn dat u weet: ik heb inderdaad geestelijk een contact.

Realiseer u dat elke projectie naar andere personen gepaard kan gaan met ervaringen, die niet uw eigene zijn maar die van de persoon waarin u projecteert. Het is een afstemming op de persoonlijkheid. Dus als die persoon in een ziekenhuis ligt kijk dan niet gek als u wakker wordt met pijn in de arm. Of als de ander b.v. voor de blindedarm is geopereerd, u dan zegt. Wat trekt mijn litteken. En dan ontdekt u dat u er geen heeft en de pijn verdwijnt. Het zijn dingen waarmee u zeer veel van de ander ontvangt.

Als u dan nog iets bekwamer hierin wordt, dan ontdekt u ook dat u a.h.w. de gedachtewereld van de ander voor een deel kunt ontvangen. Soms gebeurt dat ook in de vorm van lichamelijke ervaringen: ik heb het koud, ik heb het warm. Maar veel vaker is het eigenlijk een soort tweegesprek dat u met uzelf voert waarin echter de woorden die u aan de ander toeschrijft in overeenstemming zijn met bewustzijnsinhoud, van die persoonlijkheid. Dit kunt u op aarde doen, maar u kunt het ook in de geest doen.

Nu zou u geestelijk gezien volledig vrij moeten zijn. Maar wie is dat? U bent opgevoed in een bepaald milieu. U leeft in een maatschappij met bepaalde normen. U heeft misschien een geloof of in uw jeugd een geloof gehad dat u eveneens in een bepaalde richting stuurt. Die dingen zijn voor u wetten ze bepalen uw mogelijkheden. U kunt dus niet in de droom dingen gaan doen, die u normaal niet zou kunnen willen of durven doen.

Dit is ook weer een heel belangrijk punt. Want op het ogenblik, dat wij die grenzen overschrijden, ontstaat er voor ons een werkelijkheidsverwerping: d.w.z. wij wijken af van een realiteit en we beginnen daarvoor vaak wensdromen in de plaats te stellen. Dat is niet belangrijk, dat is niet interessant en het is vaak ook nog misleidend op de koop toe. Probeer dus uzelf te blijven in uw dromen.

Projecteer u nooit als superman of supervrouw die alles kan, want dat kunt u niet, daar gelooft u niet in. Dan bent u in een fantasiewereld zonder meer. Probeer u gewoon te zien zoals u bent, te handelen zoals u bent ook in die droomwereld. Er gaan dan toch wel bepaalde grenzen verschuiven, maar het is niet meer iets waarin u zelf niet gelooft en dat brengt u tot een ontwijken in de onmogelijkheid.

Een van de grote problemen bij een zelfprojectie naar de sferen is vaak dat een mens die sferen niet wil aanvaarden zoals ze zijn. Hij gaat uit van zijn eigen conditioneringen. Daarom moeten b.v. alle geesten in witte soepjurken met zilveren zoom lopen. Nu is dat niet zo erg, het is maar een symptoom. Want een dergelijke ontmoeting zal ook nooit het gehele wezen van de ander doen aanvoelen en begrijpen. De aankleding is tevens een norm voor een mogelijke uitwisseling van signalen. Dat moet u gewoon vermijden. Door uzelf te zien zoals u bent bereikt u dat u de wereld waarin u dan terecht komt althans zoveel mogelijk aanvaardt zoals ze is.

De contacten die dan geestelijk worden gelegd, zijn volkomen reëel. Ze kunnen zelfs zover gaan dat men na een dergelijke beleving, gevoelens van lichamelijke aanwezigheid heeft t.a.v. iemand die er niet is of misschien niet meer is. Het kan zover gaan dat u boodschappen ontvangt en dat u weet: laat mij dat nu maar niet doen, dat zou deze of gene niet leuk vinden.

Als u verder hierbij nog uw beeld van God in het geding gaat brengen en dat kan erg belangrijk zijn dan moet u dat zo weinig mogelijk personifiëren. Maak van God geen persoonlijkheid. Maak er een ontmoeting van met een kracht, met een stem, of een kleurenschouwspel dat u iets zegt. Als U zich afstemt op die niet gedefinieerde God, is de kans dat u doordringt tot een wereld waarin zeer hoge krachten zich manifesteren en werkzaam zijn veel groter:

Denk niet dat u God Zelf ontmoet. U zou het niet eens kunnen, want de totaliteit van die God kunt u niet bevatten. Het is altijd maar een deel van de goddelijke werkelijkheid die u kunt ervaren. Maar een relatie met die God betekent wel een uitwisseling tussen de in het ik bestaande wens en wenselijkheden en de goddelijke mogelijkheid. Er ontstaat een correctie

t.a.v. uw eigen gedrag, maar ook t.a.v. de krachten waarover u beschikt, het aanvoelen of weten dat voor u belangrijk is.

U ziet het, door een beetje onze innerlijke werkelijkheid te dirigeren kunnen we dus erg veel doen. Onszelf geheel kennen, wij hebben het al gezegd, is voor ons bijna niet mogelijk. Maar wij hebben toch een beeld van onszelf. Als wij dat beeld nu aanpassen voor zover wij dit kunnen aan hetgeen voor ons ideaal is, dan zien wij een zelfbevestiging. Zelfbevestiging is de eerste basis voor contacten met hogere waarden en sferen.

Iemand die zegt: Ik ben maar een arme zondaar, die is misschien wel nederig op zijn manier, maar hij zegt gelijktijdig: Ik kan dus die hoge wereld niet bereiken, want dat is er in geïmpliceerd. Die hoge wereld kan mij bereiken, maar ik kan die hoge wereld niet bereiken. Zeg je: Ik ben onvolmaakt, maar ik streef naar het goede, dan heb je daarentegen een positieve benadering. Je kunt die hoge wereld wel benaderen en begrijpen en je kunt gemakkelijker contact ermee opnemen. Dat zal voor veel mensen erg ongeloofwaardig klinken, denk ik, maar het is een feit. Innerlijke rust, innerlijke werkelijkheid zijn belangrijke factoren. Maar een mens, die zichzelf niet kan bevestigen, die zichzelf of een deel van zichzelf niet kent, die wijst daardoor niet alleen stoffelijke delen van zichzelf of van zijn beleving af. Hij wijst wel degelijk een groot gedeelte van zijn contactmogelijkheden in de geest en met geestelijke middelen af. Daarom zou ik zeggen: Mensen, begin met jezelf te aanvaarden zoals je bent. En dan kun je nog heel anders zijn, dan je denkt te zijn. Dat is helemaal geen punt. Maar dat wat je beseft te zijn, moet je aanvaarden en dat moet je positief bekijken. Je moet zien wat er aan goeds in zit, nooit wat er aan kwaads in zit.

Een innerlijke werkelijkheid veranderen kan namelijk niet vanuit een negatief standpunt zonder dat wij gelijktijdig daarbij onszelf geestelijk verlammen en ten dele ook tot angstdromen verdoemen. Positiviteit is erg belangrijk.

Een opbouw van zo'n innerlijke werkelijkheid zal in het begin hoofdzakelijk bestaan uit droomvoorstellingen die delen van het onderbewuste kenbaar maken en soms ook een paar geestelijke elementen. Maar als je steeds weer geestelijke ervaringen opdoet, als je uittredingservaringen doormaakt, dan wordt er aan je bewustzijn steeds meer toegevoegd dat niet behoort tot je zuiver stoffelijke werkelijkheid. Je wereld groeit. Als je nu die innerlijke wereld steeds blijft onderwerpen aan de redelijke normen, dan kom je niet verder.

De rede is een werktuig, maar de intuïtie, het aanvoelen, is toch de bepalende factor: Dat is trouwens voor de meeste mensen ook in de praktijk het geval. Zelfs de wetenschapper wordt door zijn gevoelens geleid en komt daardoor tot de interpretatie van feiten die hij constateert, zodat zijn rationaliteit voor een deel emotioneel gericht blijft. Bij u is dat zeker ook het geval.

Dan bestaan er duizend-en-een recepten. Recepten voor hoe u dit en hoe u dat kunt doen. Meestal werken ze wel, maar je moet er eerst in geloven. Wat is nu het belangrijkste dat u heeft?

U bent uzelf. U moet eerst in uzelf geloven om tot grote mogelijkheden te komen. Dit geloven in uzelf geeft die geestelijke ervaringen deze aanpassing van herinneringen, dit tijdsbesef, soms zelf incarnatiebesef waardoor u langzamerhand van binnen een wereld krijgt waarin zoveel elementen, die geestelijk zijn een rol spelen, dat u een nieuwe werkelijkheid begint te betreden.

Hoe belangrijker die werkelijkheid wordt, des te gemakkelijker het ook is om al datgene wat daarin wordt verworven, geleerd en beleefd over te dragen naar uw stoffelijke wereld. U weet dat u een stoffelijke wereld niet zonder meer kunt beschouwen als een norm voor een stoffelijk bestaan.

Als wij u dingen proberen te leren, dan trachten wij altijd praktisch te blijven. Maar er zijn zoveel verschillende mensen. Er zijn zoveel verschillende omstandigheden. Er zijn zoveel verschillende ik-beelden, dat het altijd een wat vage, te algemene benadering blijft die voor velen werkt maar nooit voor allen.

Maar als je nu je innerlijke wereld gaat aanpassen, dan heb je ook die raadgevingen van buitenaf veel minder nodig. Je gaat innerlijk weten wat je zou moeten zijn. Gelijktijdig besef je

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 6 – Verandering van de innerlijke werkelijkheid

je ik-beeld is toch nog stoffelijk wat het kan zijn. Het leven wordt een compromis waardoor de innerlijke wereld zoveel mogelijk, maar volgens de normen van: ik en materie zoals ik die zie, wordt geuit. Hoe meer ik het uit, des te groter de paralleliteit tussen ervaringen in de stof en dat wat geestelijk belangrijk is. Er is een steeds grotere overdracht van waarde van de geest naar de stof en omgekeerd.

Het beeld dat ontstaat is er een van een ego waarin de stof aanwezig is zonder dat iets van de geestelijke waarde wordt ontkend. Dit impliceert dat met dit beeld een projectie mogelijk is tot in zeer hoge werelden. Je kunt de werelden van licht en kracht, ja, de wereld van de z.g. Heren (Heer van wijsheid enz. enz.) kun je daarmee betreden. Je kunt ze beleven.

Elke wereld die je betreedt echter, daar moet ik u voor waarschuwen, heeft altijd twee aspecten. De God, die u ontmoet, kan ook een demon zijn. Omdat dat wat u zoekt als God niet de totale God is en de andere eigenschappen u dus als vijandig aan uw godsbeeld tegemoet schijnen te treden. Vrees deze dingen niet. Ze hebben alleen macht over u, als u ze vreest, als u zich eraan onderwerpt of u erdoor laat beïnvloeden of beheersen.

Elk wereldbeeld van een andere wereld is niet alleen maar zonneschijn, er is altijd licht en schaduw. Zelfs in het mooiste Zomerland zijn er tussen alle superbloemen die er bloeien hier en daar nog vleesetende planten waar je je vingers beter van af kunt houden. Besef dit. Weet, dat de verschijningsvorm niet de juiste is, maar dat het voor u door uw onderscheid een verschil in werking of verschijning betekent.

Zoek in die innerlijk wereld voor uzelf symbolen te vinden die voor u belangrijk zijn. Voor sommige mensen zal dat zijn de jonge Boeddha op een lotusblad ergens middenin een vijver. Voor een ander is het misschien een zegenende Jezus. Dat hindert niet. Een dergelijk symbool is niet echt.

Als u Jezus ontmoet bij een uittreding in de sferen, is het een kans van een op vele miljoenen dat u met de Christusgeest een werkelijk contact heeft. Maar dat is niet belangrijk. Het symbool op zichzelf vertegenwoordigt instelling of afstemming. Het symbool wordt daardoor een middel voor de juiste zelfprojectie. Daarom is het helemaal niet zo erg, als in uw droombeelden religieuze symbolen een rol spelen. Maar begrijp; ze zijn nooit absoluut.

Als demonen en duivels daarin ook een rol spelen, dan is dat ook niet erg zolang u niet daartegen in verweer wilt komen, u daaraan wilt onderwerpen of daar bang voor bent. Deze dingen bestaan, maar u begrijpt ze niet. Uw enig doel is licht.

De eenwording met lichtende werelden kan stoffelijk nooit worden uitgedrukt. Wij hebben daarover al het een en ander gezegd o.a. ten aanzien van mystieke beleving. Maar het doel van de geestelijke projectie van het ik is opgaan in dat deel van de goddelijke en tijdloze werkelijkheid dat je op dit moment in tijd representeert. Dat houdt in dat er uittredingen zijn, reële projecties van het ik die stoffelijk niet herinnerbaar zijn.

En dan moeten wij ons afvragen: heb ik dan droomloos geslapen? Neen, zomin als veel mensen zich dromen, die een sfeer bevatten, zullen herinneren omdat ze op de een of ander manier het bestaan van die sfeer of wereld in twijfel trekken of niet verstandelijk kunnen aanvaarden, zo zult u een ervaring overhouden, maar u zult daarvan geen voorstelling aan overhouden.

Dan kom ik nu aan het laatste stukje van dit betoog.

Ik stel het volgende: Een beeld van het ik dat voor het ik aanvaardbaar blijft en tevens wordt gezien in contact met hoogste kracht en wereld veroorzaakt een uitermate diepe rust of slaaptoestand: of als men het wakend probeert te doen een meditatie, die in een soort trance overgaat. Op dat ogenblik ontstaan relaties met het niet uitdrukbaar. De kracht van dit niet uitdrukbaar beleeft u wel in uzelf. Wanneer u weer terugkeert tot de werkelijkheid, kunt u het gevoel hebben dat uw haren te berge rijzen of dat u a.h.w. onder een zware statische lading staat. U kunt het gevoel hebben dat de hele wereld zo goed is dat u haar wilt omhelzen. Eén raad: begin daar niet aan want u krijgt er last mee.

U kunt het gevoel hebben dat de kracht a.h.w. overal uit uw lichaam spat. Zeg dan niet: Dat is alleen maar een illusie. U heeft dan iets ervaren. U heeft door de harmonie die bij de projectie ontstond bepaalde residuen uit die hogere wereld overgebracht naar het lichamelijke. Stof en geest zijn ook in dit opzicht tot een groter eenheid gekomen.

Er zijn veel oosterse wijsgeren, die zeggen dat je niet moet denken dat dat de ideale vorm van mediteren is. Hun leerlingen denken er dan ook erg veel over na hoe ze niet moeten denken zodat ze om niet te denken voortdurend denken aan niet denken en zo in hun gedachten bijna ten onder gaan.

Niet denken is voor een mens praktisch onmogelijk. Vrede ervaren is iets anders. Op het ogenblik dat de gevoelswereld (gesublimeerd eventueel) in toenemende mate je wezen begint te door dringen, vervlakken de gedachten. Ze blijven wel, maar ze zijn niet belangrijk meer. Het punt bereiken waarop het denken even onbelangrijk is als het gemurmel van een menigte terwijl je net met iets bezig bent is de meest ideale toestand die je kunt bereiken. Als je deze goed bereikt, heb je daarmee een groot aantal geestelijke mogelijkheden voor jezelf geopend.

Ook dan is het nodig dat het ik of delen van het ik bewust worden geprojecteerd. Dit kan geschieden door de oefening een vast omschreven doel te geven, zoals je je fantasie van de innerlijke wereld aanvult met die elementen waar je naar toe wilt. Het is de methode om grote delen van je persoonlijkheid in contact te brengen met werelden die je op dit moment - althans nog niet als concrete werkelijkheid - kunt beleven of bevatten.

Elke mens behoort tot vele werelden, ook u. Bijna elke mens maakt het zich onmogelijk het contact met die werelden ook maar enigszins bewust te beleven door zijn wereldbeeld en ik-voorstelling.

Elke mens kan op het ogenblik, dat hij vertrouwt in het ik-beeld dat hij heeft zonder het te beoordelen zonder bezig te zijn met schuld en verdienste dit gebruiken om hoge werelden te ervaren. Van een bewust stoffelijk beleven zal altijd maar in beperkte mate sprake zijn. Dat houdt in, dat hetgeen ik heb gezegd ook voor u geldt. Het geldt voor elke mens, omdat het in feite is gebaseerd op grondeigenschappen die in elke mens aanwezig zijn, geestelijk zowel als stoffelijk. Maar u kunt het alleen uitvoeren op uw eigen manier, niet op de manier van een ander.

Er zijn bepaalde vormen van godsdiensten van yoga waarbij sexualiteit (de westerling zegt uitspattingen) gebruikt wordt om tot de toestand van zelfaanvaarding en wereldvergetelheid te komen.

Er zijn andere sekten en groepen die de bergen in trekken en in absolute eenzaamheid misschien maandenlang achtereen met minimale voeding mediteren en proberen zowel lichaam als geest te beheersen. Die wegen zijn schijnbaar heel anders, maar ze komen op hetzelfde neer; het bereiken van een toestand van zelfaanvaarding die een zelfvergetelheid bijna gelijk komt, omdat het ik beeld een zuiver automatisch ervaringspunt is geworden en niet meer een relatie vertegenwoordigt met de wereld of met de geest. Deze wordt eenvoudig aanvaard.

Het is in deze aanvaarding dat de werkelijkheidsbeleving kan optreden. Het is door deze aanvaarding dat de projectie van het ik naar een tevoren gesteld doel mogelijk wordt. En het is vanuit deze zelfaanvaarding (de ik-projectie), dat het zelfs mogelijk is om de grenzen van de tijd tijdelijk uit te schakelen zolang het die zaken betreft waarbij je zelf betrokken bent.

Daarmee heb ik de les voor vandaag beëindigd.

MAGISCH DENKEN

U weet wat magie is? Magie is het scheppen van een wereld die zo zeer van de normale afwijkt dat je daardoor in contact komt met krachten, die in de normale wereld niet kenbaar zijn om dan die krachten zodanig te activeren dat hun uitwerking kenbaar wordt in je normale wereld. Dat betekent, dat de magiër eigenlijk heel anders moet denken dan een normaal mens, als er tenminste normale mensen zijn.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 6 – Verandering van de innerlijke werkelijkheid

Het magisch denken berust op het feit, dat je intuïtief aangevoelde waarden weet onder te brengen in symbolen en door het hanteren van die symbolen eigenlijk je gedachtewereld en je concentratie verandert. Om u een paar eenvoudige voorbeelden te geven:

U heeft allen wel gehoord van oproepings- of bezweringsmagie. In dergelijke gevallen werken ze op vele verschillende manieren. Een ervan, die o.a. in Thessalië indertijd werd gebruikt is: drie ringen die bij elkaar aansluiten. In een ring sta je zelf. In de tweede ring staan de reukwerken en de derde is de verschijningscirkel.

Nu zou men zeggen: Dat is dan wel nodig, want we horen overal van pentagrammen. Zelfs Goethe heeft het erover: de bezwering van geesten in een pentagram tot natuurlijk de jonker met de paardenvoet op visite komt en aan de muizen zegt om dat pentagram even door te knabbelen.

Altijd weer dat idee van zekerheid. Is dat nu essentieel? Neen, eigenlijk niet. Maar door het hanteren van de symbolen van zekerheid scheidt de magiër voor zichzelf een gevoel van onaantastbaarheid waardoor hij inderdaad alle verschijningen op een bepaalde plaats definieert. Het is zijn eigen gedachtekracht die het doet en niet wat anders.

Een ander voorbeeld dat misschien meer mensen zal aanspreken, is gewoon het werken met een talisman. Misschien zijn er onder u ook wel die een talisman hebben gebruikt. Het is een voorwerpje, soms een medaille, een kokertje met een stukje geschrift erin dat je bij je draagt.

Nu zeggen de mensen: Dat is magisch, dat geeft bescherming. Zoals er ook katholieken zijn die zeggen: Als de rozenkrans gewijd is, dan is die veel heiliger. Dat is allemaal natuurlijk maar schijn. Maar doordat je zo denkt, maak je het waar.

Het gekke is dat je zo'n talisman kunt opladen door je eigen denken. Je geeft hem eigenschappen die hij niet bezit alleen door de manier waarop je daaraan denkt en daarop vertrouwt. Zo ontstaan er talismans die reëel werken. Het is eigenlijk een deel van je eigen persoonlijkheid dat je gebruikt.

In het magisch denken wordt er dus eigenlijk een splitsing gemaakt tussen iets wat je bewust zelf bent en een deel dat je niet bewust zelf bent en dat je projecteert. Of dat nu een bescherming is, of dat het een oproeping is of een soort laddertje naar boven of naar beneden voor geesten om op te klimmen of af te dalen of dat het de een of andere bevordering is. Er bestaan ook zegels om rijk te worden.

Al die dingen werken binnen bepaalde grenzen. Want het magisch denken is in feite het denken aan een werkelijkheid die zo nu niet bestaat, maar die je door volledig daarin op te gaan via je eigen wezen en je levenskracht een werkelijkheid verschaft waardoor ze in je eigen wereld werken.

Ik heb vaak horen zeggen: Magisch denken is zo simpel. Dan komen ze met oude voorbeelden o.a. De tabula smaragdina een van de meest klassieke.

Deze zegt enigszins herleid. Zo beneden, zo boven. Een parallel tussen werelden wordt hier verondersteld. Wanneer hier iets gebeurt, zal het daar ook gebeuren. Wanneer daar iets gebeurt, zal het ook hier gebeuren. Dat is niet echt waar maar het doet wel iets anders.

Als ik geloof, dat iets wat ik hier doe daar invloed heeft, dan zal het geheel van mijn kracht en die is aanmerkelijk groot, want ze omvat een hoop voertuigen in die andere wereld dus krachten verzamelen en verdelen, maar wel met het doel dat ik door mijn handelingen hier heb aangegeven. Het is dus een denken waarmee oorzaak en gevolg worden verschoven. De oorzaak ben ik zelf, maar het gevolg projecteer ik niet direct rond mij, maar in een andere wereld. Van daaruit wordt dat gevolg versterkt en weer kenbaar op aarde.

De mens heeft natuurlijk vele eigenschappen. Bijvoorbeeld: vier van de tien mensen bezitten enige helderziendheid. De meeste ontwikkelen ze niet, ze onderdrukken het, maar ze hebben ze wel.

Ongeveer vijf tot zes van de tien mensen hebben enige telepathische begaafdheid. De meeste ontwikkelen het niet, ze gebruiken het niet, ze schermen het af, maar ze hebben het wel.

Als we kijken naar helderhorendheid, dan komt die bij vier op de tien mensen voor. Dat zijn de paranormale eigenschappen. Waarom wijzen zoveel mensen dat af? Omdat zij zich dat niet kunnen voorstellen als een persoonlijke werkelijkheid. Het is iets, dat kan nog wel bij een ander, maar niet bij mij.

Wat is nu de hele grap? Door die delen van mij die ik niet kan aanvaarden buiten mij te projecteren als een demon, een kaboutervorm, een weldoende geest maak ik het mijzelf mogelijk om die werkingen te aanvaarden. Ze zijn nu niet meer van mij en dus zijn ze mogelijk geworden.

Het gehele magische denken, inclusief de heksencultus en alles wat erbij hoort, berust nu juist op dit principe. Ik denk dat er iets is en daardoor bestaat het voor mij. Dat het wordt beziend door mijzelf, weet ik waarschijnlijk niet of ik moet heel veel grimmoires hebben doorgewerkt. Maar dat hindert niet, want op het ogenblik dat ik denk dat het er is, is het er en dan werkt het.

Hoe meer ik die werking afstem op één bepaald doel, hoe groter de mogelijkheid is dat dat ene doel ook bereikt zal worden dat het waar wordt.

Het is van een westers standpunt ongelooflijk (het komt voor in de Meesters van het Verre Oosten van Spalding) dat er een aantal mensen bij een bergwand samenkomen, op een rots gaan zitten en allen aum, aum, aum roepen en dan als een murmelende menigte omhoog worden geheven met steen en al, zodat ze de kosten voor energie van de lift kunnen uitsparen. Het klinkt krankzinnig. Maar laten we eens even nadenken.

Hoe vaak horen wij niet over levitatie. En heus niet alleen in het Verre Oosten. Er zijn heiligen in de katholieke kerk die voor een altaar geknield liggen en dan ineens een meter boven de grond zweven. Hoe werkt dat? Doodeenvoudig: wanneer ik niet geloof aan een kracht die mij naar beneden trekt, schep ik een kracht waardoor ik die aantrekking ook in veel mindere mate onderga of misschien helemaal niet. Hoe verder ik weg ben van de aardse werkelijkheid, hoe minder die krachten vat op mij hebben. Dat is natuurlijk onzinnig vanuit een wetenschappelijk standpunt.

Zwaartekracht is zwaartekracht. Maar als wij nu eens stellen dat zwaartekracht ten slotte ook maar een verschijnsel is dat wordt voortgebracht door o.a. rotaties, beweging in ruimte, aanwezigheid van veld, aanwezigheid van massa en ik stel dat die massa er niet is, dan scherm ik mij daarvoor af en behoeft het mij ook niet meer aan te tasten.

Zeker, er zijn veel mensen die de levitatie hebben nagebootst zonder dat het echt was. Maar er zijn nogal wat gevallen geweest waardoor die levitatie of wat daarmee gelijk komt toch bekend is geworden: Bijvoorbeeld Daniel Home, een heel bekend medium in Engeland (1860-1870) van wie bekend was dat hij zweefde in de kamer en zelfs het ene raam uit dreef (op de 2 verdieping n.b.) en door een ander raam weer binnenkwam. De man had tegenwoordig kapitalen kunnen verdienen als glazenwasser van een wolkenkrabber.

Deze man wist op dat ogenblik niet wat hij deed. Hij was bezig met een verschijnsel. Nu kunnen we zeggen: Het is een geest geweest die het deed: Best. Het kan ook heel goed zijn geweest dat hij het zelf heeft veroorzaakt. Maar één ding is zeker, hij was zover van de werkelijkheid verwijderd dat het beeld van dat zweven domineerde. Dat was geen oplichting, het was echt waar. Er zijn meer van die dingen voorgekomen.

Wij weten van donkerkamer mediums die inderdaad in staat waren om vreemde dingen te doen. Dan bedoel ik heus niet het rammelen met een tamboerijn e.d., want dat is in 9 van de 10 gevallen zwendel. Maar die eveneens in een flauw verlicht vertrek tafels omhoog doen gaan en dergelijke dingen meer. Dan zegt men: Dat is de geest die het doet. Dat behoeft helemaal niet.

In het magisch denken namelijk zal al datgene wat ik als een volledige waarheid aanvaard, worden vervuld voor zover mijn eigen kracht daarbij optreedt. Ben ik dus geestelijk heel sterken denk ik dat ik een vleugel optil die begint te lopen. Lopen zal die niet, maar hij zal zweven en een eind verder terecht komen. Een zware kast wordt verplaatst. Iets wat u trouwens kunt nagaan, want bij poltergeistverschijnselen is dat beschreven.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 6 – Verandering van de innerlijke werkelijkheid

Vroeger heette dat hekserij of magie. Tegenwoordig noemt men het al enigszins paranormaal. De basis ervan is dus een soort geesteshouding. Het is wat je denkt. Als een magiër denkt dat hij iemand doodt, dan kan het zijn dat hij daarmee een geest belast. Maar, of dat een echte geest is of een astrale schil, die hij zelf heeft opgebouwd, dat staat nooit vast. Ik weet wel, dat het bij heel veel groene magiërs een kwestie is van een astrale schil waarbij ze dan soms, maar lang niet altijd, bepaalde geesten inschakelen.

Het doden op afstand is niet alleen een kwestie van suggesties maar het kan ook alleen via suggestie gebeuren. Dus als ik nu even de zaak een beetje bij elkaar haal.

Een magiër gelooft in een wereld die zodanig anders is dan de werkelijkheid dat hij zich daar volledig één mee voelt. Hij zal in zijn handelingen en in de rituelen die hij volbrengt zich identificeren met die andere wereld. Hierdoor wordt zijn gehele wezen afgestemd op datgene wat hij in feite van die andere wereld ziet. Pas als hij zelf die actie met zijn eigen krachten begint, is het eventueel mogelijk dat geestelijke krachten zich daarin verder ontladen.

Dan moet je niet vragen waar ze vandaan komen want als je met hemelpoort verhalen begint, dan zijn er een hoop geesten die tijdelijk de vlucht nemen naar een rijk waar het erg warm is. Dat doet mij denken aan het verhaal van die zeeman. Deze werd op volle zee begraven in de tijd van de eerste stoomboten. Om een verzwaring te vinden die tamelijk goedkoop was, hebben ze een grote bonk steenkool in een zak aan zijn voeten gebonden. Waarop een jong maatje, dat nog van geen wanten wist, heel voorzichtig aan de stuurman vroeg: Stuur, moet je daar zelf je eigen kolen meebrengen?

De geesten die je oproept kunnen dus echte geesten zijn, die zijn er. Maar het vreemde is, dat die geesten nooit iets doen voordat je zelf begint. Het is net als op aarde. Er zijn een hoop mensen die kun je eenvoudig niet op gang krijgen: Als je zegt: Doe dat en dat. Ze doen het niet. Begin er zelf mee, ze beginnen je te helpen en voor je het weet, kun jij gaan zitten. U kent die mensen wel. Menige vrouw die daar gebruik van maakt. Zij heeft wel duizend keer tegen haar man gezegd: Als jij nu eens een keer de ramen wil lappen. Op een gegeven ogenblik krijgt zij er genoeg van en net dat zij op de vensterbank wil klauteren, bekijkt hij het en denkt, je moet er toch voorzichtig mee zijn, ze is voor andere dingen ook bruikbaar. Dan zegt hij: Ik zal het wel even doen. Op die manier, zeer simpel gesteld werkt het dus. Maar het kan alleen maar werken, als je erin gelooft.

Dan denk ik aan kerken. Als de dominee de zegen uitspreekt, dan kan dat wat betekenen. Alleen, hij moet er zelf in geloven. Dus als hij zich alleen afvraagt: Hoe kan ik mooi uitspreken: Als 's Heren zegen op u nederdaalt dan gebeurt er niets. Die man staat te galmen. De kerk geeft die galm wel terug. Maar als dominee zich op dat ogenblik bezielde voelt, verbonden met een hoge kracht, hij gelooft dat hij het kan doen en hij zegt het, dan zijn er heel veel mensen die dat ondergaan, dan werkt het. Zeker als hij daarmee in het bijzonder, bepaalde mensen bedoelt.

De katholieke kerk. Hoe vaak heeft u niet gehoord dat iemands het H. Oliesel kreeg en dat hij beter werd. Waarop een cynicus natuurlijk zegt: Ja, ze ontdekken dan dat ze gaan sterven en komen dan pas goed in verweer. De praktijk is echter deze: Iemand gelooft op dat ogenblik dat daardoor goddelijke krachten hem bereiken. Door dit geloof voelt hij in zich kracht. Deze kracht wordt lichamenlijk gereproduceerd en versnelt het genezingsproces. Daardoor succumbeert hij niet, terwijl anderen onmiddellijk weer broodwinning voor de begrafenisondernemers bezorgen.

Als je bezig bent met al die dingen: dan gaat het niet om de rite, het gaat om de intensiteit van aanvaarding van de andere werkelijkheid. Daarom moet je zeggen: Elke gemeenschap waarin bepaalde dingen sacraal gebeuren is in feite een magische gemeenschap. Daar is een magisch denken, ook als heel vaak de zaak beperkt is want er is heel veel geloof dat men eigenlijk bijgeloof zou kunnen noemen. Alleen is het vreemde, dat dat geloof voor de mensen zelf door de feiten vaak wordt bevestigd.

Magisch denken: het zó sterk je één voelen met een werkelijkheid die niet kenbaar is en misschien niet eens zo bestaat, dat je daardoor verschijnselen opwekt die voor jou een bevestiging zijn dat je geloof juist is. Dat is niet waar. Het is alleen maar een bevestiging dat

de kracht, die op deze manier in je is ontstaan haar weerslag kan vinden in de buitenwereld zowel ten aanzien van jezelf als ten aanzien van anderen. Waar het mij om gaat is het volgende:

Elke gedachte op zichzelf bevat een mate van kracht. Op het ogenblik, dat die kracht sterk centraal wordt gesteld in een bepaald beeld ontleent ze aan dit beeld haar werking. Omdat het beeld niet behoort tot de stoffelijke werkelijkheid, zal niet alleen de stoffelijke persoonlijkheid, maar de hele persoonlijkheid erbij betrokken zijn, inclusief alle voertuigen die ontwaakt zijn tot de hoogste toe. De kracht, die hierdoor beschikbaar komt, is een veelvoud van hetgeen een mens zich materieel als deel van zijn eigen vermogen en mogelijkheid kan voorstellen. Deze kracht wordt door het geschapen beeld bepaald in haar werking.

Bij alle magisch denken kunnen magische resultaten eerst worden verwacht, wanneer de kracht een nauw omschreven en beperkte taak wordt toegekend. Als je daarmee bezig bent, dan blijft dat werken. Het kost je dus kracht tot het ogenblik dat de zaak is afgesloten.

In praktisch alle magische praktijken (ik sluit hierbij de kerkelijke niet uit) bestaat er een soort eindformule. In de magie dank je b.v. degenen die je hebben geholpen, of dat nu goden zijn, demonen die je hebt aangeroepen of engelen. Je zegt: Keer terug naar vanwaar gij zijt gekomen en vervul de taak die ik u heb opgedragen. Hierdoor wordt de werking bevestigd. Maar aan deze werking is nu een beperking toegevoegd: het kan niet een werking zijn, die onbeperkt voort duurt. Het kan alleen een werking zijn die een bepaald doel moet treffen. Is dat eenmaal gebeurd, dan houdt ze vanzelf op, ze bestaat niet meer.

Dat is hetzelfde als de heen zending: bij de protestanten de zegen van de dominee. Op deze manier is er altijd een eindformule. Kijk je naar de tantrische magie dan is er een afsluiting die meestal eindigt met de aanroeping van bepaalde goden en gelijktijdig de beëindiging van het werk.

Kijk je naar de natuurmagie, zoals die in vele landen wordt beoefend, dan blijkt dat men een dankgebed geeft, ook als er nog geen verschijnselen zijn, aan degene (de geest of de god die je hebt opgeroepen) die het moet vervullen. Daarmee wordt gezegd; Ik u dankende rust, ik. Met andere woorden: ik sluit mij van het werk af: Het is duidelijk, op het ogenblik dat wij met ons stoffelijk bewustzijn een beïnvloeding van een geestelijke wereld beëindigen, is voor ons die andere wereld ten einde. Maar het doel, dat wij erin hebben gelegd, wordt door die andere wereld vervuld. Hoe beperkter het doel is, hoe duidelijker en kenbaarder die vervulling zal zijn.

Dan is het natuurlijk ook zo, dat de magie een heel andere oorzaak en gevolgwerking kent dan de redelijkheid.

In de magie kennen wij de gelijkheid der dingen. Als twee dingen identiek zijn of alleen maar qua voorstellingsbeeld identiek dan zal elke beïnvloeding van het ene ook een beïnvloeding van het andere betekenen. Vandaar dat ze soms voor bezweringen twee parallelle zaken gebruiken: b.v. twee zelfde beeldjes, twee zelfde schoteltjes. Het ene voorwerp geef je aan de persoon. Deze brengt het dan in zijn eigen omgeving onder. Het andere houd je zelf. Op het ogenblik, dat je op het voorwerp zit te kloppen, werkt een klopgeest bij de andere persoon. Het is wel niet zo simpel als ik het voorstel, maar het komt er wel op neer. Ook hier is het weer de voorstelling die werkt.

Bij de goena goena bestaat de mogelijkheid om iemand te helpen examens goed te doorstaan. Daar hoort dan ook een talisman bij. Maar het eigenaardige is, dat zodra de magiër sterft de talisman ophoudt te werken. Dit impliceert, dus heel duidelijk dat het niet de talisman is die werkt, maar dat het de magiër is die a.h.w. een deel van zijn kracht heeft verankerd in de talisman. De persoon zal het wel verder blijven dragen. Hij zal zich er zekerder door gevoelen en daardoor wel enig resultaat boeken maar de werkelijk grote resultaten en werkingen zijn afgelopen.

Het is duidelijk dat als we materiaal gebruiken dat zo sterk is in het opnemen van kracht je dat wel een tijdlang kunt laten werken. Als u een ster op Steravond laat instralen, dan betekent dat een remming op bij wijze van spreken 20 tot 30 driftbuien: het ligt eraan hoe intens ze zijn. Daarna doet het draagteken niets meer, het voorwerpje kan het niet meer compenseren.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 6 – Verandering van de innerlijke werkelijkheid

Waarom? Omdat het voor ons nu eenmaal niet mogelijk is om een voortdurende binding met elk draagteken en elk stukje edelmetaal dat is ingestraald te behouden.

Het werkt dus wel, maar het is in tijd beperkt. Maar gelooft u zelf dat het sterretje u beschermt en u kracht geeft, dan wordt die werking intenser, omdat u uw eigen kracht eraan toevoegt en op het ogenblik dat u die kracht nodig heeft u dus een grotere reserve heeft. Dat is ook magisch denken.

Het magisch denken is eigenlijk een beetje te vergelijken met het opbouwen van de gewijzigde innerlijke werkelijkheid. Alleen wordt het niet zo bewust en intens gedaan met voorstellingen. Het is gewoon een geloofsaanvaarding. Als je bepaalde dingen niet zo gemakkelijk gelooft, kun je heel vaak door rituelen en dergelijke tijdelijk je voorbehoud vergeten. Dat betekent dan dat je toch een andere werkelijkheid gaat betreden, dat je daarmee gaat werken.

In de rituele magie is het ritueel (inclusief de rituele wapens en middelen die worden gebruikt) in feite iets wat de magiër nodig heeft om zich van zijn eigen mogelijkheden, vermogens en krachten bewust te worden.

Dat is in het dagelijkse leven precies hetzelfde. Als u denkt dat alles goed gaat, gaat niet alles goed, maar dan gaat het wel opvallend veel beter. Als u ergens aan begint te twijfelen, dan moet u maar eens zien, die twijfel wordt van alle kanten bevestigd. Dat moet u maar eens onthouden.

Magisch denken zou heel veel mensen kunnen helpen om dat deel van de persoonlijkheid, dat normaal niet in het spel komt, te activeren. Als u denkt, dat er iemand is die u visioenen, waarschuwingen e.d. geeft, dan zult u een deel van uw bewustzijn activeren dat u normalerwijze uit uw denken heeft gesloten en daardoor de werking ervan niet beseft.

Als u gelooft, dat er een kracht is in u die u helpt, dan beschikt u daardoor over meer kracht, ook als die andere kracht niet werkelijk bestaat.

Ten laatste en dat is misschien ook wel belangrijk voor u. Op het ogenblik, dat u door uw denken een harmonie heeft doen ontstaan met andere krachten, zullen die andere krachten wel degelijk reageren op hetgeen u bent. Waar eenmaal een harmonie is ontstaan (of dat nu tussen mens en mens is, tussen mens en geest of tussen geest en geest) zal op grond van die harmonie elke verandering in de ene een verandering in de andere impliceren, zal elke werking van de ene de werkzaamheid van de andere impliceren. Daar kunt u dus ook gebruik van maken. Dus magisch denken lijkt mij zo gek nog niet.

Als u met de innerlijke werkelijkheid van mijn voorganger in moeilijkheden komt (het zou kunnen), probeer het dan maar gewoon met magisch denken.

Als u werkelijk en intens in iets kunt geloven of tijdelijk uzelf intens kunt overtuigen van iets wat stoffelijk niet reëel is, dan zult u zien dat er resultaten komen die bevestigend zijn ten aanzien van hetgeen u heeft gesteld of heeft geloofd.

BEN IK WIE IK ZIE?

Ben ik wat ik zie? Wat zie ik? Ik beseft mijzelf niet. Drie werelden weerkaatsen zich en spiegelen wat ik ben, wat ik niet erken, omdat ik toch mijzelf ben.

Ik zoek mijzelf. En in dat wat zich voor mij weerkaatst uit het zijnde, uit het leven, komt ten langen laatste een beeld, dat ik kan erkennen en aanvaarden als iets wat ik ook ben, ofschoon ik nog de totaliteit van eigen leven niet erken en niet kan omschrijven.

Dit is mijn werkelijkheid. Zo word ik door het zoeken in stilte voortgeleid, totdat ik beeldverwerpend de werkelijkheid beseft. En zo mijzelf geef aan al wat mij omringt, al wat in mij toch weerklinkt en in die eenheid pas erken hoezeer ik als een deel van al toch ook mijzelf blijf.

Hiermee zijn wij aan het einde gekomen van de bijeenkomst. Er zitten een paar dingen in de les waar u eens over moet denken. U kunt nooit weten wanneer u ze nodig heeft. Of u bidt of

het op een andere manier doet, als u daar intens in gelooft, scheidt u door magisch denken een werking, die u kan helpen waar schijnbaar alle hulp is uitgesloten.

DE FUGA VAN DE TIJD

De tijd gaat steeds in elementen. Korte pozen dit, dan dat. En toch wordt alles saam gevat in opbouw, vaak majestueus.

De tijd is het gebeuren. En in het gebeuren wordt voortdurend weer herschapen: en dat wat gebeuren was, wordt steeds opnieuw gevormd, totdat wat een vorm reeds kende tot ten slotte het geheel zichzelf erkent in dat wat alle vormen samen in alle tijd ooit zijn.

De fuga van de tijd. Model van samenvlieden van toon en toont van kracht en kracht. Akkoord dat na akkoord steeds volgt en toch zichzelf volbrengt in een majeur zichzelf erkent en zo het al tot eenheid wendt totdat het al vergeten blijft wat men in tijd geschiedenis schrijft.

U zegt: De fuga van de tijd. U bent een deel van eeuwigheden. U heeft reeds lang tevoren bestaan. En als u sterft, dan zult u gaan naar sferen, vaak ook weer naar het mens zijn op aarde. U zult de waarden van het bestaan proeven na elkaar. En toch, wat al te saam dit vormt, is waar, is werkelijkheid. Al is het andere maar schijn.

U zegt: Een fuga van de tijd? Ik zeg: Het is de eeuwigheid ontleed in toon uiteen gebroken. In woord na woord gesproken tot een volzin: die het ene woord verhult waarin het al zichzelf erkent.

De fuga van de tijd. Dat is de mens, die onbewust, zich wendt tot dat wat hij in zich beseft van de eeuwigheid.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

LES 7 - BUITEN HET IK

Als je jezelf innerlijk bekijkt, een voorstelling hebt van je innerlijke persoonlijkheid - of dat nu helemaal juist is of niet - dan heb je verder nog nodig een wereldbeeld. Dat wereldbeeld kan imaginair zijn, het kan ook volledig concreet zijn. Als deze beide factoren aanwezig zijn, dan ontstaat er buiten het ik een soort werkelijkheid. Wij noemen dat een tweede werkelijkheid omdat ze voor het ik, zelfs ten aanzien van lichamelijke en andere gebeurtenissen, volkomen reëel is en gelijktijdig toch niet klopt met de normale werkelijkheidsverhoudingen waarin je als mens pleegt te leven.

Als je nu bezig bent aan zelfprojectie, dan ben je eigenlijk bezig om je persoonlijkheid elders te plaatsen hoe dan ook of de inwerking van je persoonlijkheid anders te bevestigen dan in jezelf en in je onmiddellijke omgeving. Daarvoor is de tweede werkelijkheid een heel aardig hulpmiddel.

Stel je voor dat je een mens moet genezen. Ik neem maar een voorbeeld, je kunt ook een ander nemen. Je wilt dus een mens genezen.

In de eerste plaats moet je voorstelling hebben van de persoon.

In de tweede plaats moet je een voorstelling hebben van de kwaal van die persoon.

In de derde plaats moet je een voorstelling hebben van een omgeving waarin die persoon vertoeft. Het is niet slechts het beeld van de persoon zonder meer in dit geval. Het is het beeld van een compleet stukje wereld waarin die persoon zich bevindt. En dan zou je je kunnen voorstellen dat het volgende gebeurt:

Het ik droomt zich op dat ogenblik een chirurg te zijn. Je treedt als het ware de ziekenzaal binnen waar de patiënt ligt. Misschien zit hij in werkelijkheid net te kaarten of te tric-traccen, maar dat doet niet ter zake. Dit is een andere werkelijkheid. Als voor jou de operatiekamer en al wat erbij hoort echt is, dan zie je ook de assistenten. Zij zijn in zekere zin echt: voor een deel zijn het projecties van je eigen wezen. Het is een deel van je fantasievoorstelling maar ergens worden ze ook bezielt. Als je nu geestelijke helpers hebt, dan kunnen ze juist in die gedaanten ook een rol spelen in de projectie.

Nu wil ik niet zo ver gaan dat u een blindedarmoperatie moet uitvoeren, maar laten we zeggen: het is een kwestie van een niersteen. U zegt: Ik ga die niersteen verwijderen. Hoe u zich voorstelt dat dat gebeurt, doet eigenlijk niet ter zake. Belangrijk is, dat u druk bezig bent om met assistentie van de anderen die niersteen te verwijderen.

Ondertussen zit de patiënt in werkelijkheid nog rustig verder te kaarten. Wat is nu het resultaat hiervan? Dat is een eigenaardig iets.

Die niersteen is niet verdwenen. Maar wat blijkt: ze is vergruisd. Er kan bij het wateren nog wel even een stekende pijn optreden. De patiënt zal wat meer moeten drinken dan normaal. Dat moet u hem maar even vertellen. De steen verdwijnt dus. De geestelijke operatie die u heeft uitgevoerd, was heel iets anders dan het feitelijke gebeuren. Maar de relatie, die bestond tussen het beeld van de patiënt de operatie en de feitelijke toestand van de patiënt, heeft in diens toestand een verandering teweeg gebracht:

Dit is maar een eenvoudig voorbeeld. U zou met honderd andere kunnen uitbreiden op elk gebied. Ik heb het alleen gedaan om u duidelijk te maken hoe de tweede werkelijkheid ongeveer functioneert.

Wat u nu doet, is op dat ogenblik zelf projecteren. De projectie was in dit geval een fantasie. Punt 1: het ik besef werd in de fantasie ingelegd. Punt 2: andere reëel bestaande waarden van de eigen wereld werden in die fantasiewereld geplaatst en daarin gemanipuleerd. Dan ontstaat

er een bijna magisch proces waardoor deze in de projectie plaatsvindende manipulatie haar weerslag heeft op de menselijke werkelijkheid

Je zou op deze manier waarnemingen kunnen doen. Je kunt jezelf projecteren op een heel andere plaats. Als je gewoon daarmee bezig bent dan vergeet je dat weer of je noemt het een uittreding. Maar je kunt ook nog een beetje verder gaan.

Er zijn indertijd in Engeland een aantal proeven genomen waarmee nogal wat gegevens zijn vastgelegd over verschillende personen die in staat waren elders te verschijnen terwijl hun lichaam in ruste was. Wat gebeurt hier? Hier wordt in feite een astrale schil opgebouwd door enorme concentratie. Die astrale schil wordt geplaatst in een omgeving, die op dat moment niet helemaal bekend is maar waarvan je een bepaalde voorstelling hebt.

Laten we zeggen, U wilt naar Londen, dan neemt u Tower Bridge. U wilt naar Parijs, dan neemt u de Eiffeltoren. Die voorstelling is voldoende om een verplaatsing teweeg te brengen. Op het ogenblik, dat die plaatsing geschiedt, moet elk gevoel van nog elders aanwezig te zijn teniet worden gedaan. Dat is een enorme concentratie. De astrale schil verdicht zich ontleent uit de omgeving o.a. warmte en nog andere dingen wordt vast, waarneembaar.

Zo is het mogelijk, dat u in een leunstoel zit te sluimeren in Den Haag en ondertussen met een aardig meisje, een aardige kerel (het ligt er maar aan wie u bent) flaneert ergens op een boulevard in Parijs en een heel interessant gesprek heeft waarbij dan bovendien vreemd genoeg een taalkennis aanwezig is die u feitelijk niet bezit. U ziet: buiten het ik zijn er dus een hoop mogelijkheden, die als u het goed bekijkt tot het ik behoren. U ziet al die dingen als buiten u bestaand.

Wij hebben er al eens over gesproken dat een groot gedeelte daarvan interpretatie is en dat de werkelijkheid zelf altijd anders is dan u haar ziet of beleeft. Maar we gaan nog iets verder.

Wij zijn deel van een totaalbeeld dat wij als werkelijk ervaren. Of het werkelijk is, weten we niet. Door nu een deel daarvan in het bijzonder in ons denken op te nemen ontstaat er een resonantie waardoor het andere deel dat buiten ons lag, in ons ontstaat. Vandaar, het is een fantasie. Maar datgene wat in ons ontstaat, staat gelijktijdig weer buiten ons.

Er zijn mensen die zeggen: Dat is toch eigenlijk niet denkbaar of niet mogelijk. Als je het nooit probeert, zul je het nooit ervaren. Dat is duidelijk. Als je probeert het te ervaren, dan zul je eerst moeten trachten om een tamelijk reëel innerlijk beeld van jezelf te vinden. Dan zul je dat beeld plus je voorstelling van je uiterlijk nog moeten projecteren: d.w.z. ergens van je afzetten. Het staat er eigenlijk een beetje buiten. Pas op het ogenblik, dat dat is gebeurd en niet eerder, kan er een identificatie ontstaan tussen de totale ikheid die je bent en een deel van de ikheid die je hebt geprojecteerd.

De situatie waarin een mens verkeert op aarde is er altijd een waarbij zijn eigen visie zijn wereld bepaalt. Ieder mens ziet de wereld een beetje anders. Iedere mens heeft ook een enigszins andere voorstelling van zichzelf. Ik heb stommelingen gekend die zichzelf op aarde genieën hebben geacht en dat nu bij ons lankmoedig toegeven. Omgekeerd heb ik ook mensen gezien die in ieders ogen (ook in hun eigene) eigenlijk dom waren, maar die in feite genieën waren.

Wij kunnen niet zeggen: Ik ben dit of dat. Ik kan dit of dat. Ik weet dit of dat. Dat zijn allemaal zeer betrouwbare dingen. Maar wat we wel kunnen doen is zeggen: Ik zie mijzelf zus of zo of als dit en dat. De visie, die je van jezelf hebt, kun je projecteren in het wereldbeeld dat je hebt. Het zijn twee onwerkelijkheden. Zeggen dat iets zo is, wat een mens op aarde ontzettend graag doet, is onzin. Het schijnt zo, maar in wezen is het altijd anders. Wanneer wij bezig zijn met die projectie dan werken wij met onze voorstelling van de wereld, met onze voorstelling van onszelf, onze voorstelling van onze mogelijkheden. Die voorstelling behoeft dan niet aan de lichamelijke werkelijk volledig gereleerd te zijn. Maar we kunnen dan altijd ingrijpen in die delen van de werkelijkheid die ook voor anderen bestaan.

De wereld zoals u haar ziet, is niet precies zoals een ander die ziet. Maar het gegeven voorbeeld de niersteen, zal een ervaring zijn voor de patiënt en een zekerheid voor u. In dat geval kunnen wij op die zekerheid inspelen.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

Als u denkt, dat u de hoofdprijs in de loterij zult winnen maar u twijfelt er eigenlijk aan, dan kunt u nooit de honderdduizend trekken. Erg vervelend. Anders zou het erg leuk zijn, ik zal aan jou denken, ik projecteer mij en wij delen sam sam.

De bestanddelen van een dergelijke projectie zijn dus, ongeacht de fantasie, gebaseerd op een gemeenschappelijk ervaren, een gedeelde voorstelling of een gedeelde omschrijving van feiten. Zolang dit niet het geval is, kunnen wij met die magische projecties niets uitrichten. De grote kunst, als u met zelfprojectie wilt werken, is wel in de eerste plaats om een beeld te krijgen van uzelf waarin u zo weinig mogelijk verdringt. U kunt u voorstellen als chirurg. Maar als u denkt dat u een stunteling bent, dan zal de chirurg ongetwijfeld ondanks alle mooie fantasie de operatie verprutsen. Dat betekent ook dat de genezende werking op de patiënt zeker niet 100 % zal zijn en er zeer waarschijnlijk kleine moeilijkheden bij zullen optreden in plaats van wegvallen. U moet dus eerst weten wat u bent. Weet u, dat u een stunteling bent, dan kunt u in uw fantasie zeggen: Dat doe ik alleen normaal, maar nu stuntel ik niet. Dan bent u ineens die gebreken kwijt zolang ze worden erkend. Want op dat moment heeft u ze buiten de fantasie gesloten. U heeft gezegd: Dat is een interpretatie, het behoort niet tot mijn werkelijkheid dus kan ik zo optreden. Als u dat niet doet, blijft het uw ikbesef beïnvloeden.

Hoe meer u de feiten voor uzelf ontkent, hoe groter het aantal onbeheersbare factoren dat bij ik-projectie, bij pogingen tot ingrijpen (dat loopt van het simpele magnetiseren tot de grootste magische bezwering toe) altijd de zaak zullen beïnvloeden.

Het principe waarmee je in dit geval werkt is dat van harmonie. Men zegt ook wel van identiciteit ofschoon dat niet precies hetzelfde betekent. Men zegt harmonie, omdat harmonie een wisselwerking is. Men zegt identiciteit, omdat men daarmee wil aangeven dat er een gelijkheid bestaat.

Misschien kent u de ruimtevaarttheorieën. Er zijn heel mooie theorieën ontwikkeld die later niet juist bleken over de manier waarop men via een andere dimensie een groot stuk ruimte zou kunnen overslaan. Het denkbeeld is doodeenvoudig: neem een kaart die op zijde is gedrukt. Dan heb je hier Amsterdam en daar New York liggen. Maar je kunt die punten gewoon opnemen en zo vouwen en dan liggen Amsterdam en New York vlak bij elkaar. De tussenliggende ruimte is dus verdwenen.

Wat er nu gebeurt bij harmonie en in zekere zin bij identiciteit is hiermee te vergelijken. Er is a.h.w. een samenvloeien van twee op zichzelf ruimtelijk gescheiden punten totdat ze een eenheid vormen. Laat mij het zo zeggen: Je staat in Amsterdam en je wilt naar New York. Je kunt die procedure volbrengen en dan is een stap voldoende om uit Amsterdam in New York te staan: je kunt zo van de Dam naar Times Square gaan.

Wat wij doen, als we met de tweede werkelijkheid bezig zijn, is iets dergelijks. Er is een wereld van denken: een bewustzijnswereld. Er zijn er zelfs verschillende en die noemen wij dan sferen. Maar de kern van alles is een denkbeeld, niet meer en niet minder. Door dat denkbeeld te plooiën en niet aan te nemen dat het een rigide structuur heeft kunnen we dus elk punt a.h.w. naar een ander punt toe brengen. Wij kunnen zodra de punten gelijkwaardig of evenwichtig zijn harmonie en soms identiciteit (volkomen gelijkheid) naar elkaar toebrengen en vanaf dat ogenblik is elke wilsuïting een voldoende overdracht.

Het houdt dus doodgewoon in, dat als u hier een voorwerp heeft dat geladen is en daar een identiek voorwerp het andere voorwerp ook iets van de lading de uitstraling, zal vertonen op het moment dat u het bestaan van dat gelijksoortige voorwerp beseft. Het zijn allemaal van die vreemde dingen.

Heeft u wel eens gehoord van een magnetiseur die water magnetiseert via de telefoon? Een patiënt klaagt: Ik heb zo'n last van hoofdpijn. De magnetiseur staat aan de telefoon. Hij heeft toevallig een afspraak om die avond te gaan dansen en heeft dus helemaal geen zin om eventjes daar persoonlijk de zaak in orde te gaan maken. Hij denkt: ik wil toch wel wat van mijn kracht kwijt. Hij zegt dan tot de persoon: Neem een glas water in je handen. Houd dat in de linkerhand en leg de rechterhand daar bovenop. Nu zal ik het water van hieruit magnetiseren. Het gekke is dat het water dan inderdaad een genezende werking heeft. Dat is niet alleen maar suggestie.

Er is enige lading in het water terecht gekomen. Hoe kan dat? Natuurlijk niet omdat er een telefoonlijn tussen is. Dat is maar goed ook: want dan zou de PTT onmiddellijk een extra tarief daarvoor uitdenken. Wat er gebeurt is dit:

De magnetiseur stelt zich de patiënt voor met dat glas water. Hij weet: dat is nu een werkelijkheid. Hij stelt zich voor dat de handen van de patiënt de zijne zijn. Bewust of onbewust neemt hij dat aan. Het resultaat is dat de kracht niet meer door zijn handen gaat maar door de handen van de ander. De tussenliggende afstand is weggevallen. De energie wordt inderdaad overgedragen.

Daar hebben we ook weer een oplossing voor een raadsel: iets wat heel veel mensen altijd als onzin hebben uitgekregen, namelijk het feit dat je ook op afstand materie kunt beïnvloeden. Ook hier is sprake van een projecteren van een deel van eigen vermogens in de handen van een ander. Zo kun je dus op velerlei manieren iets dat in je bestaat buiten je toch tot werkelijkheid maken. Dat is de reden dat ik BUITEN HET IK als titel heb gekozen.

Het ik kan elk punt op aarde of wat dat betreft in de kosmos tot deel van zichzelf maken. Op het ogenblik, dat de eigen wereldvoorstelling voor een deel of geheel wordt vergeten, zal het ik in zijn totale mogelijkheid zoals die innerlijk wordt erkend, optreden op die andere plaats en daar invloed kunnen uitoefenen. Het zijn allemaal dingen waar de mensen een beetje aan voorbij gaan.

Heel vaak hebben zo daarvoor mooie uitdrukkingen, zoals: Ik ben uitgetreden. Maar in hoeveel gevallen is er sprake van een concrete uittreding die later kan worden herinnerd? In de praktijk herinner je je alleen die dingen die je eigenlijk in je hersenen kan vinden. Wat je hebt is een fantasiebeeld. Het heeft wel een concreet counterpart ergens in de sferen, maar wat je je voorstelt is niet die wereld: het is een fantasiebeeld.

Dit fantasiebeeld heeft echter wel een directe relatie met datgene waaraan het is ontleend. Daardoor kunnen de sferen dan ook op je inwerken door zo'n uittredingsbeeld zonder dat er eigenlijk iets van overbrugging van ruimte bij te pas komt.

Een mens, die intens gelooft in de hel, kan het in een koude winter gloeiend heet krijgen. Als zijn voorstelling van de hel het grote stookhuis beneden is en hij zich daar in vlammen geroosterd voelt, dan vertoont hij zelfs bij 30 graden onder nul koorts. En als hij zich voorstelt dat het zomer is en dat hij gewoon heerlijk in de zon zit, dan kan hij natte doeken die op zijn lichaam zijn gelegd, drogen bij temperaturen eveneens van 10 tot 20 graden onder nul.

Dat laatste is overigens iets wat sommige Lama's en heilige mannen in India wel eens presteren. Dan laten ze zien dat het kan. Geen methode die ik u wil aanbevelen: een gewone wasdroger is veel voordeliger. Het kost wel wat energie. Maar realiseer u even dat het kan. Dat kan alleen, omdat de voorstelling die het ik zich maakt van de wereld voor dat ik zodanig concreet en reëel wordt dat het lichaam niet meer reageert op de wereld zoals zij normaal voor anderen buiten het ik bestaat, maar deze vervangt door een andere wereld. Dan ontstaan er nevenwerkingen, zoals het drogen van de doeken waar ik over sprak, waardoor je eigenlijk zegt: Dit is een wonder. Men zegt dan: Ja, maar dat is een wonder van wilskracht. Neen. Het is het wonder van een jezelf verplaatsen in een ander deel van de werkelijkheid.

Om dit af te ronden wil ik u duidelijk maken dat er eigenlijk geen binnen en buiten bestaat. Het zijn aanduidingen die wij gebruiken.

Kan een wereld extern zijn, wanneer wij in die wereld leven en beleven? Dan bestaat ze gelijktijdig, binnen ons, anders is de beleving niet mogelijk. Als wij dus zeggen buiten ons, dan bedoelen wij datgene waarop wij volgens denken en gevoel geen invloed hebben. Zolang wij dat gevoel houden van het ligt buiten mij dan wordt het uitermate moeilijk. Laat mij toch nog een voorbeeld erbij geven.

Een van de bekende proeven is b.v. met de hand een kompasnaald laten draaien. Er zijn heel veel mensen die dat niet kunnen. Waarom niet? Omdat ze denken: die naald wijst naar het noorden en ik probeer haar te beïnvloeden. Maar als ik denk: ik ben verbonden met die naald ik ben het verlengstuk daarvan, dan manipuleer ik haar met weinig moeite. Omdat ik door eenvoudig - wat buiten mij ligt naar binnen te brengen - een relatie stel die concreet niet

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

aanwezig is en deze dan waar maak in het concrete verschijnsel van de kompasnaald die meedraait met mijn hand. Het zijn doodeenvoudige dingen. Het is misschien tamelijk nutteloos in het gegeven voorbeeld, het is alleen maar iets om jezelf te overtuigen dat je ook wat kunt. Wij leven in een wereld ik heb het al gezegd die eigenlijk een gedachte is. Wat daar aan werkelijkheid achter schuilt, weten wij niet. Alles wat voor ons werkelijk is, is voorons een interpretatie, dus een gedachtebeeld. Daarom kunnen wij dat gedachtebeeld in ons wel degelijk beheersen en beïnvloeden. Dan is het heel natuurlijk dat die beïnvloeding voor ons ook buiten ons plaatsvindt. Wanneer verschillende ikjes ten aanzien van een punt een gelijke voorstelling hebben, dan zal elke manipulatie op dit ene punt voor hen allen kenbaar worden. Dat kan dan lopen van bepaalde prikken van het zenuwstelsel af, tot het plotseling zien van dingen die er niet zijn. Als wij dus praten over zelfprojectie, dan hebben wij het niet alleen maar over het ik dat een hogere wereld gaat bezoeken. Wij hebben het over een ik dat feitelijk de werkelijkheid in zich draagt en op elk punt waar harmonie of een volledige gelijkheid is zichzelf a.h.w. volledig kan manifesteren. Dat gaat zover dat je dat zelfs kunt doen ten aanzien van sferen. Op het ogenblik, dat je een sfeer bereikt die harmonisch is met het beeld van die sfeer dat je in je draagt en waarin je ik-voorstelling past, kan dat ik in die andere wereld eveneens invloed uitoefenen en zal het omgekeerd door de invloeden van die wereld mede zelf worden bepaald.

Ik meen, dat dit een aardige les is. Er zitten vele voorbeelden in. Een voorbeeld en een parabel zijn meestal de beste mogelijkheden om iets duidelijk te maken dat anders alleen heel moeilijk en ingewikkeld kan worden gezegd. Ik geef u daarom nog de volgende stellingen:

1. Het beeld dat ik van mijzelf heb, is niet het beeld dat ik naar buiten probeer te tonen. Eerst als ik mij met al mijn zwakheden en onvolkomenheden, gevoelens van minderwaardigheid en meerwaardigheid enz. besef zoals ze in mij bestaan, ben ik in staat om tot een reële projectie te komen.
 2. Elke projectie naar buiten toe is gelijktijdig een projectie naar binnen. Het ik stelt voor zichzelf een relatie met iets anders en verbindt daaraan een voorstelling. Deze voorstelling hoeft niet gelijk te zijn aan de feiten. Het resultaat echter dat in de voorstelling wordt bewerkstelligd, zal ook in de eigen werkelijkheid weerkaatsen op het ogenblik, dat er een mate van harmonie of van gelijkvormigheid bestaat.
 3. Geestelijke bewustwording is wel degelijk ook het erkennen van de illusies waarmee wij zijn omringd. Door op deze wijze te werken zullen we niet alleen de wereld buiten het ik benaderbaar maken voor onszelf, maar wij zullen tevens gaan begrijpen, hoeveel interpretatie en hoeveel werkelijke feiten in onze wereld een rol spelen. Op het ogenblik dat wij dat doen, zullen wij die illusies gemakkelijker leren doorzien en door eliminatie langzaam maar zeker tot een werkelijkheid komen die voor ons, veranderlijk vaststaat. Het is dan deze werkelijkheid die onze basis is voor elk contact, elke relatie met de werelden en sferen. Het is tevens de basiswereld (z.g. Zomerland) waarin wij na de dood enige tijd zullen vertoeven tot wij van daaruit betere harmonieën hebben ontwikkeld.
- ❖ *Kunt u ook zeggen of je ook te maken hebt met de wil van de ander? Er zijn mensen die ziek zijn, maar om de een of andere reden niet beter willen worden. Dan kunnen we toch niets doen, denk ik.*

Dat is tot op zekere hoogte waar, maar niet helemaal. Ik keer weer terug naar mijn voorbeeld. Ik genees de patiënt door een schijnbare operatie die resulteert in de vergruizing van een niersteen. De patiënt wil ziek blijven. Wat krijgt hij? Blindedarmontsteking of zoiets. Met andere woorden, dan wordt het ene ziekte symptoom vervangen door het andere. Dat ligt in het werkelijkheidsbeeld van de patiënt. Daar kunt u niets aan doen. Maar de ingreep die u doet, heeft wel de gelijk concrete resultaten, ook als ze niet helemaal gelijk zijn aan de voorstelling die u heeft gemaakt. Alleen, het gevolg is vergelijkbaar met het gevolg in de gemaakte voorstelling.

- ❖ *Magnetiseren door middel van een glas water (Door hevig gehoest verder onverstaanbaar)*

Hij kan het niet doen zonder een voorstelling van de patiënt. Handen kunnen wel een beetje verschillen, maar zijn toch, allemaal wel gelijk. Dat wil zeggen, dat hij ook een onbekende patiënt kan behandelen, als hij zich een glas water tussen twee handen kan voorstellen.

❖ *Gebruikt hij ook de stem voor een afstemming?*

Dat ligt aan de magnetiseur. De een kan het wel de ander niet. Dat is niet belangrijk. In de praktijk speelt de telefoon geen rol. Zou je zonder telefoon weten van de behoefte en node van de patiënt een glas water tussen zijn handen houden of wat dat betreft een glas bier: een smakelijk geneesmiddel, dan is de mogelijkheid precies gelijk. De telefoon is in dit geval belangrijke omdat a: de patiënt zijn beeld van de ziekte kan mededelen aan de magnetiseur en b: omdat de magnetiseur daardoor kan weten wanneer de patiënt het glas water en hoe hij dit tussen de handen houdt.

❖ *Kan de magnetiseur niet direct instralen in een glas water?*

Ik heb in het voorbeeld heel duidelijk gemaakt waarom de magnetiseur daar aan geen behoefte had op dat ogenblik, er zijn nog duizenden andere redenen.

❖ *Dit was op afstand.*

Op afstand kun je iemand niet zo gemakkelijk instralen, omdat dit weer een concentratieproces vereist. In dit geval is het proces bijna automatisch, omdat de voorstelling gemakkelijk wordt opgebouwd en gemakkelijk wordt opgenomen en voor elke patiënt bruikbaar is. Terwijl een beïnvloeding van een patiënt op afstand, concentratie op die patiënt, het opbouwen van de voorstelling van de patiënt het zenden van kracht zou inhouden.

❖ *Hij zou het 's morgens kunnen doen.*

Niet met het water. Dat kun je wel doen met afstandsgenezingen. Dat kun je zelfs doen met telepathische overdracht, maar in ons geval gaat dat niet op.

❖ *Zou je iets dergelijks ook kunnen doen bij lichamelijke ziekten. Als er psychologisch negatieve krachten zijn, kun je daar iets aandoen: door de telefoon b.v.?*

Dat lijkt mij wel erg moeilijk. Dan moet u wel een voorstelling hebben van de patiënt, van diens geestelijke psychische toestand en de situatie waarin de patiënt ongeveer verkeert. U kunt dan eventueel bepaalde delen van de wereldervaring van de patiënt proberen te veranderen. Is er een voldoende harmonie, dan lukt dat en verandert daardoor de psychische conditie.

SIM SALA BIM

Als je hoort over al die projecten en tweede werkelijkheden, dan krijg je het idee. Het is een soort goocheltrucje. Eigenlijk is dat wel een beetje waar.

Bij de goochelaar is de hand vlugger dan het oog. Maar je zou met evenveel recht kunnen zeggen in geestelijke zaken het innerlijk bewustzijn is sneller dan de rede. Want de mens leeft in een rationele wereld, maar die rationele wereld is eigenlijk alleen rationeel, omdat men alle irrationaliteiten dan menselijk noemt. Dat ik kies voor de goochelaar als een voorbeeld is overigens niet nieuw.

U weet misschien dat de jongleur in het grote tarotspel het beeld is van de mens, die de inwijding zoekt en kent. Wat is hij? Hij is een goochelaar, niet meer en niet minder. De ingewijde eindigt altijd aan de galg: Ook dat is heel begrijpelijk, want niemand kan het uitstaan dat een ander zoveel beter is dan hijzelf.

Wat doen wij? Als je kijkt naar de goochelaar op de tarotkaart, dan is hij bezig met het bekende bekertjesspel: een balletje onder deze beker en een balletje onder die beker. Datzelfde doen wij eigenlijk ook in de geest.

Wij zorgen ervoor dat het balletje daar ligt waar niemand het verwacht. De krachten waarmee wij werken zijn dood, natuurlijk. Ze zijn helemaal niet iets bijzonders of paranormaal. Wij leven gewoon in een wereld vol energie en vol krachten. Maar de grote moeilijkheid is nu dat wij zelf van die krachten een voorstelling hebben en die moet een ander dan ook hebben. Als ik mijn voorstelling nu zo kan plaatsen dat ze voor een ander niet meer past in zijn rationele wereld, dan hebben we te maken met een goocheltrucs het paranormale is goochelen.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

O, er zijn natuurlijk goochelaars bij die werken met allerlei afleidende gebaren. U kent dat wel. Terwijl deze hand ondertussen al het konijn uit de roszak haalt, is de andere hand bezig wijds te gebaren en nog even een kaart te laten zien. Op diezelfde manier werken een hele hoop mensen: soms ook voor zichzelf.

Er zijn mensen die bezig zijn paranormaal te genezen. Het is net alsof ze zeggen: Jongens, er is nu iets aan de hand: Maar in feite staan ze te wapperen met de handen, met vingers die op spinnen lijken die webben weven in de aura. Het zou niet eens nodig zijn, als je weet hoe de levens- of krachtstromen door het lichaam lopen. Misschien kun je dat met de hand aanwijzen, maar dan laat je het verder dan maar bij.

Ik heb een goochelaar gekend die tevens ook een heel beroemd jongleur was. Balanchine heette hij. Deze man had een heel aardig trucje dat eigenlijk neerkwam op het z.g. verschijnsel van zo'n 30 tal balletjes: ze glommen ook erg mooi. Het is tamelijk lang geleden. Tegenwoordig hebben ze andere trucs. Het leuke was, de man wist dat uit te spinnen. Met dat ene nummer met de balletjes was hij 8 á 9 minuten bezig. Hij had hetzelfde trucje kunnen vertonen in 1 ½ minuut.

Nu zie ik bij heel veel mensen die geestelijk bezig zijn een soortgelijk effect. Genezers, helderzienden die gebaren maken alsof hun hoofd uiteen dreigt te barsten. Of in versuffing staren naar theeblaren of naar een glimmende biljartbal e.d. Zij versieren het eigenlijk op dezelfde manier.

Kijk, je zou gewoon kunnen zeggen: Ik zie dit en dat. Klaar. Maar dan is het niet indrukwekkend. Je moet het langzaam opbouwen zoals Balanchine. Had hij één balletje dan zei hij: hup, en had hij er twee. Dan zei hij weer: hup en dan had hij er hier, twee en daar ineens vier. Hij gooide ze weg en dan ontstonden ze opnieuw. Dat gebeurde allemaal met een plechtige nadruk. Dat zie ik nu bij die mensen ook. Ze zijn bezig het te versieren. Een voorbeeld van genezen. Ze zouden kunnen volstaan met een kort instralen (zeg 1 minuut, 2 minuten, misschien 5), maar dat is niet genoeg, (de spreker maakt diverse gebaren van instralen), 15 minuten lang. Het helpt geen pest: In die ½ minuut kun je volle energie geven. Heeft u wel eens uit een lege batterij energie zien vloeien? In ½ minuut als je werkelijk goede ontlading geeft is die leeg. Maar dat alles hoort erbij. Sommige mensen doen het alleen, omdat ze het voor zichzelf belangrijk vinden. Anderen doen het weer omdat je moeilijk f 40.= kunt vragen, als je in 12 minuut even instraalt.

De helderziende die stamelend beeldje na beeldje zit uit te stoten is weer precies hetzelfde. Je kunt natuurlijk zeggen: Ik zie dat u een conflict heeft. Het is zakelijk. U moet oppassen, want er zit een donkere man bij. Hij heeft het niet goed met u voor. Je kunt ook zeggen: Ik zie vaag. Ik zie het ja, ja, het heeft iets met zaken te maken. Zo wordt dan woord na woord eruit geslept. Dat is niet nodig. Het is a.h.w. het spelletje van de goochelaar.

Het ergste is, dat die mensen het van zichzelf niet beseffen dat ze heel vaak denken dat het niet anders kan. Ze hebben nu eenmaal een bepaald idee (de spreker zit met zijn handen te wapperen), het is natuurlijk goed voor de polsen, maar verder heb je er niets aan.

Als je reëel bent, dan zeg je: Waar gaat het mij om? Gaat het mij om het effect of om het gebeuren. Als je een heel moderne goochelaar bezig ziet, dan is hij al bezig met de volgende truc voordat je goed hebt begrepen dat hij de eerst al heeft vertoond. Er zit tempo in.

Bij geestelijk werk is eigenlijk precies hetzelfde te doen. Dat is een van de dingen die ik van dit medium zeer op prijs stel dat er geen langdurig krampachtige en spastische bewegingen vooraf gaan bij het begin van een seance.

Ik heb eens een medium gehad, dat was iets verschrikkelijks. Ik heb er tien keer door gewerkt en toen heb ik het maar voor gezien gehouden. De inleiding was voor mij ook uiterst vermoeiend. Je moest eerst aanwezig zijn voordat hij begon. Dan zat hij een kwartier, maar plasma over zich heen te trekken Nou ja, als je daar als geest een kwartier naar moest kijken dan zou je bijna de geest geven. Toch, geloof mij, die mens kon het niet anders. Waarom? Omdat hij zelf geloofde dat hij daardoor de belangrijkheid van zijn werken duidelijk maakte. Het was voor hem een zelfexpressie.

Als wij geestelijk met dit willen werken of het nu een projectie is, een tweede werkelijkheid dan is het eigenlijk doodeenvoudig. Het kan allemaal heel gewoon, heel nuchter, heel logisch. Maar heel veel mensen hebben dan het gevoel dat het paranormale verdwijnt. Dan wil ik niet zeggen, dat je nooit iets nodig hebt. Natuurlijk, je hebt soms bepaalde dingen nodig: een gewoontegebaar of iets anders omdat dat voor jezelf een bevestiging is bezig bent te werken. Maar je moet het toch niet overdrijven.

Stel u voor, dat dit medium eerst tien minuten gezichten tegen U gaat zitten trekken (de spreker trekt lelijke gezichten). U hoort de reactie: O, wat vreselijk eng, roept er al iemand. Dat is niet nodig. Maar als je nu denkt dat het erbij hoort, dan is het nodig.

Dit medium werkte vroeger altijd met een reflex. De mensen dachten altijd, wat zorgt die jongen goed voor zijn schoenen: ze glimmen. Maar dat kwam omdat hij altijd de weerspiegeling van het licht in de neus van zijn schoen fixeerde. Voor die tijd had hij het gedaan met allerlei glimmende voorwerpen. Maar dan wordt het een automatisme. Als er thee werd geschonken dan stond er een kristallen voorwerpje op de tafel. Het medium zat te wachten op zijn thee en daar ging hij dan. Langzamerhand wennen zij zich die dingen wel af.

Maar waarom zouden wij met het overbodige bezig blijven? Hebben wij het toverwoord Sim sala bim zo hard nodig? Het miraculeuze, de bevestiging van onze eigen gewichtigheid? Of gaat het gewoon om de dingen waarmee wij werken? Dan zou ik zeggen:

Een geestelijke kracht is een geestelijke kracht. Die kan niet in tijd worden uitgedrukt: die kan alleen worden uitgedrukt in intensiteit. Een geestelijke mededeling zal altijd tijd nodig hebben, omdat mensen nu eenmaal niet kunnen luisteren naar een versnelde stem. Je kunt het wel proberen maar dan kunnen ze geen woord meer verstaan van hetgeen je wilt zeggen: Beperk die tijd dan tenminste tot de tijd die je nodig hebt om de dingen redelijk en aanvaardbaar te zeggen. Probeer er niet allerlei dingen omheen te weven.

Er zijn wel entiteiten bij ons die dat ook doen. Ze hebben b.v. een uitdrukking in het medium gevonden, ze horen het, ze zien de reactie en denken dan: dat was het! Dus knopen ze er nog een zin aan vast, komen nog eens terug op het oude beeld met anders woorden, maar het is nog de reactie niet. Ze doen mij altijd denken aan een hond die 25 keer in het rond draait voordat hij gaat liggen. Het is niet erg eerbiedig t.a.v. mijn broeders, maar die zijn er bij. Ik wil niet zeggen dat het hondse entiteiten zijn. Helemaal niet. Ik bedoel het heel goed. Het is alleen de manier waarop het gebeurt, moet gebaseerd zijn, volgens mij, op de uiterste eenvoud.

Je moet ook een manifestatie in duur weten te bekorten. Dan zegt u dadelijk dat ik veel langer gekletst heb dan nodig was. U heeft gelijk. Maar hoe eenvoudiger en korter je de dingen houdt, hoe beter ze werken.

Als u zich gaat bezighouden met het projecteren allerlei geestelijke krachten, realiseer u dan a.u.b. dat het zo simpel mogelijk moet gebeuren. Natuurlijk: als u een beeld van uzelf moet vormen, dan zit u wel een tijdje te worstelen. Vooral als u allerlei vervelende dingen in uzelf ontmoet dan zegt u: Ja, maar dat ben ik niet. Het zal de duivel wel zijn. Maar dat bent u ook. Aanvaardt uzelf zoals u bent. En als u dat dan een beetje in uzelf heeft, dan kunt u daarmee werken. Dat is het ik dat u overal kunt plaatsen. Dan moet u ook niet bezig zijn om eerst 2 uur te mediteren.

Stel u voor, dat er eentje aldoor zit te zeggen. Aum, aum, aum. Er komt iemand binnen en zegt: Oom is er niet, maar tante komt dadelijk thuis. Ik kan begrijpen dat er mensen zijn die daar druk mee bezig zijn, maar dat is allemaal zo overbodig. Het is eigenlijk de goochelarij waar de werkelijkheid van de kunst helemaal verloren gaat.

Je kunt gewoon, als je je even concentreert en je een voorstelling opbouwt en dat gaat betrekkelijk vlug zeker als je enige routine hebt, dan kun je daarmee werken. Je kunt op afstand genezen, waarnemen of wat je maar wilt. Als je dan terugkomt, heb je daarvan een beperkte herinnering. Een volledige herinnering heb je nooit. Maar dan moet je ook niet zeggen. Was het nu wel zo. Of: Dit is de waarheid als een evangelie. Je moet gewoon zeggen:

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

Zo heb ik het ervaren. Een volgende keer beter. Dat is gewoon een methode waarmee je moet leren leven, moet leren werken.

Er zijn ook mensen die zeggen: Er zijn regels. Waarom denkt u dat er regels zijn? Regels zijn er niet om u in een korset te rijgen van allerlei geestelijke oefeningen. De regels zijn er om als u niet anders meer kunt of weet, iets achter u te hebben waaraan u zich kunt vasthouden.

Als u hier een voorschrift krijgt dan heeft dat natuurlijk zin, maar het is ook een basis. Het is a.h.w. een aanduiding: op deze weg geldt de snelheid van 50 of 70 km/u. Maar als u met die snelheid wilt inhalen, dan lukt u dat niet. En als u toch wilt inhalen, dan moet u 70 of 100 km/u rijden. Dan valt u wel weer terug, maar u moet zich gewoon aanpassen aan hetgeen er moet gebeuren en aan de omstandigheden waarin u verkeert. Dat is de grote kunst van alle geestelijk werken.

Je moet nooit zeggen: Zo zijn de regels. Je moet zeggen: Zo ben ik. Dat wil ik bereiken. Dit zijn de omstandigheden, dus moet ik zo reageren en anders niet. Als u anderen geestelijk wilt helpen, dan kunt u zeggen: Deze of gene persoon heeft een dwangvoorstelling en die wil ik nu met grote concentratie verwijderen. Goed. Maar je zet de asbak niet buiten, terwijl de baby er nog in zit, dan haal je eerst de baby eruit.

Je kunt eenvoudig niet zo'n complex of probleem een, twee, drie verwijderen. Je moet er eerst achter komen: wat is de werkelijke persoonlijkheid en hoe is het complex eigenlijk in samenhang daarmee ontstaan. Dan pas kun je het complex losmaken van de persoonlijkheid en kun je het geestelijk inderdaad verwijderen. Het is gewoon weten wat je moet doen. Daar zijn geen vaste regels voor.

Het gekke is dat de kosmos zonder regels bestaat. Er zijn wel bepaalde wetten, maar die zijn geen regels die zijn opgesteld. Het zijn gewoon natuurlijke kwaliteiten zonder welke de kosmos zich niet in stand kan houden: dus wezenstrekken. Die wezenstrekken heeft u ook. Daarvan moogt u rustig uitgaan. Maar u moet daarbij niet allerlei interpretaties gaan toepassen van zo moet het wel, zo moet het niet.

Ik heb lang geleden een goochelaar gekend die een heel bijzondere machine had ontwikkeld. Daar gooide hij kaarten in en die werden dan automatisch gemixed en gewassen. Dan kon je er een uitzoeken. Er werd dan een kaart uitgetrokken en die werd er weer ingelegd. Die kaart ging, zonder dat de man er zelf aankwam, in hetzelfde kastje. En ja, die ene kaart kwam, altijd naar boven. Wat niemand wist natuurlijk, was dat die kaarten een tikje taps waren. De helpster, die de kaarten aanbood, om te trekken, zorgde ervoor dat die ene kaart er omgekeerd in kwam te liggen. Dus wat deed nu de machine? Die gleed iets naar boven tot ze op een punt kwam waar die ene kaart net toevallig de andere kant uitging. Die kaart ging dan omhoog. Zo eenvoudig was dat. De man is zelfs aan het hof van keizer Frans Jozef daarmee opgetreden. Ik denk, dat ook hier weer het wonder een heel eenvoudige uitleg heeft. Je moet weten wat er gaande is.

Dat wonder berustte daarop dat er geen perfecte symmetrie was, maar een bijna perfecte. En dat is nu iets wat je ook, vooral als jemet geestelijk problemen te maken hebt van mensen, heel vaak ontmoet.

Er is een bepaald punt dat regelmatig op de voorgrond komt. Als je dat nu weet, dan moet je dat heel gewoon tussen de andere feiten in zetten, want voor die mens is het een geheel. Maar je draait het wel een slag om. Je kijkt naar de tegenstelling, die er achter zit en dan komt het automatisch omhoog. Het zegt je echter ook: Dit is in feite het probleem. De willekeurigheid van al het andere wordt teniet gedaan door de overheersing van dit ene.

Dan kun je zien: kan ik dat probleem a.h.w. omdraaien dan past het weer perfect tussen de andere kaarten (feiten) en dan komt het niet meer naar buiten. Het zit erin en het blijft erin zitten, maar het is niet iets wat zich manifesteert: dat kan dan een manie zijn, een fobie of iets dergelijks.

Wat natuurlijk ook van belang is, als je bezig bent met mensen en hun geestelijke problemen, dan vergeten heel veel mensen hoe complex een mens is. Daarom is het ook heel belangrijk dat je even nagaat: ligt het in dit leven, in deze levensvoorstelling vast of is het in feite een

onbewuste invloed die mogelijk uit een vorig bestaan of uit een geestelijke beleving stamt. Door dat te weten weet je welke kaart je moet beïnvloeden. Het is gewoon het uitzoeken.

De mensen die anderen willen helpen, b.v. door ze beter te laten leren, rustig te laten zijn bij een examen, zullen zich waarschijnlijk ook afvragen of dat nu met een bezwering kan worden gedaan. Eigenlijk niet.

Een bezwering kan een groot hulpmiddel zijn als je erin gelooft, omdat je daardoor perfecter projecteert wat je wilt projecteren. In de praktijk is het echter zo: als je iemand wilt helpen, dan moet je gewoon aan zo iemand denken, verder niet. Als je dat op het juiste moment en op de juiste manier doet, dan blijkt die ander ineens rustig te zijn of, dat hij plotseling toegang krijgt tot een veel groter deel van zijn onderbewustzijn. En dan slaagt de persoon cum laude, terwijl iedereen heeft gezegd: Nou, die stuntel zal er nooit doorheen komen.

Het zijn allemaal eenvoudige dingen.

Ik zeg niet dat het heel simpel is. Dat is het voor ons niet: Maar de waarheid die er achter schuilt is eenvoudig. Door nu te weten waar de afwijking van de eenvoud schuilt kunnen wij over het algemeen de eenvoud en daarmee de harmonie ervan weer herstellen.

Onthoud ook dit: wat je ziet, is niet altijd waar. Kent u dat goochelnummer waarin een man overal uit de lucht, uit zijn mantel, uit zijn hoge hoed ruikers bloemen te voorschijn haalt en die dan overal rond zich neerwerpt (ze zijn natuurlijk van een scherpe punt voorzien) totdat hij plotseling a.h.w. midden in een bloementuin staat. Waar berust dat op? Alles zit in elkaar gevouwen. Als je zo'n grote bloementuil ziet, dan is het in feite een klein staafje, maar als je het neergooit, dan ontplooit het zich.

Ik denk, dat het in onze menselijke - en ook wel onze geestelijke werkelijkheid - zo is dat we in feite heel simpele dingen, die een eenheid zijn uit elkaar zien vallen in heel kleine bestanddelen. Daardoor krijgen we een overweldigende indruk en vergeten dat de werkelijkheid maar een heel klein ding is.

Alles wat wij op de manier van sim sala bim doen is uitpluizen, uitbreiden en niet essentieel bekijken zoals het is. Hoe dichter wij bij de essentie komen in onze erkenning van de feiten, hoe meer invloed wij kunnen hebben op de manier waarop voor de ogen van anderen zich iets ontvouwt. Dat heb ik ook eens heel leuk gezien. Dat was met diezelfde goochelaar: Hij had ook nog een stel bloempotten. Hij haalde uit zijn hoge hoed een bloempot en hup daar stond een struik in, die werd dan achter hem neergezet. Op een gegeven ogenblik greep hij iets verkeerd en toen kwamen de bloemen niet uit de pot. Pas toen hij onder de pot stond te kloppen schoten ze te voorschijn. Dat had hij nooit moeten doen. Hij had de pot opzij moeten gooien en zeggen: Die is leeg.

Begrijpt u wat ik bedoel? Het kan wel eens een keer verkeerd gaan. Maar dat betekent niet, dat de dingen er niet zijn. Het betekent alleen, dat ze zich niet hebben ontplooid zodat wij ze niet zien zoals wij ze zouden willen zien.

Het hele trucje van alle geestelijke werkelijkheid is, dat we de reductie (herleiding) kennen tot de essentie. Keren tot de werkelijkheid of als u wilt tot de hoogste inwijding of de hoge geestelijke bereiking is in feite het herleiden van de werkelijkheid zoals wij die kennen tot de essentie van de werkelijkheid zoals die overal is. Zodra wij dit gaan beseffen weten we ook dat wij het ontplooiën zelf in de hand hebben. De mogelijkheden zijn beperkt door de essentie. Maar de wijze waarop die kenbaar wordt, is wel degelijk afhankelijk van de manier waarop wij de zaak hanteren.

In jezelf draag je de essentie van hetgeen je bent, een ik-voorstelling, een essentievoorstelling van het zijn, ook al noem je dat wereld. Als je die twee op de juiste manier manipuleert, op de juiste manier bij elkaar brengt of eventueel tijdelijk van elkaar losmaakt, dan krijg je al die paranormale effecten waar iedereen met zijn ogen tegen staat te knippen. Ik zeg met de ogen: Want met de oren klapperen doen ze alleen onzichtbaar.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

De z.g. wonderen die wij doen zijn geen wonderen. Alles is eenvoudig een uiting van een en hetzelfde. Maar als je de uiting van de dingen kunt veranderen, kun je daardoor het aanschijn van de dingen veranderen. Elk wonder, tot de opwekking uit de dood toe, is daarop gebaseerd.

Wij, die innerlijk een beeld hebben van onszelf, zullen doordat wij ons één voelen met dit beeld ons ook één kunnen voelen met de wereld zoals die vanuit het beeld bestaat. Daarbij zitten wij in de uiterlijkheden, niet in de essentie, maar voldoende dicht bij de essentie om de uitingen opnieuw te arrangeren.

De kracht waarover wij beschikken is altijd aanwezig. Maar ze kan alleen aanwezig zijn volgens de normen van ons ik beeld en van onze wereld. Daarom moeten wij begrijpen dat het onze zaak is om zowel ons eigen beeld als ons beeld van de wereld zo eenvoudig mogelijk te maken en alles wat we doen aan te passen aan de grootst mogelijke eenvoud. Daarmee nemen we niets weg van de waarde en de betekenis. Integendeel, wij geven dan pas de mogelijkheid om zich in de werkelijke waarde te openbaren.

Een mens, die wil blijven goochelen, zal nooit waarlijk grootse dingen bereiken. Wat de goochelaar doet is aardig voor het oog. Maar als je meer magisch wilt leven en denken, dan zul je moeten grijpen naar de innerlijke waarde en naar de essentie. Hoe meer je dit leert doen, hoe eenvoudiger het gebeuren wordt, maar gelijktijdig hoe ingrijpender de veranderingen in het gebeuren zullen worden die je zelf kunt bepalen.

Wij zijn geen meester van het heelal: dat zullen wij nooit worden. Maar wij zijn meester van de wereld waarin wij denken te leven. Als je dat dan een tweede werkelijkheid wilt noemen, mij best. Maar dit heer zijn van je eigen wereld, dit meesterschap kan nooit een meesterschap zijn over anderen. Het geldt alleen voor jezelf, voor je eigen wereldbeeld en voor je eigen vermogen om daaraan een extra dimensie van een andere wereld toe te voegen.

Alleen daar waar een absolute overeenkomst bestaat tussen datgene wat jij denkt en doet in jouw beeld van de werkelijkheid of van de tweede werkelijkheid en het besef of het verlangen van een ander, is overdracht van feiten mogelijk. Verder niet.

Ten laatste zou ik er aan willen toevoegen. Wij zijn altijd bezig, zelfs als wij anderen proberen te helpen, met onszelf. Dit is onvermijdelijk en dat moeten wij gewoon aanvaarden. Maar het is misschien erg goed voor ons, als wij de waarde van dit ik waarin en waaruit wij leven gaan afmeten aan de betekenis of hulp die wij voor anderen zijn. Hierdoor verkrijgen wij een grotere mogelijkheid van harmonie en een grotere activiteit vanuit onszelf.

En als wij dan eindelijk zeggen: Ik kan veel, dan beseffen we pas dat we werken in een wereld van illusies. En dat daarachter een soort God leeft, een soort werkelijkheid die ons in onze mogelijkheden bepaalt, maar die wij vanuit onszelf of vanuit onze voorstellingen nooit en te nimmer zullen kunnen veranderen. Dat is dan het besef waarin je beperking ligt door je deel zijn van de goddelijke totaliteit. Want pas dan zul je je mogelijkheden, die je hebt van je beperkt beeld van de werkelijkheid optimaal kunnen gebruiken.

AANDACHTIG LEVEN

Leven is bestaan, is zijn. Maar als een zijn niet door het beseffen tot beleven wordt gemaakt, wat blijft je van het zijn? Maar wie aandachtig leeft, die in alle dingen steeds weer zoekt naar wat hij zelf is en wat de wereld wel kan zijn, die boekt de resultaten van de pijn, van zoeken en streven, want in het hele leven wordt steeds het zijn gevuld door beter zien en meer begrijpen.

En met oneindig groot geduld leer je zelfs aanvaarden dat noden, die soms schijnbaar nijpen, slechts deel van leven zijn.

Ja, wie aandachtig leeft, hij geeft het leven waarde door zijn beseffen. En de groei van al wat in hem leeft, weeft een wereld om hem heen waarin hij langzaam leert verstaan hoe achter schijn en achter ranken van de onwerkelijkheid het ene ware zich verschuilt en langzaam zich onthult totdat je in beseffen van eigen zijn, zonder schuld, het zijnde zelf als zijn aanvaardt.

© **Orde der Verdraagzamen**

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 7 – Buiten het ik

En dan in het kennen van het AI erkent het ik dat als een deel zichzelf vervullen zal door deel zijn van het AI.

LES 8 - DE EENHEID VAN SUPER EGO EN EGO

Zoals we in voorgaande lessen al hebben kunnen zien is het ik een samengesteld geheel waarin de voorstelling die men stoffelijk van zichzelf maakt dominerend is zolang men op aarde leeft. Naarmate je verder doordringt in de werkelijkheid van je wezen is het mogelijk die voorstelling aan te passen aan je innerlijke waarde. Anders gezegd: uiterlijkheden bepalen niet de werkelijkheid van het ik, maar de samenvloeiing van innerlijk en uiterlijk. Hoe bewuster dit geschiedt hoe meer hieruit een bewust ik beeld voortkomt.

Dat beeld kun je dan splitsen - ik heb dat in de titel gedaan - in een super ego en een ego. Je kunt dit vergelijkend voorstellen als een enorm stuwmeer, dat dan super ego heet, waarin het ego de uitlaat is waardoor een deel van het water meestal met veel lawaai wegstroomt.

Wij hebben in de loop van ontelbare jaren of eeuwen ervaringen opgedaan. Al die ervaringen tezamen hebben een bewustzijn gevormd en een beeld van datgene wat wij binnen het geheel zijn of zouden moeten zijn.

Het super ego omvat alle factoren die bewust zijn plus alle factoren die niet bewust worden beleefd, maar die toch richting gevend zijn voor het ik.

Het ego zoals een mens het kent, wordt natuurlijk opgebouwd op grond van al deze gegevens. Deze beïnvloeden immers de keuze van incarnatie, maar daarnaast ook de keuze van tijdperk, van milieu. Dus van de invloeden die je stoffelijk zult ontmoeten. Het houdt verder in: de innerlijke benadering van de wereld waarin je leeft zodat het karakter van een mens wordt gericht op bepaalde facetten van beleving.

Het ik, zoals je dat stoffelijk ziet, is dus een samenstelling van stoffelijke kwaliteiten, van mentale achtergronden, van ervaringen al dan niet verdrongen geheugenwaarden en wat dies meer zij.

Wanneer u bezig bent met uzelf dan zal de voorstelling die u van uzelf heeft gemaakt bepalend zijn op aarde. Zij is het voertuig geworden waarin al het andere tot uiting kan komen. Het belangrijke daarbij is niet dat we aan die voorstelling van alles aanpassen, maar dat wij ons bewust zijn van de inhoud die dit voertuig deze uiterlijkheid, in zich draagt.

Willen wij ons ik projecteren en daarbij niet alleen maar uitgaan van hetgeen wij nu zijn: dan zullen wij moeten aanvaarden dat alles wat in ons bestaat realiteit is. Dat is heel erg moeilijk. U bent in een vorig leven misschien hofdame geweest, zeerover of wat u aan leuke beroepen maar kunt vinden. Dat loopt van slaaf tot koning. De koning is de slaaf van zijn koningschap. De slaaf is de slaaf van de koning op grond van diens koningschap. Zo gaat dat.

Al die ervaringen leven in u als een soort fantasiewereld. U leeft in een gevoels- en een voorstellingsleven die wel afwijken van de uiterlijkheid. Daar hebben we zelfs een hele les aan gepend. Die innerlijke waarden zijn echt. Alle mogelijkheden, die u innerlijk beseft zijn reëel ook al zijn ze niet toepasselijk op dit bestaan. Maar voor uw werkelijke persoonlijkheid zijn zij aanwezig. Wat in uw droom mogelijk is, is voor u reëel mogelijk, mits u het niet beperkt tot uw stoffelijke wereld.

Op het ogenblik, dat u die innerlijke wereld gaat aanvaarden en niet meer door het filter giet van uw stoffelijke opvattingen, gangbare moraliteit, geloofswaarden e.d. komt u als vanzelf tot een gevoel van mogelijkheid. Het is over het algemeen voor de mensen een vaag beeld. Het is driekwart emotioneel, eenkwart mentaal. Richt u zich op de door u aangevoelde mogelijkheid, dan zal door de concentratie op die mogelijkheid het gehele ik, inclusief het stoffelijke ik, zich daarmee voor zover dit enigszins mogelijk zal zijn, tot harmonie komen. Is eenmaal deze eenklank ontstaan, dan zullen de belevingen kunnen plaatsvinden op het vlak van de mogelijkheid. Het is een beetje dor geformuleerd, maar dat moet u mij maar vergeten, anders is het niet duidelijk.

De mogelijkheid kan niet onderworpen zijn aan onze materiele benaderingen en gevoelens. Dat moeten wij wel beseffen. Als ik het gevoel heb dat ik de hele wereld kan verbeteren (vooral als je jong bent, heb je dat vaak), dan is dat heel duidelijk stoffelijk niet mogelijk. Maar je kunt jezelf verbeteren in de totaliteit. Je kunt je eigen kwaliteit van deel-zijn verbeteren en daarmee in feite het geheel op een ietwat hoger vlak brengen.

Als je denkt dat je andere mensen de toekomst kunt vertellen dan is dat natuurlijk wel eens waar: er zijn mensen die dat kunnen. Maar dan moet je je niet voorstellen dat je hun precies het uur, de dag en de minuut kunt vertellen wat er zal gebeuren en hoe het zal gebeuren. Je hebt geen vaste lijn. Je beeld is ook in dat geval een van mogelijkheden en niet van onveranderlijke feiten.

Wil je mensen genezen, dan moet je niet alleen uitgaan van de manier waarop jij dat stoffelijk bekijkt. Je moet een mogelijkheid aanvoelen. Je moet die mogelijkheid niet waarmaken in een aangepaste tijd of met een aangepaste meditatie, maar a.h.w. spontaan. De innerlijke waarde werkte de uiterlijke situatie doet eigenlijk verder weinig of niet ter zake. Zoals dit geldt voor deze gaven, geldt dat natuurlijk ook voor bereikingen in andere werelden.

Het projecteren van jezelf naar andere plaatsen op je eigen wereld. Ook hier kun je niet uitgaan van logische maatstaven, van gedragswaarden die door een wat vertrokken ik voorstellingen worden voortgebracht. Wij hebben dus een eenheid nodig. Die eenheid, bestaat althans principe wel. Wij kunnen nooit afstand doen van een deel van ons wezen, maar wij kunnen wel delen van ons bewustzijn onderdrukken of de ervaringen van dat ik verwringen. Om daaraan te ontkomen moeten we terug naar dit aanvoelen van mogelijkheid. Dat is het enig belangrijke.

Wij moeten proberen dat zoveel mogelijk te plaatsen buiten elke procedure die men materieel daaraan zou kunnen verbinden. En den moeten wij daarop reageren door ons niet te concentreren op een cel, wat we zouden moeten doen, maar op de mogelijkheid. Op het ogenblik, dat wij dit doen, wordt het geheel van ons wezen a.h.w. ontladen in deze mogelijkheid, ons beeld daarvan kan onjuist zijn: dat komt nogal eens voor. Maar ons aanvoelen ervan kan niet onjuist zijn, omdat het berust op samenhangen die over aeonen van jaren zijn ontstaan en zijn beseft. Het resultaat is, dat we juist door de procedure uit te schakelen komen tot het spontaan ontstaan van inzicht, van procedure voor zover nodig en het gehele proces a.h.w. inspiratief gaat verlopen.

Waarom inspiratief? Als ik probeer om de werkelijke eenheid die ik ben te projecteren, dan kan ik mij nooit beroepen op de waarde van de een of andere wereld afzonderlijk. Ik kan beroepen op de krachten van Zomerland, maar dat zijn beperkte krachten. De voorstellingen, die eraan vastzitten zijn beperkte voorstellingen. De mogelijkheden die erin liggen zijn beperkte mogelijkheden. Als ik die selectie niet maak, zal alles wat tot mijn wezen behoort, tot de hoogste kernkracht in mijn wezen toe, mede betrokken zijn bij de projectie

Het stoffelijke ik heeft nog altijd zijn vormvoorstelling: dat kan niet anders. Het heeft zijn ik-voorstellingen opgebouwd op allerlei relatie gebonden emoties en daarnaast natuurlijk op zintuiglijke waarnemingen. Dit beeld van het ik hebben wij wel nodig, want ik ben daarbij betrokken. Ik kan niet opgaan zonder meer in het geheel en gelijktijdig daadkrachtig blijven. Ik heb dus mijn stoffelijk ik wel nodig. Maar deze voorstelling is niet bindend. De mogelijkheden die ik normaal aan mij zelf toeken, bestaan op dat ogenblik niet. De capaciteiten waarop ik mij wil beroepen zijn eveneens expliciet aanwezig. Ze kunnen er zijn, maar ze interesseren mij niet. Mijn voorstelling van het ik, zoals die stoffelijk bestaat, is niets anders dan een uitdrukking van actie waarbij het geheel van de verbondenheid die in mij werkt via deze ik voorstelling beter kan worden gericht en de harmonie ook meer bewust kan worden beleefd.

Dan moeten we nu nog een beetje diepzinniger worden.

Wij zitten altijd vast aan denkbeelden van: wat ben ik dan wel en wat ben ik niet? Laten we nu een wereldbeeld schetsen dat een beetje afwijkt van het normale.

Er is een God, natuurlijk. Een oerkracht. Naast die kracht bestaat er een aantal kwaliteiten van die God die gepersonifieerd zijn. Die persoonlijkheid ontstaat eenvoudig door de eenzijdigheid

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

van het verschijnsel plus de relatie die dit verschijnsel aangaat met zijn omgeving. Er komt zelfs een soort bewustzijn uit voort. Je zou kunnen zeggen: Er zijn vele goden. Deze goden zijn natuurlijk niet absoluut. Maar wat wij denken te zijn is ook niet absoluut.

Al die goden en krachten hebben een verwantschap met mij. Want zo goed als deze krachten een deel van het goddelijke uitbeelden, zo is mijn ego in feite niets anders in zijn totaliteit dan de uitbeelding en weergave van een deel van de goddelijke kracht zoals die in mij woont. Dan kan ik met elk facet van het goddelijke communiceren op grond van de verwantschap die wij bezitten.

Maar als ik mij richt tot God, dan maak ik vaak de fout dat ik naar de directeur ga, die mij dan toch zal terugverwijzen naar de afdeling publiciteit: informatie, administratie en wat dies meer zij.

Anders gezegd: Als ik een begrip krijg voor de vormen waarin het goddelijke zich als wetmatigheden o.m. als heersende en richtende krachten manifesteert, zal ik door mij op die krachten te richten ongetwijfeld een betere afstemming bereiken en in kortere tijd meer resultaat kunnen boeken dan anders het geval zal zijn.

Dan kunnen we nu weer een conclusie aan dit alles verbinden: Wanneer ik mij uit het totaal van mogelijkheden en krachten een voorstelling maak en mij daarmee verbonden wil achten, dien ik mij geen algemene voorstelling te maken, maar zo goed mogelijk het wezen waarmee ik wil samenwerken voor mijzelf te omschrijven.

Er zijn twee soorten van meditatiemogelijkheid. De eerste is de gerichte meditatie. Hierbij ga je uit van bepaalde verschijnselen of van bepaalde gedachten en entiteiten. Door je overweging stem je je daarop af. De tweede vorm van meditatie is in feite de gedachteloze meditatie voor zover ze dan mogelijk is. Dat wil zeggen, dat je eenvoudig probeert op te gaan in het geheel zonder op welke wijze dan ook jezelf of verschijnselen te profileren. De tweede methode zal voor het zich bewust worden van hogere kracht vaak beter werken dan de eerste. Maar als we bezig zijn met het projecteren van ons ik, dan zit er een zekere activiteitsdrang aan verbonden. Wij zullen dus gebruik moeten maken van de eerste methode.

Om te weten wat we willen doen, moeten we mediteren. Mediteren is niets anders dan bidden. Het is niet het opstellen van een verlanglijstje. Het is niet het erkennen van bepaalde krachten zonder meer. Het is het intens in jezelf doen groeien van een beeld van kracht van een voorstelling a.h.w. van het mogelijke waarmee je jezelf verbonden wilt gevoelen.

In de oude tijd had men dat met bepaalde goden of later met bepaalde heiligen. Sint Dan had bepaalde functies. Zelfs Sint Nicolaas een afgekeurde heilige, die zelfs voor de dieven en dergelijke mede verantwoordelijk was. Dan hebben we nog Sint Martinus die de eerste man is geweest van de christelijke solidariteit. De man, die zijn jas in tweeën sneed om een helft aan een bedelaar te geven. Het leukste was het resultaat: beiden waren snipverkouden toen ze thuis kwamen.

Een krijger dacht aan Wodan de éénogige met zijn raven, de grote wijze heerser maar ook de grote en wrede strijder. Dat was heel normaal. Daardoor voelde hij zich opgenomen en opgeladen, het berserker zijn dat bij bepaalde stammen voorkwam vooral bij een aantal noordelijke stammen. Het was eenvoudig een voortvloeiende van: je eerst één voelen met de god op de een of andere manier en dan je overlaten aan die god, een uiting worden ook van de wil van die god. Daardoor ontstond er een soort razernij, een verblind zijn voor alles wat niet met een bepaald doel te maken had.

Bij zelfprojectie behoeven we natuurlijk niet zover te gaan dat we ineens verblind raken of anderen verblinden, dat is duidelijk. Maar wat we wel nodig hebben is iets heel anders. Wij hebben een beeld nodig. Een beeld is voor een mens over het algemeen verbonden met een persoonlijkheidsvoorstelling, hoe dan ook. Wij kunnen zelfs over God moeilijk denken, als we niet aan Hem denken als een heerser of desnoods als een vader. Laten we ons dan een voorstelling daarvan maken.

Als we inzicht nodig hebben, laten we denken aan een Heer van Wijsheid en mijnentwegen van hem een gebaarde Pers maken met een tovenaarsmantel en een punthoed. Niet dat hij zo

bestaat, maar voor ons is het de weergave van wat we zoeken. Dan komen we in dit geval door de voorstelling terecht bij die macht behorende tot de Heren van Wijsheid volgens een bepaalde indeling die mystieke en magische belevingen mogelijk maakt. Dan kunnen we ons gehele ik daarop richten.

Het resultaat is, dat uit die totaliteit een aantal invloeden op ons afkomen die we stoffelijk gezien niet kunnen beheersen, kunnen richten of kunnen regelen. Het zijn invloeden die te groot zijn en te weinig beseft kunnen worden. Maar die invloeden worden dan wel de stimulans waardoor onze stoffelijke persoonlijkheid en onze stoffelijke ik voorstelling actief worden. Het is deze activiteit die van groot belang is.

Wij hebben in deze lessen al eens eerder gezegd, dat het er niet alleen om gaat om innerlijk iets te bereiken. Wij moeten het ook naar buiten toe kunnen waarmaken. Het is de versmelting van je innerlijke en je uiterlijke wereld, waardoor alles wat je eerst in jezelf hebt, erkend zijn betekenis krijgt. Het moet tot de totaliteit van je ik behoren en niet alleen tot bepaalde, voor vreemdelingen meestal nog mooi afgesloten compartimentjes waarin wij ons gevoel van christelijke naastenliefde opsluiten omdat zaken nu eenmaal zaken zijn. Neen, het projecteren van het ego is pas werkelijk vol mogelijkheden en resultaat brengend, als wij erin slagen om het super ego en de ik voorstelling die we nu bezitten te laten samenvloeien. Niet door ze te bepalen: Maar, door ze te ondergaan.

Het is misschien het moeilijkste gedeelte voor een mens die esoterisch wil streven. Men denkt altijd: je moet het met de wil doen. Dat is maar voor een heel klein gedeelte waar. Laat mij het zo zeggen:

Wanneer je een geweer afschiet, dan is het vizier en het juiste instellen daarvan heel erg belangrijk, daardoor richt je. De wil is het richtelement. Het kan in bepaalde gevallen nog verder gaan. Het kan de ontsteking zijn. Maar de werkelijke kracht wordt geleverd door iets wat we niet kennen. Het projectiel dat we uitstoten is wel door ons bepaald, maar het is niet door ons beheerst in die zin. Wij kunnen dat stoffelijk niet. Daarom moet dat allemaal samenvloeien. Een geweer, waarin geen patroon zit is waardeloos. Als je een patroon hebt zonder geweer, kun je daar niet veel mee doen. Heb je beide samen, dan zijn ze actief. Laten we het dan nog eenvoudiger stellen al zit hier een schijnbare tegenspraak in en zeggen:

Laat dat hele geweer onze ik voorstelling heten. Dan is het super ego voor ons de leegte van de loop waardoor de richting wordt bepaald. Onze wil is het vizier waardoor de loop wordt gericht: Het geheel van onze ik-voorstelling is het houvast dat je nodig hebt, de kolf. Maar de kracht, die tot uiting komt, wordt bepaald door het super ego. De mogelijkheden die daarin schuilen worden weer bepaald door een voorstelling die wij hebben van een deel van de totaliteit. Ik hoop, dat het voorbeeld bij nalezing en overweging wat eenvoudiger is dan het klinkt.

Samenvloeien kan voor een mens nooit een totaal bewust proces zijn. U kunt wel bezig zijn met uw super ego, maar het is dan toch wel zo iets als de reep chocolade die aan de andere kant van de wereld net wordt gemaakt en die u wel zou willen consumeren maar waar u niet bij kunt komen.

Het super ego kan eigenlijk niet in ons bewustzijn zonder meer worden opgenomen: ook niet met overdenkingen, met mystieke belevingen en oefeningen. Er is een scheiding tussen deze twee delen van het ik. Normalerwijs is de rede een begrenzing. Schakel je de rede op dit punt althans uit, dan ontstaat er een uitwisseling, een soort osmose,

Delen van het stoffelijke ik besef dringen beter door in het totale ik. Gelijktijdig dringen delen van het totale ik verder door in de ik voorstelling die u heeft. Er is een uitwisselingsproces gaande. Dat betekent, dat u hetgeen ik heb gezegd niet een, twee, drie zult kunnen doen, maar dat het een procedure is die langere of kortere tijd vergt vanuit een stoffelijk standpunt.

Wat dringt door naar het stoffelijke ikbeeld? In de eerste plaats een deel van de inhoud van het super ego die worden vertaald als gevoelens maar soms ook als visioenen, in andere gevallen zelfs als impulsen, inspiraties of intuïties.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

Wat dringt van het stoffelijke ik door naar het super ego? Een begrip van beperking: maar een omschreven begrip van beperking. Hierdoor zal het. totale ik dus zijn eigen mogelijkheden tot werken in verband met het stoffelijke ik beter kunnen definiëren. Anders krijgt u een situatie waardoor het ik wordt opgezogen in het super ego, maar gelijktijdig alle bewuste beleving wegvalt. Wat er overblijft is misschien nog een licht gevoel van tevredenheid of vreugde of een symbolisch beeld dat je dan maar hebt opgebouwd om een hiaat in je beseffen voor jezelf te verklaren. Je kunt echter, als het super ego de beperkingen begrijpt, komen tot een gerichte overdracht aan de hand van een stoffelijk erkende behoefte van het super ego.

Er kunnen selectief krachten en gaven worden doorgestuurd die dan meestal via het onderbewustzijn en via droombelevingen etc, langzaam maar zeker het denken en daarmee de mentale mogelijkheid tot richten van een mens op aarde beïnvloeden.

Dit osmotische proces voltrekt zich bij iedereen. Maar hoe sterker de rede of de rationaliteit is, hoe sterker een bepaalde voorstelling van jezelf wordt gehandhaafd, hoe kleiner de kans is dat een redelijk intense uitwisseling tussen beide delen van het ik zijn ontstaat. Dan is het misschien ook interessant om hierbij te vermelden,

De samensmelting van super ego en ego kan alleen plaatsvinden, indien wij onze redelijkheid terzijde stellen, indien wij niet proberen te definiëren in overeenstemming met opvattingen, denkbeelden of wereldvisies. Wij moeten gewoon aanvaarden. In die aanvaarding echter ontstaan impulsen. Dergelijke impulsen kunnen materieel alleen dan voldoende juist worden gebruikt, indien wij ze kunnen associëren met delen van onze ik voorstellingen en wereld voorstellingen zoals die op aarde bestaan.

Hier volgen nog enkele regels:

1. Omdat het niet mogelijk is om vanuit je stoffelijk bewustzijn je werkelijk deel zijn van het Al te beleven en hoogstens zeer beperkt delen van het ik bestaan behorend tot andere werelden of sferen, soms deels kunnen worden erkend, mogen wij nimmer onze innerlijke beelden van dergelijke werelden en toestanden als bepalend beschouwen voor datgene wat we zijn, kunnen doen of moeten doen.
2. Omdat de kracht in ons, niet werkt op grond van onze overwegingen en gevoelens, maar op grond van haar feitelijk harmonie met al het zijnde waarin het goddelijke mede is vertegenwoordigd, zullen wij spontaan en impulsief de kracht ontladen mits wij in onszelf eerst een zekere eenheid met ons totale ik hebben gevonden.
3. Er kan geen menselijke voorstelling bestaan die enigszins aanduidt wat geestelijke werkelijkheden zijn, laat staan dat daarbij het geheel van het ego, het z.g. super ego ook maar omschrijfbaar of beseffbaar wordt. Het is altijd een aanvoelen waarbij elke poging de gevoelens te rationaliseren moet worden vermeden. Werkend vanuit deze gevoelens volgens de voorstelling die wij hebben van onszelf en onze wereld bezitten wij echter krachten en machten die niet redelijk zijn, maar die desalniettemin in onze wereld direct kan worden gemanifesteerd. Dit laatste hebben wij in gewijzigde vorm in de vorige les ook al genoemd.

Deze regels klinken misschien heel eenvoudig, maar ze zijn erg moeilijk. Je kunt als mens het beeld van jezelf, van je moeilijkheden, van wat de wereld van jou denkt en wat jij van de wereld denkt nu eenmaal niet zo gemakkelijk opzij zetten. Daarom is de samensmelting van ego en super ego een zaak die niet eenvoudig zakelijk menselijk kan worden benaderd. Het is altijd een geleidelijk proces waarbij steeds meer niet rationele waarden en niet meer te duiden gevoelens een rol spelen.

Wat gebeurt er wanneer die eenheid dan werkelijk wordt bereikt?

Er zijn op aarde niet zo heel veel voorbeelden te geven van dergelijke mensen, omdat de geschiedenis ze over het algemeen of tot goden maakt of zo, verdonkeremaand. U weet het, de geschiedenis is het goedpraten van menselijke ellende door te wijzen op een glorie die alleen in de geschiedenisboeken later daarop overschiet. Dit kunt u aan uw kinderen mededelen, als ze geschiedenisonderricht krijgen.

Realiseer u, alles is een geheel. Dat er in dit geheel een functieverdeling bestaat, maakt het niet minder een geheel: U kunt zeggen dat elke cel van uw lichaam gespecialiseerd is en toch kan die cel niet buiten dat lichaam bestaan en functioneren. Zo gaat het met ons in deze eenheid.

Ons super ego is dan de werkelijke cel. Ons stoffelijk ego is een werkzaam oppervlak van de cel en niet meer dan dit. Het werkzame oppervlak wordt altijd bepaald door het geheel of het wil of niet. Kun je echter de eenheid bereiken dan zal die eenheid niet beperkt blijven tot jezelf. Want alle mensen, alle dieren, alle planten, alle leven, ja, alle materie en al het voorstelbare is deel van het geheel.

Mensen, die de eenheid hadden bereikt, hebben doden opgewekt, hebben zieken genezen, hebben wonderen gedaan, hebben stenen in brood veranderd, hebben water tot wijn gemaakt. De legenden daarvan blijven over. Maar de absolute heerschappij hebben over de materie, iets wat dergelijke personen dan regelmatig manifesteren, betekent nog niet dat ze niet onderworpen zijn aan het stoffelijke deel, het ik zijn dat nu eenmaal bij hen hoort. Om het heel eenvoudig te zeggen: De Boeddha zal ongetwijfeld een hoog bewuste geest zijn geweest. Hij heeft trouwens ook wonderen gedaan. maar ze worden een beetje verdonkeremaand: ze passen niet in de leer. Maar diezelfde Boeddha ging ook rustig thee drinken op de veranda van een beroemde prostitué. Iets waarover alle monniken natuurlijk schande spraken, omdat zij daar zelf niet zaten. De Boeddha was een mens. Hij moest ook ouder worden, ten onder gaan, vermoeid worden.

Neem nu Jezus. U hoort altijd van hem als de Leraar. Hij heeft ook moeten zoeken naar een mogelijkheid om dat wat er in hem is duidelijk te maken, al is hij daarvoor ten slotte ook de bedehuizen uitgezet. Hij heeft gepredikt in het openbaar. Hij heeft wonderen gedaan, zeker. Maar diezelfde man was vermoeid. U kunt dat in de bijbel meermalen aantreffen. Diezelfde man had honger. Diezelfde man was kwetsbaar. En hij is aan het kruis gestorven. Nu kunnen we zeggen: Hij is weer opgestaan. Maar dat is alleen een vervolg. De kwetsbaarheid, het menszijn bleef onvermijdelijk.

De samensmelting van het ik tot een geheel betekent enerzijds een absolute verbondenheid met de totale kracht. Aan de andere kant betekent het nog steeds dat de ik voorstelling en de relatie met je wereld, zoals die op dit moment bestaat, bepalend zal zijn voor de vormgeving, de uitingwijze, zelfs de belevingsnoodzaken en mogelijkheden zoals die nu zijn.

Het projecteren van de gehele persoonlijkheid betekent de kosmos kennen, tot achter de sterren kunnen gaan, alle tijden omvatten. Het betekent gelijktijdig ook dat je toch moet opstaan als de wekker afgaat.

Om dat te begrijpen zou je dat grote ik (het super ego) steeds meer moeten laten doorklinken, doorsijpelen a.h.w. in je stoffelijk bestaan. Je kunt niet het stoffelijke bestaan opzij zetten en alleen maar super ego zijn. Je kunt alleen het super ego, als een voortdurende kracht, een onbewust weten, een stuwing in jezelf toelaten zonder het redelijk te beperken. Dan verkrijgt je het vermogen, om jezelf op elk niveau te beleven.

Niet om jezelf te kennen of elk niveau zonder meer te kennen, maar om die te beleven. Uit die beleving vloeit dan voort: de mogelijkheid om overal jezelf te projecteren.

Als je dat wilt, kun je een tweede lichaam opbouwen: ergens anders in een heel ander deel van de wereld. Dan kun je volledig bewust deelnemen aan b.v. iets dat gebeurt in Zomerland of zelfs in actie gaan in een duistere wereld om de een of andere te bevrijden van de laatste spinraggen van zijn eigenwaan. Dat is dan allemaal mogelijk. Maar als je het super ego terzijde blijft stellen dan is er een gebrek aan eenheid en daardoor zijn je mogelijkheden en krachten steeds meer gelimiteerd. Dan zal je projectie steeds onvollediger zijn, onverschillig of je haar richt op je eigen wereld danwel op een van de andere bestaansniveaus waartoe je behoort.

Ik hoop dat u zich de moeite wilt getroosten om dit nog eens te bekijken. Er zitten namelijk enkele aanwijzingen in verborgen die u wel degelijk kunt gebruiken. Ook als u gewend bent te mediteren, te bidden en ook als u alleen maar op een gegeven ogenblik zou willen vergeten

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

wat uw beperkingen en uiterlijkheden zouden zijn op aarde. Ik denk, dat u er dan veel aan zult hebben.

❖ *Hoe ziet u de relatie tussen super ego en de zonne-engel?*

De zonne-engel of beter gezegd: de eerst dienaar van de zon die tevens heerser is van de maan, is een magische voorstelling. In de esoterie is die een grote rol gaan spelen, omdat de mens zichzelf in de macht van de zonne-engel wel herkent, maar zonder de begrenzingen die hij voor zichzelf als onvermijdelijk beschouwt. Je zou het misschien zo kunnen zeggen: De Godsvoorstelling of de machtsvoorstelling die een mens buiten zich opbouwt, is voor hem het steunpunt waardoor hij tijdelijk zijn opgelegd onvermogen vergetend voor zichzelf tot mogelijkheden komt en tot een tijdelijke eenheid van beleven en kracht die anders niet benaderbaar zou zijn.

KOMENDE KRACHTEN

(Wesak)

U weet waarschijnlijk dat wij op het ogenblik de uitstorting van krachten enigszins kunnen overzien en weten wat er ongeveer gaande is. Wij willen u toch een klein beetje voorlichten. Ik zou het liefst hebben gezegd: Dit wordt een jaar om nooit te vergeten. Dat wordt het misschien wel, maar niet zoals u dat gehoopt zou hebben.

De verwarringen, die wij het afgelopen jaar hebben geconstateerd zijn kennelijk nog behoorlijk aanwezig. Opvallend is een aantal nogal schichtachtige witte lijnen die - mijns inziens - aangeven dat hier of daar de bliksem wel eens zou kunnen inslaan, al is het alleen maar dat er waarheden bekend worden die men zorgvuldig verborgen heeft gehouden of misschien zelfs niet heeft geweten.

Ik neem aan dat wij in de komende periode (met voorbehoud natuurlijk, want de algemene duiding is er nog niet) geconfronteerd zullen worden met een aantal wonderbaarlijke ontdekkingen, onthullingen en daarnaast heel waarschijnlijk met conflicten.

Als ik de conflicten bezien dan valt mij op dat hierbij o.a. allerlei krachten betrokken zijn van mystieke kleuren, blauw en ook groen heeft hier en daar onder te lijden. Ik denk, dat het hier vooral gaat om ideologische eventueel religieuze zaken, die een grote rol blijken te spelen. Daarbij heb ik het gevoel omdat daar een bepaalde lelijke ader donkerrood bij is, dat we in heel veel landen zullen worden geconfronteerd met opstandigheden welke die van het afgelopen jaar nog aanmerkelijk zullen overtreffen.

Ik vermoed dat er wat omwentelingen komen. Ik voorzie die dus niet alleen in Europa, maar ik meen dat ook de Ver. Staten daarbij betrokken zullen zijn. Daarnaast zullen er opzienbare veranderingen plaatsvinden in het Midden Oosten, vermoedelijk op korte termijn: Wat heeft dat allemaal te betekenen?

Aan de ene kant zie je invloeden van zelfs het gouden lichts ofschoon dat pas sterker wordt wanneer we een maand of vier, verder zijn: dus energie. Wat is dit voor een tweeledigheid?

Ik heb het gevoel dat alles een beetje verdeeld en tegenstrijdig is. Mensen hebben allerlei theorieën aangehangen. Die theorieën worden op korte termijn gelogenstraft. Mensen hebben allerlei opvattingen omtrent hun positie en hun rechten en kunnen die niet waarmaken. Dat geldt aan alle kanten. Er zijn internationale verwickelingen die waarschijnlijk zullen leiden o.a. tot een verandering van houding van een deel van Europa:

Daarnaast komt er vermoedelijk een andere situatie tussen enkele grootmachten. Ik vermoed dat China in het komende jaar wat sterker op de voorgrond gaat treden, veel meer naar buiten toe gaat werken. Misschien heeft u, voordat u het weet in Nederland al een Chinese VVV of iets dergelijks. Dat is helemaal niet zo gek, u bent zelf ook rare Chinezen.

Ongelukken zitten er ook aardig in. Opvallend is een aantal aanwijzingen voor storingen op aarde. Dat doet mij weer denken aan een toename van een vulkanische cyclus eventueel gepaard gaande met seismische bevingen en wat dies meer zij: Eén ding lijkt mij wat moeilijk. Als ik probeer het vanuit Nederland te bezien dan heb ik het gevoel dat Nederland ook bij iets

dergelijks betrokken zal worden. En dan kun je zeggen dat het donderen is. Maar aan de andere kant zou je dan toch willen zeggen: In Nederland lijkt mij een aardbeving of een zeebeving onwaarschijnlijk. Ik voorzie dat het komende jaar o.m. een tamelijk hevige vloedgolf te zien geeft. Ik zie daarvan geen bijzondere gevolgen.

Dan lijkt het mij toe, dat er enkele grote schandalen losbreken die te maken hebben met de industrie en met het milieu. Hoe dat precies zal verlopen ik kan het u weer niet zeggen. Ik moet alleen afgaan op hetgeen ik in stralingen meen te hebben gezien.

Interessant is daarnaast dat ik wederom een toename heb gezien van die invloeden waarvan wij menen te weten dat ze inwijdingen kunnen brengen. Het ziet ernaar uit dat een aantal mensen zich van geestelijke waarden op een geheel nieuwe wijze bewust gaat worden. Dat zou erg interessant kunnen zijn, omdat je eigen mogelijkheden op aarde daardoor misschien worden uitgebreid en daarnaast dat is toch ook erg belangrijk een aantal mensen zal leren beter met geestelijke krachten te werken en daarmee om te gaan.

De wetenschap schijnt eveneens voor nogal wat omwentelingen te staan. Ik vermoed dat het voornamelijk betrekking zal hebben op de orthodoxie in bepaalde takken van wetenschap.

De economie wordt denk ik niet veel beter. Als je met zo'n warrige boel te maken hebt, kun je er wel zeker van zijn dat alleen degenen die in troebel water vissen nog wat vangen.

Zo'n beeld, ik geef het maar oppervlakkig weer, want wij hebben de details nog niet ontleed, plus een aantal vlammende verschijnselen die daar ook nog bij te pas komen, doet mij toch wel denken: Mensen, jullie gaan weer een heel eigenaardig jaar tegemoet. Het zal een jaar zijn waarin de tegenstellingen bijzonder scherp tot uiting komen, maar waarbij die tegenstellingen tussen de mensen bijzonder sterk tot uiting komen op zeer bepaalde ogenblikken. Als ik die ogenblikken in de tijd moet plaatsen, dan denk ik dat een van die invloeden zal heersen: ongeveer begin augustus. Een tweede invloed zal plaatsvinden eind oktober en dat in januari '86, ik denk in de derde week maar ik weet het niet zeker eveneens een dergelijke invloed bijzonder sterk zal optreden. Wat de gevolgen daarvan zijn, weet je nooit. Wat je in de krant daarover zult lezen, zal in ieder geval niet waar zijn.

Moet een mens of een geest die zich daarmee bezighoudt nu denken: nu heb ik het spoorboekje voor het komende jaar? Ik geloof het niet. Ik ben ervan overtuigd, dat elk mens zoveel wilsvrijheid heeft dat hij in staat is om zelf te manoeuvreren. Hij kan dus invloeden die anders misschien nadelig zouden zijn, gebruiken om daarmee iets extra's te bereiken. Als hij gunstige invloeden op een verkeerde manier benadert worden ze voor hem nadelig.

Ik meen, dat er een zekere wilsvrijheid bestaat. Niet een absolute dat is ondenkbaar. Maar als je door je eigen instelling vele dingen tot stand kunt brengen als je door op de juiste momenten te reageren voor jezelf de zaak kunt verbeteren misschien ook nog voor anderen onheil kunt voorkomen, dan lijkt mij dat toch wel erg attractief. Ik ben ervan overtuigd dat wij in staat zullen zijn u tijdig waarschuwingen te geven, wanneer dergelijke kritieke punten zullen optreden. Voor zover ik de broederschappen (vooral de Orde) heb bekeken, neem ik ook aan dat ze gebruik zullen maken van die mogelijkheid. Dan kan ik nog zeggen: U zult in het komende jaar erg afhankelijk zijn van allerlei aanwijzingen. Die kunnen voor sommigen ook intuïtief optreden. U zult aanvoelen dat dingen anders lopen dan u verwachtte. Houd daar rekening mee. Laat u niet opjagen door anderen, want de tegenstellingen komen juist voort uit eenzijdigheid. Probeer altijd beide kanten te beschouwen. Bepaal uw standpunt nimmer blijvend maar, opportunistisch, zodat u die zijde steunt die op dit ogenblik de beste resultaten belooft zolder u te binden aan deze groepering voor langere tijd.

Ik zou verder vanuit mijn standpunt denken dat heel veel mensen in deze tijd toch ook wel de kans krijgen tot extra bewustwording. Niet alleen op grond van de invloeden die ik heb gezien, maar omdat er een zekere tendens is.

Er is een zekere verzwakking geweest van inwijdingstendensen in het afgelopen jaar. Die is meer specifiek gericht geweest op enkelingen. Ik neem aan, dat we dat voortzetten in dit jaar. Daarnaast krijgen we weer een sterkere invloed die heel veel mensen, die potentieel al bepaalde mogelijkheden bezitten, activeert. Wat dat precies inhoudt, kun je nooit zeggen. Ik

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

denk b.v. aan mensen, die zich opeens van paranormale gaven bewust worden. Mensen, die plotseling beseffen dat zij filosofisch anders zijn ingesteld dan de wereld en die daarop willen doorgaan.

Ik denk ook dat er heel wat grenzen zullen sneuvelen. Dan bedoel ik heus niet de grenzen tussen staten, want die zijn belangrijk voor belastingheffing e.d. die blijven dus nog wel even. Ik denk aan grenzen die enige tijd geleden zijn opgericht tussen kerkelijke groeperingen, tussen sekten e.d. De neiging tot afgeslotenheid van de gemeenschap lijkt mij in de komende periode aanmerkelijk te verminderen.

Ik heb mijzelf ook de vraag gesteld wat belooft de toekomst? En dan denk ik niet alleen in de termijn van een jaar op grond van wat we in het afgelopen jaar hebben gezien en dit jaar weer kunnen constateren. Ik kom tot de conclusie, dat er een ommekeer gaande is. Ik denk b.v. dat mediamiek werk in de komende jaren aanmerkelijk minder belangrijk wordt. Niet omdat het mediumschap op zichzelf minder waardevol is, maar doorgewoond omdat het minder kan beantwoorden aan de behoeften die er ogenblikkelijk zijn.

Er is sprake van een toenemende behoefte aan een persoonlijke benadering, een persoonlijke begeleiding en een persoonlijke bewustwording. Deze kan, volgens mij, alleen ontstaan in een band met b.v. een geleidegeest of een innerlijke verbondenheid met hoge krachten. Ik heb zo het gevoel dat deze dingen gaan overheersen en dat ze waarschijnlijk voor de komende 20 jaar toch vooral op dit terrein de ontwikkeling zullen bepalen. Wat er precies uit de heersende invloeden voor de toekomst te weten is, dat is een beetje moeilijk.

Wij weten dat er op het ogenblik op de zon een paar grote uitbarstingen op komst zijn. Die zullen ook op aarde worden geconstateerd. De gevolgen daarvan zijn stralingsgolven, die dus ook op de aarde invloed hebben en ook invloed kunnen hebben op het aardmagnetische veld en daarnaast natuurlijk ook op de mensen. Of die dingen positief zijn? Ja dat ligt voor een groot gedeelte aan de mensen zelf. Als je een dergelijke invloed ondergaat en je kunt een beetje aanvoelen wat het is, dan kun je er altijd nog wel wat mee doen. Al maak je er voorlopig maar een lappendeken van gedachten en daden van. Als het maar harmonisch is, dan is dat best. Maar als je daaraan wordt onderworpen, terwijl je niet weet wat er aan de hand is dan is dat toch wel of iemand je een klap op je hoofd geeft.

Mag ik eerlijk zijn? Er zijn een hele hoop koppen op aarde die ik het toch wel een beetje gun. Er zijn er ook een hele hoop van wie ik denk: ach lieve mensen, ik hoop dat jullie op het juiste ogenblik een eindje teruggaan, dan komt de klap neer en die bevestigt dingen voor je die je nodig hebt. Jijzelf komt er redelijk zonder pijn van af, hoogstens een beetje schrik. Dat lijkt mij erg belangrijk.

Dat er natuurlijk mensen zijn die, al zouden zij het weten nog niet opzij gaan. Dat is ook een feit. Zij verdienen dan eigenlijk twee klappen. Maar ik vraag mij af, of die er zullen komen. Tot mijn spijt denk ik dat 't bij een ontzettende klap blijft. Een einde van de wereld is voorlopig nog niet in zicht. Maar dat heb ik al eens meer verteld. Het is alleen maar dat u het weet, want er zullen weer dergelijke geruchten in omloop komen. De enorme atoomoorlog breekt ook dit jaar niet uit: Dat er daarnaast nog het een en ander aan moeilijkheden op komst is, dat weten we allemaal, dat is niets nieuws.

Als ik u vertel dat er gekke dingen zullen gebeuren in Afrika, dan kunt u tegen uzelf zeggen: Dat heb ik altijd al gedacht. Als ik u vertel dat er in Zuid Amerika een paar gekke dingen gebeuren, dan zegt u: Dat heb ik al in de krant gelezen. De kranten vertellen ook een hoop dingen die niet waar zijn, maar soms krijgen ze wel gelijk. Wat dat betreft lijken ze op ons. Dus dat zijn zaken daar behoefte je je niet zoveel van aan te trekken.

Dat er gekke dingen zullen gebeuren in Canada is interessanter omdat dat een land is waarvan je aanneemt, daar gebeurt eigenlijk niet zoveel. Het gebeurt wel maar je hoort er weinig over.

Dat het er in de Ver. Staten een beetje gek toegaat, heb ik al gezegd, maar voor u Europeanen maakt het niet zoveel uit denk ik. Het zal alleen een hele slag zijn voor heel veel mensen die dachten: Amerika is nog altijd de beste en de sterkste staat ter wereld.

Wat de ruimteoorlog en dergelijke betreft, daar moet u ook voorlopig maar niet aan denken. Degenen die menen dat dat binnenkort werkelijkheid wordt, zien ze nu al vliegen terwijl ze nog niet eens van de grond zijn. Dus gewoon geen redenen om je druk over te maken.

Wat mij eigenaardig voorkomt, dat is een aantal politieke geschillen die o.a. binnen de EEG een rol gaan spelen. Daar zijn namelijk latente conflicten enigszins tot uiting gekomen in de laatste tijd die veel dieper zitten. Het is zelfs mogelijk, dat daardoor een uiteenvallen of een splitsing van deze organisaties ten gevolge zal hebben. De aanloop daartoe zou zelfs nog in dit jaar kunnen plaatsvinden.

Wat ik verder vraagwaardig vindt is de wijze waarop men wordt gemanoeuvreerd binnen bepaalde militaire verbonden. En dan bedoel ik heus niet alleen aan de westelijke kant. Ik krijg het gevoel dat ook hierin de komende tijd de samenhang teloor gaat. De neiging om elkaar te steunen en te helpen wordt langzamerhand vervangen door een gekift over wie nu het recht heeft en wie niet. U weet: als twee honden vechten om een been. Dan kan het misschien solidariteit zijn of de burgereconomie, maar iemand loopt natuurlijk met de botten heen, dat is begrijpelijk. Maar zolang het uw botten niet zijn, waar zult u zich zorgen over maken:

De situatie is dus eigenlijk wel verwarrend. Wij wilden u echter deze eerste reacties niet onthouden omdat u daar nu eenmaal een beetje aan gewend bent en er ook wel een beetje recht op heeft.

Ik wil nu overgaan tot iets anders. Wij hebben namelijk in de laatste tijd nogal te maken gehad met allerlei geestelijke entiteiten die zich op lagere niveaus aan het manifesteren zijn. Als je in Zomerland loopt en je komt Jezus tegen dan is dat een wonder. Nou, dat is gebeurd. Als je ziet dat iemand als Mohammed van plan is, om eigenlijk zelf op aarde te gaan ingrijpen omdat er bepaalde dingen gebeuren die hij eenvoudig niet meer kan uitstaan dan vraag je je toch wel af waar moet dat naartoe?

Zullen hoge entiteiten zich direct op aarde gaan manifesteren of zullen zij ingrijpen. Het is leuk, dat zij zich op het ogenblik intens met uw wereld en ook met bepaalde lagere lichtsferen gaan bezighouden. Ik krijg altijd weer de indruk dat de hoge oomes het onder elkaar wel schikken. Zij weten het ook erg goed, maar dan moeten wij het wel doen. Maar nu krijg ik het gevoel, dat wij het kennelijk niet goed doen en dat zij daarom zelf de hand aan de ploeg gaan slaan. Ik ben benieuwd wat ze klaarspelen. Dit is niet denigrerend bedoeld, maar ik zou dat wel eens willen zien.

Er zijn op het ogenblik van de hogere niet alleen van die bekende figuren. Er zijn ook veel ouderen bij. Er zijn ingewijden bij van de vroege periode van de picten. Er zijn profeten bij uit India van meer dan 10.000 jaar geleden. Die entiteiten zijn allemaal op het ogenblik kennelijk aanstalten aan het maken om iets te gaan doen.

Nu is de moeilijkheid dat je niet naar zo'n entiteit kunt toe stappen en zeggen: Ik ben de reporter van de O.D.V. zou u mij even kunnen vertellen wat u gaat uitvoeren? Daarom blijft het nog een beetje verborgen. Maar als dergelijke krachten op aarde gaan ingrijpen, dan kunnen wij dat alleen thuisbrengen in de gloed van gouden lichten in die enkele niet als een schicht optredende witte straal. Dan moet ik aannemen, dat er nogal wat geestelijke veranderingen zullen gebeuren. Wat dat precies inhoudt, weet ik niet. Misschien komt er een echte heilige in Rome in plaats van een paus, dat kan ook zijn. Of misschien vinden ze eindelijk de mogelijkheid om een werkelijk genie tot staatsman te maken en dan nog te laten doen wat hij nodig vindt ook. Dat zou denkbaar zijn.

Een gevoel dat ik heb en dat ik niet helemaal kan verklaren, is dat men gaat proberen om dit zich binden en gelijktijdig zich verontschuldigen door afhankelijkheid aan bepaalde regels en boeken ongedaan te maken.

Er zijn zoveel mensen die zeggen: Ik moet dit wel doen want het staat in de bijbel, het staat in openbaringen die Josef Smith (van de Mormonenkerk) heeft meegebracht, het staat in de Koran of in de lessen van deze of gene leraar. Het godsdienstige fanatisme, het eenzijdige fanatisme, is voor een groot gedeelte het afschuiven van eigen verantwoordelijkheid op hetzij

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

papieren regels, hetzij op het vermeende gezag van andere personen. Ik vind dat erg opvallend.

Neem b.v. een rechter in Duitsland die een oordeel spreekt in naam van het volk. Ook als het hele volk het erover eens is dat zijn oordeel in naam van het volk een aanfluiting is. U wordt hier nog steeds gearresteerd in naam van de koningin. Net of de koningin er belang bij heeft dat u in uw vieze nek wordt gepakt. Dat gaat zo overal.

Er zijn nu eenmaal samenhangende regels gegroeid die kennelijk ongezond zijn geworden. Mensen doen de dingen niet meer omdat ze beseffen dat ze goed of noodzakelijk zijn, maar gewoon omdat er ergens geschreven staat dat het zo hoort. Vroeger was dat ook zo. In mijn tijd had je dames die thee dronken met de pink omhoog. Dat hadden ze uit een boek van Amy Groskamp ter Have gehaald: Dat hoorde er zo bij: dat was elegant. Al deze dingen zijn natuurlijk belachelijk als je het goed bekijkt: Het gaat er niet om dat je het kopje goed vasthoudt maar dat je de thee naar binnen krijgt zonder je mond te branden en zonder te morsen.

Ik denk, dat dat in vele opzicht politiek economisch en religieus ook waar is. Dat het er helemaal niet om gaat hoe je de dingen doet, maar om de vraag of je ze goed doet. En dat je dan niet kunt zeggen: Het is verkeerd gegaan, maar je hebt het gedaan zoals het hoort.

Als die hoge oomes in de geest dat klaarspelen, ik heb geen pet meer, maar anders..... chapeau: Want wie kan dat eigenlijk nog in deze tijd? Kijk eens naar uzelf. Hangt u ook niet aan allerlei schriftelijke verklaringen? Zoekt u het ook niet, als het niet anders kan, in de bijbel, in het Evangelie of in een of ander filosofisch geschrift? En zegt u dan niet tegen uzelf: Nu ja, als het daar staat, dan kunnen ze mij toch geen verwijten maken als het verkeerd is gegaan.

Als deze hoge krachten bereid zijn om zo dicht bij de mensen te gaan werken en kennelijk van plan zijn om daarin enorme energieën te steken, dan moet het wel hoogst noodzakelijk zijn. Dat zijn nu geen veranderingen die je kunt aflezen uit een uitstraling en uit de verschillende invloeden die op de aarde afkomen. Dat is iets dat staat boven ons bereik. Wij kunnen wel zeggen: Dat zal waarschijnlijk daarmee samenhangen, maar dat is niet duidelijk.

Zou het voor u misschien ook belangrijk zijn om alvast eens te gaan nadenken over de vraag in hoeverre een mens zijn persoonlijke verantwoordelijkheden mag afschuiven op het gezag, de wet, de bijbel of wat anders? Voor deze tijd zal het erg belangrijk worden als iedereen zelf zijn verantwoordelijkheid weet te aanvaarden en weet te dragen.

Je zult altijd nog wel problemen hebben. Natuurlijk, wie op aarde is, heeft over het algemeen al een aantal herhalingsoefeningen achter de rug: dat is je zoveelste incarnatie. Daarvoor behoef je je niet op de borst te slaan, want hoe meer incarnaties je achter de rug hebt, hoe stommer je kennelijk bent geweest. Dan kun je tegen jezelf zeggen: Ik heb nog wel achtergronden die ergens wringen of fout zijn, maar als ik begin om nu mijn verantwoordelijkheid te aanvaarden, dan is het toch heel waarschijnlijk dat ik juist daardoor ga begrijpen wat mijn verleden voor mij is geweest. Dat zou dan erg belangrijk zijn.

Mensen die eindelijk zover komen dat ze niet alleen zeggen: Ik ben verantwoordelijk. Het is niemands schuld als ik meedoe aan iets dat fout is. Wat zou het niet een verbetering zijn, als de mensen daardoor ook zouden gaan beseffen niemand heeft mij iets te vertellen dat zonder mijn wil en zonder mijn volledige innerlijke en verstandelijke bevestiging dwingend voor mij is.

Dit is geen anarchie. Ik predik geen anarchie. Helemaal niet. Ik predik eigenlijk de terugkeer, naar het gezonde verstand, naar het gezonde mens-zijn, naar het gezonde maatschappelijke bestaan.

Ik neem aan, dat dat gaat gebeuren. Hoe? Ik weet het niet, maar dat het komt, ik zou daarop kunnen gokken met een zekerheid van 99 ten 100. Jammer genoeg zijn er geen bookmakers bij ons bij wie je een inzet kunt plaatsen anders zou ik dat nog doen ook.

Voor u zou het een blijde tijding moeten zijn. U zult een aantal van uw zekerheden of pseudo-zekerheden moeten verliezen in de komende periode. Dat zal waarschijnlijk niet alleen in dit

jaar zijn, maar ook in een aantal jaren daarna, U zult daarvoor in de plaats krijgen een beter begrip van uzelf en een juistere samenwerking tussen wat u uiterlijk bent en probeert te zijn en wat u innerlijk bent.

Ik denk, dat door die ervaringen er bovendien een grotere zelfkennis onvermijdelijk wordt. Dat vind ik ook een enorm winstpunt. Want als u weet hoeveel zelfbedrog wij moeten wegwerken voordat iemand in een lichtende sfeer een beetje kan leven, dan zou u zich werkelijk kapot schrikken. Als u tenminste geen geest is, want een geest is al kapot. U moet heel goed begrijpen: een dode leeft. Maar een dode die leeft, kun je niet doden, die kun je alleen terugsturen naar het leven. Dat is dan geestelijk gezien een beperkte dood.

Als u mij vraagt wat ik denk over de fenomenen van deze tijd dan kan ik u alleen zeggen: Koninginnedag was heel aardig. Prinsjesdag wordt onstuimig. Het pauselijke bezoek zou door vele pauzetekens omgeven moeten zijn. Met andere woorden: heel veel mensen zouden er beter aan doen hun mond even dicht te houden, inclusief bepaalde hoogwaardigheidsbekleders.

Als u zich afvraagt of de zomervakantie goed wordt? Ik denk, dat degenen die de laatste 10 dagen van juni hebben gekozen er wel het best aan toe zijn, want dan zou er wel eens een kleine hittegolf kunnen komen. Augustus is leuker. Je hebt het niet zo warm en je kunt zo nu en dan in de regen afkoelen, ofschoon het natuurlijk zoals overal zo nu en dan donderen is. Maar als je je daarvan geen bliksem aantrekt dan gaat het je ook goed.

Ach mensen, werkelijk het leven ziet er voor jullie niet zo gek uit. Natuurlijk, de wereld zal je niet geven wat je wilt hebben in de komende tijd. U moet niet denken dat er alleen maar mooie dingen gebeuren. Er zullen ook een hoop ellendige dingen gebeuren. U moet zich wel realiseren:

De mensheid is op het ogenblik slag na slag wijzer aan het worden. Dat kan haast niet anders. Als de mensen wijzer worden, dan laten ze zich waarschijnlijk minder bedotten. Als zij zich minder laten bedotten, dan is er minder behoefte aan een dotje om de menigte zoet te houden. En dat betekent weer dat eindelijk eens de waarheid kan worden gezegd en kan worden beseft.

Ik heb maar een voorlopige interpretatie gegeven van de verschijnselen op de Wessakbijeenkoms. U kunt dat begrijpen. Als de geestelijke geleerde koppen er 3 maanden over doen om er achter te komen wat het allemaal betekent, dan moet je al blij zijn dat ze klaar zijn met hun analyse voordat ze de volgende keer weer plaatsheeft. In het ambtelijke bestaan misschien. Ambtenaren gaan ook over. Sommigen worden zelfs zalig. Maar er zijn ook heel veel mensen die het zalig vinden dat ze weggaan. Ik heb niets tegen ambtenaren. Nooit tegen de mens maar wel tegen de instelling en de daaruit voortvloeiende mentaliteit.

Ik heb u een klein beeld willen geven van toekomstige ontwikkelingen, stromingen en krachten. Voor verdere informatie moet u wachten tot de officiële mededelingen loskomen.

WESAK

Wanneer gedachten uitgaan en als een enorme lens de krachten van de kosmos op velerlei aard in brandpunt brengen, dan is er op het altaar van de mensheid een ogenblik een manifestatie van alle krachten die heersen. Dan zoeken wij diep in onszelf naar betekenissen en begrijpen ze soms niet. Dan beleven wij een toekomst en zien of niet wat haar werkelijke gestalte is.

Bijna dromend putten wij uit de krachten die naar ons toestromen. Vergetend wie en waar wij zijn, drijven wij een ogenblik op een warreling van kleur. Dan worden wij ons ervan bewust: wat wij zijn is maar een deel van een geheel. Onze wereld is maar een nietig en klein deel in een oneindig spel van krachten, ontwikkelingen en mogelijkheden.

Dan zijn wij dankbaar dat ergens uit die stralenbundel zich een besef openbaart verdergaand dan wij kunnen omvamen, dieper doordringend dan wij zelf kunnen penetreren. Een kracht, die ons als een Christus misschien de verbondenheid duidelijk maakt. Een kracht die ons als

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 8 – De eenheid van superego en ego

een Boeddha de weg toont naar een werkelijk zijn waarin de daad verzonken is in de volmaaktheid van het zijn.

En dan in stilte beleven wij de belangrijkheid van het zijne de onbelangrijkheid van de eenling en gelijktijdig het ontwaken van het werkelijke ik als deel van het onbegrepen geheel der schepping.

Dat betekent voor mij Wessak.

DE PAUS

Wat is de Paus? Een Paus die eens minister was, al beet hij als minister snel in het gras. Of een man die graag zingt, ook wel goed acteert en als hoogheiligheid de mensheid dan beleert hoe zij moet zijn zoals hijzelf dat ziet.

Is dat de Paus die u bedoelt? Of is hij het soms niet?

Maar kan er een kracht op aarde zijn die in zijn wijsheid en besef waarlijk een God vertegenwoordigt en toch geen wonder doet en toch geen zier beseft en zich in alle nederigheid op zijn balkon verheft: En spreekt, al roept men Papa dan en niet meer Duce, Duce:

Neen, ondanks het heilige snoetje zeg ik: Voor mij bestaat geen Paus. Voor mij bestaat een werkelijkheid. Dat is een hoge, lichtende kracht die allen voort geleid die ook aanvaarden dat zij is en met die kracht ook gaan.

Voor mij is het voorwaar ook geen gemis, als hoogwaardigheidsbekleders niet meer tussen de mens en het licht van Schepper blijven staan.

's Werelds glorie en 's werelds macht ze worden uitgedrukt in plechtigheden. Maar wil men verder in de waarheid treden, dan zijn die reizen toch mislukt.

De Paus knielt neer wanneer hij aankomt en kust de grond. Het zou beter zijn, als hij het na het afscheid deed en zo de menigte de boodschap zond: Ik heb het mijne wel gedaan. maar God vergeef mij, ik deed wat ik aan mijn rang ben verplicht.

En vindt u soms het werkelijke licht, vergeef mij. Nu sta ik op, want ik moet verder gaan.

De mensheid moet aan de middeleeuwen ontgroeien. Dat kan ze nooit doen, als ze in emotionele eerbied zich verenigt volgens de symbolen van een tijd die voorbij is.

LES 9 - HARMONISCHE PROJECTIES

Elke mens is in zichzelf verdeeld. Over het algemeen praat je daarover heen, probeer je te doen of je eigenlijk gelijk hebt en alle dingen heel normaal zijn. Die verdeeldheid moet beseft worden. Als je de verdeeldheid beseft kun je zien hoe die schijnbaar negatieve en schijnbaar positieve zijden elkaar aanvullend dat je inderdaad een geheel bent en dat je jezelf niet alleen aan de hand van uitingen kunt beoordelen. Op deze wijze kom je tot een zelfaanvaarding die het je mogelijk maakt een mate van innerlijke harmonie te gewinnen.

Nu moet u niet denken, dat innerlijke harmonie iets is wat u de gehele dag kwinkelerend door de straten doet dansen. Ik zou het u trouwens niet aanraden, want onwillekeurig wordt u als hippie of als high opgebracht, misschien zelfs aangesproken en verzorgd.

Die innerlijke harmonie is a.h.w. een soort stootkussen. Alle negatieve indrukken worden erdoor gedempt. Alle eenzijdig positieve indrukken worden erdoor gedempt. Het houdt dus in: dat in uw beleving een grotere gelijkmatigheid ontstaat. Bij deze gelijkmatigheid van beleving is de innerlijke rust iets wat u voortdurend weer kunt terugvinden. Het is niet iets waarvan u zich voortdurend bewust bent.

Wanneer we leven in een wereld waarin disharmonieën op velerlei wijzen tot uiting komen, dan moeten we beseffen dat een groot gedeelte van die disharmonieën mede door onszelf wordt veroorzaakt of versterkt. Het is eigenlijk heel eenvoudig. U heeft het op avonden als deze misschien wel eens meegemaakt. Er is iemand die dingen doet of zegt, die u onaanvaardbaar vindt. Daardoor wordt de sfeer steeds korzeliger, ongeduriger. Als je als spreker voor een dergelijk auditorium zit, bemerk je dat. Terwijl je normaal 50 tot 60 % doordringingsvermogen hebt, heb je nu hoogstens 10 % doordringingsvermogen. Een groot gedeelte van hetgeen je zegt gaat aan de mensen voorbij en ook de indrukken, die je probeert af te sturen worden niet opgenomen. Zo gaat het met uzelf ook.

Als u onrust projecteert maakt u anderen onrustig. Als u bang bent, dan zullen anderen die angst bemerken en zonder enige reden misschien schichtig en bevreesd gaan reageren. Het is het bekende voorbeeld van de man, die op straat naar boven staat te kijken, terwijl er niets te zien is. En voor je het weet staan er een paar honderd mensen naar boven te kijken. De een meent dat het een vliegende schotel is, de ander dat er iemand op het punt staat om van het dak te springen. Ieder rationaliseert op zijn eigen manier, maar het belangrijkste is de suggestieve werking die van de eerste omhoogkijker uitgaat.

Onze emoties stralen uit. Ze hebben op degenen die ons omringen een soortgelijke invloed als dit suggestieve omhoog staren. Het is alsof je de geneigdheid en de kwaliteiten van een ander op een zodanige manier rijgt dat ze beantwoorden aan hetgeen jezelf emotioneel uitstraalt. Daarom is het erg belangrijk dat je leert om harmonie te projecteren.

Harmonisch zijn, natuurlijk. Uzelf leren kennen, natuurlijk. Maar rust vinden in uzelf en alle invloeden die op u af komen a.h.w. afdempen zodat u een zekere rust een zekere vrede kunt uitstralen daardoor voorkomt u dat scherpe reacties wederkerig en meestal elkaar opzweept uit de buitenwereld naar u of van u naar de buitenwereld gaan. Je projecteert je ik op deze manier dan alleen nog maar emotioneel wel te verstaan.

Als die harmonie wat groter wordt, zult u zich bewust worden van allerlei vreemde invloeden. De een zegt: Het zijn geesten. Een ander denkt dat er een engelbewaarder of een lieve heilige in de buurt is. Iedereen heeft daar zo zijn eigen verklaring voor. Je bent niet meer alleen.

Als u harmonie en vrede uitstraalt, dan krijgt u die terug. Dit betekent dat u niet alleen een emotionele band op harmonische wijze aangaat met de wereld om u heen, maar dat u daarnaast en dat is veel belangrijker dus ook met allerlei geestelijke krachten en andere energieën die in de buurt zijn een soortgelijke wisselwerking tot stand brengt. Het gevolg is

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 9 – Harmonische projecties

dat u leert om deze invloeden die niet stoffelijk zijn voor uzelf enigszins te definiëren. U kunt ze niet beschrijven, maar u kunt ze a.h.w. proeven. Daardoor is er een erkenning mogelijk geworden.

Deze erkenning betekent, dat u zich naar zo'n geestelijk wezen kunt projecteren. Dat is dan niet alleen maar een uitbreiding, het is eerder een soort symbiotisch verband. U geeft enerzijds uw harmonie, uw vrede aan de entiteit, anderzijds ontvangt u iets van de inhoud van die entiteit daarvoor terug. Het is een wisselwerking die kan leiden tot bewustwording van bepaalde sferen, maar die tevens zeer zeker een verrijking zal betekenen ook van uw gedachteleven dus van uw bewust denken. De feitelijke harmonie zal altijd grotendeels een onbewuste factor blijven. U kunt er soms even mee worden geconfronteerd, maar dan verzinkt het weer in het alledaagse. De harmonie, die op deze wijze is ontstaan vindt haar weerslag zowel in uw persoonlijk beleven in uw weten, in uw denken als ook in de relatie die de wereld met u aangaat. Laat mij een heel eenvoudig voorbeeld geven:

U staat in de dierentuin voor de wilde dieren. Op het ogenblik dat u bang bent voor die dieren zijn ze agressief. Niet omdat ze u willen aanvallen, maar omdat uw angst bij hen een gevoel van angst wekt en ze willen zich dus verdedigen. Als u zonder vrees tegenover die dieren staat, dan is dat iets anders. Het dier zal u zien en eventueel zelfs respecteren. Hoe meer u het dier aanvaardt als een normale persoonlijkheid en er niet bang voor bent, hoe meer het dier geneigd is om u zelfs als soortgenoot te accepteren. Ik mag u hier een heel typisch voorbeeld van geven:

Een man - een wetenschapper overigens - die in de wildernis leefde had een eigen terrein. Hij ontdekte dat daar een coyote regelmatig kwam jagen en daar ook merken uitzette. Deze man was niet bang voor de coyote en ook niet wanneer die met gezellen kwam. Hij besloot om zijn eigen terrein te beveiligen, en deed dat als volgt: Hij deed net als de dieren en urineerde op bepaalde stenen en plaatsen zodat hij een territorium afbakende. Omdat hij de dieren respecteerde als persoonlijkheden was het voor hen zeer natuurlijk om zijn afbakening van zijn terrein eveneens te respecteren. Het heeft de man niet alleen wat geleerd over coyotes, maar het heeft daarnaast heel veel schade in zijn kamp voorkomen.

Dat schijnt met harmonie en projectie van harmonie weinig te maken te hebben op het eerste gezicht. Maar realiseer u even wat de basis is, een aanvaarding. Je moet het dier aanvaarden, niet als een wezen dat zich naar jouw normen moet schikken, maar als een wezen met eigen normen waarop je kunt reageren, indien je de normen van het dier hanteert.

Als u te maken heeft met een entiteit: of die nu uit een lichte of een duistere wereld komt, dan speelt precies hetzelfde. U moet een geest niet zien als een mens die toevallig zijn lichaam kwijt is. Een geest is qua energie, qua wereldbewustzijn, qua denkvermogens qua waarnemingsvermogen anders dan u. Hij heeft zijn eigen wereld. Als die geest u aanvoelt en ziet dat hij wordt erkend zonder dat iemand probeert hem te omschrijven of hem ertoe te bewegen zich volgens stoffelijk normen te gedragen, dan zal die geest veel eerder geneigd zijn u met uw kwaliteiten en mogelijkheden eveneens te respecteren. Dat is dan geen dierlijk gedrag, maar harmonisch gedrag. Want de wederkerigheid die ontstaat betekent een wederkerige erkenning van inhoud en waarde. Daardoor wordt het voor u mogelijk om zonder groot risico u toch te bewegen in de wereld van de geest.

Het betekent verder dat u invloeden van over de gehele wereld kunt leren opvangen. Want een harmonie bestaat niet alleen met een persoon ze bestaat in feite met het leven. En het leven zoals het op aarde kenbaar is, wordt gevormd door de totaliteit van al het levende. Dan is het toch duidelijk dat al het levende zijn indrukken naar u zal zenden op het ogenblik dat u het levende zonder enig vooroordeel en met een innerlijke vrede aanvaardt. Er is dan eveneens die wederkerigheid.

U zult merken dat u dingen weet zonder te weten waarom of die logisch niet verklaarbaar zijn, maar die in uw wereld toch juist zijn en u zelfs een grotere beslissingsvrijheid geven in omstandigheden die voor anderen noodlot schijnen te worden. Een harmonische projectie is dus erg belangrijk.

Uzelf projecteren is weer iets anders. Uzelf projecteren betekent: uzelf kennen en het beeld van wat u bent met inhoud a.h.w. ergens anders plaatsen: in een sfeer, in een wereld of ergens op uw eigen wereld. Wij hebben in de vorige les verschillende mogelijkheden daarvan onder ogen gezien.

Op het ogenblik, dat u harmonie projecteert, is dit voor de wereld waarin leeft en voor elke wereld waarmee u bent verbonden eenvoudig een projectie: een kenbaar worden. Dat die kenbaarheid door omstandigheden: door intellect, door gevoelsmogelijkheden wordt bepaald daar kunnen wij niets aan doen. Maar de plant voelt aan. Het dier voelt u aan. De mens voelt u aan, zelfs wanneer u niet ter plaatse bent. Hierdoor heeft u dus geleerd deel te worden van een geheel.

Wij hebben een aantal regels en methoden besproken die bruikbaar zijn voor dergelijke dingen. Regels zijn eigenlijk hulpmiddelen die terzijde moeten worden gezet zodra wij weten wat wij doen. Dat laatste is belangrijk: wij moeten weten wat wij doen.

Weten kan alleen in onszelf ontstaan: Wij kunnen van buiten lering krijgen, maar eerst wanneer ze in ons is geïntegreerd, krijgt ze voor ons een werkelijke en praktische betekenis. Daarom moet u als mens eerst deze projectie van harmonie leren voordat de werkelijke harmonische projectie op elk vlak voor u bereikbaar wordt.

Ik hoop, dat u mij tot zover heeft gevolgd en dat het niet te ingewikkeld is. De dingen die ik zeg lijken misschien te eenvoudig of te onbegrijpelijk maar ergens zijn ze logische daarnaast zijn ze hanteerbaar.

In het begin heb ik u al duidelijk gemaakt hoe je die harmonie tot stand brengt. Jezelf als een geheel aanvaarden, ja. Maar ook weten dat wat je in negatieve en in positieve zin bent tezamen niet alleen je wezen vormt, maar tevens je functioneren mogelijk maakt. Die zelfaanvaarding kan eerst ontstaan, als wij begrijpen dat niet een deel van ons wezen maar het geheel van ons wezen belangrijk is. De rust, die daardoor ontstaat, behoeven wij niet na te streven. Ze is een automatisch gevolg van deze manier van zelferkenning en zelfbeleving, al het andere vloeit daaruit voort.

Gaat u proberen om het ik te projecteren, begin dan in 's hemelsnaam niet met onmiddellijk hoge werelden op te zoeken. Want een hoge wereld kan voor u geen betekenis hebben, als u geen lage wereld kent. Alles heeft zijn tegendeel. De erkenning van beide factoren, die de tegenstelling vormen, maakt het eerst mogelijk het gebied tussen die beide te begrijpen en te beschrijven. Begin de zelfprojectie gewoon in een plant, in een bloem in een voorwerp. Leer uw krachten met een deel van uzelf te verankeren in iets anders. Ook weer niet iets dat bijzonder is: Bijna elke mens laat bewust of onbewust voorwerpen op met zijn uitstraling, met een deel van zijn wezen, met zijn eigen energie. Doet u dat bewust, dan betekent het alleen dat de energie sneller en sterker wordt uitgezonden en dat het patroon door het voorwerp dus gemakkelijker wordt opgenomen. Er zal altijd een resonans blijven bestaan tussen dat voorwerp en uzelf zolang de daar ingelegde trilling en de kwaliteit van uw persoonlijkheid gelijk zijn.

Wanneer u zich instelt op het voorwerp, ontstaan er beelden van b.v. de omgeving waarin het zich bevindt. Dat zijn enigszins fantasieën, maar daar zitten zoveel werkelijke elementen in verscholen dat u er ook werkelijk iets mee kunt doen en niet alleen maar een beetje experimenteren zonder meer.

Projecteert u in planten, dan kunt u het leven en de groei van een plant beïnvloeden. U kunt natuurlijk niet een geheel levensproces ongedaan maken, maar u kunt b.v. wel bereiken dat een plant, die te sterk naar de lichtkant (de zonnkant) zich keert, 's nachts deze helling herstelt en dus niet helemaal scheef groeit, maar alleen een draai beweging maakt in plaats van de richtbeweging naar het licht.

Bij dieren is het precies hetzelfde. Als u het dier aanvaardt voor wat het is en u projecteert daar een deel van uw gevoelens in (het dier kan uw rationele argumenten grotendeels niet verwerken), dan zult u zien dat het dier reageert in zijn eigen termen van mogelijkheid en bewustzijn, maar harmonisch.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 9 – Harmonische projecties

Door op deze manier te leren een deel van jezelf te verankeren in de wereld om je heen maak je je eigen leven en beleven aanmerkelijk groter. Niet allen begrijp je meer en word je beleven intenser, maar gelijktijdig wordt ook je invloed en daarmee je verantwoordelijkheid groter. Dat is een heel belangrijk ding.

Begin niet met deze dingen voordat u eerst uzelf bewust in uw tegenstelling heeft erkend en daarmee vrede heeft gevonden. Doet u het vanuit een eenzijdigheid, dan zult u over het algemeen meer ongelukken veroorzaken dan wat anders.

Als u het wilt proberen met geestelijke krachten, geestelijke werelden, elementalen en wat dies meer zij, te communiceren dan is dat mogelijk, indien u innerlijk die harmonie bezit. Maar een projectie kan nooit geschieden op uw voorwaarde. De voorwaarde wordt altijd bepaald door degene met wie u te maken heeft. Diens begripsvermogen, diens wereldvoorstelling dient u tijdelijk als deel van uw leven te aanvaarden. Dan pas is de wisselwerking mogelijk en kunt u zelfs uw waarnemingsvermogen verplaatsen buiten de stoffelijke wereld zonder dat behalve in de grenzen van het verstandelijke u wordt beperkt in uw waarneming.

Het verklaren daarvan zal moeilijker zijn, dat geef ik graag toe.

Woorden schieten nu eenmaal vaak tekort voor dingen die men niet kent. Maar men leert die werelden werkelijk hanteren. Zelfprojectie is niet alleen maar datgene wat je bent a.h.w. aan een ander opleggen. Het is wel degelijk gewoon jezelf zijn in elke ontmoeting met elke ander. Dan moet je ook niet boos zijn, als de ander anders is dan je zelf bent of de dingen anders verwerkt dan je hebt verwacht. Juist als je de ander accepteert in zijn volledigheid, zijn er contacten mogelijk waardoor je de ander voor zover je dit kunt zult begrijpen en tevens met de ander een mate van eenheid vindt waardoor de juiste samenwerking emotioneel geestelijk, verstandelijk of anderszins een feit wordt.

Het zijn dingen waar de regels maar hulpmiddelen voor zijn. Besef wel dat, als u begint met zelfprojectie u daarmee ook de verantwoordelijkheid op u neemt voor uw eigen effect op de wereld. Maar uw ego bevat zoveel, dat u bijna elke wereld, die menselijk nog uitdrukbaar is hoe vaag dan ook, kunt bereiken, dat uw ik zich daar kan manifesteren en dat u, mits harmonisch daarmee, daaraan krachten kunt ontlenen die gelijktijdig uw behoeften kunnen uitdrukken.

Het geheel van ons bestaan is een wisselwerking. Als u steeds verder doordringt in al die werelden, dan wordt u zich ongetwijfeld ook bewuster van dingen in uzelf die op dit moment nog onderdrukt zijn. En dan denk ik niet alleen aan incarnatieherinneringen, want die kunnen soms stoffelijk emotioneel belangrijk zijn maar ze zijn eigenlijk niet zo belangrijk, als datgene wat u in de geestelijke werelden bent geworden. (U denkt geweest, maar u bent het nog steeds, alleen weet u het niet.)

De beschikking krijgen over alle bronnen die in jezelf liggen is mogelijk door de aanvaarding van al die andere werelden in hun eigen termen, onvoorwaardelijk.

Harmonische projectie kan het best worden gekenmerkt door te stelling het is de onvoorwaardelijke erkenning van het andere, waaraan men zich niet prijsgeeft maar waaraan men zich ook niet oplegt. Dan moeten we daar ook onmiddellijk aan toevoegen, daardoor zal het andere mij beïnvloeden en ik het andere, en deze beïnvloeding moeten wij eveneens leren erkennen. Want het is deze wederkerige beïnvloeding die de factor is welke geestelijk zowel als stoffelijk mede bepalend is voor al datgene wat bereikbaar is.

Probeer u alstublieft niet te verplaatsen naar een andere wereld of een andere persoonlijkheid op te roepen. Het is altijd een poging die maar beperkt succes heeft en die in heel veel gevallen bovendien voert tot zelfbedrog en fantasie.

U kunt op den duur harmonische persoonlijkheden herkennen met wie er een relatie heeft bestaan of zal bestaan en dan kunt u inderdaad tot contacten en uitwisselingen komen. Deze zijn dan het gevolg van de totale erkenning waarin u leeft. Ze zijn niet iets dat u kunt afdwingen van uit een beperkt bewustzijn.

Wat u bent, draagt u uit, of u het wilt of niet. Niet datgene wat u denkt te zijn of voorgeeft te zijn, maar datgene wat u wezenlijk bent. Besef dit:

U kunt juist door uw uitstraling, die erg belangrijk is in al deze gevallen, u zelf nooit volledig vermommen voor een ander die openstaat voor uw uitstraling. Daarom is het beter zo weinig mogelijk komedie te spelen. Enige komedie schijnt menselijke onvermijdelijk te zijn, vandaar dat men ook spreekt van komedie humaine. Beperk dat zoveel mogelijk. Probeer het niet langs slinkse wegen te doen, maar heel diplomatiek zoals dat heet. Probeer maar gewoon recht toe recht aan uzelf te zijn maar de ander te aanvaarden als volwaardig, de ander te zien waarmee je verbonden bent. Daaruit vloeit al het andere voort.

De ervaringen die je zo opdoet zijn ook geestelijk van groot belang. Ze kunnen je helpen om vele geestelijke werelden na de dood gelijktijdig te herkennen. Deze ontwikkeling voorkomt dat je eenzaam denkt te zijn, omdat je te zeer gebonden bent aan de voorstelling van jezelf of van je wereld.

Het voorkomt zelfs dat u meent dat de Orde wel klaar staat om u op te vangen en dat u dan onmiddellijk halleluja: Ordclid zult worden. Want ook dit is niet reëel. U kunt innerlijk verwant zijn met de Orde. Dan is dat een harmonie met een aantal entiteiten die dermate sterk is dat er een uitwisselingsmogelijkheid is. U kunt dan gaan reageren vanuit het totale bewustzijn. Dat wil niet zeggen dat andere persoonlijkheden u zonder meer opvangen. Dat is gewoon een vergissing. U moet het zich niet te eenvoudig maken, niet te zeer alles vermenschlijken.

Zelfprojectie op de juiste wijze gebruikt, zeker uitgaande van een harmonische projectie, is het begin van een ontdekking van de totale wereld. Ik hoop, dat onze lessen iets daartoe hebben bijgedragen en dat u deze voor uzelf, beperkt of minder beperkt, zult bereiken.

Ik heb geprobeerd zo eenvoudig mogelijk een zeer veelomvattend onderwerp uit te drukken. Ik hoop daarin geslaagd te zijn. Als er enige harmonie tussen ons heeft bestaan, dan zult u ook nog indrukken hebben opgedaan die niets te maken hebben met het gesprokene, maar die wel degelijk te maken hebben met uw persoonlijkheid en de verschillende geestelijke persoonlijkheden hier aanwezig.

HET INNERLIJK VAN DE MENS

Als je bezig bent met dergelijke dingen, dan loopt het op een gegeven moment toch wel een beetje fout. De mensen denken dan: ach, het is niet zo belangrijk. Wat heb ik eraan? Het klinkt mooi, maar wat moet je ermee doen?

Als ik dus wil proberen iets te zeggen over esoterie, dan moet ik beginnen met te constateren dat de innerlijke weg, zoals dat heet, een weg is die iedereen moet gaan. Het is niet iets waarvan je kunt zeggen: Nu ja, dat doe ik nu eens wel en nu eens niet. Want als je het deze keer niet doet, dan doe je het in een volgend leven wel.

Er zijn mensen, die leren het misschien moeizaam, zij hebben wel honderd incarnaties nodig. En dan zijn ze alleen eigenwijs. Zij kloppen zich op de borst en zeggen: Ik ben een oude ziel. Dat is hetzelfde als iemand zegt: Op school ben ik al voor de tiende keer blijven zitten. Het zou erg mooi zijn als geestelijk de zaak op dezelfde manier werd aangepakt en dat ze zeggen: Laat ze maar promoveren.

De werkelijkheid is echter anders. Als je faalt, dan moet je opnieuw beginnen. Als je de innerlijke weg volgt, dan kun je daardoor voorkomen dat je teveel blijft zitten. Dat zit er een zekere progressie in alles wat je doormaakt. En als je dan verscheidene incarnaties hebt gehad, dan is elke incarnatie weer een verdieping, een verbetering van hetgeen er vroeger is geweest. Het is dus niet alleen maar ijdel gezwam. Dat wil ik maar even voorop zetten: Je moet je altijd verdedigen voordat ze beginnen aan te vallen, dan vallen ze namelijk niet aan. U moet nu niet denken aan ben evenwicht door afschrikking, want dat is mijn bedoeling niet.

Als je naar binnen toe gaat, dan word je over het algemeen geconfronteerd met allerlei dromen en wensdromen. Ook de God die je in jezelf ontmoet, het innerlijke licht, is eigenlijk in het begin een wensdroom. Er zit wel een werkelijkheid achter, maar zolang je daar zelf vorm en gestalte aan geeft, blijft het toch in de eerste plaats een soort innerlijke luchtspiegeling.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 9 – Harmonische projecties

Daarom moet je, wanneer je in jezelf keert, proberen om op een gegeven ogenblik die beelden achterwege te laten.

Esoterie is een manier van voelen meer dan een manier van denken of van willen. Om de toestand te bereiken waarin je tot dit voelen kunt komen, zul je een zekere wilskracht, een zekere beheersing nodig hebben. Dat is vanzelfsprekend: Maar probeer het alsjeblieft niet om het zo mooi te doen: God in mij waar bent U. Dat is zo iets als blindenmannetje spelen of krijgertje. Je moet niet vragen: Waar is die God? Die God is er heus wel. Je moet ook niet zeggen: Ik ga God beleven. Je moet gewoon zeggen: Ik ga beleven. Je moet niet zeggen: Ik ga nu eens omschrijven welke werelden er in mij zijn. Want dan komen we terecht bij al die heerlijke oude beelden. U weet wel, als je in jezelf doordringt, dan kom je eerst in een jungle terecht compleet met verscheurende dieren. Als je daar door bent, kom je in tuinen waarin je meent rustig te kunnen wandelen totdat blijkt dat de paden nergens heen voeren. Tenslotte zie je in de verte een stad. Die ga je binnen en dan ga je de tempel in. Daar brandt een lampje. Dat lampje is dan het licht Gods.

Erg mooi: maar het is een rationele voorstelling. Het is een gelijkenis. Het is niet de werkelijkheid. Als u die gelijkenis aan uzelf vertelt, dan is het daarom nog niet waar. Daarom zeg ik: Esoterie is een kwestie van voelen. Het beste zou zijn, als je niet kon denken. Er zijn heel veel mensen die het niet doen en dan denken dat ze belangrijke denkers zijn. Ook dat is gewoon de gedachten een beetje laten spelen zonder er aandacht aan te schenken, dat zou misschien gaan. Het gebeurt ook wel eens dat de televisie aanstaat en dat u niet kijkt. Zo moet u dat innerlijk zien. De beelden zijn er wel, maar ze zijn niet belangrijk. Het gaat om wat je voelt, wat je in jezelf beleeft. Dan zijn die gevoelens ook niet te omschrijven. Je kunt niet terugkomen en zeggen: Nu heb ik dit en dat in mij aangetroffen. Je kunt alleen zeggen: Ik heb in mij gerust en ik ben eruit gekomen met een gevoel van vrede, van kracht, misschien met een soort wijsheid, een vergroting van begrip. Dat is alles.

Als je dat niet doet, dan blijf je aan de buitenkant zitten. Dan ben je als iemand die een auto kan besturen, maar niet weet hoe de motor werkt. Maar als er een defect is aan de motor, dan moet je weten hoe ze werkt om haar te kunnen herstellen.

Onze innerlijke waarden, onze harmonieën en hoe ze verder worden genoemd, zijn lang niet altijd honderd procent, dat weet u ook wel. Als u het niet weet, dan zou ik als ik u was wat eerlijker zijn, dan gaat uw onwetendheid vanzelf over.

Weten dat die innerlijke beleving op dit moment niet mogelijk is, zegt gelijktijdig: Er is iets in mijn innerlijke processen niet juist. En als u dan die vrede kent en haar kunt vergelijken met de toestand die u nu heeft, dan kunt u de fout meestal vinden.

Wij zijn voortdurend bezig om in ons bepaalde spanningen op te heffen. Zelfs het droomleven werkt daaraan mee. In de innerlijke belevingen, de esoterische belevingen in projecties, wij zijn altijd bezig om een soort evenwicht te scheppen voor onszelf. Als wij nu weten op welke wijze het evenwicht tijdelijk verstoord is, dan kunnen wij het herstellen. Ik wil niet zeggen, dat daarmee de storing wordt opgeheven, maar het wordt beheersbaar. In jezelf beleven is dus wel erg belangrijk.

Dan vragen de mensen zich af: Hoe moet ik dat doen? De een doet dat het best als hij zit te mediteren misschien. Een tweede, krijgt waarschijnlijk de beste resultaten, als hij gewoon druk aan het werk is en alleen aan zijn werk denkt en dan plotseling in zich een gevoel krijgt. Er zijn er misschien ook die hun kop hard tegen de muur moeten stoten om dat gevoel te krijgen. Voor hen is harmonie afhankelijk van een buil. Maar het gaat niet om de manier waarop, het gaat om de beleving.

In jezelf beleven wil zeggen a.h.w. de toon zien waarin het gehele werk zich voor je afspeelt. Want jouw wereld is niet gelijk aan die van een ander. Dat denk je alleen. Jullie hebt allemaal afspraken zoals dat is het rode licht en dat is het groene licht. Maar of ze nu dezelfde tinten rood en groen zien, dat weet niemand. En omdat we een plaatsoriëntatie kennen die vergelijkbaar is, weten we: het bovenste is rood het onderste is groen. En dan heb er nog het gele licht tussen en typisch Haags in de stille perioden ook nog het flikkerlicht.

Die afspraken zeggen nog niet dat wij de wereld zien zoals een ander die ziet. Wij leven een beetje in onze eigen wereld. Het wonderlijke is nu, dat het gevoel in ons de mogelijkheid geeft om die verschillen onbelangrijk te maken. Normalerwijs komen de botsingen tussen de mensen voort uit de voorstellingen die zij van zichzelf hebben opgebouwd.

De voorstelling van hun wereld of van juistheid daar vechten ze om, en ze begrijpen niet dat wat voor de een juist is voor de ander dom kan zijn en omgekeerd. En toch, de een kan garnalen eten en ervan genieten en de ander krijgt uitslag. Dus met het gevoel gaan ze a.h.w. objectiveren. Je gaat begrijpen: alles is een beetje subjectief, maar er zijn bepaalde waarden die wij gelijk hebben.

Zo komt je innerlijke wereld naar buiten. Hoe meer die wereld wordt gedeeld met anderen, met de rest van de wereld, hoe vollediger je je eigenlijk ook kunt ééngevoelen met de wereld.

Het is in mijn ogen heel vreemd. Als ik naar de mensen kijk dan is minstens 80 % van de mensen die de wereld op de een of andere manier een beetje zien als een vijand of als iets dat er alleen maar is om te gebruiken. Dat zij er zelf deel van zijn, ontgaat hen allemaal. Toch is dat deel zijn het enige belangrijke van je bestaan op aarde. Daarom moet die innerlijke je, wel worden gevolgd. Het is de enige manier om te komen tot de realiteit met de wereld buiten je. En wat meer is, de vragen die je anders stelt, behoef je niet meer te stellen. Vragen als: Wat is de zin der dingen? Wat is de zin van mijn leven? Een mooie vraag. Als je dat wilt verklaren, in je eigen termen, dan overschat je jezelf of er deugt niets van. Een van de twee.

Volgens je eigen normen ben je eigenlijk altijd al een beetje een mislukking. Maar daar gaat het niet om. Het gaat erom wat ben jij in het geheel? Dan wordt de beoordeling heel anders. Dan kun je ook gemakkelijker vrede hebben met hetgeen je bent. Dan behoef je niet krampachtig te proberen om anders te doen, om anders te zijn. Dan weet je: zoals ik ben, ben ik goed, want op die manier behoor ik bij het geheel.

Ik denk, dat de godsdiensten langzaam maar zeker die innerlijke beleving en die innerlijke eenheid hebben verruild voor een hele hoop voorschriften en dogma's. Het is niet een kwestie van: zo is de leer, maar zo werkt ze in mij. Het is niet een kwestie van: het staat geschreven en dus is het zo, maar het leeft in mij en daardoor is het voor mij waar. Het is niet een kwestie van: wij weten beter dan jij wat de waarheid is en dus zult jij ons geloven. De waarheid is: in al mijn twijfels vind ik in mij iets wat mij zegt: dit moet wel waar zijn. En dat is dan inderdaad waar, dat is beleefbaar.

In de oude tijd was er heel veel magie en toverij. Maar wat was het eigenlijk anders dan gebruikmaken van innerlijke krachten, van projectie. U bent bezig met zelfprojectie. Ik hoop dat de projector het goed doet. Vroeger projecteerde men zich, zijn innerlijk beleven en zijn geloof veel meer dan tegenwoordig. De wereld denkt zo rationeel. Maar de mens is niet rationeel. Daarom moet je de ratio zien als een werktuig dat je hanteert en gelijktijdig in jezelf de juiste gevoelswereld vinden.

Dan blijken er verbondenheden te bestaan die redelijk gezien eigenlijk onaanvaardbaar zouden zijn, waar je heel veel tegen in kunt brengen. Dan blijken er allerlei relaties met velerlei dingen in de wereld te bestaan tot plaatsen toe die redelijk niet te verklaren zijn, maar die erop wijzen dat je zelf daarmee verbonden bent. Daarom is esoterie zo belangrijk, want die verbondenheden zeggen heel wat meer over je mogelijkheden, over wat je bent en zou moeten doen dan alle schitterende regels.

Ik heb het gevoel dat degenen die geestelijke leiding willen geven ofwel zichzelf verliezen in vaagheid (iets wat men ons niet altijd terecht, hoop ik, ook wel eens verwijt) dan wel zich uitputten in het scheppen van allerlei regels die zo waterdicht mogelijk moeten zijn, maar waardoor er geen ruimte meer overblijft voor het jezelf zijn. En iedereen wil tot op zekere hoogte zichzelf zijn dus wat gebeurt er?

De Paus is tegen elke methode van anticonceptie en de gelovige vrouwen nemen de pil. Dat klinkt misschien erg cru, maar, het is toch waar.

Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 9 – Harmonische projecties

De dominee kan spreken over de wil Gods, maar ja, als je met zaken doen een extra winstje kunt maken, dan zullen zijn belangrijkste financiers en ouderlingen heel waarschijnlijk ook nog wel eens u weet wel hoe.

Vroeger zeiden ze in Nederland: De vroomheid doet het in Brussel buiten de pot. En dat was heel gewoon. De mensen willen een beeld van zichzelf handhaven, de wetten van de maatschappij. Daardoor was er tevens een soort gewrongenheid.

Als wij innerlijk die gevoelens hebben leren kennen, dat innerlijk rustig zijn misschien is dat nog het best, dan beseffen we plotseling, die dingen komen er niet zo opeens, het is niet belangrijk meer. En dan zijn wij vrij. Niet vrij om te doen wat wil willen, maar vrij van belemmeringen die ons maken tot iets wat we niet zijn.

Ach, als ik zo nadenk over al die leringen over esoterie die wij hebben gegeven in de loop der tijd dan komt in mij de vraag wel eens op of wij de gevoelens hebben kunnen weergeven die meer waar zijn dan alle woorden die je kunt spreken.

Ik voel mij op dit moment met u verbonden. Dan moet u niet denken, wat zijn wij lieve jongens, want hij voelt zich met ons verboden. Er zitten echter een paar donderstenen tussen, al zijn het maar een paar. Ik ken u wel zo'n beetje. Het gaat er gewoon om dat er iets is wat ons elkaar doet begrijpen. Dan kun je het het gemakkelijkst zo zeggen:

Wij delen op dit ogenblik een zekere kracht. Dan gaat het niet meer over: wat is God, wat is godsdienst en wat is de eeuwigheid? Al die dingen zijn voorbij. Het gaat er om: begrijpen wij elkaar. Begrijpt u waarom u denkt dat u mij begrijpt? Wij delen gevoelens, geen begrip. Dat klinkt misschien wreed. U doet alle moeite om het precies te volgen en te begrijpen. En dan zeg ik u: Ik bedoel toch weer iets anders dan u denkt te begrijpen. Dat is de werkelijkheid.

Het is onze innerlijke wereld die eigenlijk alleen in een gevoel. in een beleving is uit te drukken, maar niet in een omschrijving die bepalend is voor hetgeen wij gemeen hebben. De uiterlijkheden doen niet veel ter zake. U denkt misschien: ja, maar de liefde, de hartstocht, de gemeenschappelijkheid, de solidariteit. Ik weet nog steeds niet wat dat is solidariteit. Het schijnt dat solidariteit voor veel mensen datgene is wat je van een ander eist wanneer je het nodig hebt zonder het zelf altijd te willen geven, wanneer een ander de behoefte daaraan kenbaar maakt.

Wij zijn gebonden juist omdat wij geen vragen stellen. Wij zijn verbonden met alle dingen. Die verbondenheid is veel belangrijker dan het andere. Dat we een deel daarvan soms in vocabelen kunnen omzetten dat is wat de Duitser zegt Nebensache. Het staat naast de feitelijkheid.

Ik heb kracht, wij zijn verbonden, dan heeft u die kracht toch ook. Niet omdat u zonder mij geen kracht heeft, maar omdat in mij het besef van die kracht leeft, niet als een begrip maar als een aanvoelen. En als ik dan zeg: Die kracht deel ik met u, dan deel ik die kracht inderdaad met u, omdat u zich bewust wordt van de kracht die in u leeft.

Dat is nu esoterie. Het is geen tovenarij. Het is gewoon delen, omdat je in jezelf de eenheid aanvoelt waarvan alle andere dingen alleen maar een verschijningsvorm zijn. Wat u denkt te zijn is niet belangrijk. Wat u zichzelf voorhoudt, is ook niet zo belangrijk. Maar wat u diep in uzelf kunt voelen en vooral de rust die u in u soms kunt vinden en misschien dat gevoel van licht en even los zijn van alle dingen dat is belangrijk.

Uw innerlijke weg is een weg naar een werkelijkheid die geen woorden meer kent. Uw innerlijk streven is niet het zoeken naar iets feitelijks. Het is een poging om al datgene te verliezen wat je belet jezelf te zijn.

De esoterie is een beleving, geen procedure. En als u in deze cursussen met een hoop feiten en regeltjes wordt geconfronteerd zo nu en dan, dan moet u begrijpen dat is gewoon maar een handleiding. Maar als u het in uzelf niet voelt, dan kunt u er toch niets mee doen.

Ik kan u bij wijze van spreken de schatten van de Graaf van Monte Cristo geven, maar u moet zelf de gang graven waardoor u uit de cel komt of zelf het trucje uitdenken waardoor u in zee wordt gegooid. (Met dank aan Dumas père)

© Orde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 9 - Harmonische projecties

U moet het zelf doen. U kunt het alleen doen door hetgeen er in u leeft. En als u nog eens bezig bent met de cursus van zelfprojectie probeer dan niet uw beeld uit te sturen, maar tracht uw zijn te beseffen. Dat beseff is dan de basis van alle projectie. Het is de basis van alle bewustwording. Het is zeker voor u de enige weg die u brengt tot een steeds intensere verbondenheid met de waarheid die overblijft wanneer alle illusie wordt teniet gedaan.

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

LES 10 - HET GROTE IK

Alles wat je bent alles wet je ooit zult zijn, alles wat je aan mogelijkheden in je draagt is deel van je eigen wezen.

Wie op aarde leeft, gebruikt maar een betrekkelijk klein deel van die totale persoonlijkheid. Als die persoonlijkheid echter leert: Innerlijk aanvaarden, kan zij via emoties, via inspiraties en hoe men dat ook moge noemen een aanvulling vormen op het redelijke bestaan en je daardoor een verdieping geven van het ik besef.

Als je jezelf wilt projecteren (of dit nu is je wezen, je uitstraling projecteren danwel jezelf buiten de stof plaatsen en elders gaan waarnemen) dan zit je altijd met die twee dingen: het Grote Ik en het stoffelijke ik. Op het ogenblik, dat tussen deze beide weinig of geen verbinding is, zal het uitstralen van je persoonlijkheid over het algemeen beperkt zijn. Als je daarentegen innerlijk zeer sterk geladen bent zodat je emoties je onbewuste achtergronden je geestelijk, deel van het ik a.h.w. meespreken dan projecteer je plotseling een veel sterker veld, je bent veel gemakkelijker aanspreekbaars veel gemakkelijker te bereiken.

Het zal u duidelijk zijn waarom ik dus het Grote Ik als basis neem. Want bij alles wat wij willen bereiken is dit totale ik gelijktijdig onze begrenzing en voor ons een bijna onuitputtelijke voorraadschuur van mogelijkheden.

Wij hebben in de cursus een aantal aspecten gezien. Wij zijn filosofisch geweest. Wij hebben het gehad over de mogelijkheden om het ik op welke wijze dan ook te projecteren. Wij hebben gesproken over harmonie. Al die dingen zijn van belang. Laten wij dan deze laatste bijeenkomst eens gebruiken om eenvoudig een paar punten op een rijtje te zetten en daar dan nog enkele praktische conclusies aan verbinden.

Het totale ik bevat een weten dat vele levens en vele werelden omvat. Niet al dit weten is toe te passen in de stoffelijke wereld. Een groot gedeelte daarvan kan echter worden aangepast en heeft dus in de stoffelijke wereld wel enige betekenis.

Wanneer wij in onszelf stil kunnen zijn zodat het gehele ik een eenheid wordt en niet meer de redelijke persoonlijkheid als een opposant staat tegenover de emotionele zijde, dan ontstaat voor ons een fusie waarin de gehele persoonlijkheid met al haar mogelijkheden zich kan manifesteren. Dit is onder meer een bron van kracht. Daarnaast echter betekent het een niet rationeel maar intuïtief tot stand gekomen weten. Dit weten hebben we nodige omdat het onze oriëntatie bepaalt t.a.v. de wereld die we nu als de onze beschouwen.

De praktische conclusie is dan: In de 1^e plaats: meditatietechnieken van welke aard dan ook zijn dienstig, om een ik-projectie, te verwezenlijken. En de mogelijkheden daarvan te vergroten. Daarbij is het wel van belang dat meditatie niet op een onderwerp maar op totale rust, op totale eenheid van het ik zijn gericht. In de 2^e plaats: Ons ik heeft een groot aantal voertuigen. Elk van die voertuigen kan in zijn eigen wereld waarnemen. Wij beschikken ook wanneer we op aarde zijn over enkele voertuigen die kunnen worden gebruikt voor waarnemingen in de materie zowel als in de astrale wereld en in bepaalde Zomerlandwerelden. Als wij het hebben over de projectie van onze persoonlijkheid, dan denken wij gewoonlijk niet verder dan deze mogelijkheden. Het daarvoor gebruikte voertuig is over het algemeen het etherische, in enkele gevallen een laag geestelijke. Het astrale voertuig wordt door ongeschoolden gebruikt, maar bergt vele gevaren in zich. Het gebruik daarvan zou vermeden moeten worden.

Elke projectie van de persoonlijkheid met het doel waarnemingen te doen op andere plaatsen zou dienen te geschieden aan de hand van een voorstelling van de plaats die men heeft of van een gevoelsindruk van de plaats die men op welke wijze dan ook kan verkrijgen.

Praktische conclusie: Daar het astrale voertuig niet gewenst is, zullen wij bij elk gevoel van uittreding, elk gevoel van wazig worden en wegrijven ons onmiddellijk concentreren op wat voor ons een symbool is van een geestelijke wereld. Voor veel mensen is b.v. de voorstelling van het gouden licht of zonlicht daarbij voldoende. Hiermee voorkomt men dat het astrale voertuig betrokken wordt bij verdere acties, die door het bewustzijn worden gestuurd.

Wanneer wij uittreden en een bepaalde voorstelling hebben, dan stellen wij ons niet voor dat wij naar die plaats toegaan, maar alleen dat wij ter plaatse zijn. Onze eerste taak ter plaatse is altijd waarnemen: dat wil zeggen het gezichtsveld bewust, en geconcentreerd doen wentelen in een horizontaal vlak van 360 graden. Pas nadat wij dit hebben gedaan en ons dus goed hebben georiënteerd, kunnen wij eventueel verdere bewegingen maken. Ofschoon er andere mogelijkheden zijn, is het voor de doorsneestofmens het eenvoudigst als hij zich voorstelt dat hij in de gewenste richting gaat.

Wanneer wij in een geestelijke toestand zijn hetzij uitgetreden, hetzij in een toestand van ontruktheid dan kunnen wij een medemens niet meer beroeren op stoffelijk niveau. Dat wil zeggen, dat stoffelijke redelijke benaderingen op dat ogenblik evenmin zinvol zijn. Wij kunnen geen daden stellen, maar wij kunnen wel invloed uitstralen.

De communicatie in uitgetreden toestand berust in feite op een projectie van denkbeelden of gedachten in ons. Daarvoor is het nodig deze indrukken, deze woorden, deze denkbeelden zo sterk mogelijk te formuleren. Wij kunnen dit het eenvoudigst doen door ze ons eerst voor te stellen en ze dan uit te spreken. Geestelijk doe je dat dan ook inderdaad al hoort niemand het. Hierdoor is het denkbeeld dermate scherp geformuleerd en bovendien op een bepaalde persoonlijkheid gericht dat de overbrenging ervan naar tenminste diens onderbewustzijn en bij gevoelige personen direct naar het bewustzijn mogelijk is geworden.

De praktische conclusie: Wij moeten, als wij willen projecteren wat we zijn, op een zeer definitieve wijze te werk gaan. Geen vage voorstellingen, maar een nauw omschreven beeld. Geen algemene gevoelens, maar een nauwkeurig omschreven boodschap. Wees niet bang voor formuleringen, de formulering doet niet te zake. Ze wordt toch altijd door de ontvanger vertaald in eigen termen, als hij ze al bewust ontvangt.

Realiseer u dat u - uitgetreden zijnde - geen mogelijkheid heeft dan alleen het projecteren van gedachten tot communicatie met mensen die in de stofleven en dat u verder geen directe mogelijkheid heeft tot ingrijpen op stoffelijk niveau.

Dan komen wij terecht aan de andere kant van de zelfprojectie waar wij proberen om onze persoonlijkheid uit te stralen. Daarbij zijn een paar punten die iedereen kent. Ik zal ze nog eens herhalen:

Wanneer u bepaalde emoties of gevoelens heeft, dan straalt u die uit in uw omgeving. U doet dat intenser naarmate u zelf vollediger en emotioneler bij hetgeen u doet betrokken bent. Het is duidelijk dat als u sterk uitstraalt, u zelfs voorwerpen met die uitstraling dermate kunt doordringen dat ze nog wel lange tijd daarna diezelfde emotie blijven uitstralen op een manier die voor ieder gevoelig persoon merkbaar is.

Realiseer u heel goed dat u dus nooit slechte gevoelens moet uitstralen als u toevallig een paar voorwerpen in de buurt heeft staan. Ik zou het trouwens als ik u was helemaal vermijden, maar dat is een zuiver persoonlijke opinie.

Wanneer u echter woede of iets dergelijks uitstraalt en u laadt voorwerpen daarmee op, dan blijft die straling daarin doorwerken. Dat is iets dat vergelijkbaar is met de z.g. spookverschijnselen die als een afdruk in de omgeving liggen en die door een gevoelig persoon weer tot leven kunnen worden gewekt.

Realiseer u verder: uitstraling van gevoelens impliceert oprechtheid van de persoonlijkheid. U kunt uw persoonlijkheid niet projecteren als u niet althans innerlijk oprecht bent. Uiterlijke vormgeving doet daarbij minder ter zake, maar wij moeten rekening ermee houden dat alles wat wij innerlijk zijn, wordt geprojecteerd, niet datgene wat wij het liefst naar de ander zouden willen overbrengen. Hiervan zijn modificaties mogelijk, maar dat kan alleen op zeer korte afstand, voor zeer korte tijd en met een betrekkelijk geringe intensiteit.

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

Conclusie: Willen wij gaan werken met uitstralingen vanuit onze stoffelijke persoonlijkheid, dan is het zeer belangrijk dat wij innerlijk tot rust komen. Eerst wanneer wij een mate van innerlijke evenwichtigheid hebben bereikt zijn wij namelijk in staat tot een zuivere definitie te komen van datgene wat wij wensen te representeren zonder daarbij gelijktijdig te proberen onze persoonlijkheidsgegevens in feite te vervalsen.

Wilt u echter die persoonlijke uitstraling sterk richten kies dan iets waarvan u eerlijk overtuigd bent: iets waarmee u zich innerlijk verbonden voelt. Maak dit tot draaggolf van al datgene wat u aan een ander a.h.w. wilt opleggen of wat u die ander wilt geven. U zult ontdekken als uw liefde voor de natuur zeer sterk is, u een persoon zelfs als die persoon u eigenlijk antipathiek is, toch kunt benaderen met een uitstraling van liefde op het ogenblik dat u die persoon ziet als deel van het milieu. Zou u hem als een afzonderlijke persoonlijkheid benaderen, dan wordt hij onoprecht en de mogelijkheid om dan werkelijk met uw uitstraling die persoon te bereiken en tot een zekere harmonie te brengen is zeer gering.

Er zijn natuurlijk nog andere methoden en werkwijzen. Het zou te ver gaan om die allemaal hier op te sommen.

De basis van alles wat we doen is gelegen in iets wat ik toch een filosofisch concept acht:

Er is één kracht. Wij zijn deel van die kracht. Dóór ons dit deel zijn van die kracht bewust te worden kunnen wij werken uit het geheel van die kracht voor zover ons wezen die kan bevatten. Dit is zeer belangrijk. Maar er zijn belangrijker dingen wanneer je in de stof leeft dan alleen dit.

Dat wat je doet, moet verantwoord zijn. Je kunt geen fantasiewereld opleggen aan de werkelijkheid. Als je al enige kracht daardoor kunt overdragen, dan zul je toch weer ergens gefrustreerd zijn door de gevolgen. Nogmaals, realiseer je heel goed wat je moet zijn, wat je moet doen.

Innerlijke vrede, innerlijke harmonie, ja, een punt bereiken waar alle denken a.h.w. vervaagt en geen betekenis meer heeft, is ook hier erg belangrijk.

Deel zijn van God, zoals men dat dan noemt, betekent echter ook een verantwoordelijkheid aanvaarden voor al datgene wat die God in je legt. Je kunt niet het ene zijn zonder het andere. Elk gebruik van de kracht in u betekent ook een verantwoordelijkheid ten aanzien van de bron van de kracht waaruit u de zaken put. Juist die verantwoordelijkheid zal voor een stoffelijk mens betekenen dat hij op een redelijke wijze te werk gaat, dat hij zijn procedure in vaste vormen giet, dat hij datgene wat hij wil bereiken ook inderdaad in zijn stoffelijke wereld als goed en aanvaardbaar ervaart,

Het zal u duidelijk zijn: bij al deze dingen is de achtergrondgedachte van overwegend belang. Als u niet kunt geloven dat u deel bent van de totale kracht, dan zal het heel erg moeilijk zijn om daaruit te werken. Als u gelooft deel te zijn van een andere beperkte kracht, zult u daaruit kunnen werken omdat ze een deel van het goddelijke weergeeft. Maar u bent dan beperkt door de geaardheid van het wezen dat u zich voorstelt.

Nuchtere conclusie in dit geval:

Ongeacht alle filosofische concepten is een aanvaarding van een totaliteit of van een kracht noodzakelijk om daaruit kracht te kunnen putten, de persoonlijkheid te projecteren of krachten vanuit de stoffelijke persoonlijkheid te projecteren. Daar waar deze aanvaarding teveel wordt overschaduwed door een ik-beeld, zal de werkzaamheid en de mogelijkheid van elke projectie aanmerkelijk worden verminderd. Iemand, die alleen zichzelf zoekt, kan alleen met zijn eigen krachten werken en die zijn dan in vergelijking tot andere zeer beperkt.

Werk uit het besef van het geheel. Geloof aan een kracht hoe u deze ook omschrijft. Voel u deel van deze kracht. Stem uw wezen en uw werken af op deze kracht, maar zorg ervoor dat ze in uw eigen wereld en voor uw redelijk en stoffelijk besef zo goed als voor uw gevoel aanvaardbaar blijft. Pas als dit het geval is, heeft u optimale resultaten te verwachten.

Wie probeert alles in vormen en formalismen onder te brengen, zal heel snel ontdekken dat ook dit ketenen zijn. Als wij het ik willen projecteren en wij doen dat alleen aan de hand van een vaste procedure, dan kunnen wij zonder deze procedure niet meer werken. Maar op het ogenblik, dat wij de procedure op zichzelf als van geen belang achten en zo nodig achterwege kunnen laten op grond van een innerlijke overtuiging, zullen wij onder alle omstandigheden en te allen tijde kunnen werken uit de kracht van de totaliteit. Wij zullen dan met de kracht van de totaliteit al datgene wat waarlijk en eerlijk in ons leeft kunnen projecteren naar de buitenwereld. Het is van groot belang dat u ook dit begrijpt,

Er zijn mensen die bepaalde spreuken gebruiken (choans e.d.) om in een bepaalde trance te komen en daarin dan het gevoel van eenheid beleven. Ik heb daar niets op tegen. Maar als u nooit heeft geprobeerd met een andere spreuk hetzelfde te bereiken of desnoods door een andere procedure hetzelfde tot stand te brengen, dan heeft u uw mogelijkheden beperkt. Praktisch gezien betekent dit: Wees vooral plooibaar ook in uw geestelijke benadering. Wees plooibaar in de manier waarop u de dingen doet. Laat mij het zo zeggen:

Het ene ogenblik kunt u zich projecteren naar een mens met een korte hevige golf. Het volgende ogenblik wilt u misschien t.a.v. een andere persoonlijkheid eerder een langdurig veld afgeven. In beide gevallen zullen de resultaten vergelijkbaar of gelijk zijn. Maar voor u is op het ene ogenblik die golf noodzakelijk en dwingend het andere ogenblik daarentegen juist de gelijkmatigheid. U kunt niet afgaan op bepaalde uiterlijke normen. U moet altijd kunnen improviseren. Daarom zou ik zeggen:

Improvisatievermogen, zelfs een mate van fantasie bij het gebruik van geestelijke krachten, het beleven van geestelijke krachten en projectie van de persoonlijkheid op welke wijze dan ook is noodzakelijk en onvermijdelijk.

Ik wil nu even afwijken van hetgeen ik tot zover heb gezegd. Ik meen, dat het een redelijk duidelijk en feitelijk juiste samenvatting is van veel dat u heeft geleerd in de voorgaande lessen. Er zijn echter dingen die u heel goed moet begrijpen.

Elke kracht, elk wezen - of het nu een geest is of desnoods een plant - kan projecteren. Lagere bewustzijnsvormen, die geen redelijke scheiding hebben ondergaan, projecteren over het algemeen veel intenser dan mensen. Daar staat tegenover dat hun projectie niet gericht of zeer beperkt gericht is en daarom alleen die persoonlijkheden kunnen beïnvloeden die een gelijksoortig bewustzijn bezitten.

Zijn er echter wezens, die mensen als een deel van hun wereld hebben aanvaard, dan blijkt dat zij vaak in zeer sterke mate in staat zijn hun gevoelens en zelfs ook hun wensen te projecteren naar mensen. Dit gebeurt niet op verstandelijk vlak, maar het is desalniettemin voor de meeste mensen die zich met dieren harmonisch gevoelen onmiskenbaar. Dat is heel belangrijk.

Wij zitten met een mensheid die niet in staat is zichzelf als een eenheid te beleven. En u al probeert u het beste zult ook moeten ontdekken dat u elke keer toch weer uiteenvalt in twee delen. Het ene deel denkt zo: het andere deel redeneert anders. Het is een bekende grap, dat de grootste zondaars 's zondags onder de preekstoel zitten. Dat is begrijpelijk.

Als je een scheiding maakt tussen God en het menselijke bestaan, dan heb je God in feite uit het menselijke bestaan gebannen. Je aandacht voor het goddelijke is dan niets anders dan een doekje voor het bloeden: een soort toevoeging van een zekere emotie die een zelfrechtvaardiging rationeel dan weer mogelijk maakt. Wij kunnen alleen permanent iets zijn. Op het ogenblik dat je probeert de twee delen tegen elkaar uit te spelen, ga je in feite ten onder aan je eigen verdeeldheid: Niets is belangrijker dan dat een mens in zich eenheid en rust gewint. Dat heeft niets te maken met psychologie en nog veel minder met moraliteit en wat dies meer zij. Het is eenvoudig een feit in de natuur.

Elk wezen, dat een eenheid bezit, is in staat zich op zijn niveau volledig te projecteren. Wanneer de mens tot zelfprojectie in de vele voor hem mogelijke vormen niet in staat blijkt, kan dit alleen voortvloeien uit de handhaving van tegenstelling of scheiding tussen de innerlijke wereld en de rationele wereld. Als u dat even laat doorsijpelen, dan zult u het met

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

mij eens zijn dat, als u een cursus als deze heeft gevolgd of wilt volgen u eerst moet beginnen aan uzelf te denken.

Alle kennis kan u niet helpen. Kennis wordt rationeel overgebracht. O ja. ik weet het, wij werken ergens nog een beetje onder de toonbank met uitstralingen en gevoelens. Ongetwijfeld. Maar als u die eenheid niet in u kunt terugvinden, gaat de betekenis van hetgeen wij zeggen, van hetgeen wij proberen u bij te brengen verloren. Als u echter de uitstraling heeft ondergaan zoals dat op een avond als deze gebeurt, dan heeft u ook geestelijk een cursus gevolgd. Die is niet uit te drukken in woorden of begrippen. Ze omvat veel meer aan de ene kant en vaak veel minder aan de andere kant dan in de beredeneringen naar buiten komt. Pas als u zelf een eenheid wordt, ontstaat de synthese waardoor de werkelijke mogelijkheid en de werkelijke betekenis voor u niet alleen kenbaar en beleefbaar wordt, maar bovendien bruikbaar.

Het is niet voor niets dat er altijd weer met grote nadruk wordt gesproken over innerlijke harmonie, over een zelferkenning die niets te maken heeft met selectie van eigenschappen en de omschrijving daarvan, maar die gewoon een bijna klakkeloze aanvaarding inhoudt van het onbewuste, van het gevoelsleven en al wat daar bij komt. Dat kun je alleen bereiken, als je begint jezelf te aanvaarden zoals je bent. Elke mens heeft zijn eigen karakteristiek. Elke mens heeft op grond van die karakteristiek zijn persoonlijke neigingen en uitingen maar ook zijn naar het onderbewustzijn verdrongen ervaringen, zijn in het ik begraven strijdpunten angsten, begeerten. Indien wij in staat zijn onszelf te aanvaarden zoals wij zijn en niet proberen om onszelf a.h.w. al redenerend in allerlei delen op te lossen, dan kunnen wij ook aanvaarden dat het geheel van ons wezen alleen maar de achtergrond is voor datgene wat we redelijk zijn, denken en doen.

Dan zijn wij gekomen op dat ene punt dat beslissend is: het ogenblik waarop onze persoonlijkheid, ook al zullen wij dat niet expliciet als zodanig ervaren, als een eenheid functioneert. En dan moeten wij de rede nog belemmeren daar waar ze wil proberen de innerlijke persoonlijkheid opzij te schuiven met huichelarij als: het kan toch anders en waarom nu zo. Want dat kun je wel zeggen, maar je kunt het niet veranderen. Je moet gewoon aanvaarden wat je bent. Je moet, werken met hetgeen je bent, maak jezelf geen verwijten omdat je het een of ander bent en dat rationeel op grond van wat ze je hebben bijgebracht en misschien niet helemaal aanvaardbaar is. Gewoon; ik ben die ik ben. In navolging misschien van de Schepper die zich eens als zodanig heeft kenbaar gemaakt. Want dat is de eenheid.

De eenheid is niet benoembaar en omschrijfbaar. Ook niet de uwe. Het is deze eenheid, deze kracht die een basis vormt voor al datgene wat zich aan de oppervlakte in redelijk denken etc. vormt. Het is de bron en gelijktijdig de basis van alle gevoelens die in u ontstaan en die uit u naar buiten zouden willen gaan. Maar als u zegt: Dat kan niet, dat moet anders, dan moet u zich afvragen waarom u dat zegt. In heel veel gevallen is het niet veel meer dan de stem van God een muilkorf voorbinden, opdat Hij alsjeblijft niet te luid zou spreken. Dat moeten we voorkomen. Ik weet, het hangt niet helemaal samen met deze cursus, maar het is toch wel een van de saillante punten in het geheel.

Jezelf projecteren, best. Maar je kunt alleen je ene werkelijkheid projecteren inclusief de kracht, inclusief het weten, inclusief de hele voorgeschiedenis van vele sferen en misschien wel van 50 of 100 levens zoals bij sommigen wel voorkomt. Al die dingen spelen een rol. Je kunt er niet één van uitschakelen. Daarom is die aanvaarding noodzakelijk.

Daarom moet je niet vreemd opkijken, als er dan allerlei dingen in je opwellen. Maar als er een angst naar buiten komt die niet rationeel begrijpelijk is, dan moet ze in je liggen. Aanvaard dat ze in je is en zeg, tot jezelf, mijn innerlijk kan dit oplossen. Dan kan er een oplossing zijn die verder geen redelijke processen laat staan de daarmee gepaard gaande emoties, noodzakelijk maken.

Ik wil deze les niet te lang maken, maar aan het einde van een cursus als deze wil ik proberen om nog een keer extra duidelijk te zijn. Ik zeg u dit:

Al datgene wat in u leeft, leeft voor een deel in mij en omgekeerd. Als wij dit erkennen, dan zijn we samen één kracht. Wat geldt voor ons zoals wij hier zijn, dat geldt voor elke groep mensen: of het uw vijanden zijn of uw vrienden of alleen maar vreemdelingen.

In ons zijn vele dingen gelijk want ze hebben dezelfde basis. Als wij op die basis terugvallen, dan hebben wij iets waardoor we iedereen kunnen bereiken, iedereen kunnen aanspreken, iedereen a.h.w. in een kracht, in één werking kunnen verenigen. Dat moet je voelen, dat kun je niet beredeneren. Als je het kunt voelen, dan heb je een sleutel gevonden tot iets wat anderen dan inwijding noemen.

Ik wil u ook nog waarschuwen. Het is heel gemakkelijk te denken dat je ingewijd bent. Maar als je dat denkt, ben je dat niet. Een ingewijde weet niet in hoeverre hij is ingewijd. Hij weet alleen dat hij zijn wereld anders, ruimer, duidelijker ziet en beleeft dan vele anderen.

Het is gemakkelijk te denken dat u geroepen bent tot een bepaalde taak. Dat doen de meeste nogal graag, zelfs in de geest. Maar laten we dan beseffen dat die geroepenheid niet voortkomt uit het geheel, maar uit datgene wat we zelf zijn. Wij proberen alleen iets dat in ons leeft waar te maken en gelijktijdig daardoor ons deel zijn van het geheel uit te drukken.

Laten wij alsjeblieft onszelf niet overschatten. Geen van ons is onvervangbaar. Ja, in uiting misschien voor een ogenblik, maar wat gebeuren moet gebeurt. Want er is niets dat de totale gang van bewustwording, die het Al brengt tot de zelferkenning waarin God volledig is gespiegeld, kan tegenhouden. Ook u niet. Dan moet u zich niet druk maken om dat mogelijk te maken. U moet zich niet druk maken om bepaalde facetten daarvan te veranderen of te onderdrukken. U moet gewoon zijn wat u bent. De taak die u zichzelf dan heeft aangemeten moet u ook zien als een uiting van een in u levende behoefte of noodzaak.

Maak u alstublieft niet edel. Ik voel mij geroepen om de mensheid te dienen. Nou, degenen die dat zeggen, voelen zich over het algemeen geroepen om zichzelf in de vorm van dienstbaarheid op te leggen aan anderen. Niet altijd, maar meestal wel. Maak toch die fouten niet.

Erken: er is iets in mij dat mij ertoe brengt om op deze wijze anderen te willen helpen. Ik ben het. En om die hulp te geven kan ik een beroep doen op de totaliteit zolang ik niet die totaliteit in de plaats probeer te stellen van mijn eigen ik. Als u dat ook nog heeft verteerd dat is voor velen heel moeilijk te verteren dan kunnen we langzamerhand gaan afsluiten.

Wij hebben in al deze lessen geprobeerd u op velerlei manieren iets dichterbij uw ware ik. Wij hebben getracht u iets te laten zien van de mogelijkheden die daarin schuilen. Wij hebben u iets verklaard van achtergronden, een beetje rationeel misschien, die toch samenhangen met het werkelijke bestaan. Nu is het aan u. Wij hebben u gegeven wat wij konden.

Nu is de vraag: wat doet u ermee? Het is dwaasheid een danscursus te lezen en te denken dat, als je haar van buiten hebt geleerd, je dan een goede danser bent. Je moet de danspassen maken. Aarzelend, fouten makend desnoods totdat je datgene wat je hebt geleerd en dat wat je doet laat samenvloeien in een bijna instinctmatige reactie. Dat moet u ook proberen.

Als het u een troost is, bij ons is het ook niet zo gemakkelijk gegaan. Bij ons is het ook niet allemaal zo groots. Wij zijn in vele opzichten misschien wat ruimer van blik, zelfs wat ruimer van mogelijkheden dan de mens in de stof, maar ook wij hebben onze fouten gemaakt. Ook bij ons is het wel eens moeilijk om weer terug te keren tot die innerlijke eenheid en ons niet aan de hand van onze behoeften, problemen en noodzaken als het ware te willen profileren, daarbij vergetend dat het harmonische aspect in ons daardoor teloor gaat. Dus maakt u zich geen zorgen als het niet gemakkelijk gaat, maar probeer er tenminste iets mee te doen.

Eerst de mens, die zichzelf volledig leert aanvaarden en tevens beseft wat in mij leeft, bestaat ook in alle anderen, die kan waarlijk zijn persoonlijkheid projecteren. Maar hij kan ook in steeds omvattender zin waarlijk één worden met al totdat hij tenslotte die toestand van onverstoorbare vrede bereikt die hij dan maar samadhi wil noemen, maar die in feite alleen is

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

een innerlijke eenheid die niet meer kan worden beïnvloed door wat er ook van buitenaf in een bepaalde wereld met hem gebeurt.

Ik hoop, dat u de schreden op dat pad zult zetten en als u begonnen bent verder zult gaan.

PROJECTIES UIT DE KOSMOS

Zelfprojectie is natuurlijk erg belangrijk. Maar u bent gelijktijdig ook onderworpen aan een aantal projecties uit de kosmos, geestelijk en stoffelijk. Deze hebben grotendeels invloed op u.

Projecties uit het planetenstelsel b.v. hebben lichamelijk invloed op u, maar kunnen ook uw gemoedstoestand e.d. ongetwijfeld beïnvloeden. Daarnaast hebben wij te maken met kosmische stromingen van een meer geestelijke aard. Deze spreken in de eerste plaats uw onderbewustzijn aan natuurlijk, maar zij spreken ook uw geest en uw geestelijke voortuigen aan. Zonder te zeggen dat u daardoor wordt bepaald in een zekere richting, mag ik toch wel opmerken dat u wordt geconditioneerd in een bepaalde richting.

Een geestelijk kosmische stroming b.v. kun je vergelijken met het uitgaan van een stadion. Je kunt niet tegen de stroom in gaan. Je kunt hoogstens zijwaarts gaan, als je daarvoor gelegenheid vindt en wachten. Datzelfde krijg je met deze geestelijke stromingen. Je wordt a.h.w. in een stroomversnelling gebracht en je moet danig manoeuvreren om je los te maken van een overheersende tendens: het kappen. Maar dat is moeilijk.

Dan zijn er de stoffelijke beïnvloedingen. De astrologen spreken van de werking van de planeten. Het is in feite de voortdurende verandering van de evenwichtssituatie rond de zon waardoor het geheel van de zonnestraling plus het geheel van de magnetische velden en werkingen rond de planeten variaties ondergaan. Uw lichaam wordt daardoor beïnvloed. Dat wil niet alleen zeggen, dat u daardoor bepaalde zwakke plekken duidelijk geëtaleerd ziet of dat u wat ook mogelijk is op een gegeven ogenblik buitengewoon goed reageert. Men zegt dan: Ja Mars en ja, Jupiter staan gunstig. Je hebt dan die lichamelijke beïnvloedingen. En die kun je beheersen, let wel, maar dan moet je wel beseffen dat ze bestaan.

Op het ogenblik, dat je niet beseft dat ze bestaan of wanneer er lichamelijk emotioneel of anderszins al een beweging in een bepaalde richting gaande is, kun je ze niet weerstaan. Laat mij het heel eenvoudig zeggen:

U heeft b.v. zwakke enkels. Normaal zou u iets voorzichtiger moeten zijn, wat beter moeten uitkijken dan verzwikt u geen enkel. Maar nu heeft u al een gebroken been. De kans is dan heel groot dat u ondanks uw uitkijken toch een keer valt en daarbij nogmaals het been en zeer waarschijnlijk de enkel zult beschadigen. Dit kunt u in alle vormen als gelijkenis doorzetten.

Wij zijn deel van een geheel, wordt u altijd geleerd. Dat is wel waar, maar in dat geheel voelen wij ons toch een afzonderlijk stukje. En juist dat afzonderlijk zijn brengt dan met zich mee dat we denken een volledige zelfstandigheid te bezitten. Die hebben we echter niet. Wij handelen dus alsof wij zelf kunnen beslissen. Dit betekent dat wij in situaties terecht komen die voor ons om welke reden dan ook onaanvaardbaar zijn. En dan gaan we aan onszelf verklaren dat het op een andere manier tot stand is gekomen. Wij zijn voortdurend bezig de werkelijkheid te vervalsen juist om dit gevoel van op bepaalde punten als het ware gestimuleerd zijn, op bepaalde punten bijna gedwongen worden te ontlopen.

Dan kunt u natuurlijk wel met zelfprojectie bezig zijn. U kunt zich bezighouden met de gevoelens die u uitstraalt. Maar als nu uw gevoelswereld op welke manier dan ook is gestimuleerd en u komt een keer een stimulans tegen in gelijke richting wat doet u dan? Dan straalt u uit wat er in u leeft en niet wat u zo graag zou willen uitstralen. Dat is heel begrijpelijk.

Het hele leven op de wereld is eigenlijk een beetje geconditioneerd. Om een voorbeeld te geven, als we rekening houden met de, zuiver stoffelijke tendensen, dan moet er in Nederland een crisisperiode ontstaan over een 4 á 5 maanden. Dat is bijna onvermijdelijk. Niet dat die crisis ernstige gevolgen behoeft te hebben, maar de kans dat ze die heeft, is wel groot.

Zou een dergelijke invloed geestelijk aanwezig zijn, dan moeten we aannemen, dat het grootste gedeelte van de mensen die toch niet bewust kunnen ervaren, laat staan dat ze die zouden kunnen opvangen. Zou een geestelijke invloed van diezelfde aard Nederland treffen dan zou er in Nederland werkelijk moord en doodslag uitbreken aan alle kanten. Dat is nu het verschil tussen de geestelijke en de stoffelijke werking, als het gaat om deze kosmische invloeden.

U leeft verder in een milieu. De meeste mensen denken aan milieu als het wereldje, waarin ze levend, dat is niet helemaal waar. Dat wereldje is ook de denkbeelden waarmee ik leef, de geloofsartikelen die ik onderschrijf de opvattingen die ik heb t.a.v. mijn medemensen. Die vormen ook het milieu.

Het milieu conditioneert kunt u zeggen. Gelijktijdig heeft u een oordeel over het milieu. Dat oordeel conditioneert u nogmaals. De doorsnee-mens is dus tot eenzijdigheden geneigd. Die eenzijdigheden op zichzelf zouden we nog wel kunnen verwerken. Maar als die eenzijdigheden bovendien nog gepaard gaan met een bepaalde stimulans hetzij door stoffelijk kosmische invloeden, hetzij door geestelijke invloeden, dan krijgen wij opeens iets wat rationeel schijnend dat niet meer is. Mag ik een vreemd voorbeeld geven?

Er is een bepaalde cyclus. U kunt het zelf nog wil nagaan. De eerste keer ontstond daardoor de Boeren Partij. De tweede keer ontstond het uiterst rechtse partijtje dat alle buitenlanders het land wil uittrappen. U kunt het vreemd vinden, maar dat is gewoon zo. Gelijktijdig echter - en daar moeten we ook rekening mee houden - zien we dat in de eerste periode een verscherping van de z.g. politieke polarisatie plaatsvindt, maar dat gelijktijdig de tendens van samenwerking in de kerk wordt vervangen door een toenemende behoefte aan orthodoxie.

In diezelfde periode namelijk krijgt het St. Michels Legioen in de katholieke kerk veel stemmen en indirect beginnen de invloeden in Rome te werken.

In het tweede geval kunnen we zeggen: Kijk naar de kerk. De kerk begint met een stel benoemingen en maatregelen die in feite de oude tradities van een betrekkelijk vrij geloof in Nederland de kop indrukken en gelijktijdig de oecumene, die nog steeds wordt gepredikt, eigenlijk onmogelijk maakt. Dan kunt u zeggen; Dat is de schuld van de Paus of van bisschop Gijzen, ook iemand die zo buitengewoon populair wordt gevonden. Misschien geeft men nog een ander de schuld.

Die mensen zijn de exponenten van zoiets. Het is niet alleen deze ene mens die dat veroorzaakt. Het is een hele golf die dat veroorzaakt. Naar gelang dan die mensen een gezagspositie hebben of zichzelf zien als gezagsdragers, is de kans groot dat, als die tendens ophoudt zij hun eigen houding proberen te continueren om zich in de ogen van anderen niet te desavoueren. Dat is alleen in Nederland al te constateren. Wij kunnen dat ook elders zien.

Het is helemaal geen toeval dat wij gelijktijdig veranderingen zien in de Ver. Staten (Reagan), Engeland (Tatcher), maar ook regeringsopvattingen in China: een machtsstrijd die nu eindelijk langzaam uitkristalliseert in een beleidsverandering met Rusland. Ook een verandering van politieke en emotionele samenstelling in Frankrijk. In Duitsland eveneens een verschuiving van belangenpartijen. Het gebeurt allemaal gelijktijdig. Nu heb ik het alleen nog maar over de dingen die u zuiver stoffelijk kunt waarnemen. Als ik alle geestelijke zaken er ook nog bij zou halen, dan zou ik moeten komen met voorbeelden die u nog veel minder kunt begrijpen.

Is het dan een wonder dat terrorisme in bepaalde golven optreedt? Want hier hebben wij te maken met een bepaalde stimulans die voor driekwart geestelijk is. Het is namelijk een gevoelswereld die overhoop wordt gegooid en waaruit allerlei reacties voortkomen. Gaat u het maar na: terrorisme komt voor in golven met ongeveer driejarige tussenpozen. In die driejarige tussenpozen zijn ze weer afhankelijk van een zonneritme, maar ook van een geestelijk ritme dat eigenlijk ongeveer om de 2 jaar en 9 maanden pleegt op te treden. Het is een betrekkelijk zwak signaal, maar zijn de andere omstandigheden gunstig dan dringt het door en brengt het allerlei reacties teweeg.

Als u gaat kijken naar revolutionaire bewegingen en u kijkt de geschiedenis daarop na, dan moogt u kijken naar de opstand der edelen tegen Floris V hier te lande als naar de

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

Bundesschuh in Duitsland enz. de strijd van de Rozen in Engeland. Als u ze allemaal in tijd stelt, dan blijkt er een soort ritme in te zitten.

Er zijn bepaalde vaste perioden waarin zoets waarschijnlijk is. Crisisverschijnselen komen met vaste tussenpozen door. Ze kunnen door de huidige beleidsvoering voor een deel onderdrukt, d.w.z. uitgesmeerd worden over een langere periode, maar ze zijn onmiskenbaar en ze blijven komen. Hoe langer je ze uitsmeert, hoe groter de kans is dat het staartje van de ene crisis wordt versterkt door de volgende. Maar dat snappen de mensen gewoon niet.

Met dit alles wil ik alleen maar duidelijk maken beste mensen, u bent niet alleen maar aangewezen op uw innerlijk zonder meer. Ja, als u geheel één kunt zijn in uzelf, dan zijn de andere invloeden te verwaarlozen, omdat u innerlijk een veel grotere kracht en een veel grotere sterkte heeft. Waar dat echter niet het geval is daar wordt u veel sterker beïnvloed door al dat andere dan u zou denken.

Vergeef mij dat ik het zeg, maar als er een zeer negatieve invloed van geestelijke aard hier doordringt, dan reageert u emotioneel. Dan geeft u de hond een schop, wat u anders nooit zou doen en als hij u in een reactie bijt, bent u in staat om hem te doden. Dat is heel gewoon. Alleen, u beheerst het niet. En dat is nu een situatie waarmee we dus rekening mee moeten houden ook als we met onze geestelijke oefeningen onze pogingen om geestelijk vooruit te komen bezig zijn.

Kijk, wij kunnen wel geestelijk vooruit komen, maar er zijn ogenblikken dat we passen op de plaats moeten maken. Wij kunnen ons wel een bepaalde trant van leven aanwennen en die een lange tijd blijven volhouden maar er komt altijd weer een ogenblik dat we ons niet verder kunnen ontwikkelen, dat we alleen maar even moeten blijven stilstaan en heel voorzichtig zijn.

Mensen denken heel graag in evolutionaire tendensen ook ten aanzien van zichzelf. Maar een evolutie is niet een geleidelijk proces: het gaat met horten en stoten. Een geestelijke evolutie van een mens is precies hetzelfde. Daar hebben we trouwens verscheidene malen over gesproken

De invloeden waarover ik nu spreek hebben wel degelijk te maken met plotselinge veranderingen, ook in uzelf. Dan ziet u ineens de hele wereld en de dingen geheel anders. Als u dit geestelijk positief kunt verwerken, wordt u sterker. Als u het niet kunt verwerken, dan spijt het ons, maar dan zult u een tijdje moeten wachten en opkomen voor herhalingsoefeningen. Menige reïncarnatie is niet alleen het resultaat van gebrek aan bewustwording tijdens een stoffelijk leven. Het is gewoon een falen in het overwinnen van de andere impulsen. Men heeft zijn innerlijke evenwichtigheid verloren en daardoor is men niet meer in staat tot verder gaan.

Eén van de belangrijke dingen in het menselijk bestaan is daarom ook een mate van beheersing. Je moet weten op welk punt je even moet stil staan. Dat is echt waar. Anders gezegd: Je moet weten op welk ogenblik je beter je mond kunt houden en op welk ogenblik je beter kunt spreken. De mensen weten dat niet altijd. Integendeel, ik heb soms het idee dat ze meer gevoel hebben voor het verkeerde moment van spreken: als je zo hoort wat er overal wordt uitgebraamd.

Een geestelijke bewustwording hanteren is steeds terugkeren naar die innerlijke sereniteit. Als je dan naar buiten komt, heb je natuurlijk te maken met alle impulsen die van buitenaf komen en die je ook conditioneren. Maar dan herken je uit die innerlijke rust: deze passen er niet bij. Dan ga je een stapje opzij en wacht je tot het gedrang voorbij is. Dan oordeel je niet meer over anderen in de zin van: dat ze dat nu moeten doen. Dan denk je: Hé, ik heb zelf die impulsen, laat mij eens even uitkijken. Die anderen hebben die impulsen ook. Wacht even, ik kan nu beter voorzichtig zijn. En dan kunnen we later weer gewoon verder gaan.

De geestelijke evolutie is dus een wisselproces. Ze is eigenlijk afwisselend een uitbreiding van bewustzijn (dat is meer dan weten) en een zelfbeheersing waardoor de innerlijke rust kan worden bewaard ondanks uiterlijke versturende omstandigheden.

Als je dat nu in de gaten hebt, dan heb je eigenlijk iets geleerd dat de zelfprojectie, waarover de hele cursus is gegaan, beter mogelijk maakt. Je hebt ook iets geleerd waardoor je in je eigen leven al die conflictstof die bijna onvermijdelijk in elk leven bestaat, grotendeels kunt vermijden. Dan kun je vermijden dat er brokken komen.

Hoe vaak zie je tegenwoordig niet dat een echtpaar werkelijk van elkaar houdt. Dan komt er zo'n invloed en op dat moment kan geen van beiden z'n mond houden. Er volgen nog een paar klappen en dan echtscheiding. Een jaar later komen ze toch weer bij elkaar. Dat is natuurlijk nonsens, maar het is onvermijdelijk als je niet die innerlijke rust, die reserve hebt. Die reserve heb je nodig. Daarom moeten we uit die kosmische tendensen ook nog iets anders leren.

Er zijn planetaire invloeden die gunstig zijn, zoals dat heet. Van die invloeden maken we stoffelijk gebruik om de dingen te doen die noodzakelijk gedaan moeten worden en dan gaat het beter. Er zijn echter perioden dat we ons geestelijk moe gevoelen. Zonder reden. Je bent lichamelijk geweldig vitaal, maar als iemand voorstelt: laten we eens luisteren naar Sibelius b.v., dan zegt hij: Neen, nou niet. Geef mij maar: Marie vrijt met een huzaar. Dat vind ik op dit ogenblik beter.

Als je dergelijke symptomen bij jezelf ontdekt of ontdekt dat je zeft eenzijdig bezig bent, dan is er heel waarschijnlijk een kosmische invloed. Door gewoon te erkennen aan je eigen verandering van gedrag, dat er kosmisch een geestelijk invloed op je inwerkt, kun je die invloed eveneens gebruiken. Zo goed als je die stoffelijke invloed kunt gebruiken om op de goede ogenblikken de juiste dingen te doen. Zoals je gebruik kunt maken van de bio feedback, van de gunstige en ongunstige periode in zowel je mentale peil als in je stoffelijk lichamelijke peil. Zo zul je ook moeten leren om van die geestelijke impulsen, waar je ze herkent, gebruik te maken.

Wanneer zo'n impuls optreedt, dan moet ik datgene doen wat door die impuls mogelijk wordt gemaakt. Ik moet mij dan onthouden van alle dingen welke door die impuls eigenlijk tot een tegenstelling worden. Dan ben je meester van je wereld.

Mensen zijn voor een groot gedeelte slaven van de omstandigheden. Maar die slavernij komt omdat men geen rekening houdt met de bindingen die zijn ontstaan. Houdt men daarmee rekening, dan kan men grotendeels daaraan ontkomen. Houdt men daar geen rekening mee, dan beklagt men zich over gevolgen die men in feite zelf heeft veroorzaakt.

Als u dat nu allemaal onthoudt, ben ik er zeker van dat u eens gaat kijken wat heb ik nu voor een bui? Maar dan moet u niet doen als de man die geeuwt en zegt. O, ik geeuw, dus ik ben moe. U moet zeggen: Ik heb zuurstofgebrek daarom geeuw ik. U moet ook nog begrijpen waarom u reageert. U heeft dan hier de mogelijkheid om uw bewustwording eigenlijk continu voort te zetten. Zeker, met rustpauzen, met veranderingen van manier van werken of van leven en beseffen, maar u kunt verder gaan. Houdt u er geen rekening mee, dan zult u merken dat u heel vaak ineens een klap op de kop krijgt juist op het moment dat u dat niet verwacht heeft. Daardoor komt u in een reactiepatroon terecht dat daarom strijdig is met de kern van uw wezen.

Hiermee heb ik nog een paar punten gesteld die interessant zijn.

Ik hoop, dat u in de cursus een aantal dingen heeft geleerd die voor u van belang zijn. Ik hoop ook, dat u voor uzelf niet het gevoel heeft dat u uw tijd nutteloos heeft besteed.

Daarnaast hoop ik, dat u zich van hetgeen is geleerd niet laat afbrengen, als er nu toevallig iets gebeurt dat er niet bij past. Als u tolerantie heeft voor anderen, dan zult u over het algemeen voor uzelf beter uitkomen. En als u begrip heeft voor uzelf, zult u daaruit ook begrip kunnen vinden voor anderen. Het is dat wat de basis is van harmonie. Een harmonie die je in jezelf weet te vinden en te behouden is de bron van elke samenwerking die een kosmisch aspect heeft.

EEN DIRIGENT

Een dirigent is een man, die de maat slaat voor een orkest dat toch al weet hoe het moet spelen, maar gelijktijdig kan hij door zijn aanvoelen van de muziek de musici ertoe brengen

rde der Verdraagzamen

Sleutels jaargang 30 : 84 – 85 cursus 1 - Zelfprojectie

Les 10 – Het grote IK

meer te zijn en zo als het ware meer te geven dan ze zonder dat zouden doen. Dat is wel heel zonderling.

Heel veel mensen willen dirigent zijn in het leven. Zij dirigeren de economie, de politiek, de kerkelijke gezindten, het sektarisme en al wat dies meer zij.

Een dirigent echter kan alleen maar werkelijk dirigent zijn, als hij het in zichzelf beleeft: als hij niet alleen werkt met opvattingen, maar in feite met gevoelens. Als hij die gevoelens kan overdragen aan anderen en daardoor het orkest kan maken tot een eenheid die het verlengstuk wordt, niet van zijn persoonlijkheid maar van zijn gevoelens of aan zoals men deftig zegt zijn interpretatie.

Misschien is God de enige werkelijke dirigent. Hij is degene die alle dingen doet samengaan. Maar als de orkestleden niet op de dirigent letten, terwijl anderen het wel doen, dan loopt het mis. En als er niemand op de dirigent let, dan zou hij er net zo goed niet kunnen zijn. Wat overblijft lijkt dan misschien nog wel wat, maar het is zeker niet wat het had kunnen zijn.

Als wij beseffen, dat alles in het bestaan zinrijk moet samengaan met alle werelden en alle sferen, dan moeten wij ook een beetje letten op de kracht welke die eenheid a.h.w. voortbrengt en vanuit zich vorm geeft.

Als wij het gevoel, dat de Schepper in ons wekt doordat Hij het zelf is, kunnen begrijpen, dan zullen wij in het leven onze partij spelen op de meest juiste wijze. En dan zullen wij worden gedragen naar een peil van musiceren of van leven die ver te boven gaat aan datgene wat we zonder die leiding ooit tot stand zouden kunnen brengen. Daarom zeg ik:

Wees niet bang voor een dirigent, maar begrijp dat het niet gaat om redeneringen en interpretaties, maar om een overdracht van een gevoel waardoor men gezamenlijk kan uitdrukken wat in die eenling misschien bestaat, maar wat alleen door de veelheid kan worden waargemaakt.

COMPROMIS

Een compromis is eigenlijk niets. Want waar je tegendelen met elkaar verenigt zonder meer, daar ontstaat een punt voor de toekomstige strijd en waar je in de overeenkomst alweer onenigheid die later komt. Een compromis heeft weinig zin.

Een compromis soms met het lot. Een compromis met medemensen. Een compromis met God. Het heeft weinig zin. Het is aanvaarden, verwerken en dan samengaan. Niet op grond van overeenkomst, maar op grond van werkelijk begrijpen werkelijk verstaan. Als je dat zoekt en dat wil bereiken, dan moet je ook niet naar jezelf zien. Of zeggen: Ik doe dit in naam van de Schepper die ik met mijn wezen uitvoerig zo dien.

Dan moet je niet zeggen: Wij moeten besluiten. Wij geven wat en een ander geeft wat. Dan moet je gewoon zeggen: Wij moeten begrijpen.

Een compromis is juist onbegrip. Maar waar begrijpen is, daar is een werkelijk en bewust ook wel volledig samengaan. Dan is er geen geschilpunt meer. Dan hebben beiden dat gedaan wat voor hun eigen weten juist is, wat voor hun eigen wezen spreekt. Geen van hen doet meer naar buiten of het goed is, terwijl hij in zichzelf over het bereikte de staf weer breekt.

Neen, een compromis met God, met geesten, met mensen soms of tussen staat en staat. Vergeet het maar. Dat zijn de bronnen van onbegrip en strijd en haat ook onder het uiterlijk begraven. Want als er een ding zeker is: het compromis, dat is verrotting die woekert onder nieuw vernis.

Heeft u het begrepen?